

MINISTERSTWO PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

INSTYTUCJE DIALOGU SPOŁECZNEGO PRZY URZĘDACH ADMINISTRACJI RZĄDOWEJ

Informator za rok 2013

dialog

Biblioteka
Dialogu
Społecznego

WARSZAWA 2014

MINISTERSTWO PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ
Departament Dialogu i Partnerstwa Społecznego

**INSTYTUCJE
DIALOGU SPOŁECZNEGO
PRZY URZĘDACH
ADMINISTRACJI RZĄDOWEJ
INFORMATOR ZA ROK 2013**

Warszawa 2014

Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej
Departament Dialogu i Partnerstwa Społecznego

Opracowano:
Departament Dialogu i Partnerstwa Społecznego MPiPS

Łamanie i druk: ZWP MPiPS. Zam. 179/2014.

SPIS TREŚCI

WSTĘP	13
I. DZIAŁALNOŚĆ INSTYTUCJI DIALOGU SPOŁECZNEGO W MINISTERSTWACH I URZĘDACH CENTRALNYCH W 2013 ROKU	17
Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej	19
1. Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych	19
1.1. Zespół Problemowy TK ds. prawa pracy i układów zbiorowych	24
1.2. Zespół Problemowy TK ds. budżetu, wynagrodzeń i świadczeń socjalnych	26
1.3. Zespół Problemowy TK ds. ubezpieczeń społecznych	28
1.4. Zespół Problemowy TK ds. polityki gospodarczej i rynku pracy	30
1.5. Zespół Problemowy TK ds. rozwoju dialogu społecznego	32
1.6. Zespół Problemowy TK ds. usług publicznych	33
1.7. Zespół Problemowy TK ds. współpracy z Międzynarodową Organizacją Pracy	35
1.8. Zespół Problemowy TK ds. funduszy strukturalnych Unii Europejskiej	37
1.9. Zespół Problemowy TK ds. Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej	39
1.10. Zespół konsultacyjny ds. Unii Europejskiej działający przy Prezydium Trójstronnej Komisji	40
2. Trójstronne Zespoły Branżowe (TZB)	41
2.1. Zespół Trójstronny ds. Branży Energetycznej	43
2.2. Zespół Trójstronny ds. Społecznych Warunków Restrukturyzacji Hutnictwa	45
2.3. Zespół Trójstronny ds. Branży Węgla Brunatnego	47
2.4. Zespół Trójstronny ds. Bezpieczeństwa Socjalnego Górników	49
2.5. Zespół Trójstronny ds. Górnictwa i Przetwórstwa Siarki	52
2.6. Zespół Trójstronny ds. Przemysłu Lekkiego	54
2.6.1. Grupa robocza ds. Edukacji Zawodowej Zespołu Trójstronnego ds. Przemysłu Lekkiego	56

2.7.	Zespół Trójstronny ds. Społeczno-Gospodarczych Warunków Restrukturyzacji Zakładów Przemysłowego Potencjału Obronnego	57
2.8.	Zespół Trójstronny ds. Branży Chemicznej	58
2.8.1.	Podzespół ds. Przemysłu Farmaceutycznego Zespołu Trójstronnego ds. Branży Chemicznej	59
2.8.2.	Podzespół ds. Przemysłu Szklarskiego Zespołu Trójstronnego ds. Branży Chemicznej	61
2.8.3.	Podzespół ds. Sektora Paliwowego i Petrochemicznego Zespołu Trójstronnego ds. Branży Chemicznej	62
2.9.	Zespół Trójstronny ds. Przemysłu Stocznioowego	63
3.	Zespół ds. Pracowników Przemysłu Metalowego	65
4.	Naczelna Rada Zatrudnienia (NRZ)	66
5.	Rada Pomocy Społecznej (RPS)	68
6.	Krajowa Rada Konsultacyjna do Spraw Osób Niepełnosprawnych	70
7.	Zespół do spraw Rozwiązań Systemowych w Zakresie Ekonomii Społecznej	73
8.	Rada do Spraw Polityki Senioralnej	76
9.	Rada Społeczna 50+	79
10.	Grupa robocza Komitetu Monitorującego PO Kapitał Ludzki ds. zatrudnienia i integracji społecznej	81
	Ministerstwo Infrastruktury i Rozwoju	83
11.	Zespół Trójstronny do spraw Kolejnictwa	83
12.	Zespół Trójstronny do spraw Budownictwa i Gospodarki Komunalnej	85
13.	Zespół Trójstronny ds. Żeglugi i Rybołówstwa Morskiego	87
14.	Komitet Monitorujący Narodowy Plan Rozwoju/ Podstawy Wsparcia Wspólnoty 2004–2006	88
15.	Komitet Monitorujący Strategię Wykorzystania Funduszu Spójności	91
16.	Komitet Monitorujący dla Szwajcarsko-Polskiego Programu Współpracy (SPPW)	93
17.	Komitet Monitorujący Program Operacyjny Kapitał Ludzki 2007–2013 (PO KL)	95
17.1.	Grupy robocze powołane w ramach Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Kapitał Ludzki 2007–2013	103

18.	Komitet Monitorujący Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko 2007–2013 (PO IiŚ)	105
19.	Komitet Monitorujący Program Operacyjny Innowacyjna Gospodarka 2007–2013 (PO IG)	109
19.1.	Grupa robocza ds. ewaluacji KM PO IG	114
19.2.	Grupa robocza ds. gospodarki opartej na wiedzy KM PO IG	115
20.	Grupa robocza ds. przygotowania Programu Operacyjnego Inteligentny Rozwój 2014–2020	116
21.	Komitet Monitorujący Program Operacyjny Pomoc Techniczna 2007–2013 (PO PT)	119
22.	Grupa robocza ds. przygotowania Programu Operacyjnego Pomocy Technicznej 2014–2020	123
23.	Komitet Monitorujący Program Operacyjny Rozwój Polski Wschodniej 2007–2013 (PO RPW)	125
24.	Komitet Monitorujący dla Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Norweskiego Mechanizmu Finansowego 2009–2014	130
25.	Rada Ochrony i Ułatwień w Lotnictwie Cywilnym	132
	Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi	134
26.	Komitet Monitorujący Program Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007–2013	134
27.	Komitet Monitorujący Program Operacyjny Zrównoważony rozwój sektora rybołówstwa i nadbrzeżnych obszarów rybackich 2007–2013 (PO RYBY 2007–2013)	137
28.	Grupa Robocza do spraw Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich (KSOW)	139
29.	Zespół – Grupa robocza wspierająca prace nad przygotowaniem Programu Operacyjnego Rybactwo i Morze na lata 2014–2020	142
30.	Zespół-grupa robocza wspierająca prace nad przygotowaniem programu rozwoju obszarów wiejskich na lata 2014–2020	143
31.	Zespół ds. opracowania zasad przyznawania zdolności połowowej	146
32.	Zespół do spraw opracowania zasad zarządzania ogólnymi kwotami połowowymi na Morzu Bałtyckim	148
33.	Komisja do Spraw Oceny Ofert	149

34. Komisja do spraw Środków Ochrony Roślin	150
35. Zespół ds. Upraw Polowych przy Ministrze Rolnictwa i Rozwoju Wsi	151
Ministerstwo Edukacji Narodowej	154
36. Grupa robocza ds. edukacji w ramach Komitetu Monitorującego PO KL	154
37. Komisja do opiniowania wniosków o nadanie orderów i odznaczeń państwowych oraz Medalu Komisji Edukacji Narodowej	155
38. Komisja do spraw opiniowania wniosków o nagrody Ministra Edukacji Narodowej dla Nauczycieli	156
Ministerstwo Gospodarki	157
39. Zespół do spraw partnerstwa publiczno-prywatnego	157
40. Zespół do spraw Społecznej Odpowiedzialności Przedsiębiorstw	159
41. Górniczo-Hutniczy Zespół Roboczy ds. Cynku i Ołowiu	162
42. Zespół do spraw Doskonalenia Regulacji Gospodarczych	163
43. Międzyresortowy Zespół do spraw Strategii „Europa 2020”	166
44. Zespół do spraw Polityki Przemysłowej	170
45. Zespół do spraw oceny wpływu regulacji dotyczących elastycznego czasu pracy na wzrost gospodarczy oraz konkurencyjność polskich przedsiębiorców	172
Ministerstwo Obrony Narodowej	174
46. Zespół do spraw stosowania w resorcie obrony narodowej ponadzakładowych układów zbiorowych pracy	174
Ministerstwo Zdrowia	178
47. Zespół Trójstronny ds. Ochrony Zdrowia	178
48. Zespół do spraw analizy i oceny zabezpieczenia społeczeństwa w świadczenia pielęgniarstwa i położnicze oraz określenia kryteriów będących podstawą ustalania priorytetów w zakresie kształcenia podyplomowego	179
49. Zespół do Spraw Opracowania Norm Zatrudnienia i Wartościowania Stanowisk Pracy dla Pracowników Wykonujących Zawody Medyczne Objętych Skróconą Dobową Normą Czasu Pracy	182

Urząd Zamówień Publicznych	184
50. Rada Zamówień Publicznych	184
Wyższy Urząd Górniczy	186
51. Komisja Bezpieczeństwa Pracy w Górnictwie	186
Główny Urząd Statystyczny	188
52. Rada Statystyki	188
Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego	184
53. Rada Ubezpieczenia Społecznego Rolników	194
II. INSTYTUCJE Z UDZIAŁEM PARTNERÓW SPOŁECZNYCH W PAŃSTWOWYCH JEDNOSTKACH ORGANIZACYJNYCH, FUNDUSZACH CELOWYCH W 2013 ROKU	199
Agencja Rynku Rolnego (ARR)	201
1. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mięsa Wieprzowego	201
2. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mięsa Wołowego	202
3. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Ryb	204
4. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mięsa Końskiego	206
5. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mięsa Owczego	207
6. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mleka	209
7. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Owoców i Warzyw	211
8. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Ziarna Zbóż i Przetworów Zbożowych	212
9. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mięsa Drobiowego	214
Agencja Nieruchomości Rolnych	216
10. Rada Społeczna	216
Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (PFRON)	218
11. Rada Nadzorcza Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych	218
12. Społeczna Rada Konsultacyjna przy Zarządzie PEFRON	221

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (ZUS)	223
13. Rada Nadzorcza ZUS	223
Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości	229
14. Rada Nadzorcza PARP	229
15. Rada Koordynacyjna Krajowego Systemu Usług	231
16. Rada Krajowej Sieci Innowacji Krajowego Systemu Usług dla Małych i Średnich Przedsiębiorstw (Rada KSI KSU)	232
17. Reprezentacja Funduszy Poręczeniowych przy Krajowym Systemie Usług	236
18. Rada Tematyczna Funduszy Pożyczkowych przy Krajowym Systemie Usług	239
19. Rada Punktów Konsultacyjnych KSU	241
Narodowy Fundusz Zdrowia (NFZ)	245
20. Rada Narodowego Funduszu Zdrowia	245
III. INSTYTUCJE DIALOGU WIELOSTRONNEGO, OBYWATELSKIEGO, KORPORACYJNEGO W MINISTERSTWACH I URZĘDACH CENTRALNYCH W 2013 ROKU	255
Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej	258
1. Rada Działalności Pożytku Publicznego	258
2. Polska Rada Języka Migowego	265
3. Zespół do spraw rozwiązań systemowych na rzecz osób niepełnosprawnych	267
4. Zespół do spraw Karty Dużej Rodziny (przekształcony z Zespołu do spraw propagowania samorządowych Kart Dużych Rodzin)	268
Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi	271
5. Rada Gospodarki Żywnościowej	271
6. Zespół ds. Śródlądowej Gospodarki Rybackiej i Wędkarskiej	276
7. Rada Rolnictwa Ekologicznego	277
8. Krajowy Komitet do Spraw Systemu Zbierania i Wykorzystywania Danych Rachunkowych z Gospodarstw Rolnych	279
9. Zespół ds. ochrony wizerunku produktów rolno-spożywczych	280

Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego	282
10. Rada Główna Nauki i Szkolnictwa Wyższego	282
11. Komitet Polityki Naukowej	284
12. Komisja do spraw pożyczek i kredytów studenckich	285
13. Rada do Spraw Procesu Bolońskiego	287
14. Zespół do współpracy przy realizacji zadań związanych z koordynacją uznawania kwalifikacji w zawodach regulowanych i działalnościach	288
Ministerstwo Sportu i Turystyki	291
15. Rada Sportu Osób Niepełnosprawnych	291
16. Rada ds. Kształcenia i Doskonalenia Kad Kultury Fizycznej	293
17. Komisja Konkursowa	294
Ministerstwo Spraw Zagranicznych	296
18. Rada Konsultacyjna ds. Zagranicznej Polityki Ekonomicznej przy Ministrze Spraw Zagranicznych	296
Ministerstwo Finansów	298
19. Komitet Standardów Rachunkowości	298
20. Rada Rozwoju Rynku Finansowego	301
21. Rada Konsultacyjna Służby Celnej	303
Ministerstwo Sprawiedliwości	307
22. Rada Główna do Spraw Społecznej Readaptacji i Pomocy Skazanym	307
23. Rada do Spraw Pokrzywdzonych Przystępstwem przy Ministrze Sprawiedliwości	311
24. Rada do Spraw Alternatywnych Metod Rozwiązywania Konfliktów i Sporów przy Ministrze Sprawiedliwości	312
25. Rada Polityki Penitencjarnej	316
Ministerstwo Edukacji Narodowej	318
26. Forum rodziców przy Ministrze Edukacji Narodowej	318
27. Kapituła do Spraw Profesorów Oświaty	320
Ministerstwo Gospodarki	322
28. Rada Programowa „Programu Oczyszczania Kraju z Azbestu na lata 2009–2032”	322

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych	324
29. Międzyresortowy Zespół do spraw Współpracy ze Strażami Gminnymi (Miejskimi)	324
30. Rada ds. Ratownictwa Górskiego i Wodnego	326
31. Zespół do Spraw Zwalczania i Zapobiegania Handlowi Ludźmi	328
 Ministerstwo Administracji i Cyfryzacji	 331
32. Komisja Wspólna Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych	331
33. Komisja Wspólna Przedstawicieli Rządu RP i Konferencji Episkopatu Polski	334
34. Komisja Wspólna Przedstawicieli Rządu RP i Aliansu Ewangelicznego w RP	336
35. Komisja Wspólna Przedstawicieli Rządu RP i Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP	337
36. Komisja Wspólna Przedstawicieli Rządu RP i Polskiej Rady Ekumenicznej	338
37. Wspólny Zespół Przedstawicieli Rządu RP i Świętego Soboru Biskupów	340
38. Zespół do spraw Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej obrzędki bizantyjsko-ukraińskiego	341
39. Warsztaty ds. reformy przepisów z zakresu ochrony danych osobowych w Unii Europejskiej	343
 Ministerstwo Zdrowia	 345
40. Rada do spraw Zdrowia Psychicznego	345
41. Zespół ds. Chorób Rzadkich	345
42. Zespół do Spraw Opracowania Propozycji Zasad Przekazywania Samorządowi Lekarskiemu Środków z Budżetu Państwa na Pokrycie Kosztów Czynności Przejętych od Administracji Państwowej	350
43. Zespół do spraw analizy regulacji dotyczących ratownictwa medycznego, w szczególności w zakresie zadań oraz doskonalenia zawodowego dyspozytorów medycznych w odniesieniu do pacjentów poniżej lat szesnastu	351
44. Zespół do spraw gerontologii	353
45. Rada do Spraw Zwalczania Chorób Nowotworowych	355
46. Rada do spraw Diety, Aktywności Fizycznej i Zdrowia	357

Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego	361
47. Rada ds. Szkolnictwa Artystycznego	361
48. Rada Pozarządowych Organizacji Kulturalnych przy Ministrze Kultury i Dziedzictwa Narodowego	363
49. Komitet Społeczny ds. Paktu dla Kultury	365
Kancelaria Prezesa Rady Ministrów	367
50. Zespół do spraw Paktu dla Kultury	367
Urząd do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych	370
51. Rada do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych	370
IV. ANALIZA FUNKCJONOWANIA INSTYTUCJI DIALOGU SPOŁECZNEGO W 2013 ROKU	373
1. Rodzaje prowadzonego dialogu zinstytucjonalizowanego	375
2. Podstawy funkcjonowania instytucji dialogu	376
3. Liczba instytucji dialogu	377
4. Liczba posiedzeń instytucji dialogu	379
5. Zinstytucjonalizowany dialog regionalny	383
6. Podsumowanie i wnioski	384

WSTĘP

Dialog społeczny jest jedną z konstytucyjnych zasad ustroju społeczno-gospodarczego Polski. Dialog ten prowadzony jest poprzez instytucje dialogu społecznego, przez które rozumie się zróżnicowane pod względem prawnym lub organizacyjnym fora do utrzymywania relacji pomiędzy stroną rządową a pozostałymi uczestnikami dialogu.

Mianem dialogu społecznego określa się relacje między partnerami społecznymi, a więc przede wszystkim pomiędzy związkami zawodowymi i organizacjami pracodawców oraz ich stosunki z organami państwowymi, jak rząd i jego agendy, a także władzami komunalnymi, samorządem lokalnym etc. Przedmiotem tak pojętego dialogu społecznego jest wspólne kształtowanie stosunków zawodowych, warunków pracy, płac, świadczeń socjalnych, a także niektórych innych zagadnień polityki gospodarczej i społecznej, będących przedmiotem zainteresowania wszystkich stron. Wspomniane relacje wyrażają się w mechanizmach konsultacji, rokowań (negocjacji), zawierania układów i porozumień, jak również rozwiązywania sporów zbiorowych metodami pokojowymi (mediacja, koncyliacja, arbitraż) bądź przez stosowanie legalnych środków wzajemnej presji, jak strajk. Dialog prowadzony pomiędzy stronami obejmuje również różne formy partycypacji pracowniczej, polegającej na współuczestnictwie załogi w zarządzaniu przedsiębiorstwem.

W zależności od liczby uczestniczących w dialogu społecznym stron wyróżnić można dialog prowadzony w formule dwustronnej, trójstronnej, czterostronnej oraz wielostronnej. Dialog dwustronny odbywa się pomiędzy organizacjami związków zawodowych i pracodawców. Jeżeli odbywa się bez udziału przedstawicieli strony rządowej, określany jest wtedy mianem dialogu autonomicznego. Dialog trójstronny oznacza zwykle kontakty zachodzące na szczeblu centralnym między organami państwa, a partnerami społecznymi. Dialog trójstronny jest pojęciem umownym, niekiedy konsultacje trójstronne mają charakter wielostronny i obejmują także przedstawicieli innych grup interesów. Jego głównym celem jest budowa porozumienia społecznego w ważnych sprawach społeczno-gospodarczych. Dialog wielostronny występuje, kiedy oprócz trzech stron: rządowej, związkowej i pracodawców dopraszane są do udziału organizacje o charakterze korporacyjnym.

Dla dialogu społecznego, prowadzonego na szczeblu regionalnym, głównym partnerem oprócz ww. wymienionych trzech stron jest samorząd terytorialny.

Metoda dialogu jest stałym mechanizmem – modelem ładu społecznego – godzenia różnych interesów w stosunkach społeczno-gospodarczych i jednocześnie służącym aprobacie decyzji podejmowanych przez państwo.

W 2002 roku strona rządowa zainicjowała działania mające na celu podniesienie efektywności i jakości dialogu społecznego, określiła swoją doktrynę wobec dialogu. Powstał dokument programowy rządu „Zasady dialogu społecznego” wskazujący cele, zasady, priorytety i formy dialogu społecznego, które powinny być wykorzystane w prowadzeniu polityki rządu, przy aktywnym udziale partnerów społecznych. Zawarte w dokumencie wytyczne dla sformalizowanych działań w zakresie dialogu społecznego stały się podstawą do tworzenia różnych instytucji dialogu społecznego, chociaż dialog z partnerami społecznymi może również odbywać się w sposób poza instytucjonalny, poprzez powoływane ad hoc grupy robocze, zespoły i inne formy kontaktu doraźnego.

Dialog strony rządowej i społecznej w sposób zinstytucjonalizowany oznacza uczestnictwo partnerów społecznych w instytucjach głównie o charakterze opiniotwórczo-doradczym. Chodzi tu o rady i komisje powoływane w drodze aktów prawnych lub przyjętych porozumień. Udział w pracach takich instytucji ograniczony jest najczęściej do reprezentatywnych organizacji związkowych i pracodawców. Instytucje te mogą mieć charakter stały, jak i być powoływane do rozwiązywania konkretnych problemów znajdujących się w polu zainteresowań ww. podmiotów dialogu. Coraz częściej, oprócz tradycyjnie rozumianych stron dialogu, do prac w instytucjach dialogu dołącza strona obywatelska, będąca reprezentacją organizacji pozarządowych.

„INFORMATOR za 2013 rok nt. instytucji dialogu społecznego działających przy urzędach administracji rządowej” został opracowany w Departamencie Dialogu i Partnerstwa Społecznego Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej. Dostarcza szczegółowych informacji na temat funkcjonowania istniejących ciał dialogu.

Niniejszy „INFORMATOR...” stanowi kolejne, roczne opracowanie danych nt. instytucji dialogu przy ministerstwach, innych urzędach centralnych oraz państwowych jednostkach organizacyjnych. Pierwsze tego typu sprawozdanie opracowane zostało w 2002 roku.

- „INFORMATOR...” opracowany został na podstawie danych uzyskanych w ślad za pismem Ministra Pracy i Polityki Społecznej skierowanym do ministrów, kierowników urzędów centralnych, prezesów agencji rządowych i funduszy celowych w sprawie funkcjonowania rad i zespołów doradczych z udziałem partnerów społecznych.
- W „INFORMATORZE...” zostały opisane instytucje szeroko pojętego dialogu społecznego przedstawiciele administracji państwowej, w którym uczestniczą partnerzy społeczni, reprezentujący związki zawodowe i organizacje pracodawców. Uwzględnione zostały także ciała dialogu z udziałem samorządu zawodowego prowadzące dialog korporacyjny oraz ciała z udziałem organizacji pozarządowych uczestniczące w dialogu obywatelskim.
- OPISANE instytucje dialogu pełnią określone przepisami funkcje: doradcze, opiniodawcze, konsultacyjne, koordynujące i pomocnicze. W większości są to organy opiniowawczo-doradcze, zajmujące się najczęściej opiniowaniem programów rządowych oraz projektów aktów prawnych, dzięki czemu gwarantowany jest udział reprezentantów różnych grup interesów w procesach decyzyjnych.
- NADESŁANE z urzędów materiały, które są źródłowymi danymi dla analizy zawierają zestawione dane według podanego standardowego wzoru.
- USYSTEMATYZOWANIE otrzymywanych z ww. urzędów informacji dotyczy trzech grup. W pierwszych dwóch odnotowany jest udział tradycyjnie rozumianych partnerów społecznych – to znaczy przedstawiciele organizacji pracowników i pracodawców. Trzecia grupa dotyczy instytucji dialogu wielostronnego, obywatelskiego i korporacyjnego.
 - I. Instytucje dialogu społecznego w ministerstwach i urzędach centralnych – ciała dialogu społecznego (dwo-, trój-, czterostronnego) z udziałem głównie partnerów społecznych reprezentujących organizacje związkowe i pracodawców.
 - II. Instytucje z udziałem partnerów społecznych w państwowych jednostkach organizacyjnych, funduszach celowych – organy kontrolno-nadzorcze w państwowych jednostkach organizacyjnych – z udziałem przedstawiciele partnerów społecznych (nie będące instytucjami dialogu społecznego).
 - III. Instytucje dialogu wielostronnego, obywatelskiego i korporacyjnego w ministerstwach i urzędach centralnych – ciała dialogu wielostronnego – obywatelskiego z udziałem przedstawiciele organizacji poza-

rządowych), dialogu korporacyjnego – z udziałem samorządów gospodarczych i zawodowych.

- ANALIZA LICZBOWA danych dotyczy liczby instytucji dialogu społecznego w zastosowanym podziale, podstaw działania oraz liczby posiedzeń tych gremiów.
- ANALIZA JAKOŚCIOWA danych opisuje rodzaje prowadzonego dialogu, działalność instytucji oraz charakter instytucji.
- INFORMATOR – za 2013 rok – oprócz informacji rocznej zawiera jednocześnie dane porównawcze do lat wcześniejszych: 2002–2013.

**I. Działalność Instytucji Dialogu Społecznego
w Ministerstwach i Urzędach Centralnych
w 2013 roku**

Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej

1. Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Forum dialogu społecznego
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2013 r.	8 + 8

Wolę utworzenia Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych wyrazili partnerzy społeczni i strona rządowa w podpisanym w lutym 1993 roku „Pakcie o przedsiębiorstwie w trakcie przekształcania”. Z woli sygnatariuszy Paktu, Komisja miała stanowić płaszczyznę wypracowania wspólnego stanowiska w sprawie kierunków i instrumentów polityki społeczno-gospodarczej państwa poprzez rzetelny i odpowiedzialny dialog. Wykonaniem postanowień „Paktu...” było powołanie Komisji na podstawie uchwały Rady Ministrów z 15 lutego 1994 roku. Komisja umożliwia dialog między trzema stronami: stroną rządową, związkami zawodowymi i organizacjami pracodawców, który służy godzeniu interesów pracowników i pracodawców oraz dobra publicznego.

Podstawa działania

Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych działa na podstawie ustawy z dnia 6 lipca 2001 roku o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz.U. 2001 nr 100 poz. 1080) oraz uchwały nr 2 z dnia 6 marca 2002 r. w sprawie Regulaminu Komisji. Zapisy Regulaminu zostały uzupełnione uchwałami Komisji: nr 6 Komisji z dnia 26 czerwca 2002 roku; nr 13 z dnia 13 grudnia 2002 roku; nr 15 z dnia 20 lutego 2003 roku; nr 36 z dnia 26 lutego 2010 r.

23 listopada 2004 roku Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego. Nowelizacja poszerza kompetencje wojewódzkich instytucji dialogu oraz zmienia zasady ustalania reprezentatywności człon-

ków Trójstronnej Komisji. Nowelizacja ustawy w 2010 roku dotyczy uchyle-
nia ustawy o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych
wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie innych ustaw.

Skład

W skład Komisji wchodzi przedstawiciele strony rządowej, strony pra-
cowników i strony pracodawców.

Stronę rządową w Komisji reprezentują przedstawiciele Rady Mini-
strów wskazani przez Prezesa Rady Ministrów (Ministerstwa Pracy i Polityki
Społecznej, Ministerstwa Gospodarki, Ministerstwa Infrastruktury i Rozwoju,
Ministerstwa Zdrowia, Ministerstwa Finansów, Ministerstwa Skarbu Państwa,
Ministerstwa Edukacji Narodowej, Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, Mini-
sterstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju
Wsi, Ministerstwa Środowiska, Ministerstwa Administracji i Cyfryzacji oraz
Kancelarii Prezesa Rady Ministrów) i w liczbie przez niego określonej.

Stronę pracowników reprezentują przedstawiciele reprezentatywnych
organizacji związkowych Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „So-
lidarność” (NSZZ „Solidarność”), Ogólnopolskie Porozumienie Związków
Zawodowych (OPZZ) i Forum Związków Zawodowych (FZZ).

Po stronie pracodawców w Komisji zasiadają reprezentatywne organi-
zacje pracodawców: Konfederacja Lewiatan, Pracodawcy Rzeczypospolitej
Polskiej (Pracodawcy RP), Związek Rzemiosła Polskiego (ZRP) oraz Business
Centre Club – Związek Pracodawców (BBC-ZP).

Oprócz reprezentantów strony rządowej i partnerów społecznych
w pracach Komisji uczestniczą, z głosem doradczym, przedstawiciele:
Głównego Urzędu Statystycznego, Narodowego Banku Polskiego, jak rów-
nież przedstawiciele jednostek samorządu terytorialnego (także z głosem
doradczym), w zakresie dotyczącym wykonywania zadań publicznych przez
samorząd terytorialny, delegowani przez Komisję Wspólną Rządu i Samorzą-
du Terytorialnego.

Zadania

Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych stanowi
forum dialogu społecznego prowadzonego dla godzenia interesów pra-
cowników, interesów pracodawców oraz dobra publicznego. Podstawo-
wym celem działania Komisji jest osiągnięcie i zachowanie pokoju spo-
łecznego.

Do kompetencji Komisji należy:

- prowadzenie dialogu społecznego w sprawach wynagrodzeń i świadczeń społecznych oraz w innych sprawach społecznych lub gospodarczych;
- rozpatrywanie sprawy o dużym znaczeniu społecznym lub gospodarczym wniesionych pod obrady Komisji przez jedną ze stron, jeżeli uzna, że jej rozwiązanie jest istotne dla zachowania pokoju społecznego;
- zawieranie wspólnych porozumień, których przedmiotem są wzajemne zobowiązania stron służące godzeniu interesów pracowników, pracodawców i dobra publicznego oraz osiągnięciu i zachowaniu pokoju społecznego;
- udział w pracach nad projektem ustawy budżetowej – poprzez możliwość opiniowania przez stronę pracowników i stronę pracodawców w Komisji – wybranych wielkości makroekonomicznych stanowiących podstawę do opracowania projektu budżetu państwa, a następnie założeń i projektu budżetu państwa na kolejny rok oraz poprzez możliwość przedstawienia propozycji wzrostu w następnym roku: wynagrodzeń w gospodarce narodowej, w tym w państwowej sferze budżetowej oraz u przedsiębiorców, a także minimalnego wynagrodzenia za pracę oraz emerytur i rent z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych;
- realizacja zadań określonych w ustawie z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (uzgadnianie wysokości średniorocznych wskaźników wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej na rok następny);
- realizacja zadań określonych w ustawie z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (uzgadnianie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę na rok następny);
- realizacja zadań określonych w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej:
 - Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego przedkłada corocznie Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych informację o wysokości minimum egzystencji ustalonego przez Instytut Pracy i Spraw Socjalnych,
 - jeśli w danym roku kalendarzowym kwota kryterium dochodowego osoby samotnie gospodarującej i kwota kryterium dochodowego na osobę w rodzinie będzie równa lub niższa niż minimum egzystencji Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych może wy-

- stąpić do Rady Ministrów z wnioskiem o zweryfikowanie kryteriów dochodowych,
- kryteria dochodowe podlegają weryfikacji co 3 lata, z uwzględnieniem wyniku badań prognozy interwencji socjalnej. Badania prognozy interwencji socjalnej dokonuje Instytut Pracy i Spraw Socjalnych. W roku, w którym przeprowadza się weryfikację kryteriów dochodowych Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych po przekazaniu przez Radę Ministrów propozycji kwot kryteriów dochodowych oraz innych informacji wskazanych w ustawie uzgadnia kryteria dochodowe;
 - realizacja zadań określonych w ustawie o świadczeniach rodzinnych z dnia 28 listopada 2003 r. (uzgadnianie wysokości kwot zasiłków rodzinnych oraz wysokość świadczeń rodzinnych);
 - realizacja zadań określonych w ustawie o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 17 grudnia 1998 r. (uzgadnianie zwiększenia wskaźnika waloryzacji emerytur i rent);
 - Ustawa o Trójstronnej Komisji przewiduje również uprawnienia dla każdej ze stron Komisji: – prawo wniesienia pod obrady Komisji spraw o dużym znaczeniu społecznym lub gospodarczym, jeżeli uzna, że jej rozwiązanie jest istotne dla zachowania pokoju społecznego – szczegółowe procedury określa § 20 Regulaminu Komisji, – możliwość zajęcia, również wspólnie z inną stroną Komisji, stanowiska w każdej sprawie dotyczącej polityki społecznej lub gospodarczej, – możliwość wezwania innej strony Komisji do zajęcia stanowiska w sprawie, którą uzna za mającą duże znaczenie społeczne lub gospodarcze;
 - strona związkowa i strona pracodawców Komisji mają prawo zawierać ponadzakładowe układy zbiorowe pracy obejmujące ogół pracodawców zrzeszonych w reprezentowanych w Komisji organizacjach lub grupę tych pracodawców oraz pracowników zatrudnionych przez tych pracodawców;
 - Komisja może przekazać sprawę o zasięgu wojewódzkim – wojewódzkiej komisji dialogu społecznego w przypadku gdy sprawa, oprócz lokalnego charakteru, będzie dotyczyć dialogu społecznego w zakresie wynagrodzeń i świadczeń społecznych, innych spraw społecznych i gospodarczych. Ponadto może zostać również przekazana sprawa o dużym znaczeniu społecznym lub gospodarczym wniesiona przez jedną ze stron Trójstronnej Komisji, o ile Komisja uzna, że jej rozwiązanie jest istotne dla zachowania pokoju społecznego.

Działalność w 2013 roku

W 2013 roku Komisja obradowała na 8 posiedzeniach plenarnych oraz odbyła 8 posiedzeń Prezydium TK. Główne tematy, które były omawiane podczas spotkań plenarnych to:

- Główne kierunki prac rządu będące w kompetencji resortu skarbu państwa przewidziane na 2013 r.
- Aktualna sytuacja dotycząca komunalizacji uzdrowisk.
- Przyszłość Państwowej Inspekcji Sanitarnej w kontekście sytuacji finansowej stacji sanitarno-epidemiologicznych, w tym sytuacji płacowej pracowników, oraz planowanych zmian restrukturyzacyjnych w stacjach sanitarno-epidemiologicznych.
- Kierunkowe zmiany legislacyjne w ochronie zdrowia na lata 2012–2015 obejmujące reformę systemu lecznictwa, dalszą reformę systemu refundacji leków oraz informatyzację systemu opieki zdrowotnej.
- Cele reorganizacji systemu powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego, planowane przekształcenie NFZ oraz zwiększenie roli województw w planowaniu potrzeb zdrowotnych obywateli.
- Projekt ustawy o szczególnych rozwiązaniach na rzecz ochrony miejsc pracy związanych z łagodzeniem skutków spowolnienia gospodarczego lub kryzysu ekonomicznego dla pracowników i przedsiębiorców.
- Stan realizacji pakietu działań antykryzysowych z 2009, w tym rezultaty funkcjonowania w latach 2009–2011 *Ustawy o łagodzeniu skutków kryzysu ekonomicznego dla pracowników i przedsiębiorców*.
- Ochrona miejsc pracy i konkurencyjności polskiej gospodarki w kontekście spowolnienia gospodarczego w Europie, w tym w Polsce.
- Kwestia tzw. emerytur pomostowych, regulacja dotycząca wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę, a w kontekście stabilizacji zatrudnienia – możliwości ograniczenia stosowania umów cywilnoprawnych i umów o pracę na czas określony.
- Wysokość minimum egzystencji, obliczone przez Instytut Pracy i Spraw Socjalnych dla 2012 roku w zestawieniu z aktualnie obowiązującymi kryteriami dochodowymi określonymi w ustawie o pomocy społecznej.
- Oświadczenie strony związkowej o zawieszeniu udziału trzech reprezentatywnych central związkowych w pracach Trójstronnej Komisji, Wojewódzkich Komisjach Dialogu Społecznego oraz wszystkich trójstronnych zespołach branżowych.

- Wysokość minimalnego wynagrodzenia w roku 2014 oraz wysokość średniorocznych wskaźników wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej na rok 2014. Z powodu braku udziału w obradach Komisji jednej ze stron i braku możliwości przeprowadzenia dyskusji nie doszło do wiążących ustaleń.
- Projekt ustawy budżetowej na 2014 r. konstruowanie budżetu oparto na założeniach, które wcześniej zostały przyjęte przez Radę Ministrów i uwzględniono m.in. następujące wielkości: wzrost PKB o 2,5% (w ujęciu realnym), średnioroczny wzrost cen towarów i usług konsumpcyjnych 2,4%, nominalny wzrost wynagrodzeń w gospodarce narodowej o 3,5%, przeciętne wynagrodzenie brutto w gospodarce narodowej w roku 2014 będzie na poziomie 3746 zł.
- Postulaty strony związkowej przekazane podczas Ogólnopolskich Dni Protestów, do których odniosły się resorty: pracy i polityki społecznej, skarbu państwa, edukacji narodowej i transportu, budownictwa i gospodarki morskiej.

W 2013 r. Komisja nie przyjęła żadnej Uchwały.

1.1. Zespół Problemowy TK ds. prawa pracy i układów zbiorowych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zespół problemowy TK
Podstawa działania	Uchwała TK
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2013 r.	5

Podstawa działania

Zespół działa na podstawie Uchwały Nr 3 Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych z dnia 6 marca 2002 roku w sprawie powołania stałych zespołów Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych.

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele strony rządowej (Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Państwowej Inspekcji Pracy) oraz przedsta-

wiciele organizacji pracodawców (Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych-Lewiatan, Pracodawców RP, Związku Rzemiosła Polskiego oraz Business Centre Club – Związku Pracodawców) i organizacji związkowych (NSZZ „Solidarność”, Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych, Forum Związków Zawodowych) – organizacji reprezentatywnych w rozumieniu przepisów Komisji Trójstronnej.

Zadania

Zespół zajmuje się problematyką prawa pracy i układów zbiorowych. Dokonuje oceny funkcjonowania przepisów prawa pracy pod kątem ich skutków społeczno-gospodarczych dla rynku pracy, zapewnienia bezpieczeństwa społeczno-ekonomicznego pracowników i ułatwień dla pracodawców w tworzeniu nowych miejsc pracy. Ocenia funkcjonowanie organów kontrolnych w sferze prawa pracy i legalności zatrudnienia. Ma uprawnienia do zajmowania stanowiska wobec zgłoszonych projektów aktów prawnych, programów rządowych i innych dokumentów z zakresu prawa pracy i układów zbiorowych pracy. Może również formułować ogólne założenia dla zmian przepisów z zakresu prawa pracy.

Działalność w 2013 roku

W 2013 r. odbyło się 5 spotkań Zespołu, w tym 2 wspólne z Zespołem ds. rozwoju dialogu społecznego oraz 1 wspólne z Zespołem ds. polityki gospodarczej i rynku pracy.

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Reprezentatywność pracodawców i pracobiorców.
- Projekt ustawy o zmianie ustawy o związkach zawodowych oraz ustawy o organizacjach pracodawców (projekt z dnia 3 stycznia 2013 r.).
- Projekt ustawy o szczególnych rozwiązaniach na rzecz ochrony miejsc pracy związanych z łagodzeniem skutków spowolnienia gospodarczego lub kryzysu ekonomicznego dla pracowników i przedsiębiorców (dyskusja). Na forum połączonych Zespołów ds. prawa pracy oraz Zespołu ds. polityki gospodarczej i rynku pracy przyjęto Stanowisko w sprawie *Projektu Ustawy o szczególnych rozwiązaniach na rzecz ochrony miejsc pracy, związanych z łagodzeniem skutków spowolnienia gospodarczego lub kryzysu ekonomicznego dla pracowników i przedsiębiorców.*
- Kierunki zmian przepisów o telepracy.

- Umowy o pracę na czas określony – kontynuacja dyskusji rozpoczętej na forum zespołu w 2012 r. Dotychczasowe rozmowy doprowadziły reprezentowane w Zespole strony do generalnej zgody w następujących kwestiach:
 - potrzeby kodeksowych zmian w zakresie umów o pracę na czas określony w kierunku określenia maksymalnego łącznego okresu trwania umowy o pracę na czas określony u jednego pracodawcy,
 - zróżnicowania okresu wypowiedzenia w umowach na czas określony – w zależności od długości trwania umowy,
 - dopuszczenia możliwości wypowiedzenia umowy na czas wykonania określonej pracy,
 - dopuszczenia możliwości wydłużenia umowy na okres próbny do sześciu miesięcy.
- Informacja MPiPS na temat prac nad *projektem dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie egzekwowania dyrektywy 96/71/WE dotyczącej delegowania pracowników w ramach świadczenia usług.*
- Informacja MPiPS na temat stanu prac nad projektem nowego rozporządzenia Komisji w sprawie wyłączeń grupowych/blokowych (GBER) – konsekwencje wprowadzenia projektu rozporządzenia w pierwotnym kształcie dla systemu wsparcia zatrudnienia osób niepełnosprawnych w Polsce.
- Opinia partnerów społecznych na temat wniesionych do Sejmu RP poselskich projektów ustaw o zmianie ustawy Kodeks pracy (druk nr 1539 – zakaz pracy w niedziele i święta a prace na rzecz podmiotów zagranicznych, druk 1612 – zakaz pracy w niedziele w placówkach handlowych, projekt w sprawie zakazu stosowania zabezpieczeń wekslowych w stosunkach pracy).
- Informacja Business Centre Club na temat działań podejmowanych w 2012 r. i w I kwartale 2013 r.

1.2. Zespół Problemowy TK ds. budżetu, wynagrodzeń i świadczeń socjalnych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zespół problemowy TK
Podstawa działania	Uchwała TK
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2013 r.	4

Podstawa działania

Zespół działa na podstawie Uchwały Nr 3 Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych z dnia 6 marca 2002 roku w sprawie powołania stałych zespołów Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych.

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele strony rządowej (Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwa Finansów) oraz przedstawiciele wszystkich organizacji pracodawców i organizacji związkowych reprezentatywnych w rozumieniu przepisów Trójstronnej Komisji.

Zadania

Zespół zajmuje się sprawami związanymi z budżetem państwa, wynagrodzeniami i świadczeniami socjalnymi. Do jego zadań należy zatem opiniowanie założeń i projektów aktów prawnych, programów rządowych i innych dokumentów z tego zakresu. Znajdują się wśród nich założenia do projektu i sam projekt ustawy budżetowej państwa. Zespół zajmuje się również porównywaniem doświadczeń innych krajów w ustalaniu kategorii i kryteriów: minimum socjalnego, minimum egzystencji i dochodu gwarantowanego. Ocenia sytuację budżetu państwa, w tym udział wydatków socjalnych i ich struktury. Analizuje i ocenia system zabezpieczenia społecznego.

Działalność w 2013 roku

W 2013 r. odbyły się 4 spotkania Zespołu, w tym 1 wspólne z Zespołem ds. ubezpieczeń społecznych. Zespół pracował w następujących Obszarach:

- Informacja o wysokości minimum egzystencji obliczonego przez Instytut Pracy i Spraw Socjalnych dla roku 2012 w zestawieniu z aktualnie obowiązującymi kryteriami dochodowymi określonymi w ustawie o pomocy społecznej. Ustalono, że Zespół będzie poszukiwał rozwiązań mających na celu lepsze skierowanie pomocy najuboższym poprzez transfery społeczne.
- Wybrane wskaźniki makroekonomiczne stanowiące podstawę do prac nad projektem ustawy budżetowej na rok następny. Ministerstwo Finansów przedstawiło główne wskaźniki makroekonomiczne przewidziane dla roku 2014 (PKB, inflacja, wynagrodzenie i bezrobocie).

- Informacja Business Centre Club na temat podejmowanych działań w 2012 r.
- Kwestia wspólnej propozycji partnerów społecznych w sprawie wysokości płacy minimalnej na 2014r., wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz wskaźnika wzrostu emerytur i rent z FUS.
- Propozycja zwiększenia wysokości wskaźnika waloryzacji emerytur i rent z FUS w 2014 r. zgodnie z art. 89 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Strona rządowa z uwagi na: bardzo trudną sytuację finansów publicznych zaproponowała Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych pozostawienie zwiększenia wskaźnika waloryzacji emerytur i rent w 2014 r. na ustawowym minimum wynoszącym 20% realnego wzrostu przeciętnego wynagrodzenia w 2013 r. Partnerzy społeczni w trakcie posiedzenia połączonych Zespołów ds. ubezpieczeń społecznych i ds. budżetu, wynagrodzeń i świadczeń socjalnych nie uzgodnili wysokości wzrostu wskaźnika waloryzacji emerytur i rent na 2014 r.
- Projekt ustawy o zmianie ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (*druk senacki 316*) i próba wypracowania stanowiska w przedmiotowej kwestii. Strona związkowa pozytywnie oceniła zaproponowane w projekcie ustawy rozwiązanie. Partnerom społecznym nie udało się wypracować wspólnego stanowiska w powyższej kwestii.

1.3. Zespół Problemowy TK ds. ubezpieczeń społecznych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zespół problemowy TK
Podstawa działania	Uchwała TK
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2013 r.	7

Podstawa działania

Zespół działa na podstawie Uchwały Nr 3 Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych z dnia 6 marca 2002 roku w sprawie powołania stałych zespołów Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych.

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele strony rządowej (Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej) oraz przedstawiciele wszystkich organizacji pracodawców i organizacji związkowych reprezentatywnych w rozumieniu przepisów Trójstronnej Komisji.

Zadania

Zespół zajmuje się problematyką ubezpieczeń społecznych. Opiniuje założenia i projekty aktów prawnych, programów rządowych i innych dokumentów związanych z tą dziedziną. Analizuje i ocenia funkcjonowanie systemu ubezpieczeń społecznych, a także realizację założeń reformy systemu ubezpieczeń społecznych. Inicjuje również i ocenia dostosowanie systemu ubezpieczeń społecznych do zmian demograficznych i gospodarczych. Współpracuje z instytucjami ubezpieczeń społecznych i zajmuje się porównywaniem polskich rozwiązań stosowanych w systemie ubezpieczeń społecznych z doświadczeniami zagranicznymi.

Działalność w 2013 roku

W 2013 r. odbyło się 7 spotkań Zespołu, w tym 1 wspólne z Zespołem ds. budżetu, wynagrodzeń i świadczeń socjalnych oraz 6 posiedzeń roboczych.

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Dyskusja o możliwych zmianach w zakresie zasad podlegania ubezpieczeniom społecznym.
- Projekt założeń do projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa oraz niektórych innych ustaw.
- Informacja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych dotycząca bieżącej działalności Fundusz Emerytur Pomostowych oraz perspektyw dalszego funkcjonowania.
- Projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z wdrożeniem Systemu Elektronicznej Wymiany Informacji dotyczących Zabezpieczenia Społecznego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
- Informacja Business Centre Club na temat podejmowanych działań w 2012 r. i w I kwartale 2013 r.
- Projekt ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

- Informacja ZUS na temat wyników zarządzania środkami Funduszu Rezerwy Demograficznej w 2012 r.
- Projekt Rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wykorzystania w 2013 r. środków Funduszu Rezerwy Demograficznej na uzupełnienie niedoboru funduszu emerytalnego wynikającego z przyczyn demograficznych.
- Zwiększenie wysokości wskaźnika waloryzacji emerytur i rent z FUS w 2014 r. zgodnie z art. 89 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (Dz.U. z 1998 r., Nr 162, poz. 1118 z późn. Zm.).

1.4. Zespół Problemowy TK ds. polityki gospodarczej i rynku pracy

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zespół problemowy TK
Podstawa działania	Uchwała TK
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2013 r.	3

Podstawa działania

Zespół działa na podstawie Uchwały Nr 3 Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych z dnia 6 marca 2002 roku w sprawie powołania stałych zespołów TK.

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele strony rządowej (Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwa Gospodarki, Ministerstwa Skarbu Państwa i Ministerstwa Rozwoju Regionalnego) oraz przedstawiciele wszystkich organizacji pracodawców i organizacji związkowych reprezentatywnych w rozumieniu przepisów Trójstronnej Komisji.

Zadania

Zespół zajmuje się problematyką rynku pracy i polityki gospodarczej. Do jego zadań należy opiniowanie założeń i projektów aktów prawnych, programów rządowych i innych dokumentów związanych z polityką gospodarczą kraju i problematyką rynku pracy oraz opracowywanie ich założeń. Zespół zajmuje się także analizą i oceną działań z zakresu polityki gospodar-

czej (w tym: procesów restrukturyzacyjnych, procesów prywatyzacyjnych, rozwoju przedsiębiorczości, polityki monetarnej i fiskalnej, integracji europejskiej z uwzględnieniem polityki regionalnej, handlu międzynarodowego) i polityki rynku pracy (szczególnie w zakresie: przeciwdziałania bezrobociu, okresowej oceny skuteczności i efektywności dotychczas stosowanych narzędzi, instytucji i programów polityki rynku pracy przy pomocy ustalonych wcześniej wskaźników).

Działalność w 2013 roku

W 2013 roku odbyły się 3 posiedzenia Zespołu, w tym 1 wspólne z Zespołem TK ds. prawa pracy i układów zbiorowych.

Posiedzenia w 2013 r. dotyczyły następujących tematów:

- Omówienie *Projektu ustawy o szczególnych rozwiązaniach na rzecz ochrony miejsc pracy, związanych z łagodzeniem skutków spowolnienia gospodarczego lub kryzysu ekonomicznego dla pracowników i przedsiębiorców*. Partnerzy społeczni jednogłośnie poparli inicjatywę legislacyjną strony rządowej na rzecz ochrony miejsc pracy wnosząc jednocześnie o uwzględnienie zgłoszonych przez nich uwag i zastrzeżeń do przedmiotowego *Projektu* oraz wskazując na konieczność podjęcia pilnej procedury legislacyjnej. Na forum połączonych Zespołów ds. polityki gospodarczej i rynku pracy oraz Zespołu ds. prawa pracy i układów zbiorowych przyjęto Stanowisko w sprawie *Projektu Ustawy o szczególnych rozwiązaniach na rzecz ochrony miejsc pracy, związanych z łagodzeniem skutków spowolnienia gospodarczego lub kryzysu ekonomicznego dla pracowników i przedsiębiorców*.
- Dyskusja dotycząca Komunikatu Komisji Europejskiej: *Roczna Analiza Wzrostu Gospodarczego na 2013 rok, która* formalnie rozpoczyna wdrażanie, trzeciego już cyklu Semestru Europejskiego (procesu wzmocnionej koordynacji polityk gospodarczych państw członkowskich UE), w którego rytmie przebiega realizacja strategii „Europa 2020”.
- Wymiana poglądów na temat konsolidacji polskiego przemysłu obronnego i wpływu proponowanych przez rząd zmian na rynek pracy w tym możliwe zwolnienia grupowe. Stanowisko strony społecznej Zespołu problemowego TK ds. polityki gospodarczej i rynku pracy ws. konsolidacji polskiego przemysłu obronnego zostało przekazane do resortów: skarbu, obrony narodowej, gospodarki oraz pracy i polityki społecznej.

1.5. Zespół Problemowy TK ds. rozwoju dialogu społecznego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zespół problemowy TK
Podstawa działania	Uchwała TK
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2013 r.	6

Podstawa działania

Zespół działa na podstawie Uchwały Nr 3 Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych z dnia 6 marca 2002 roku w sprawie powołania stałych zespołów Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych.

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele strony rządowej (Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwa Gospodarki) oraz przedstawiciele wszystkich organizacji pracodawców i organizacji związkowych reprezentatywnych w rozumieniu przepisów Trójstronnej Komisji.

Zadania

Zespół zajmuje się problematyką dialogu społecznego. Do jego zadań należy między innymi opracowywanie założeń i opiniowanie projektów aktów prawnych, programów rządowych i innych dokumentów związanych z tą tematyką. Zespół dokonuje również analizy i oceny funkcjonowania instytucji dialogu społecznego oraz przebiegu tego dialogu, na szczeblu krajowym i wojewódzkim oraz branżowym. Zajmuje się też badaniem przepisów prawnych i rozwiązań praktycznych przyjętych w dialogu społecznym w innych krajach, a także na forum instytucji Unii Europejskiej.

Działalność w 2013 roku

W 2013 r. odbyło się 6 spotkań Zespołu, w tym 2 wspólne z Zespołem ds. prawa pracy i układów zbiorowych.

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Reprezentatywność pracodawców i pracobiorców.
- Projekt uchwały Rady Ministrów – Regulamin pracy Rady Ministrów – ze szczególnym uwzględnieniem rozwiązań zawartych w Dziale III, Rozdz. 3 przedmiotowego projektu.

- Informacja o stanie prac nad projektem Programu Lepsze Regulacje 2012–2015, w tym także włączonego do rządowego programu „Lepsze Regulacje 2015” Kodeksu Konsultacji.
- Informacja Business Centre Club na temat działań podejmowanych w 2012 r. i w I kw. 2013 r.
- Analiza SWOT dla ustawy o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego – przedstawienie wyników prac podzespołu przez przedstawiciela Ministerstwa Gospodarki.
- Dyskusja nad możliwymi rozwiązaniami prowadzącymi do wznowienia efektywnego dialogu w Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych.
- Informacja Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej na temat projektu ustawy o zmianie ustawy o związkach zawodowych oraz ustawy o organizacjach pracodawców.

1.6. Zespół Problemowy TK ds. usług publicznych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zespół problemowy TK
Podstawa działania	Uchwała TK
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2013 r.	2

Podstawa działania

Zespół działa na podstawie Uchwały nr 9 Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych z dnia 9 września 2002 roku w sprawie powołania stałego zespołu problemowego ds. usług publicznych.

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele strony rządowej (Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwa Zdrowia, Ministerstwa Finansów, Ministerstwa Edukacji Narodowej) oraz przedstawiciele wszystkich organizacji pracodawców i organizacji związkowych reprezentatywnych w rozumieniu przepisów Trójstronnej Komisji.

Zadania

Do zadań zespołu należy wypracowanie wspólnych dla stron stanowisk i opinii w sprawach dotyczących sektora usług publicznych. W ramach swoich obowiązków opiniuje założenia i projekty aktów prawnych, programów rządowych i innych dokumentów związanych z problematyką sektora usług publicznych, w tym w szczególności ochrony zdrowia, oświaty i wychowania, kultury, pomocy i opieki społecznej. Prowadzi analizy i oceny funkcjonowania oraz polityki finansowej całości lub wybranej części sektora usług publicznych, a także współpracuje z zespołem ds. budżetu wynagrodzeń i świadczeń socjalnych oraz z zespołem ds. polityki gospodarczej i rynku pracy, jak również z wojewódzkimi komisjami dialogu społecznego.

Działalność w 2013 roku

W 2013 r. odbyły się 2 posiedzenia Zespołu, w tym jedno wspólne z członkami Zespołu Trójstronnego ds. Ochrony Zdrowia działającego przy Ministerstwie Zdrowia oraz Podzespołu ds. Przemysłu Farmaceutycznego Zespołu Trójstronnego ds. Branży Chemicznej. Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Funkcjonowanie szpitali samorządowych, klinicznych i instytutów w kontekście zmian ustawowych oraz ich finansowanie.
- Aktualne prace legislacyjne w obszarze ochrony zdrowia. Przedstawiciel Ministerstwa Zdrowia przedstawił informacje na temat najważniejszych planów legislacyjnych resortu.
- Zakaz reklamy aptek i punktów aptecznych oraz ich działalności, zakaz reklamy placówek obrotu pozaaptecznego i ich działalności odnoszącej się do produktów leczniczych lub wyrobów medycznych oraz sankcji za naruszenie powyższych zakazów.
- Wprowadzenie cen sztywnych oraz ogólny sposób naliczania cen w obrocie szpitalnym – ustawa refundacyjna.
- Projekt ustawy z 7 sierpnia 2012 r. implementujący dyrektywę 2011/62/UE. Poruszono kwestie wdrożenia do porządku prawnego RP dwóch dyrektyw (Dyrektywa 2011/62/UE – w sprawie wprowadzania do obrotów produktów sfałszowanych i Dyrektywa 2010/84/UE – w zakresie nadzoru nad bezpieczeństwem farmakoterapii), które nowelizują Dyrektywę 2001/83/WE w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi.

- Raport podsumowujący Ministerstwa Finansów – Koncepcja Transformacji Polskiej Administracji Podatkowej. Celem niniejszego dokumentu jest przybliżenie biznesowej warstwy funkcjonowania administracji podatkowej przy założeniu zmian systemów informatycznych i określonych zmian właściwości miejscowej oraz wpływu tych zmian na trzy segmenty programu: e-Rejestracje, e-Deklaracje 2 i e-Podatki.
- *Projekt założeń ustawy o zmianie ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o urzędach i izbach skarbowych z dnia 25 stycznia 2013 r.*
- Na forum zespołu przyjęto – w trybie obiegowym – Stanowisko w sprawie zrównania traktowania podmiotów leczniczych, udzielających świadczeń finansowanych ze środków publicznych.

1.7. Zespół Problemowy TK ds. współpracy z Międzynarodową Organizacją Pracy

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zespół problemowy TK
Podstawa działania	Uchwała TK
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2013 r.	2

Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej pełni funkcję koordynatora współpracy Rządu z Międzynarodową Organizacją Pracy. Najważniejszymi przejawami dialogu dotyczącego Współpracy z Międzynarodową Organizacją Pracy był udział Ministra Pracy i Polityki Społecznej, jako przewodniczącego trójstronnej delegacji, w 95 sesji Międzynarodowej Konferencji Pracy (czerwiec 2006 r.), której obrady skupiły ponad 3000 przedstawicieli rządów, pracodawców i pracowników z państw członkowskich MOP, oraz reaktywowanie prac Zespołu TK.

Podstawa działania

Zespół działa na mocy Uchwały nr 12 Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych z dnia 13 grudnia 2002 r. w sprawie powołania stałego zespołu do Spraw Współpracy z Międzynarodową Organizacją Pracy. Ma inny charakter niż pozostałe zespoły problemowe. Powstanie Zespołu jest związane z realizacją postanowień ratyfikowanej przez Polskę Konwencji

MOP Nr 144, dotyczących trójstronnych konsultacji w zakresie wprowadzania w życie międzynarodowych norm w sprawie pracy, z 1976 r.

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele strony rządowej (Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwa Spraw Zagranicznych) oraz przedstawiciele organizacji pracodawców i organizacji związkowych reprezentatywnych w rozumieniu przepisów Trójstronnej Komisji.

Zadania

Zespół jest organem konsultacyjno-doradczym w sprawach związanych ze współpracą z MOP.

Do zadań Zespołu należy:

- Przeprowadzanie wspólnych konsultacji w kwestiach objętych porządkiem dziennym obrad Międzynarodowej Konferencji Pracy, omawianie składu delegacji na kolejne sesje Konferencji oraz wypowiedzanie się we wspólnych sprawach dotyczących udziału delegacji Polski w tych sesjach.
- Opiniowanie projektów konwencji i zaleceń przygotowywanych do uchwalenia przez Międzynarodową Konferencję Pracy.
- Opiniowanie propozycji wniosków, jakie będą przedstawiane odpowiednim organom w związku z przedkładaniem konwencji i zaleceń zgodnie z art. 19. Konstytucji Międzynarodowej Organizacji Pracy.
- Opiniowanie projektów sprawozdań przedstawionych przez Radę Ministrów do Międzynarodowego Biura Pracy, na podstawie art. 22 Konstytucji MOP.
- Występowanie, z własnej inicjatywy, z propozycjami rozpatrzenia nieratyfikowanych konwencji i zaleceń które nie zostały jeszcze wprowadzone w życie.
- Występowanie, z własnej inicjatywy, z propozycjami ponownego rozpatrzenia nieratyfikowanych konwencji i zaleceń, które nie zostały jeszcze wprowadzone w życie, w celu rozważenia, jakie środki mogłyby być podjęte, aby w razie potrzeby przyspieszyć ich ratyfikację i realizację, a także występowanie z propozycjami wypowiedzenia ratyfikowanych konwencji.
- Inicjowanie innych uzgodnionych propozycji rozwijania trójstronnych stosunków Polski z Międzynarodową Organizacją Pracy, w tym opiniowanie projektów wieloletnich programów rozwoju współpracy Polski z Międzynarodowym Biurem Pracy i z jego instytucjami.

- Popularyzowanie na forum krajowym idei Konstytucji MOP oraz celów i założeń programowych Międzynarodowej Organizacji Pracy.

Działalność w 2013 roku

Odbyły się 2 spotkania Zespołu, na których omawiano:

- Udział trójstronnej delegacji w IX Europejskim Spotkaniu Regionalnym. Omówiono kwestie związane z udziałem polskiej delegacji trójstronnej w IX Europejskim Spotkaniu Regionalnym, organizowanym przez Międzynarodowe Biuro Pracy w Oslo. Przygotowywany przez MBP raport będzie obejmował m.in. takie kwestie jak tworzenie miejsc pracy, promowanie pełnowartościowych miejsc pracy poprzez dialog społeczny, przeciwdziałanie bezrobociu młodzieży oraz skutkom zmian demograficznych, promowanie przestrzegania standardów pracy, zwiększanie roli spójności w polityce.
- Przyjęcie harmonogramu przeglądu nieratyfikowanych konwencji MOP.
- Planowane przedłożenie właściwej władzy – zgodnie z art. 19 Konstytucji MOP – Zalecenia nr 202 dotyczące krajowego minimalnego zakresu ochrony socjalnej z 2012 r.
- 102 sesja Międzynarodowej Konferencji Pracy: ustalenie ostatecznego składu delegacji pracodawców i pracowników, przedstawienie programu Konferencji i dyskusja na ten temat, sprawy techniczne.

1.8. Zespół Problemowy TK ds. funduszy strukturalnych Unii Europejskiej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zespół problemowy TK
Podstawa działania	Uchwała TK
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2013 r.	3

Podstawa działania

Zespół działa na podstawie Uchwały Nr 25 Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych z dnia 6 lipca 2004 r. w sprawie powołania stałego Zespołu problemowego ds. funduszy strukturalnych Unii Europejskiej.

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele strony rządowej (Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwa Rozwoju Regionalnego, Ministerstwa Gospodarki, Ministerstwa Infrastruktury, Ministerstwa Finansów, Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi) oraz przedstawiciele wszystkich organizacji pracodawców i organizacji związkowych reprezentatywnych w rozumieniu przepisów Trójstronnej Komisji.

Zadania

- Wsparcie procesu przygotowań Polski do wykorzystania unijnych funduszy strukturalnych.
- Dokonywanie ocen projektów dokumentów programowych.
- Dokonywanie ocen wykorzystywania funduszy strukturalnych.
- Przedstawianie instytucjom zarządzającym programami opinii i stanowisk na temat funkcjonowania poszczególnych programów operacyjnych.
- Porównanie doświadczeń innych krajów w zakresie wykorzystania funduszy strukturalnych.

Działalność w 2013 roku

Odbyły się 3 posiedzenia Zespołu, na których omawiano następującą tematykę:

- Rola partnerów społecznych w nowym okresie programowania. Projekt systemowy dotyczący opracowania zasad partnerstwa. Na etapie nowej perspektywy finansowej kluczową kwestią jest opracowanie harmonogramu współpracy z partnerami społeczno-gospodarczymi, a następnie strategii realizacji zasad partnerstwa, obejmującej kodeks postępowania określający prawa i obowiązki partnerów oraz współpracy strony społecznej i rządowej oraz wszelkich władz lokalnych na różnych etapach prac i na wszystkich szczeblach zarządzania Polityką Spójności w latach 2014–2020. Opracowanie projektu strategii realizacji zasad partnerstwa ze środków pomocy technicznej PO KL zostanie zlecone ekspertowi zewnętrznemu wybranemu w trybie konkurencyjnym. Strona społeczna Zespołu postulowała zwiększenie udziału partnerów społecznych zarówno we wdrażaniu przyszłej perspektywy finansowej, jak i okresu jej programowania.
- Pakiet anty kryzysowy – propozycje działań ze strony MRR. Ministerstwo Rozwoju Regionalnego poinformowało, że w czerwcu 2012 r., a następnie w styczniu 2013 r. nastąpiły realokacje finansowe w ramach PO KL obejmujące m.in. zwiększenie środków przeznaczonych na wsparcie

- osób młodych. Dodatkowe środki przeznaczono również na wsparcie przedsiębiorczości i samozatrudnienia.
- Omówienie oraz zatwierdzenie przez Partnerów koncepcji wspólnego projektu w ramach konkursu 5.5.2_8 PO KL. Partnerzy społeczni zaproponowali do realizacji projekt dotyczący przygotowania Strategii Partnerstwa, który byłby realizowany – po zwiększeniu obecnej alokacji – w ramach Poddziałania 5.5.2 Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki.
 - Stan przygotowania do nowej perspektywy poszczególnych regionów. Informacja strony rządowej, propozycje kanału wymiany informacji. Uczestnictwo partnerów w grupach roboczych.
 - Omówienie stanu prac nad PO WER, którego realizacja będzie współfinansowana ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego. Celem PO WER jest wzmocnienie wybranych polityk publicznych realizujących cele strategii Europa 2020. Program będzie koncentrował się na poprawie ram funkcjonowania poszczególnych polityk sektorowych.
 - Omówienie stanu zaawansowania prac nad Regionalnymi Programami Operacyjnymi. Kształt programów regionalnych warunkowany jest przez Umowę Partnerstwa. W MRR finalizowane są prace nad kontraktem terytorialnym (umowy pomiędzy rządem a samorządami poszczególnych województw).

1.9. Zespół Problemowy TK ds. Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zespół problemowy TK
Podstawa działania	Uchwała TK
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2013 r.	0

Podstawa działania

Zespół działa na podstawie Uchwały Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych z dnia 14 września 2005 r. w sprawie powołania stałego Zespołu problemowego ds. Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej.

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele strony rządowej (Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej) oraz przedstawiciele organizacji pracodawców i organizacji związkowych reprezentatywnych w rozumieniu przepisów Trójstronnej Komisji.

Zadania

Do zadań Zespołu należy:

- Wypracowanie propozycji zakresu planowanej ratyfikacji Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej.
- Analiza zgodności ustawodawstwa polskiego z postanowieniami Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej, w szczególności pod kątem skutków społecznych i ekonomicznych.
- Analiza i wypracowanie stanowiska w sprawie przyjęcia Protokołu Dodatkowego do Europejskiej Karty Społecznej, ustanawiającego System Skarg Zbiorowych.
- Przegląd i ocena realizacji zobowiązań, wynikających z Europejskiej Karty Społecznej.
- Monitorowanie podjętych zobowiązań.

Działalność w 2013 roku

W 2013 r. Zespół się nie spotkał.

1.10. Zespół konsultacyjny ds. Unii Europejskiej działający przy Prezydium Trójstronnej Komisji

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zespół konsultacyjny
Podstawa działania	Decyzja Prezydium TK
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2013 r.	0

Podstawa działania

Zespół został powołany decyzją Prezydium Trójstronnej Komisji w styczniu 2005 roku, w celu zapewnienia lepszego dostępu partnerów społecznych do legislacji na poziomie unijnym. Zgodnie z ustawami z dnia 23 maja

1991 roku: o związkach zawodowych oraz o organizacjach pracodawców, polscy partnerzy społeczni mają prawo opiniowania założeń i projektów ustaw oraz aktów wykonawczych do tych ustaw w zakresie objętym ich zadaniami, w tym także w obszarze prawnym UE.

Skład

W skład Zespołu weszli przedstawiciele strony rządowej (Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej) oraz przedstawiciele wszystkich organizacji pracodawców i organizacji związkowych reprezentatywnych w rozumieniu przepisów ustawy o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych.

Zadania

Do jego zadań należy konsultowanie spraw unijnych i formułowanie do strony rządowej pytań w tym zakresie.

Działalność w 2013r.

W 2013 r., podobnie jak w roku 2012, Zespół się nie spotkał.

2. Trójstronne Zespoły Branżowe (TZB)

Wyrazem dążenia strony społecznej do prowadzenia z rządem rozmów na tematy dotyczące spraw różnych sektorów gospodarki narodowej są, działające poza Trójstronną Komisją do Spraw Społeczno-Gospodarczych, trójstronne zespoły branżowe (TZB).

Powstawały one w różnych okresach; pierwsze – na początku lat 90., ostatnie – w 2006 roku, pod auspicjami Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej. Nadrzędnym celem powoływania trójstronnych zespołów było wypracowanie modelu podejmowania decyzji społeczno-gospodarczych, uwzględniających różne interesy partnerów społecznych w restrukturyzowanych branżach i sektorach polskiej gospodarki. Umiejscowione są w kilku resortach, w zależności od branży, której dotyczą. Najwięcej obsługiwanych jest przez MPiPS (9), poza tym TZB działają w Ministerstwie Infrastruktury i w Ministerstwie Zdrowia.

Geneza – podstawy funkcjonowania

Z formalnego punktu widzenia TZB są instytucjami dialogu społecznego działającymi w układzie trójstronnym, obok Trójstronnej Komisji ds. Spo-

łeczno-Gospodarczych. Zespoły powstawały bez konkretnej podstawy prawnej – na mocy decyzji kolejnych ministrów pracy, jako rezultat porozumienia wszystkich stron reprezentujących daną branżę, deklarujących wolę prowadzenia dialogu. Na przełomie 2001 i 2002 roku prowadzone były prace nad usystematyzowaniem działań dotychczasowych zespołów trójstronnych. Nadano im ujednolicony kształt organizacyjny. Obecnie Zespoły funkcjonują w oparciu o zatwierdzone regulaminy prac zespołów.

Skład zespołów

W skład zespołów wchodzi po stronie społecznej: reprezentacje związków zawodowych działających w branży oraz organizacji pracodawców danych branż. Stronę rządową reprezentują przedstawiciele właściwych merytorycznie resortów – w randze sekretarzy i podsekretarzy stanu – gwarantujący realizację przyjętych ustaleń. Do udziału w posiedzeniach i do prac w zespołach zapraszani są również przedstawiciele izb i samorządów gospodarczych, reprezentanci samorządu terytorialnego oraz instytucji okołorządowych.

Zadania TZB

Zespoły zajmują się problemami branż w związku z restrukturyzacją, postępującą prywatyzacją i reorganizacją kilkunastu ważnych sektorów. Na forum trójstronnych zespołów branżowych uzgadnia się dokumenty, takie jak kompleksowe programy restrukturyzacji oraz pakiety zabezpieczeń socjalnych dla pracowników zwalnianych w danym sektorze. Coraz więcej jest prowadzonych konsultacji w zakresie postępujących procesów konsolidacji i prywatyzacji przedsiębiorstw.

Branżowe zespoły trójstronne zajmują się także monitorowaniem realizacji programów restrukturyzacji i pakietów osłonowych oraz analizowaniem propozycji stron związkowych, dotyczących ustanowienia nowych osłon socjalnych, poszerzenia kręgu osób objętych już ustanowionymi osłonami socjalnymi lub wydłużenia okresu stosowania obowiązujących osłon socjalnych. Częstymi tematami są też bieżące lub grożące akcjami protestacyjnymi konflikty pomiędzy pracodawcami i reprezentacją związkową.

Dotychczasowe doświadczenia wskazują, że zasadne jest funkcjonowanie zespołów trójstronnych dopóki realizowane będą, spełniające określone warunki, rządowe programy restrukturyzacji dla sektorów. Po ich zakończeniu lub sprywatyzowaniu danych branż najlepszym rozwiązaniem

wyduje się przekształcenie zespołów trójstronnych w sektorowe zespoły Mi-tonomiczne, w których partnerzy społeczni będą pracować w układzie dwu-stronnym. W praktyce działanie tych zespołów może napotkać trudności, zwłaszcza ze strony pracodawców, niechętnych do spotkań bez udziału przedstawicieli rządu jako strony i gwaranta utrzymania ciągłości konsultacji.

W 2013 roku działało 13 trójstronnych zespołów branżowych, z czego 9 umiejscowionych przy MIPS.

2.1. Zespół Trójstronny ds. Branży Energetycznej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Trójstronny Zespół Branżowy
Podstawa działania	Regulamin
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2013 r.	3

Trójstronny Zespół ds. Branży Energetycznej działa poza Trójstronną Komisją ds. Społeczno-Gospodarczych w oparciu o regulamin opracowany i zatwierdzony przez trzech współprzewodniczących: ze strony rządowej, pracodawców oraz związkowej. Regulamin określa również tryb zwoływania posiedzeń oraz ich częstotliwość. TZ ds. BE zostały powołany w celu prowadzenia trójstronnego dialogu sektorowego dla godzenia interesów stron, podczas realizacji programów działania rządu oraz rozwiązywania problemów dotyczących funkcjonowania branży. Zespół działa od marca 1998 roku powołany decyzją stron: rządowej i reprezentantów branży.

Skład

W Zespole Trójstronnym ds. Branży Energetycznej uczestniczą ze stro-ny rządowej wiceministrowie gospodarki, skarbu państwa, pracy i polityki społecznej oraz finansów, a także prezesi Urzędu Regulacji Energetyki i 4 Grup Energetycznych – po jednym z każdego urzędu.

Stronę pracodawców w Zespole reprezentuje: 6 przedstawicieli wyznaczonych przez Federację Związków Pracodawców Energetyki Polskiej, po 2 przedstawicieli wyznaczonych przez: Związek Pracodawców Energetyki, Związek Pracodawców Elektrowni, Związek Pracodawców Elektrociepłowni,

Związek Pracodawców Zaplecza Energetyki. W stan likwidacji zostały postawione trzy związki pracodawców: energetyki, elektrowni i elektrociepłowni.

Do prac w Zespole strony mogą dopraszać jako obserwatorów przedstawicieli innych organizacji związkowych i pracodawców działających w sektorze oraz ze strony rządowej przedstawicieli organizacji społecznych i zawodowych jak również reprezentantów administracji rządowej i samorządowej.

Zadania

Zadaniem Zespołu jest kontynuowanie trójstronnego dialogu sektorowego prowadzonego dla godzenia interesów stron przy wypracowywaniu stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa wobec branży energetycznej oraz interesów pracowników i pracodawców.

Działalność w 2013 roku

W 2013 roku odbyły się 3 posiedzenia ZT ds. Branży Energetycznej, na których omawiano:

- Zakres postępowania dezinwestycji w spółkach podległych MSP jako ewentualna przyczyna ograniczenia zatrudnienia w grupach kapitałowych branży energetycznej.
- Stanowisko MPiPS w kwestii realizowanych (zwłaszcza w Spółkach z udziałem Skarbu Państwa) Programów Dobrowolnych Odejść w relacji do zapisu w Krajowym Planie Działań na rzecz Zatrudnienia 2009–2011, że „...należy podjąć działania, które ograniczą skalę redukcji zatrudnienia poprzez powstrzymanie zwolnień tam, gdzie można ich uniknąć...”.
- Przyczyny niepowołania do Międzyresortowego Zespołu ds. opracowania Krajowego Planu Działań na rzecz Zatrudnienia przedstawiciela Ministra Skarbu Państwa.
- Informacja Ministerstwa Skarbu Państwa dotycząca polityki państwa w odniesieniu do najbliższej przyszłości sektora elektroenergetycznego oraz skutków społecznych jej wdrażania – prezentacja strategii dla sektora elektroenergetycznego.
- Założenia polityki inwestycyjnej do programu „Inwestycje Polskie”.
- Plany dotyczące zakresu przeprowadzenia przeglądu działalności spółek energetycznych – z uwzględnieniem ewentualnych skutków redukcji zatrudnienia w kontekście poszanowania dotychczas nabytych uprawnień i gwarancji pracowniczych.

- Interpretacja art. 23 prim Kodeksu Pracy.
- Przyczyny narastających niepokoi społecznych w sektorze elektroenergetycznym.

2.2. Zespół Trójstronny ds. Społecznych Warunków Restrukturyzacji Hutnictwa

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Trójstronny Zespół Branżowy
Podstawa działania	Regulamin
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2013 r.	1

Zespół działa od 1995 roku, w latach 1995–1997 pod nazwą Zespołu Trójstronnego ds. Polityki Zatrudnienia i Oston Socjalnych w Okresie Restrukturyzacji Przemysłu Żelaza i Stali, który powstał w wyniku negocjacji ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla pracowników przemysłu hutniczego.

Trójstronny Zespół ds. Społecznych Warunków Restrukturyzacji Hutnictwa działa poza Trójstronną Komisją ds. Społeczno-Gospodarczych w oparciu o regulamin opracowany i zatwierdzony przez trzech współprzewodniczących: ze strony rządowej, pracodawców oraz związkowej. Regulamin określa również tryb zwoływania posiedzeń oraz ich częstotliwość. Zespół działa od 1995 roku. Został powołany decyzją stron: rządowej i reprezentantów branży energetycznej (związków zawodowych i organizacji pracodawców). Resort pracy (jako odpowiedzialny za dialog społeczny) widząc potrzebę istnienia instytucji pomagających w rozwiązywaniu problemów sektorowych, przychylił się do wniosków partnerów społecznych. Wszystkie sprawy stawiane na Zespole rozstrzygane są w drodze consensusu stron. Trójstronny Zespół ds. Społecznych Warunków Restrukturyzacji Hutnictwa umiejscowiony jest przy Ministrze Pracy. W celu wypracowania stanowiska, wobec problemów bardziej szczegółowych strony Zespołu mogą powoływać węższe grupy robocze skupiające specjalistów w danym zakresie. Do udziału w posiedzeniach i pracach w zespołach mogą być zapraszani również przedstawiciele innych instytucji i organizacji oraz posłowie, zajmujący się daną problematyką.

Skład

Strona rządowa w Zespole Trójstronnym ds. Społecznych Warunków Restrukturyzacji Hutnictwa reprezentowana jest przez 4 przedstawicieli w randze sekretarzy lub podsekretarzy stanu po jednym z ministerstw: gospodarki, pracy i polityki społecznej, finansów oraz skarbu państwa, może również zapraszać do prac w Zespole przedstawicieli organizacji społecznych i zawodowych oraz członków administracji rządowej i samorządowej.

Stronę związkową w Zespole reprezentuje po 3 przedstawicieli wskazanych przez: Sekcję Krajową Hutnictwa NSZZ „Solidarność”, Federację Hutniczych ZZ w Polsce, Sekcję Hutnictwa PZZ „Kadra”, Krajową Sekcję Hutniczą OZZZ Pracowników Ruchu Ciągłego, Krajową Sekcję Hutniczą ZZ Inżynierów i Techników.

Ze strony pracodawców w zespole uczestniczą przedstawiciele Związku Pracodawców Przemysłu Hutniczego w Polsce.

Strony mogą zapraszać do prac w Zespole jako obserwatorów przedstawicieli innych organizacji związkowych i pracodawców działających w branży.

Zadania

Trójstronny Zespół ds. SWRH został powołany w celu prowadzenia trójstronnego dialogu sektorowego dla godzenia interesów stron, podczas realizacji programów działania rządu oraz rozwiązywania problemów dotyczących funkcjonowania branży. Zadaniem Zespołu Trójstronnego ds. Społecznych Warunków Restrukturyzacji Hutnictwa jest kontynuowanie trójstronnego dialogu sektorowego prowadzonego dla godzenia interesów stron w celu wypracowywaniu wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa wobec branży energetycznej, oraz interesów pracowników i pracodawców.

Działalność w 2013 roku

O odbyło się 1 posiedzenie Zespołu:

- Sytuacja w branży hutniczej i koksowniczej w 2012 roku i prognozy na rok 2013.
- Wyłudzenia związane z podatkiem VAT na rynku stalowych prętów żebrowanych.
- Polityka klimatyczno-energetyczna UE.
- Akcyza na gaz.

- Mechanizmy wsparcia kogeneracji w projekcie Prawa energetycznego i gazowego.
- Utrzymanie gwarancji Pakietu Socjalnego dla pracowników KK „Zabrze S.A. po przekształceniu Spółki i utracie KRS z chwilą powstania Grupy JSW „KOKS oraz gwarancji dla pracowników KK „Zabrze” S.A. przekazywanych do Spółek będących w strukturach JSW na podstawie art. 23 prim KP.
- Wprowadzenie zapisu do Statutu JSW „KOKS” prawa wyboru z ramienia załogi członka Zarządu i członka Rady Nadzorczej.
- Sprzedaż Zakładu Elektroenergetycznego „ELSEN” S.A.
- Zmiany w Regulaminie Zespołu Trójstronnego ds. Społecznych Warunków Restrukturyzacji Hutnictwa wynikające z ustalenia dołączenia do Zespołu przedstawicieli Jastrzębskiej Spółki Węglowej S.A.

2.3. Zespół Trójstronny ds. Branży Węgla Brunatnego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Trójstronny Zespół Branżowy
Podstawa działania	Regulamin
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2013 r.	1

Zespół Trójstronny ds. Branży Węgla Brunatnego działa poza Trójstronną Komisją ds. Społeczno-Gospodarczych w oparciu o regulamin opracowany i zatwierdzony przez trzech współprzewodniczących: ze strony rządowej, pracodawców oraz związkowej. Regulamin określa również tryb zwoływania posiedzeń oraz ich częstotliwość. TZ ds. BWB został powołany w celu prowadzenia trójstronnego dialogu sektorowego dla godzenia interesów stron, podczas realizacji programów działania rządu oraz rozwiązywania problemów dotyczących funkcjonowania branży. Zespół działa od września 2006 roku powołany decyzją stron: rządowej i reprezentantów branży energetycznej (związków zawodowych i organizacji pracodawców). Resort pracy (jako odpowiedzialny za dialog społeczny) widząc potrzebę istnienia instytucji pomagających w rozwiązywaniu problemów sektorowych, przychylił się do wniosków partnerów społecznych. Wszystkie sprawy stawiane

na Zespole rozstrzygane są w drodze consensusu stron. Trójstronny Zespół ds. Branży Węgla Brunatnego umiejscowiony jest przy Ministrze Pracy. W celu wypracowania stanowiska, wobec problemów bardziej szczegółowych – strony Zespołu mogą powoływać węższe grupy robocze skupiające specjalistów w danym zakresie. Do udziału w posiedzeniach i pracach w zespołach mogą być zapraszani również przedstawiciele innych instytucji i organizacji oraz posłowie, zajmujący się daną problematyką.

Skład

W Zespole Trójstronnym ds. Branży Węgla Brunatnego stroną rządową reprezentuje 4 przedstawicieli w randze Sekretarza lub Podsekretarza Stanu, po jednym wskazanym przez Ministra Pracy i Polityki Społecznej, Ministra Gospodarki, Ministra Finansów, Ministra Skarbu Państwa.

Stronę pracowników w Zespole reprezentuje po 3 przedstawicieli wyznaczonych przez: SGiE NSZZ „Solidarność” Sekcja Węgla Brunatnego, Federację ZZ Górnictwa Węgla Brunatnego, Porozumienie ZZ KADRA Sekcja Węgla Brunatnego, Ogólnokrajowe ZZZ Pracowników Ruchu Ciągłego Sekcja Górnictwa, 2 przedstawicieli wyznaczonych przez: Sekcję Górnictwa Węgla Brunatnego NSZZ Solidarność 80.

Stronę pracodawców w Zespole reprezentuje 5 przedstawicieli wyznaczonych przez Związek Pracodawców Porozumienie Producentów Węgla Brunatnego.

Do prac w Zespole strony mogą dopraszać jako obserwatorów przedstawicieli innych organizacji związkowych i pracodawców działających w sektorze oraz ze strony rządowej przedstawiciele organizacji społecznych i zawodowych jak również reprezentantów administracji rządowej i samorządowej.

Zadania

Zadaniem Zespołu Trójstronnego ds. Branży Węgla Brunatnego jest kontynuowanie trójstronnego dialogu sektorowego prowadzonego dla godzenia interesów stron w celu wypracowywania wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa wobec branży energetycznej, oraz interesów pracowników i pracodawców.

Działalność w 2013 roku

- Zespół spotkał się raz a głównymi tematami posiedzenia były:
- Informacja o sporach zbiorowych w KWB Bełchatów i KWB Turów w kontekście podpisanych Porozumień w dniu 06.12.2012 r.

- Analiza polityki kadrowej w PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna S.A. w perspektywie lat 2013–2020.
- Aktualna informacja ws. realizacji zapisów umowy prywatyzacyjnej dotyczącej sprzedaży KWB Adamów i KWB Konin w aspekcie spraw pracowniczych.
- Informacja o pracach nad projektem Nowej Polityki Energetycznej Polski (NEP).
- Ustalenie terminu spotkania ws. polityki inwestycyjnej PGE Polska Grupa Energetyczna S.A. dotyczącego m.in. budowy nowego bloku energetycznego w Elektrowni Turów.

2.4. Zespół Trójstronny ds. Bezpieczeństwa Socjalnego Górników

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Trójstronny Zespół Branżowy
Podstawa działania	Regulamin
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2013 r.	1

Najstarszy z Zespołów branżowych, który został powołany w wyniku ustaleń strony rządowej ze związkową w grudniu 1992 roku i reaktywowany porozumieniem postrajkowym w maju 1994 roku.

Skład

- Stronę związkową reprezentują następujące organizacje: Związek Zawodowy Pracowników Dołowych, Porozumienie Związków Zawodowych Górnictwa, ZPPZPMW „Przeróbka”, WZZ „Sierpień ‘80”, Konfederacja Związków Zawodowych Górnictwa w Polsce, Związek Zawodowy Maszynistów Wyciągowych Kopalń w Polsce, Związek zawodowy Górników w Polsce, PZZ „Kadra”, NSZZ „Solidarność”, NSZZ „Solidarność – 80”, ZZ „Kontra” w Gliwicach, Związek Zawodowy Ratowników Górniczych w Polsce, ZZ Jedności Górniczej.
- Ze strony pracodawców w zespole uczestniczą przedstawiciele: Związku Pracodawców Górnictwa Węgla Kamiennego, Kompanii Węglowej S.A.,

Katowickiego Holdingu Węglowego S.A., Jastrzębskiej Spółki Węglowej S.A., Spółki Restrukturyzacji Kopalń S.A., Górniczej Izby Przemysłowo-Handlowej, Węglokoks” S.A., Konsorcjum Przedsiębiorstw Robót Górniczych i Budowy Szybów S.A., „Węglokoks” S.A. Lubelski Węgiel „Bogdanka” S.A.

- Stronę rządową reprezentują przedstawiciele: Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwa Gospodarki, Ministerstwa Finansów, Ministerstwa Skarbu Państwa, Wyższego Urzędu Górniczego, Głównego Instytutu Górnictwa, Agencji Rozwoju Przemysłu S.A. Oddział w Katowicach.

Zadania

Zadaniem Zespołu jest prowadzenie trójstronnego dialogu branżowego dla godzenia interesów stron i zachowania pokoju społecznego oraz wypracowywanie wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa oraz interesów pracowników i pracodawców, w sprawach związanych z rozwiązywaniem problemów sektora górnictwa węgla kamiennego, w tym monitoringu realizacji przyjętych programów restrukturyzacyjnych, prywatyzacyjnych oraz strategii dla branży.

Działalność w 2013 roku

W 2013 r. odbyło się 1 posiedzenie, na którym zostały podjęte następujące sprawy:

- Analiza sytuacji sektora górnictwa węgla kamiennego, ze szczególnym uwzględnieniem sytuacji ekonomiczno-finansowej, rynkowej oraz społecznej spółek – z uwzględnieniem dialogu społecznego, a także działania zarządów spółek w kontekście kryzysu gospodarczego na świecie i w Polsce oraz wahaniach koniunktury rynkowej na węgiel.
- Analiza importu węgla do Polski. Materiał dotyczący sytuacji w sektorze górnictwa węgla kamiennego – opracowany przez Agencję Rozwoju Przemysłu SA – Oddziału w Katowicach – przekazywano w formie prezentacji Członkom Zespołu.
- Działania antykryzysowe podejmowane przez spółki węglowe, w których zwrócono uwagę na następujące problemy: kwestie dostosowania do warunków rynku swoich kosztów i cen produkcji węgla, programów inwestycyjnych, zobowiązań publiczno-prawych, kredytowych i płynności finansowych oraz zamierzeń emisji obligacji oraz analizy stanu organizacji pracy i poszukiwaniu oszczędności sferze zarządzania w spółkach wę-

- głowych, wstrzymaniu niektórych inwestycji, przy jednoczesnym maksymalnym wydobycia węgla, w celu optymalizacji kosztów i utrzymania konkurencyjności cen, podejmowaniu działań na rzecz profilaktyki metanowej, w szczególności rozwoju instalacji na terenie kopalń oraz uruchamianiu agregatorów, a także konieczności wsparcia ze strony związkowej działań na rzecz odejść osób w wieku emerytalnym na rzecz zatrudniania osób młodych.
- Stan prac Ministerstwa Finansów nad zmianą przepisów prawnych związanych z akcyzą na węgiel i koks oraz udziałem Ministerstwa Gospodarki w tych działaniach, a także nad wypracowanymi rozwiązaniami ustawowymi w tym zakresie. Przedstawiciel Ministerstwa Finansów poinformował o pozytywnym zakończeniu prac nad powyższymi zmianami zgodnie z propozycjami przedstawicieli podmiotów węglowych (przedsiębiorstw branży węglowej). Dalsze prace będą przebiegać zgodnie z procedurami przewidzianymi dla tego typu dokumentów.

Ponadto:

Przedstawiciele Ministerstwa Gospodarki poinformowali o systematycznym wspieraniu sektora górniczego poprzez i zablokowaniu prób zmiany ustawy dot. CO₂ oraz tworzeniu strategii „Polityki energetycznej kraju do 2050 r.”, zgodnie z którą węgiel kamienny oraz brunatny będzie stanowił podstawę bezpieczeństwa energetycznego kraju.

Przedstawili realizację zaplanowanych inwestycji Elektrowni Dolna Odra w Opolu, wzmacniającą konkurencyjność Polski na rynku energetycznym oraz wsparcie rozwoju branż firm energochłonnych. Odniesiono się do problematyka „certyfikacji” polskiego węgla i zapowiedziano poparcie promocji polskich maszyn górniczych, w tym propozycji cyklicznej wymiany tych maszyn na nowy sprzęt w okresie co 15 lat. Ministerstwo Gospodarki rozważy włączenie „zielonych certyfikatów” do cen energii. Będzie promowało i wspierało profilaktyki metanowej w polskim górnictwie.

Przedstawiciele wszystkich górniczych związków zawodowych zgłosili swój stanowczy protest przeciwko planom poprowadzenia Drogi S-1 przez tereny wydobywcze i koncesjonowane kopalni „Brzeszcze” i „Silesia”, argumentując to katastrofą dla miejscowego rynku pracy oraz aglomeracji śląskiej oraz olbrzymimi stratami dla Kompanii Węglowej i nowego właściciela kopalni „Silesia”. Strony pracodawców i związków zawodowych wypracowały stanowisko Zespołu Trójstronnego w zgłoszonej sprawie planowania prze-

biegu Drogi S-1. Strony zaakceptowały i przyjęły tekst *Stanowiska Zespołu Trójstronnego ds. Bezpieczeństwa Socjalnego Górników w sprawie planowania przebiegu Drogi S-1*, które zostało przekazane Wojewodzie Śląskiemu.

2.5. Zespół Trójstronny ds. Górnictwa i Przetwórstwa Siarki

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Trójstronny Zespół Branżowy
Podstawa działania	Regulamin
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2013 r.	0

Zespół, który został powołany w 1998 r. w wyniku uzgodnień strony rządowej ze stroną pracodawców i związków zawodowych sektora górnictwa i przetwórstwa, do marca 2002 roku działał pod wcześniejszą nazwą Zespołu Trójstronnego ds. Restrukturyzacji Górnictwa i Przetwórstwa Siarki, na podstawie ustaleń z partnerami społecznymi. Z inicjatywy strony związków zawodowych i pracodawców zaproponowano zmianę nazwy na Zespołu Trójstronnego ds. Górnictwa i Przetwórstwa Siarki, co odpowiada aktualnej sytuacji przedsiębiorstw sektora siarkowego. Partnerzy społeczni, w związku z przeprowadzonymi działaniami strukturalnymi i konsolidacyjnymi oraz zakresu działania przedsiębiorstw tego sektora, zaproponowali wprowadzenie zmian do Regulaminu Zespołu Trójstronnego w 2011 r. W związku ze zmianami jakie zaszły w wyniku konsolidacji i restrukturyzacji przedsiębiorstw siarkowych w latach 2002–2011, Członkowie Zespołu Trójstronnego wprowadzili i zaakceptowali zmiany do Regulaminu Zespołu Trójstronnego oraz przyjęli nowy tekst Regulaminu. Nowa nazwa zespołu brzmi: Zespół Trójstronny ds. Górnictwa i Przetwórstwa Siarki.

Skład

- Ze strony związkowej uczestniczą w nim przedstawiciele: NSZZ „Solidarność”, Związku Zawodowego Górników w Polsce, NSZZ Pracowników Górnictwa i Przetwórstwa Siarki, NSZZ „Solidarność – 80”, Ogólnokrajowego Zrzeszenia Związków Zawodowych Pracowników Ruchu Ciągłego.

- Ze strony pracodawców uczestniczą w nim przedstawiciele: Kopalni Siarki „Machów”, Kopalni i Zakładów Chemicznych Siarki „Siarkopol” w Staszowie, Kopalni i Zakładów Przetwórczych Siarki „Siarkopol” w likwidacji w Tarnobrzegu, „Siarkopol” Gdańsk S.A.
- Ze strony rządowej udział biorą przedstawiciele Ministerstwa Gospodarki, Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwa Skarbu Państwa, Ministerstwa Finansów, Ministerstwa Środowiska oraz Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Zadania

Celem działania Zespołu Trójstronnego ds. Społeczno-Gospodarczych, Restrukturyzacji Górnictwa i Przetwórstwa Siarki jest prowadzenie trójstronnego dialogu branżowego dla godzenia interesów stron i zachowania pokoju społecznego oraz wypracowywanie wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa oraz interesów pracowników i pracodawców, w sprawach związanych z rozwiązywaniem problemów górnictwa i przetwórstwa siarki, w tym monitoringu realizacji programów restrukturyzacyjnych, konsolidacyjnych i likwidacyjnych przyjętych dla branży.

Działalność w 2013 roku

W 2013 roku nie było posiedzeń Zespołu.

Pracodawcy oraz strona związków zawodowych prowadziła prace pod nadzorem Ministerstwa Gospodarki, Ministerstwa Skarbu Państwa, Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej oraz z władzami lokalnymi powiatu tarnobrzesckiego oraz staszowskiego.

Dotyczyło to w szczególności współdziałania przedsiębiorstw siarkowych z Ministerstwem Gospodarki i Narodowym Funduszem Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w zakresie finansowania prac w dawnym zagłębiu siarkowym w latach 2004–2009 oraz 2010–2012. Pozwoliło to przedsiębiorstwom na opracowanie całościowych rocznych programów obejmujących m.in. pozyskiwanie środków własnych i politykę zatrudnienia. To współdziałanie miało także znaczenie dla programów konsolidacyjnych Kopalni Siarki „Machów”.

Zakończono wieloletni proces programu likwidacji Kopalni i Zakładów Przetwórstwa Siarki „Siarkopol” w Tarnobrzegu, nad którym to przekształconym przedsiębiorstwem nadzór od MSP przejął Starosta Powiatu Tarnobrzesckiego.

W 2012 roku Minister Skarbu Państwa nieodpłatnie zbył na rzecz gminy Tarnobrzeg wszystkie 100% należących do Skarbu Państwa akcji spółki Kopalnia Siarki „Machów” S.A. z siedzibą w Tarnobrzegu. W związku z tą zmianą właścicielską Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej wyraził opinię, że komunalizacja spółki nie wpłynie na realizację umowy dotacji na dofinansowanie rekultywacji terenów pogórnich. To oznacza, że nie ma przeszkód w utrzymaniu dotychczasowego systemu finansowania zadań w sektorze górnictwa siarki.

Pod nadzorem MSP zakończono proces przekazania jedynej przedsiębiorstwa wydobywającego siarkę – Kopalni i Zakładów Chemicznych Siarki „Siarkopol” w Staszowie – do GRUPY AZOTY SA.

Strony Zespołu Trójstronnego – ze względu na konieczność dostosowania wymagań regulaminowych do aktualnych warunków funkcjonowania przedsiębiorstw siarkowych – zaakceptowały i wprowadziły zmiany do Regulaminu Zespołu Trójstronnego i przyjęły nazwę: *Zespół Trójstronny ds. Górnictwa i Przetwórstwa Siarki*.

2.6. Zespół Trójstronny ds. Przemysłu Lekkiego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Trójstronny Zespół Branżowy
Podstawa działania	Regulamin
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2013 r.	1

Zespół działa od stycznia 1999 roku na podstawie umowy z partnerami społecznymi, wcześniej odbywały się liczne spotkania ze związkami zawodowymi branży w związku z nasilonymi procesami transformacji przemysłu lekkiego. Od listopada 2000 roku (po zaakceptowaniu Strategii dla Przemysłu Lekkiego) Prezydium Zespołu prowadziło prace w formule Zespołu Monitorującego Realizację Zadań Zawartych w „Strategii dla Przemysłu Lekkiego na lata 2000–2005”. Od 2002 r. ponownie działa jako Zespół Trójstronny ds. Przemysłu Lekkiego.

Zespół działa na podstawie przyjętego regulaminu.

Skład

- Stronę rządową w Zespole reprezentuje 3 przedstawicieli w randze sekretarza lub podsekretarza stanu, wskazanych przez Ministra Gospodarki (Współprzewodniczący Zespołu), Pracy i Polityki Społecznej oraz Ministra Finansów. Ponadto, w zależności od poruszanej tematyki, dopraszani są przedstawiciele Ministerstwa Skarbu Państwa, Ministerstwa Środowiska, Ministerstwa Zdrowia, Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.
- Stronę pracowników w Zespole reprezentują przedstawiciele wyznaczeni przez: Federację Niezależnych Samorządnych Związków Zawodowych Przemysłu Lekkiego (w tym Współprzewodniczący Zespołu) i Krajową Sekcję Przemysłu Lekkiego NSZZ „Solidarność”.
- Stronę pracodawców w Zespole reprezentują przedstawiciele wyznaczeni przez: Pracodawców Przemysłu Lekkiego, Związek Przedsiębiorców Przemysłu Mody Lewiatan, PIOT – Związek Pracodawców Przemysłu Odzieżowego i Tekstylnego.

Zadania

Zadaniem Zespołu jest kontynuowanie trójstronnego dialogu sektorowego prowadzonego dla godzenia interesów stron, zachowania pokoju społecznego oraz wypracowywanie wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa oraz interesów pracowników i pracodawców, w sprawach związanych z realizacją celów Zespołu.

Działalność w 2013 roku

Odbyło się 1 posiedzenie Zespołu Trójstronnego, w trakcie których miało miejsce:

- Strona społeczna – pracodawców i związków zawodowych – przyjęła do wiadomości informacje przedstawicieli Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Straży Pożarnej, Służby Więziennej, Ministerstwa Obrony Narodowej, Służby Celnej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Centralnego Biura Antykorupcyjnego w sprawie zamówień publicznych w 2013 r. adresowanych do sektora tekstylnodzieżowego i skórzanego.
- Zespół wysłuchał informacji przedstawiciela MON na temat programu Tytan, w kontekście zaangażowania w jego realizację przedsiębiorstw

sektora tekstylnego, odzieżowego i obuwniczego oraz Jednostek Badawczo-Rozwojowych a także informacji przedstawiciela Ministerstwa Skarbu Państwa na temat planów prywatyzacji Ministerstwa Skarbu Państwa wobec sektora przemysłu lekkiego na 2013 rok.

- Zespół przyjął dwa stanowiska strony społecznej, które zostały przekazane do Urzędu Zamówień Publicznych oraz do resortów: spraw wewnętrznych, obrony narodowej, finansów i sprawiedliwości.

2.6.1. Grupa robocza ds. Edukacji Zawodowej Zespołu Trójstronnego ds. Przemysłu Lekkiego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Grupa robocza
Podstawa działania	Stanowisko zespołu
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2013 r.	1

Działalność w 2013 roku

- Spotkanie poświęcone było tematyce zgłoszonej przez stronę pracodawców m.in. zagadnieniom problemowym dotyczącym odbudowy zawodowego szkolnictwa odzieżowego i współpracy przedsiębiorstw z edukacją.
- W wyniku dyskusji strony zdecydowały o powołaniu dwóch zespołów eksperckich:
 - Zespół ekspercki ds. programu nauczania – w pracach będą brali udział przedstawiciele: Ministerstwa Edukacji Narodowej, Ministerstwa Gospodarki, Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, pracodawców sektora przemysłu lekkiego oraz zapraszani eksperci.
 - Zespół ds. współpracy sektora edukacyjnego z sektorem mody – w pracach będą brali udział przedstawiciele: Ministerstwa Edukacji Narodowej, Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Ministerstwa Gospodarki, Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, pracodawców sektora przemysłu lekkiego oraz zapraszani eksperci.

2.7. Zespół Trójstronny ds. Społeczno-Gospodarczych Warunków Restrukturyzacji Zakładów Przemysłowego Potencjału Obronnego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Trójstronny Zespół Branżowy
Podstawa działania	Regulamin
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2013 r.	0

Zespół działa od lutego 1998 roku. Do marca 2002 r. nosił nazwę Zespołu Trójstronnego ds. Restrukturyzacji Przemysłu Obronnego i Lotniczego – na podstawie umowy z partnerami społecznymi; jego powstanie poprzedzone było akcjami strajkowymi w sektorze. W obecnej nazwie działa od 2002 roku na podstawie przyjętego regulaminu.

Skład

- Ze strony rządowej uczestniczą w nim sekretarze lub podsekretarze stanu: Ministerstwa Gospodarki, Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwa Obrony Narodowej, Ministerstwa Finansów oraz Ministerstwa Skarbu Państwa.
- Ze strony związkowej uczestniczą w nim przedstawiciele: Sekcji Krajowej Przemysłu Zbrojeniowego NSZZ „Solidarność”, Sekcji Krajowej Przemysłu Zbrojeniowego Związku Zawodowego Przemysłu Elektromaszynowego oraz NSZZ „Solidarność 80” i ZZliT zrzeszone w Forum Zw. Zaw.
- Ze strony pracodawców w Zespole uczestniczą przedstawiciele Związku Pracodawców Przedsiębiorstw Przemysłu Obronnego i Lotniczego.

Zadania

Zadaniem Zespołu jest kontynuowanie trójstronnego dialogu sektorowego prowadzonego dla godzenia interesów stron przy realizacji rządowych programów restrukturyzacji zakładów przemysłowego potencjału obronnego dla zachowania pokoju społecznego oraz wypracowanie wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa oraz interesów pracowników i pracodawców, w sprawach związanych z realizacją celów Zespołu.

Działalność w 2013 roku

- W 2013 r. nie było posiedzeń Zespołu.

2.8. Zespół Trójstronny ds. Branży Chemicznej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Trójstronny Zespół Branżowy
Podstawa działania	Regulamin
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2013 r.	1

Zespół został powołany na wniosek, z którym w lutym 2003 r. wystąpili do rządu organizacje związkowe sektora chemicznego. Podstawą dla ich wniosku były punkty „Porozumienia Ramowego – Dialog Autonomiczny w Sektorze Chemicznym”, w którym jego sygnatariusze wspólnie postanowili podjąć „wszelkie działania zmierzające do opracowania programów restrukturyzacji przemysłu chemicznego i wdrożenia ich tak, aby stał się on konkurencyjny wobec przedsiębiorstw z krajów UE” oraz do „wystąpienia do Rządu RP o powołanie zespołu trójstronnego dla sektora chemicznego” – „w celu wdrożenia programu «Strategia dla przemysłu chemicznego do roku 2010» przyjętego w dniu 4 czerwca 2002 roku przez Radę Ministrów”.

Skład

- Stronę rządową reprezentują przedstawiciele: Ministerstwa Skarbu Państwa, Ministerstwa Finansów, Ministerstwa Gospodarki, Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Nafty Polskiej S.A., Polskiego Górnictwa Naftowego i Gazownictwa S.A.
- Stronę związkową reprezentują przedstawiciele: Federacji Związków Zawodowych Przemysłu Chemicznego, Szklarskiego i Ceramicznego w Polsce (OPZZ), Sekretariatu Przemysłu Chemicznego NSZZ „Solidarność”, Sekcji Krajowej Przemysłu Chemicznego NSZZ „Solidarność”, Forum Związków Zawodowych.
- W imieniu strony pracodawców występują reprezentanci: Polskiej Izby Przemysłu Chemicznego (Pracodawcy RP), PKPP Lewiatan, Business Centre Club Związków Pracodawców, Zakładów Azotowych Puławy S.A., Zakładów Azotowych Kędzierzyn S.A., Zakładów Azotowych w Tarnowie-Mościcach S.A., Zakładów Chemicznych „Police” S.A., Zakładów Chemicznych ZACHEM S.A., CIECH S.A., ANWIL S.A.

Zadania

Celem działania Zespołu Trójstronnego ds. Branży Chemicznej jest prowadzenie trójstronnego dialogu branżowego dla godzenia interesów stron i zachowania pokoju społecznego oraz wypracowywanie wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa oraz interesów pracowników i pracodawców, w sprawach związanych z rozwiązywaniem problemów sektora Wielkiej Syntezy Chemicznej, w tym monitoringu realizacji przyjętych programów restrukturyzacyjnych, prywatyzacyjnych oraz strategii dla branży.

Działalność w 2013 roku

W 2013 r. odbyło się 1 posiedzenie, na którym zostały podjęte następujące sprawy:

- Plany działań Ministerstwa Skarbu Państwa w celu zabezpieczenia Grupy Azoty SA przed wrogim przejęciem. Ministerstwo Skarbu Państwa oraz akcjonariusze Grupy Azoty SA zapewniły bezpieczeństwo i stabilność właścicielską zabezpieczającą przed wrogim przejęciem.
- Stanowisko Ministerstwa Skarbu Państwa i Zarządu Grupy Azoty S.A. w sprawie zawarcia umowy gwarancyjnej dla pracowników Grupy. Utworzona Grupa Azoty SA w ramach swoich spółek prowadziła konsultacje społeczne związane z umowami gwarancyjnymi dla pracowników poszczególnych spółek i całej Grupy kapitałowej. Osiągnięto porozumienia w tym zakresie.
- Informacja o przewidywanych przez Rząd RP działaniach odnośnie wdrażania polityki Unii Europejskiej dotyczącej reindustrializacji gospodarki.

2.8.1. Podzespół ds. Przemysłu Farmaceutycznego Zespołu Trójstronnego ds. Branży Chemicznej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Podzespół Trójstronnego Zespołu Branżowego
Podstawa działania	Uchwała
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2013 r.	1

W związku z planami utworzenia Polskiego Holdingu Farmaceutycznego S.A. oraz związanej z tym prywatyzacji trzech spółek: Warszawskich Zakładów Farmaceutycznych Polfa S.A., Tarchomińskich Zakładów Farmaceutycznych Polfa S.A. i Pabianickich Zakładów Farmaceutycznych Polfa S.A., Zespół Trójstronny ds. Branży Chemicznej na swoim posiedzeniu dnia 15 stycznia 2004 roku podjął uchwałę nr 1 o powołaniu Podzespołu ds. Przemysłu Farmaceutycznego.

Skład

- Stronę rządową w Podzespołe reprezentują przedstawiciele w randze sekretarza lub podsekretarza stanu: Ministra Skarbu Państwa, Ministra Gospodarki, Ministra Finansów, Ministra Zdrowia, Ministra Pracy i Polityki Społecznej.
- Stronę pracowników w Podzespołe reprezentują przedstawiciele wyznaczeni przez: OPZZ: Federacja Związków Zawodowych Przemysłu Chemicznego, Szklarskiego i Ceramicznego w Polsce, NSZZ „Solidarność” – Sekretariat Przemysłu Chemicznego (Sekcja Krajowa Pracowników Przemysłu Farmaceutycznego), Forum Związków Zawodowych – Zarząd Krajowy Związku Zawodowego Inżynierów i Techników.
- W imieniu strony pracodawców występują reprezentanci: PKPP „Lewiatan” (Polski Związek Pracodawców Przemysłu Farmaceutycznego), Polskiej Izby Przemysłu Farmaceutycznego i Wyrobów Medycznych POLFARMED.

Zadania

Podstawowym celem Podzespołu jest prowadzenie trójstronnego dialogu społecznego w celu godzenia interesów stron przy realizacji rządowych programów restrukturyzacji zakładów branży farmaceutycznej, dla zachowania pokoju społecznego. Zadaniem Podzespołu jest wypracowanie wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa oraz interesów pracowników i pracodawców, w sprawach związanych z realizacją celów Podzespołu.

Działalność w 2013 r.

Podczas 1 posiedzenia, które odbyło się 2013 r. omówiono następujące tematy:

- Skutki implementacji dyrektywy 2011/62/UE dot. zapobiegania fałszowaniu leków dla krajowego przemysłu i rynku leków.

- Ocena efektów oddziaływania ustawy refundacyjnej na krajowy przemysł farmaceutyczny, powstanie tzw. Klifu Refundacyjnego – wygasanie wszystkich decyzji refundacyjnych z dniem 31.12.2014, wprowadzenie cen sztywnych oraz ogólny sposób naliczania cen w obrocie szpitalnym.
- Strategia rozwoju krajowego przemysłu farmaceutycznego – prezentacja IBnGR.

2.8.2. Podzespół ds. Przemysłu Szklarskiego Zespołu Trójstronnego ds. Branży Chemicznej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Podzespół Trójstronnego Zespołu Branżowego
Podstawa działania	Uchwała
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2013 r.	0

W związku z trudną sytuacją panującą w przemyśle hutnictwa szkła oraz mając na względzie inicjatywy ze strony partnerów społecznych działających w tej branży – podjęcia zinstytucjonalizowanego trójstronnego dialogu społecznego w przemyśle szklarskim – Zespół Trójstronny ds. Branży Chemicznej na swoim posiedzeniu dnia 24 października 2008 r. podjął, zgodnie z § 10 „Regulaminu pracy Zespołu Trójstronnego ds. Branży Chemicznej”, uchwałę o powołaniu Podzespołu ds. Przemysłu Szklarskiego.

Skład

- Stronę rządową w Podzespolu reprezentuje trzech przedstawicieli w randze sekretarza lub podsekretarza stanu, wskazanych przez: Ministra Gospodarki, Ministra Finansów, Ministra Pracy i Polityki Społecznej.
- Stronę pracowników w Podzespolu reprezentują przedstawiciele wyznaczeni (po dwóch) przez: Federację Związków Zawodowych Przemysłu Chemicznego, Szklarskiego i Ceramicznego – w tym Współprzewodniczący Zespołu oraz Sekretariatu Przemysłu Chemicznego NSZZ „Solidarność” i Forum Związków Zawodowych.
- W imieniu strony pracodawców występują dwaj reprezentanci Związku Pracodawców „Polskie Szkło”.

Zadania

Podstawowym celem Podzespołu jest prowadzenie trójstronnego dialogu społecznego w celu godzenia interesów stron działających w branży hutnictwa szkła, w celu zachowania pokoju społecznego. Zadaniem Podzespołu jest wypracowanie wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa oraz interesów pracowników i pracodawców, w sprawach związanych z realizacją celów Podzespołu.

Działalność w 2013 roku

W 2013 roku nie było posiedzeń Podzespołu.

2.8.3. Podzespół ds. Sektora Paliwowego i Petrochemicznego Zespołu Trójstronnego ds. Branży Chemicznej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Podzespół Trójstronnego Zespołu Branżowego
Podstawa działania	Regulamin
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2013 r.	1

Skład

W związku z powołaniem 21 czerwca 2011 r. Podzespołu ds. Sektora Paliwowego i Petrochemicznego – przedstawiciele pracodawców i związków zawodowych oraz strona rządowa zgłosili do Sekretariatu Zespołu Trójstronnego ds. Branży Chemicznej w 2013 roku – we wstępnym etapie organizacyjnym, po trzech reprezentantów do pracy w tym Podzespołe. Nadal trwają prace organizacyjne nad ustaleniem przedstawicieli stron do składu Podzespołu reprezentujących:

- ministerstwa oraz instytucje rządowe,
- organizacji pracodawców – przedsiębiorstw oraz zakładów sektora paliwowego i petrochemicznego,
- organizacji związków zawodowych – przedsiębiorstw oraz zakładów sektora paliwowego i petrochemicznego.

Zadania

Zadaniem Podzespołu jest prowadzenie trójstronnego dialogu branżowego dla godzenia interesów stron i zachowania pokoju społecznego oraz wypracowywanie wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa oraz interesów pracowników i pracodawców, w sprawach związanych z rozwiązywaniem problemów sektora paliwowego i petrochemicznego, w tym monitoringu realizacji przyjętych programów restrukturyzacyjnych, prywatyzacyjnych oraz strategii dla sektora.

Działalność w 2013 roku

W 2013 r. odbyło się pierwsze organizacyjne posiedzenie, na którym zostały podjęte następujące sprawy:

- Wybór Współprzewodniczących reprezentujących stronę rządową, pracodawców i związków zawodowych. Przyjął dokumenty organizacyjne potrzebne do sformalizowania swojej działalności oraz podjął decyzję o dalszej pracy według Regulaminu Zespołu Trójstronnego ds. Branży Chemicznej.
- Polityka Rządu dla przemysłu naftowego w Polsce przygotowana przez Ministerstwo Gospodarki z 6 lutego 2007 r. m.in. w zakresie magazynowanie i logistyki paliwowej.
- Prace związane z obecnie przekształcaną OLPP Sp. z o.o. Uznano, że dzięki kontroli właścicielskiej nad logistyką paliwową państwo może skutecznie kontrolować realizację polityki bezpieczeństwa. Omawiano działania dotyczące projektu przejęcia przez PERN „Przyjaźń” S.A. całej firmy OLPP Sp. z o.o., w tym realizowanie zapisów o zabezpieczeniu energetycznym Państwa zawarte w aktualnej Polityce Rządu RP dla przemysłu naftowego z 2006 roku. Poruszano także skutki prawne oraz społeczne mające wpływ na OLPP po przejęciu przez PERN „Przyjaźń” S.A.

2.9. Zespół Trójstronny ds. Przemysłu Stocznego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Trójstronny Zespół Branżowy
Podstawa działania	Regulamin
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2013 r.	2

Zespół Trójstronny ds. Przemysłu Stoczniowego został powołany w 2006 roku z inicjatywy organizacji związkowych działających w morskich stocznich produkcyjnych. Po kilkuletniej przerwie w 2013 roku Sekretariat Metalowców NSZZ „Solidarność” zwrócił się z inicjatywą reaktywowania prac Trójstronnego Zespołu ds. Przemysłu Stoczniowego. Podjęto w tej kwestii Uchwałę Walnego Zebrania Delegatów Sekcji Krajowej Przemysłu Okrętowego NSZZ „Solidarność” w sprawie reaktywacji zespołu stoczniowego. Zespół wznowił obrady w dniu 8 kwietnia 2013 r.

Skład

- Stronę rządową w Zespole reprezentują przedstawiciele w randze sekretarza lub podsekretarza stanu: Ministra Skarbu Państwa, Ministra Gospodarki, Ministra Finansów, Ministra Pracy i Polityki Społecznej.
- Stronę pracowników w Zespole reprezentują przedstawiciele wyznaczeni przez: NSZZ „Solidarność”, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, Forum Związków Zawodowych.
- W imieniu strony pracodawców występują reprezentanci: Konfederacji „Lewiatan”, Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej.

Zadania

Podstawowym celem Zespołu jest prowadzenie trójstronnego dialogu społecznego w celu godzenia interesów stron przy realizacji rządowych programów restrukturyzacji zakładów branży farmaceutycznej, dla zachowania pokoju społecznego. Zadaniem Zespołu jest wypracowanie wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa oraz interesów pracowników i pracodawców, w sprawach związanych z realizacją celów Zespołu.

Działalność w 2013 r.

Podczas 2 posiedzeń, które odbyły się w 2013 r. omówiono następujące tematy:

- Informacja strony rządowej na temat przyszłości przemysłu stoczniowego w Polsce (stocznie produkcyjne, remontowe, produkcja na potrzeby MON).
- Omówienie sytuacji (konsolidacja, reaktywacja, pozyskanie inwestora) dot. terenów postoczniowych w Szczecinie.

- Informacja na temat prac grupy roboczej LeaderSHIP 2020 RDI Working Group – badania, rozwój i innowacje.
- Przegląd zasad ramowych dotyczących pomocy państwa dla przemysłu stocznioowego.

Na zwołane, posiedzenie Zespołu w dniu 1 lipca 2013 r. przybyła strona: pracodawców i rządowa, natomiast strona związkowa była nieobecna. Ponieważ „... trzy reprezentatywne centrale związków zawodowych zawiesiły swój udział w pracach TK ds. Społeczno-Gospodarczych, WKDS oraz we wszystkich Trójstronnych Zespołach Branżowych” /petycja do Premiera RP, Donalda Tuska z dnia 26 czerwca 2013 r. W związku z powyższym, zgodnie z Regulaminem Zespołu, posiedzenie było nieważne.

2. Zespół ds. Pracowników Przemysłu Metalowego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniotawczo-doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2013 r.	0

W odmiennej od Trójstronnych Zespołów Branżowych formule został powołany Zespół ds. Pracowników Przemysłu Metalowego, jedyny zespół branżowy w układzie dwustronnym – jako sformalizowana instytucja prowadząca autonomiczny dialog społeczny (bez udziału strony rządowej). Taka forma prowadzonego dialogu między partnerami społecznymi stanowi standard w instytucjach Unii Europejskiej, czyli w tzw. komitetach sektorowych. Wcześniej związki zawodowe branży metalowej czyniły starania o powołanie odpowiedniego zespołu trójstronnego dla tej branży, lecz ostatecznie ze względu na znaczne sprywatyzowanie przemysłu metalowego powstała forma dwustronna.

Zespół ds. Pracowników Przemysłu Metalowego, jako organ opiniotawczo-doradczy został powołany na podstawie Zarządzenia Nr 2 Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 20 marca 2001 r. w sprawie powołania Zespołu do Spraw Pracowników Przemysłu Metalowego.

Od 2005 roku, Zespół nie spotkał się ani razu.

4. Naczelna Rada Zatrudnienia (NRZ)

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2013 r.	5

Swoistym forum dialogu społecznego są rady zatrudnienia funkcjonujące na podstawie ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Rady zatrudnienia działają na trzech szczeblach (bez charakteru hierarchicznego): Naczelna Rada Zatrudnienia (NRZ) – organ opiniodawczo-doradczy ministra właściwego do spraw pracy w sprawach polityki rynku pracy; wojewódzkie rady zatrudnienia – organy opiniodawczo-doradcze marszałków województw w sprawach polityki rynku pracy; powiatowe rady zatrudnienia – organy opiniodawczo-doradcze starostów w sprawach polityki rynku pracy.

Podstawa działania

NRZ działa na podstawie ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 06.10.2004 r. w sprawie rad zatrudnienia.

Skład

W skład Rady wchodzi 38 osób, powoływanych przez ministra właściwego ds. pracy spośród przedstawicieli:

- wszystkich organizacji związkowych reprezentatywnych w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (NSZZ „Solidarność”, OPZZ, FZZ);
- wszystkich organizacji pracodawców reprezentatywnych w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Pracodawcy RP, Konfederacja Lewiatan, BCC, ZRP);
- ogólnopolskich organizacji jednostek samorządu terytorialnego reprezentowanych w Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego;

- wojewódzkich rad zatrudnienia;
- organizacji pozarządowych o zasięgu krajowym zajmujących się statutowo problematyką rynku pracy;
- nauki – delegowanych przez Komitet Nauk o Pracy i Polityce Społecznej Polskiej Akademii Nauk.

Zadania

Do zadań Naczelnej Rady Zatrudnienia jako organu opiniodawczo-doradczego ministra właściwego do spraw pracy w sprawach rynku pracy, należy między innymi:

- inspirowanie przedsięwzięć zmierzających do pełnego i produktywnego zatrudnienia i rozwoju zasobów ludzkich;
- opiniowanie projektu Krajowego Planu Działań;
- opiniowanie rocznych sprawozdań z działalności Funduszu Pracy, a także ocena racjonalności gospodarowania środkami tego funduszu;
- opiniowanie okresowych sprawozdań z realizacji Krajowego Planu Działań;
- opiniowanie rocznych projektów planów finansowych Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych;
- opiniowanie okresowych sprawozdań z działalności FGŚP;
- opiniowanie projektów ustaw dotyczących promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia oraz aktywizacji zawodowej.

Działalność w 2013 roku

Naczelna Rada Zatrudnienia w 2013 r. na pięciu posiedzeniach zajmowała się następującą tematyką:

- Wykonanie planu finansowego Funduszu Pracy w 2013 r.
- Wykonanie planu finansowego Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w 2013 r.
- Aktywność zawodowa osób starszych jako element założeń długofalowej polityki senioralnej w Polsce.
- Program współpracy MPiPS z organizacjami pozarządowymi na lata 2013–2015.
- Wykonanie planu Krajowego Planu Działania na Rzecz Zatrudnienia na lata 2012–2014 za rok 2012.
- Projekt ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz niektórych innych ustaw.

- Wsparcie sytuacji osób młodych na rynku pracy w działaniach Ministra Pracy.
- Przeciwdziałanie bezrobociu osób młodych w kontekście działań Ochotniczych Hufców Pracy.
- Plan realizacji *Gwarancji dla młodzieży* z wykorzystaniem Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych w Polsce.
- Projekt rozporządzenia w sprawie algorytmu ustalania kwot środków Funduszu Pracy na finansowanie zadań w województwie.

W trybie obiegowym opiniowane były plany finansowe Funduszu Pracy i Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na 2014 r.

Naczelna Rada Zatrudnienia na posiedzeniu w dniu 26 sierpnia 2013 r. podjęła uchwałę w której członkowie Rady pozytywnie zaopiniowali projekt *ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz niektórych innych ustaw*.

Ponadto działają wojewódzki i powiatowe rady zatrudnienia.

Wojewódzkie rady zatrudnienia to instytucje dialogu regionalnego w strukturze samorządowej. Są organami opiniodawczo-doradczymi marszałka województwa w sprawach polityki rynku pracy.

Powiatowe rady zatrudnienia, jako instytucje dialogu regionalnego, są organami opiniodawczo-doradczymi starosty w sprawach polityki rynku pracy.

5. Rada Pomocy Społecznej (RPS)

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa / Rozporządzenie
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2013 r.	5

Podstawa działania

Rada Pomocy Społecznej to organ opiniodawczo-doradczy w sprawach pomocy społecznej działający przy ministrze właściwym ds. zabezpie-

czenia społecznego. Do 30 kwietnia 2004 r. Rada funkcjonowała na podstawie ustawy z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej oraz rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 9 kwietnia 1991 roku w sprawie organizacji oraz trybu działania Rady Pomocy Społecznej. Od dnia 1 maja 2004 r. funkcjonuje na podstawie ustawy z dnia 12 marca 2004r. o pomocy społecznej oraz rozporządzenia Ministra Polityki Społecznej z dnia 17 grudnia 2004 r. w sprawie Rady Pomocy Społecznej.

Skład

W skład Rady wybieranych jest nie więcej niż 20 osób, które reprezentują jednostki organizacyjne pomocy społecznej, jednostki samorządu terytorialnego, wojewodów, organizacje społeczne i zawodowe, kościoły i inne związki wyznaniowe oraz środowiska naukowe. **Kadencja Rady trwa 3 lata.** W składzie Rady VI kadencji (2011–2013) było 20 przedstawicieli ww. środowisk.

Zadania

Do zakresu działania Rady należy:

- opiniowanie projektów aktów prawnych oraz inicjowanie zmian przepisów prawa w zakresie pomocy społecznej;
- przygotowywanie ekspertyz dotyczących wybranych obszarów pomocy społecznej;
- przedstawianie ministrowi właściwemu do spraw zabezpieczenia społecznego okresowych informacji o swojej działalności;
- przyjmowanie i opiniowanie dla ministra wniosków o nagrody specjalne za wybitne osiągnięcia w zakresie pomocy społecznej.

Działalność w 2013 roku

W 2013 roku odbyło się 5 posiedzeń Rady:

Główne tematy posiedzeń to:

- Rada przyjęła 6 uchwał i wypracowała 2 stanowiska:
 - w sprawie projektu założeń do ustawy o poprawie warunków świadczenia usług jednostek samorządu terytorialnego,
 - w sprawie założeń do ustawy o pomocy społecznej.
- Rada zajmowała problematyką domów pomocy społecznej, a także tworzeniem i rozwijaniem standardów usług pomocy i integracji społecznej.

- Powołano Zespół do oceny wniosków o nagrody specjalne za wybitne osiągnięcia w zakresie pomocy społecznej. W 2013 roku zgłoszono ogółem 140 wniosków o nagrody za wybitne i nowatorskie rozwiązania w zakresie pomocy społecznej w tym 58 wnioski o przyznanie nagrody w kategorii indywidualnej i 82 wnioski w kategorii zespołowej. W roku 2013 Minister Pracy i Polityki Społecznej przyznał 14 nagród pieniężnych, w tym 7 nagród indywidualnych i 7 nagród zespołowych oraz 15 wyróżnień w formie listów gratulacyjnych, w tym 7 listów gratulacyjnych indywidualnych i 8 listów gratulacyjnych zespołowych za wybitne i nowatorskie rozwiązania w zakresie pomocy społecznej.
- Podsumowano działalność Rady VI Kadencji. Omówiono najważniejsze zrealizowane przez Radę zadania, a także wytyczono kierunki prac dla Rady Pomocy Społecznej kolejnej VII kadencji.

6. Krajowa Rada Konsultacyjna do Spraw Osób Niepełnosprawnych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	MPIPS
Suma posiedzeń w 2013 r.	4

Podstawa działania

Krajowa Rada Konsultacyjna do Spraw Osób Niepełnosprawnych została powołana na podstawie art. 42 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. Nr 123, poz. 776 z późn. zm.)

Rada jest organem doradczym Pełnomocnika, stanowiącym forum współpracy na rzecz osób niepełnosprawnych przedstawicieli rządu, samorządu terytorialnego i organizacji społecznych.

Skład

- pięciu przedstawicieli organów administracji rządowej, w tym jednego przedstawiciela ministra właściwego do spraw finansów publicznych;

- pięciu przedstawicieli jednostek samorządu terytorialnego,
- przedstawicieli organizacji pozarządowych, w tym:
 - po jednym przedstawicielu każdej organizacji pracodawców, reprezentatywnej w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz.U. Nr 100, poz. 1080, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych”,
 - po jednym przedstawicielu każdej organizacji związkowej reprezentatywnej w rozumieniu ustawy o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych,
 - przedstawicieli innych, niż wymienione, organizacji pozarządowych w liczbie równej przedstawicielom tych organizacji; przepis ust. 1a stosuje się odpowiednio.

Kadencja Rady trwa 4 lata (V kadencja obowiązuje od 15.03.2012 r. do 30.09.2015 r.)

Zadania

Do zakresu działania Rady należy:

- Przedstawianie Pełnomocnikowi Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych:
 - propozycji przedsięwzięć zmierzających do integracji osób niepełnosprawnych,
 - propozycji rozwiązań w zakresie zaspokajania potrzeb osób niepełnosprawnych, wynikających z niepełnosprawności,
 - opinii do dokumentów przedkładanych Radzie przez Pełnomocnika, w tym do projektów aktów prawnych mających lub mogących mieć wpływ na sytuację osób niepełnosprawnych, planów finansowych oraz sprawozdań Funduszu, rządowych programów działań na rzecz osób niepełnosprawnych oraz informacji o ich realizacji, rocznych informacji o działalności Rady.

Działalność w 2013 roku

W 2013 roku Rada spotkała się na 4 posiedzeniach, na których miało miejsce:

- Wręczenie powołań nowo wybranym członkom Krajowej Rady Konsultacyjnej V kadencji.

- Informacja na temat Zespołu do Spraw opracowania programu współpracy Ministra Pracy i Polityki Społecznej na lata 2013–2015 z organizacjami pozarządowymi.
- Zadania i harmonogram pracy Rady na obecną kadencję.
- Dyskusja na temat raportu „Instytucjonalne, zdrowotne i społeczne determinanty niepełnosprawności”.
- Informacja na temat świadczeń jakie otrzymuje rodzina wychowująca dziecko niepełnosprawne, wysokość tych świadczeń oraz wysokość kryteriów dochodowych uprawniających do świadczeń.
- Prezentacja przygotowana przez Departament Pomocy i Integracji Społecznej na temat propozycji zmian w systemie pomocy społecznej.
- Omówienie wyników pracy badawczej *Instytucjonalne, zdrowotne i społeczne determinanty niepełnosprawności*.
- Rola i zadania Wojewódzkich Społecznych Rad do Spraw Osób Niepełnosprawnych w kontekście wdrażania Konwencji o Prawach Osób Niepełnosprawnych.
- Omówienie projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z realizacją ustawy budżetowej.
- Projekt ustawy budżetowej na rok 2014 w części dotyczącej PERON.

Podjęto uchwałę **w sprawie:** wspierania Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych w podjęciu prac nad założeniami nowej ustawy o systemie orzekania o niepełnosprawności.

Oprócz Rady Krajowej na niższym poziomie działają **wojewódzkie społeczne rady ds. osób niepełnosprawnych** jako organy opiniodawczo-doradcze marszałków województw oraz **powiatowe społeczne rady ds. osób niepełnosprawnych** jako organy opiniodawczo-doradcze starostów, działające na podstawie ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. (z późniejszymi zm.) o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych oraz Rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 25 marca 2003 r. w sprawie organizacji oraz trybu działania wojewódzkich i powiatowych społecznych rad do spraw osób niepełnosprawnych.

7. Zespół do spraw Rozwiązań Systemowych w Zakresie Ekonomii Społecznej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2013 r.	1

Podstawa działania

Zespół jest organem pomocniczym Prezesa Rady Ministrów powołanym na mocy Zarządzenia nr 141 Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 grudnia 2008 r. w sprawie Zespołu do spraw Rozwiązań Systemowych w Zakresie Ekonomii Społecznej. Obecnie działa na podstawie Zarządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 września 2012 r. zmieniającego zarządzenie w sprawie Zespołu do spraw Rozwiązań Systemowych w Zakresie Ekonomii Społecznej.

Skład

W skład Rady wchodzi:

- przewodniczący Zespołu – minister właściwy do spraw pracy i zabezpieczenia społecznego;
- przedstawiciele wyznaczeni przez: ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania, ministra właściwego do spraw finansów publicznych, ministra właściwego do spraw gospodarki, ministra właściwego do spraw nauki, ministra właściwego do spraw pracy i zabezpieczenia społecznego, ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, KPRM, ministra właściwego ds. kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, ministra właściwego ds. administracji publicznej, ministra właściwego ds. rolnictwa;
- przedstawiciele jednostek samorządu terytorialnego wyznaczeni przez ogólnopolskie organizacje jednostek samorządu terytorialnego uczestniczące w Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego;
- przedstawiciele wyznaczeni przez Radę Działalności Pożytku Publicznego;
- przedstawiciele wyznaczeni przez Stałą Konferencję Ekonomii Społecznej;

- przedstawiciele wyznaczeni przez Ogólnopolski Związek Rewizyjny Spółdzielni Socjalnych;
- przedstawiciele wyznaczeni przez Związek Lustracyjny Spółdzielni Pracy,
- przedstawiciele wyznaczeni przez Krajową Radę Spółdzielczą;
- przedstawiciele wyznaczeni przez Ogólnopolską Federację Organizacji Pozarządowych;
- przedstawiciele wyznaczeni przez Związek Pracodawców Przedsiębiorstw Społecznych;
- przedstawiciele wyznaczeni przez stronę pracowników w Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych;
- przedstawiciele wyznaczeni przez stronę pracodawców w Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych;
- przedstawiciel Regionalnych Ośrodków Polityki Społecznej, wyznaczony przez Konwent Dyrektorów Regionalnych Ośrodków Polityki Społecznej;
- przedstawiciele jednostek naukowych, wyznaczeni przez Ministra Pracy i Polityki Społecznej.

Zadania

Do zadań Zespołu należy w szczególności:

- przygotowanie projektu programu rozwoju ekonomii społecznej;
- opracowanie propozycji rozwiązań prawno-instytucjonalnych w obszarze funkcjonowania podmiotów ekonomii społecznej, w tym projektu ustawy regulującej przedsiębiorczość społeczną;
- opracowanie propozycji rozwiązań finansowych w obszarze funkcjonowania podmiotów ekonomii społecznej;
- przygotowanie propozycji działań w systemie edukacji i szkoleń w obszarze ekonomii społecznej, obejmujących edukację formalną i inną inż. formalną;
- przygotowanie rekomendacji w obszarze promocji i monitoringu wypracowanych rozwiązań;
- monitorowanie i wsparcie doradcze wdrażania wypracowanych rozwiązań;
- opiniowanie projektów dokumentów rządowych, projektów strategii i programów krajowych oraz propozycji regulacji unijnych dotyczących ekonomii społecznej.

Działalność w 2013 roku

W roku 2013 odbyło się 1 posiedzenie Zespołu.

- Zespół przyjął jednogłośnie założenia „Paktu publiczno-społecznego na rzecz zwiększenia udziału obywateli i wspólnot samorządowych w rozwoju ekonomii społecznej wspierającej działania na rzecz spójności społecznej 2020”. Dokument obejmuje deklaracje ze strony administracji publicznej oraz strony społecznej w zakresie tworzenia korzystnych warunków rozwoju ekonomii społecznej, m.in. poprzez:
 - efektywne funkcjonowanie Zespołu do Spraw Rozwiązań Systemowych w Zakresie Ekonomii Społecznej pracującego nad celami strategicznymi, a po zakończeniu jego prac powołanie na poziomie Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej krajowego komitetu, jako kluczowego instrumentu zapewniania spójności i monitorowania polityk publicznych związanych z ekonomią społeczną,
 - opracowanie i wdrożenie Krajowego Programu Rozwoju Ekonomii Społecznej oraz poddanie społecznej ocenie efektów wdrażania programu na kolejnych jego etapach,
 - wystąpienie do samorządów wojewódzkich o podejmowanie i wspieranie działań zmierzających do trwałego rozwoju ekonomii społecznej, zgodnie z przyjętymi regionalnie politykami, a tam, gdzie ich nie ma, o jak najpilniejsze wypracowanie regionalnych paktów i programów rozwoju ekonomii społecznej.
- Zespół przyjął jednogłośnie projekt Krajowego Programu Rozwoju Ekonomii Społecznej. Zespół przekazał projekt Ministrowi Pracy i Polityki Społecznej w celu rozpoczęcia procedury konsultacji.
- Zespół przyjął jednogłośnie projekt ustawy o przedsiębiorstwie społecznym i wspieraniu ekonomii społecznej.

W ramach Zespołu funkcjonują stałe grupy tematyczne, które w roku 2013 pracowały nad:

- projektem *Krajowego Programu Rozwoju Ekonomii Społecznej* (Grupa ds. Strategicznych). Przeprowadzone zostały konsultacje wewnątrzresortowe projektu w dniach 24.07–31.07.2013 r. oraz konsultacje międzyresortowe i społeczne w dniach 20.09–25.10.2013 r.;
- projektem ustawy o przedsiębiorstwie społecznym (Grupa ds. Prawnych);
- koncepcją działań w obszarze edukacji w zakresie ekonomii społecznej (Grupa ds. Edukacyjnych);

- propozycjami rozwiązań finansowych w obszarze funkcjonowania podmiotów ekonomii społecznej. W wyniku rekomendacji Grupy ds. Finansowych uruchomiony został projekt *Wsparcie inżynierii finansowej na rzecz rozwoju ekonomii społecznej* w ramach Działania 1.4 *Wsparcie inżynierii finansowej na rzecz rozwoju ekonomii społecznej* w Priorytecie I *Zatrudnienie i Integracja Społeczna* Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007–2013, realizowany przez Bank Gospodarstwa Krajowego, we współpracy z Ministerstwem Rozwoju Regionalnego i Ministerstwem Pracy i Polityki Społecznej. W ramach projektu uruchomiony został pilotażowy fundusz pożyczkowy dla przedsiębiorstw społecznych. W dniu 25.01.2013 r. podpisana została umowa z Towarzystwem Inwestycji Społeczno-Ekonomicznych S.A. na pośrednictwo w udzielaniu pożyczek w pięciu makroregionach. Według stanu na dzień 31.12.2013 r. udzielone zostały pożyczki na kwotę 5 254 908 zł. Pożyczki otrzymały 63 podmioty, z czego 30 stanowiły organizacje pozarządowe, a 22 – spółdzielnie socjalne.

8. Rada do Spraw Polityki Senioralnej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Opiniodawczo-konsultacyjny
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2013 r.	10

Podstawa działania

Rada ds. Polityki Senioralnej (RPS) została powołana Zarządzeniem nr 2 Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 25 lutego 2013 r. Rada ma nie tylko konsultacyjny i doradczy charakter. Jest również wyrazem realizacji formuły partycypacyjnej, włączenia przedstawicieli różnych środowisk, w tym samych osób starszych w procesy formułowania zadań i rozwiązań systemowych dla polityki państwa.

Rada przedłoży Ministrowi projekt założeń długofalowej polityki senioralnej, **do dnia 30 września 2013 r.**

Skład

Rada liczy ok. 140 osób W skład rady wchodzi:

- przedstawiciele MPiPS;
- na zaproszenie Ministra i po zawiadomieniu go o przyjęciu tego zaproszenia – przedstawiciele członków Rady Ministrów, kierowników centralnych urzędów administracji rządowej oraz pozostałych organów władzy państwowej;
 - osoby wyróżniające się wiedzą i doświadczeniem w kwestiach polityki senioralnej, powołane spośród kandydatów zgłoszonych przez:
 - poszczególne jednostki samorządu terytorialnego oraz związki tych jednostek,
 - organizacje pozarządowe, związki i porozumienia tych organizacji oraz podmioty wymienione w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie,
 - organizacje pracodawców oraz związki zawodowe,
 - uczelnie i instytucje badawcze.

Zadania

Do zadań Rady należy:

- udział w przygotowaniu projektu założeń długofalowej polityki senioralnej w Polsce poprzez:
 - określenie propozycji obszarów problemowych i strategicznych zadań dla prowadzenia długofalowej polityki senioralnej oraz określenie podmiotów odpowiedzialnych za realizację tych zadań,
 - dokonanie przeglądu zintegrowanych strategii, a także opracowanie stosownych propozycji w kontekście wyzwań demograficznych oraz starzenia się społeczeństwa,
 - dokonanie przeglądu istniejących instrumentów wsparcia osób starszych,
 - opiniowanie uwag zgłaszanych w procesie konsultacji projektu założeń długofalowej polityki senioralnej,
 - opiniowanie projektowanych przez Departament Polityki Senioralnej rozwiązań na rzecz rozwoju systemu wsparcia osób starszych;
- monitorowanie realizacji programów polityki senioralnej w Polsce;
- opiniowanie projektów programów kierowanych do osób starszych oraz innych instrumentów wsparcia osób starszych na lata 2014–2020.

Działalność w 2013 roku

Rada zgodnie z obowiązkiem określonym w Zarządzeniu przedstawiła 30 września 2013 r. projekt *Założeń Długofalowej Polityki Senioralnej w Polsce na lata 2014–2020 (ZDPS)*. Przedstawienie projektu ZDPS było wykonaniem zobowiązania wynikającego z Rządowego Programu na rzecz Aktywności Społecznej Osób Starszych na lata 2012–2013.

Rada spotkała się 10 razy. Główne tematy omawiane na posiedzeniach:

- Główne obszary tematyczne i harmonogram prac Rady.
- Inicjatywa powołania Obywatelskiego Parlamentu Seniorów.
- Informacja na temat *Białej Księgi na temat Zdrowego Starzenia*.
- Realizacja *Rządowego Programu na rzecz Aktywności Społecznej Osób Starszych na lata 2012–2013*.
- Robocze zespoły tematyczne.
- Przedstawienie informacji na temat Active Ageing Index (AAI).
- Przedstawienie informacji o „Raporcie o sytuacji osób starszych w Polsce”.
- Przedstawienie propozycji do wstępnej dyskusji na temat *założeń Rządowego Programu na rzecz Aktywności Społecznej Osób Starszych na lata 2014–2020*.
- Informacja na temat projektu ustawy o opiece nad osobami niesamodzielnymi.
- Informacja na temat *założeń ustawy o odwróconej hipotece*.
- Główne aspekty *założeń długofalowej polityki senioralnej*.
- Informacja o środkach przeciwdziałania nieuczciwym praktykom handlowym. Informacja o założeniach w zakresie aktywności zawodowej osób starszych – powołanie Rady Społecznej 50+.
- Informacja o założeniach *Rządowego Programu na rzecz Aktywności Społecznej Osób Starszych na lata 2014–2020*.
- Zatwierdzenie protokołu ze spotkania Rady w dniu 16 kwietnia 2013 r.
- Przyjęcie uchwały w sprawie kontynuacji *Rządowego Programu na rzecz Aktywności Społecznej Osób Starszych*.
- Praca w roboczych zespołach tematycznych nad założeniami *długofalowej polityki senioralnej*.
- Kontynuacja spotkania – debata „Społeczeństwo dla wszystkich. Reprezentacja środowisk seniorskich” organizowana przez Wspólną Roboczą Związków Organizacji Socjalnych.

- Dyskusja nad opracowanymi założeniami długofalowej polityki senioralnej w Polsce – przygotowanie do procesu konsultacji.
- Proces konsultacji dokumentów – omawianie pojawiających się wątpliwości, uwag i sugestii.
- Analiza wyników konsultacji założeń długofalowej polityki senioralnej w Polsce – dyskusja o ostatecznym kształcie dokumentu.
- Zakończenie prac nad założeniami długofalowej polityki senioralnej w Polsce.
- Dyskusja o stanie prac nad projektem Założeń Długofalowej Polityki Senioralnej w Polsce na lata 2014–2020 oraz projektu Rządowego Programu na rzecz Aktywności Społecznej Osób Starszych na lata 2014–2020.
- Informacja o projekcie założeń o zmianach w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej.
- Konsultacje – uzgodnienia projektu Założeń Długofalowej Polityki Senioralnej w Polsce na lata 2014–2020.
- Realizacja prac Założeń Długofalowej Polityki Senioralnej.

9. Rada Społeczna 50+

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2013 r.	4

Podstawa działania

Zarządzenie Nr 13 Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 24 kwietnia 2013 r. w sprawie powołania Rady Społecznej 50+ w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej.

Skład

- W skład Rady wchodzi:
- przedstawiciele ministerstw;
 - środowisk naukowych;
 - organizacji pozarządowych.

(MPiPS, Ministerstwa Rozwoju Regionalnego, Ministerstwa Zdrowia, PARP, Państwowego Zakładu Higieny, Narodowego Banku Polskiego, PUP m. st. Warszawy, WUP Toruń; AGE-Platform, Akademii Rozwoju Filantropii w Polsce, Banku Światowego, Biura Polityki Społecznej Solidarność, CEnEA, Centralnego Instytutu Ochrony Pracy, Coffey International Development Sp. z o.o., Instytutu Badań Edukacyjnych, Instytutu Badań Strukturalnych, Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, Kongresu Kobiet, Międzynarodowego Centrum ds. Badań i Analiz, Uniwersytetu Warszawskiego, Politechniki Warszawskiej, Głównej Szkoły Handlowej, Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie, Uniwersytetu Łódzkiego, Uniwersytetu Jagiellońskiego, Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej OPZZ, PKPP Lewiatan, Pracodawcy RP).

Zadania

Podstawowym celem Rady Społecznej 50+ jest opracowanie rekomendacji w zakresie działań prowadzonych w ramach Programu „Solidarność Pokoleń. Działania dla zwiększenia aktywności zawodowej osób w wieku 50+” (Programu 50+) oraz określenie kierunków zmian Programu i wytycznych dla opracowania koncepcji działań wspierających na rynku pracy osoby po 60. roku życia.

Do zadań Rady należy opiniowanie:

- dotychczas prowadzonych działań na poziomie centralnym i regionalnym w ramach Programu „Solidarność pokoleń. Działania dla zwiększenia aktywności zawodowej osób w wieku 50+”, z perspektywy ich efektywności;
- kierunków zmian Programu „Solidarność pokoleń. Działania dla zwiększenia aktywności zawodowej osób w wieku 50+” oraz wytycznych dla opracowania koncepcji programu działań aktywizacyjnych w odniesieniu do rynku pracy dla osób po 60. roku życia;
- rekomendacji i wytycznych powstałych w ramach prac Rady Programowej 50+.

Opiniowanie obejmuje obszary: zdrowia w zakresie aktywności zawodowej; uczenia się przez całe życie w kontekście utrzymania zatrudnienia osób 50+; rynku pracy; kobiet w zakresie wyrównywania szans na rynku pracy.

Działalność w 2013 roku

Odbyły się 4 spotkania. Przyjęto regulamin funkcjonowania Rady, wytyczne dot. kierunków działań, które należy wskazać w Programie „Solidarność pokoleń”, celów i priorytetów. Skonsultowano również podstawowe wskaźniki przedstawione w programie.

10. Grupa robocza Komitetu Monitorującego PO Kapitał Ludzki ds. zatrudnienia i integracji społecznej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Grupa robocza KM PO KL
Podstawa działania	Uchwała KM PO KL
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2013 r.	1

Podstawa działania

Grupa robocza Komitetu Monitorującego PO KL ds. zatrudnienia i integracji społecznej została powołana na podstawie Uchwały KM PO KL z dnia 26.10.2007 r.

Skład

- Instytucja Pośrednicząca dla Priorytetu I w systemie realizacji PO KL;
- Instytucje Pośredniczące II stopnia dla Priorytetu I PO KL;
- Beneficjenci systemowi w komponencie centralnym;
- Organizacje pracowników i pracodawców;
- Organizacje pozarządowe;
- Środowisko akademicko-naukowe;
- Instytucje Pośredniczące komponentu regionalnego PO KL.

Zadania

Zapewnienie koordynacji i spójności realizacji działań dotyczących wsparcia dla osób bezrobotnych, biernych zawodowo oraz zagrożonych wykluczeniem społecznym, podejmowanych na poziomie regionalnym i centralnym (działania systemowe).

Działalność w 2013 roku

Odbyło się 1 posiedzenie:

- Nowe projekty dla Priorytetu I proponowane do realizacji w latach 2014–2015.
- Realizacja projektów w Priorytecie I (w oparciu o sprawozdanie za I kwartał 2013 r.).
- Stan prac nad rozwiązaniami systemowymi i rezultatami w projekcie „Tworzenie i rozwijanie standardów usług pomocy społecznej i integracji społecznej”.
- Projekt „Schematom stop! Wspólne działania instytucji pomocy społecznej i instytucji rynku pracy – pilotaż”.

Informacje dotyczące pozostałych grup roboczych KM PO KL – patrz str. 103.

Ministerstwo Infrastruktury i Rozwoju

11. Zespół Trójstronny do spraw Kolejnictwa

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Opiniodawczy w celu zachowania pokoju społecznego
Podstawa działania	Regulamin Zespołu Trójstronnego ds. Kolejnictwa
Umiejscowienie	Ministerstwo Infrastruktury i Rozwoju
Suma posiedzeń w 2013 r.	0

Podstawa działania

Pismem BID/680/AS/2003 z dnia 1 sierpnia 2003 r. Minister Pracy i Polityki Społecznej, Przewodniczący Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych Pan Jerzy Hauser poinformował, iż Prezydium ww. Komisji wyraziło pozytywną opinię co do celowości powołania Trójstronnego Zespołu Branżowego ds. Kolejnictwa, który powinien być umiejscowiony przy ministrze właściwym ds. transportu.

Z dniem 17 września 2003 r. rozpoczął prace Zespół Trójstronny ds. Kolejnictwa. Powołanie Zespołu było spełnieniem jednego z postulatów zawartego w ustaleniach ze spotkania przedstawicieli związków zawodowych z Przewodniczącym Sejmowej Komisji Infrastruktury, kierownictwem Ministerstwa Infrastruktury, przedstawicielami Ministerstwa Finansów oraz Ministerstwa Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej i Zarządami spółek Grupy PKP w dniach 10/11 lipca 2003 r.

Prezydium Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych wyraziło pozytywną opinię co do celowości powołania w/w Zespołu.

Skład

Stronę rządową reprezentuje trzech przedstawicieli w randzie sekretarza lub podsekretarza stanu, po jednym wskazanym przez:

- ministra właściwego ds. finansów publicznych;
- ministra właściwego do spraw transportu;
- ministra właściwego ds. pracy.

Stronę pracowników w Zespole reprezentują przedstawiciele wyznaczeni przez:

- Federację Związków Zawodowych Pracowników PKP;
- Sekcję Krajową Kolejarzy NSZZ „Solidarność”;
- Związek Zawodowy Maszynistów Kolejowych w Polsce;
- Związek Zawodowy Dyżurnych Ruchu PKP;
- Związek Zawodowy Drużyn Konduktorskich w RP;
- Krajową Sekcję Kolejarzy NSZZ „Solidarność 80”;
- Związek Zawodowy Pracowników Warsztatowych,
- Ogólnopolski Międzyzakładowy Związek Zawodowy SOK;
- Związek Zawodowy Administracji PKP;
- Federację Związków Zawodowych Maszynistów Kolejowych;
- Międzyzakładowy Związek Zawodowy Rewidentów Taboru;
- Autonomiczne Związki Zawodowe Transportu Kolejowego;
- Federację Związków Zawodowych Pracowników Automatyki i Telekomunikacji PKP;
- Związek Zawodowy Dyspozytorów PKP.

Stronę pracodawców w Zespole reprezentuje pięciu przedstawicieli wyznaczonych przez Związek Pracodawców Kolejowych.

Zadania

Zadaniem zespołu jest wypracowanie wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa oraz interesów pracowników i pracodawców, w sprawach rozwiązywania problemów związanych z dalszą restrukturyzacją Grupy PKP, jej sytuacja finansowa oraz sprawy pracownicze wynikające z restrukturyzacji zatrudnienia.

Działalność w 2013 r.

W roku 2013 r. nie odbyło się żadne posiedzenie Zespołu Trójstronnego ds. Kolejnictwa.

12. Zespół Trójstronny do spraw Budownictwa i Gospodarki Komunalnej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Trójstronny Zespół Branżowy
Podstawa działania	Regulamin
Umiejscowienie	Ministerstwo Infrastruktury i Rozwoju
Suma posiedzeń w 2013 r.	1

Podstawa działania

Zespół Trójstronny do Spraw Budownictwa (pierwotna nazwa) został powołany przez Ministra Pracy i Polityki Społecznej w lutym 2006 r. Departament Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa w Ministerstwie Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej zapewnia jego obsługę w formie sekretariatu. Podstawą działania Zespołu stanowi Regulamin.

Przedmiot prac Zespołu stanowią zagadnienia z zakresu: rynku pracy w sektorze budownictwa, nieruchomości, w tym problemów gospodarki przestrzennej, materiałów budowlanych, wyrobów budowlanych oraz gospodarki komunalnej. Warunków prowadzenia działalności budowlanej w kraju i zatrudniania polskich pracowników za granicą, kwestie edukacji w budownictwie oraz szeroko pojęta problematyka etyki w zawodach budowlanych.

Skład

- Przedstawiciele strony rządowej: MEN, MPiPS, MF, MG, MIR, MŚ.
- Przedstawiciele strony pracodawców: Korporacja Przedsiębiorców Budowlanych „UNI-BUD” Polski Związek Pracodawców Budownictwa, Konfederacja Budownictwa i Nieruchomości, Związek Rzemiosła Polskiego, Związek Pracodawców Producentów Materiałów dla Budownictwa, Polski Związek Firm Deweloperskich, Związek pracodawców Business Centre Club.
- Przedstawiciele strony pracobiorców: ZZ „Budowlani”, Krajowy Sekretariat Budownictwa i Przemysłu Drzewnego NSZZ „Solidarność”, Federacja Związków Zawodowych Pracowników Gospodarki Komunalnej i Tere nowej, Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność ‘80”.

Zadania

Zadaniem Zespołu jest wypracowanie wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa oraz interesów pracowników i pracodawców, w sprawach związanych z realizacją celów Zespołu. Trójstronny Zespół do spraw Budownictwa i Gospodarki Komunalnej, jako instytucja dialogu społecznego, służy wymianie informacji i poglądów, a tym samym służy wyjaśnianiu powstających nieporozumień i przeciwdziałaniu ewentualnym konfliktom. Tego typu gremium, jako forum wymiany poglądów, przyczynia się do powstawania inicjatyw zmierzających do rozwiązania problemów zgłaszanych przez strony na płaszczyźnie godzenia sprzecznych często ich interesów. Spotkania Zespołu umożliwiają także bezpośrednią artykulację pytań i wątpliwości stron: pracowników i pracodawców do strony rządowej i uzyskanie bezpośredniej odpowiedzi oraz niezbędnych materiałów. Wypracowanie wspólnego stanowiska stron stanowi również czynnik przyczyniający się do zwiększenia możliwości prezentacji problemów nurtujący branżę na innych forach pozwalając na szerszą dyskusję i większą możliwość działania.

Działalność w 2013 roku

W roku 2013 odbyło jedno posiedzenie Zespołu Trójstronnego do spraw Budownictwa i Gospodarki Komunalnej. Tematy posiedzenia Zespołu obejmowały następujące zagadnienia:

- Sprawozdania dot. wspólnych stanowisk strony pracobiorców i strony pracodawców Zespołu Trójstronnego w sprawie:
 - niezbędnych zmian w ustawie Prawo zamówień publicznych,
 - przywrócenia uprawnień budowlanych w ograniczonym zakresie.
- Stanowisko Małopolskiej Rady ds. Bezpieczeństwa Pracy w Budownictwie przy Okręgowym Inspektorze Pracy w Krakowie.
- Eksploatacja urządzeń technicznych podlegających dozorowi technicznemu w budownictwie.
- Propozycje zmian przepisów rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robot budowlanych (Dz.U. Nr 47, poz. 401).
- Bezpieczeństwo pracy w budownictwie w 2012 r., w świetle kontroli Państwowej Inspekcji Pracy.

13. Zespół Trójstronny ds. Żeglugi i Rybołówstwa Morskiego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Trójstronny Zespół Branżowy
Podstawa działania	Regulamin
Umiejscowienie	Ministerstwo Infrastruktury i Rozwoju
Suma posiedzeń w 2013 r.	2

Podstawa działania

Zespół powstał w listopadzie 2002 r. w miejsce, zniesionej Rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 marca 2002 r., Komisji Wspólnej do Spraw Żeglugi i Rybołówstwa Dalekomorskiego. Komisja Wspólna funkcjonowała od października 2000 r. do marca 2002 r. jako instytucja trójstronnego dialogu społecznego w sektorze morskim. W dniu 29 listopada 2002 r. odbyło się inauguracyjne spotkanie Zespołu do spraw Żeglugi i Rybołówstwa Morskiego, umiejscowionego w Ministerstwie Infrastruktury. Podstawą funkcjonowania Zespołu jest Regulamin Zespołu Trójstronnego do Spraw Żeglugi i Rybołówstwa Morskiego.

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele strony rządowej: ministra właściwego ds. finansów publicznych, ministra właściwego ds. gospodarki morskiej, ministra właściwego ds. zabezpieczenia społecznego, ministra właściwego ds. rybołówstwa, ministra właściwego ds. Skarbu Państwa.

Stronę pracowniczą reprezentują przedstawiciele wyznaczeni przez Federację Związków Zawodowych Marynarzy i Rybaków, Krajową Sekcję Morską Marynarzy i Rybaków NSZZ „Solidarność”, Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Oficerów i Marynarzy.

Stronę pracodawców reprezentują przedstawiciele wyznaczeni przez Związek Armatorów Polskich.

Zadania

Zadaniem Zespołu jest wypracowywanie wspólnych stanowisk w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa oraz interesów pracowników i pracodawców m.in. w sprawach rozwiązywania problemów związanych z dostosowaniem polskiego prawa pracy na morzu do standardów międzynarodowych, prowadzenia działań na rzecz stabilizacji rynku pracy

marynarzy, zwiększenia ilości statków zarejestrowanych pod polską banderą, a przede wszystkim działań zmierzających do obniżenia dla polskich armatorów kosztów zatrudnienia marynarzy.

Działalność w 2013 roku

W roku 2013 odbyły się 2 posiedzenia Zespołu, na których omawiane były m.in. następujące tematy:

- przedstawienie projektu ustawy o pracy na statkach morskich;
- informacja na temat działań Rządu RP na rzecz przywrócenia unijnej reguły o równej konkurencji w stosowaniu przepisów dotyczących paliw o niskiej zawartości siarki w żegludze we wszystkich akwenach morskich UE;
- informacja na temat aktualnie projektowanych zmian w umowach bilateralnych dotyczących unikania podwójnego opodatkowania obywateli RP;
- informacja na temat rzeczywistego statusu emerytur marynarskich i rybackich;
- informacja w sprawie opodatkowania wynagrodzeń marynarzy zatrudnionych przez przedsiębiorstwa norweskie;
- informacja ZUS na temat przedłużenia porozumienia z Norwegią;
- przedstawienie informacji o stanie prac nad ustawą o pracy na statkach morskich;
- informacja na temat ratyfikacji Konwencji MOP nr 188 o pracy w sektorze rybołówstwa;
- informacja dotycząca emerytur pomostowych.

Z uwagi na decyzję strony związkowej o wstrzymaniu rozmów w ramach dialogu społecznego, w 2013 r. nie odbyły się kolejne posiedzenia Zespołu.

14. Komitet Monitorujący Narodowy Plan Rozwoju/ Podstawy Wsparcia Wspólnoty 2004–2006

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Monitorujący
Podstawa działania	Ustawa / Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Infrastruktury i Rozwoju
Suma posiedzeń w 2013 r.	1

Podstawa działania

Podstawę prawną powołania i działalności Komitetu Monitorującego Narodowy Plan Rozwoju/Podstawy Wsparcia Wspólnoty 2004–2006 stanowią przepisy art. 35 *rozporządzenia Rady (WE) Nr 1260/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. ustanawiającego przepisy ogólne w sprawie funduszy strukturalnych* oraz art. 39 i 40 ustawy o *Narodowym Planie Rozwoju* z dnia 20 kwietnia 2004 r., (Dz.U. z 2004 r., Nr 116, poz. 1206 z późn. zm.), zapisy Narodowego Planu Rozwoju zatwierdzonego *rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 22 czerwca 2004 r. w sprawie przyjęcia Narodowego Planu Rozwoju na lata 2004–2006* (Dz.U. Nr 149, poz. 1567 z późn. zm.) oraz *Podstaw Wsparcia Wspólnoty dla Polski na lata 2004–2006* zatwierdzonych decyzją Komisji Europejskiej w dniu 22 czerwca 2004 r.

Komitet Monitorujący Narodowy Plan Rozwoju (KM NPR), zgodnie z treścią przepisu art. 39 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. (Dz.U. z 2004 r. Nr 116, poz. 1206 z późn. zm.) o *Narodowym Planie Rozwoju*, został powołany *Zarządzeniem Nr 68 Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 lipca 2004 r. w sprawie Komitetu Monitorującego Narodowy Plan Rozwoju 2004–2006*. Ww. Zarządzenie zostało zmienione *Zarządzeniem Nr 134 Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 2005 r.* oraz *Zarządzeniem Nr 177 Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 listopada 2006 r.* Ostatniej zmiany wspomnianego Zarządzenia dokonano w dniu 15 listopada 2011 r. *Zarządzeniem Nr 88 Prezesa Rady Ministrów*.

Sekretariat KM NPR / PWW został usytuowany w Instytucji Zarządzającej PWW w Ministerstwie Rozwoju Regionalnego.

Skład

Zgodnie z § 3 *Zarządzenia Nr 134 Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 2005 r. (z późn. zm.)* Przewodniczącym Komitetu jest minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego lub jego przedstawiciel. Członkami Komitetu Monitorującego NPR/PWW są, obok przedstawicieli strony rządowej (20 osób), reprezentanci strony samorządowej (22 osoby) oraz partnerów społeczno-gospodarczych (20 osób). W chwili obecnej w pracach Komitetu uczestniczy 62 przedstawicieli:

- 1) Przewodniczący – minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego lub jego przedstawiciel w randze sekretarza lub podsekretarza stanu;

Członkowie Komitetu Monitorującego NPR/PWW:

- 2) ze strony rządowej – po jednym przedstawicielu:
 - a) instytucji zarządzających,
 - b) właściwych ministrów ze względu na rodzaj działalności objętej Planem, którzy nie pełnią funkcji instytucji zarządzających programami,
 - c) instytucji płatniczej,
 - d) ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej,
 - e) Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego;
- 3) ze strony samorządowej:
 - a) marszałkowie województw albo ich przedstawiciele,
 - b) przedstawiciele ogólnopolskich organizacji jednostek samorządu terytorialnego, o których mowa w art. 5 ustawy z dnia 6 maja 2005 r. *o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej* (Dz.U. Nr 90, poz. 759);
- 4) przedstawiciele partnerów społecznych i gospodarczych:
 - a) organizacji pracowników i organizacji pracodawców wyłonionych na podstawie ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. *o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego* (Dz.U. Nr 100, poz. 1080, z późn. zm.),
 - b) organizacji pozarządowych – wskazanych przez Radę Działalności Pożytku Publicznego,
 - c) środowiska naukowego – wskazanych przez Radę Główną Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Zadania

- wyrażanie opinii i wniosków w zakresie dostosowań i zmian w kierunkach i sposobach realizacji Planu;
- rozpatrywanie i zatwierdzanie, przed przedłożeniem Radzie Ministrów, rocznych sprawozdań i sprawozdań końcowych z realizacji Narodowego Planu Rozwoju;
- monitorowanie przebiegu oraz ocena efektywności i skuteczności realizacji Planu;
- zgłaszanie Instytucji Zarządzającej Podstawami Wsparcia Wspólnoty propozycji zmian w ramach poszczególnych programów operacyjnych, które ułatwią osiągnięcie celów Planu lub usprawnią zarządzanie pomocą, w tym zarządzanie finansowe;

- opiniowanie zgłoszonych przez IZ PWW propozycji przesunięć środków pomiędzy programami i priorytetami w ramach Planu;
- inne sprawy zgłoszone przez przewodniczącego albo członków Komitetu Monitorującego Narodowy Plan Rozwoju.

Działalność w 2013 roku

W 2013 r. odbyło się jedno posiedzenie KM NPR/PWW w dniu 27 czerwca 2013 r., na którym miało miejsce:

- przyjęcie *Sprawozdania końcowego z realizacji Narodowego Planu Rozwoju na lata 2004–2006*;
- przedstawienie informacji na temat oceny realizacji i efektów Narodowego Planu Rozwoju na lata 2004–2006.

W 2013 roku Komitet Monitorujący Narodowy Plan Rozwoju/Podstawy Wsparcia Wspólnoty 2004–2006 **formalnie zakończył swoją działalność** (Zarządzenie nr 78 Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. uchylające zarządzenie w sprawie Komitetu Monitorującego Narodowy Plan Rozwoju).

15. Komitet Monitorujący Strategię Wykorzystania Funduszu Spójności

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Monitorujący
Podstawa działania	Ustawa / Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Infrastruktury i Rozwoju
Suma posiedzeń w 2013 r.	1

Podstawa działania

Komitet Monitorujący został powołany na podstawie art. 44 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o Narodowym Planie Rozwoju (Dz.U. Nr 116, poz. 1206) oraz Zarządzenia Nr 19 Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 11 sierpnia 2004 r. w sprawie Komitetu Monitorującego Strategię wykorzystania Funduszu Spójności, zmienionego zarządzeniem nr 21 Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 22 czerwca 2006 r.

Skład

Pracom Komitetu przewodniczył minister właściwy ds. rozwoju regionalnego lub jego przedstawiciel.

W pracach Komitetu, na prawach stałych członków uczestniczyli:

- przedstawiciel ministra właściwego ds. finansów publicznych jako Instytucji Płatniczej;
- przedstawiciel ministra właściwego ds. transportu jako Instytucji Pośredniczącej w sektorze transportu;
- przedstawiciel ministra właściwego ds. środowiska jako Instytucji Pośredniczącej w sektorze środowiska;
- przedstawiciel Komisji Europejskiej.

Na pisemne zaproszenie Przewodniczącego, w pracach KM mogli uczestniczyć z prawem głosu, przedstawiciele następujących instytucji: Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, Wojewódzkich Funduszy Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, podmiotów odpowiedzialnych za realizację projektów współfinansowanych ze środków pochodzących z Funduszu Spójności, beneficjentów, Europejskiego Banku Inwestycyjnego lub innych międzynarodowych instytucji współfinansujących dany projekt. Jeżeli zakres omawianych spraw tego wymagał w posiedzeniach Komitetu, na pisemne zaproszenie przewodniczącego, mogli uczestniczyć w charakterze obserwatora eksperci oraz przedstawiciele innych instytucji, grup społecznych i zawodowych.

Zadania

Do zadań Komitetu Monitorującego należało:

- monitorowanie realizacji projektów współfinansowanych ze środków pochodzących z Funduszu Spójności, w odniesieniu do postępów ich realizacji na podstawie rzeczowych i finansowych wskaźników, w tym opiniowanie półrocznych oraz rocznych raportów monitorujących z realizacji projektów;
- ocena rezultatów wdrażania projektów współfinansowanych ze środków Funduszu Spójności, w tym ocena zgodności realizowanego projektu z politykami Wspólnoty Europejskiej w szczególności polityką ochrony środowiska;
- proponowanie działań wymaganych do osiągnięcia celów określonych dla projektów współfinansowanych ze środków Funduszu Spójności;

- opiniowanie wniosków dotyczących zmian w zakresie wielkości oraz warunków przyznanej pomocy;
- informowanie mediów o postępie w realizacji projektów współfinansowanych ze środków Funduszu Spójności.

Działalność w 2013 roku

W 2013 r. **Komitet zakończył swoją działalność**. 14 listopada 2013 r. w związku z wypełnieniem przez KM FS swoich statutowych obowiązków odbyło się ostatnie posiedzenie Komitetu Monitorującego Strategię wykorzystania Funduszu Spójności. Podczas posiedzenia podsumowano stan realizacji Strategii wykorzystania Funduszu Spójności oraz działalność Komitetu. W chwili obecnej trwają prace nad formalnym zakończeniem działalności Komitetu.

16. Komitet Monitorujący dla Szwajcarsko-Polskiego Programu Współpracy (SPPW)

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Monitorujący
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Infrastruktury i Rozwoju
Suma posiedzeń w 2013 r.	2

Podstawa działania

Komitet Monitorujący SPPW jest organem pomocniczym Ministra Rozwoju Regionalnego działającym na podstawie: Zarządzenie nr 4 Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 7 maja 2008 r. w sprawie powołania Komitetu Monitorującego dla Szwajcarsko-Polskiego Programu Współpracy; Zarządzenie nr 9 Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 11 maja 2009 r. zmieniające zarządzenie w sprawie powołania Komitetu Monitorującego dla Szwajcarsko-Polskiego Programu Współpracy (na podstawie art. 7 ust. 4 pkt 5 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów, Dz.U. z 2003 r. Nr 24, poz. 199 z późn. zm.).

Skład

W skład Komitetu wchodzi:

- przewodniczący Komitetu – minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego albo jego przedstawiciel w randze sekretarza stanu lub podsekretarza stanu, pełniący funkcję Krajowej Instytucji Koordynującej;
- po jednym przedstawicielu ministrów zaangażowanych we wdrażanie środków dostępnych w ramach Programu:
 - ministra właściwego do spraw gospodarki,
 - ministra właściwego do spraw nauki,
 - ministra właściwego do spraw środowiska,
 - ministra właściwego do spraw wewnętrznych,
 - ministra właściwego do spraw transportu,
 - ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego,
 - ministra właściwego do spraw zdrowia;
- po jednym przedstawicielu regionalnych i lokalnych władz samorządowych z województw lubelskiego, małopolskiego, podkarpackiego i świętokrzyskiego; organizacji pozarządowych oraz partnerów społecznych i gospodarczych (ze strony związków zawodowych i organizacji pracodawców).

Zadania

Do zadań Komitetu należy w szczególności:

- akceptowanie kryteriów oceny projektów w ramach Programu Współpracy;
- dokonywanie przeglądu procesu wyboru projektów w ramach Programu Współpracy;
- okresowe badanie postępu w realizacji Programu Współpracy i osiągnięcia przez niego założonych celów;
- sprawdzanie i opiniowanie raportów rocznych z wdrażania Programu Współpracy przygotowanych przez Krajową Instytucję Koordynującą;
- zapewnienie efektywności i skuteczności wykorzystania środków finansowych dostępnych w ramach programu.

Działalność w 2013 roku

Odbyły się 2 posiedzenia, na których omówione zostały następujące tematy:

- *Raport roczny z wdrażania Szwajcarsko-Polskiego Programu Współpracy za okres od 1 stycznia 2012 r. do 31 grudnia 2012 r.* – przyjęcie raportu (Uchwała nr 1/2013 z dn. 13.03.2013 r.).

- Aktualny stan zaawansowania prac prowadzonych w ramach programu za okres od początku realizacji do marca 2013 r.
- Aktualny stan zaawansowania prac prowadzonych w ramach programu za okres od początku realizacji do listopada 2013 r.
- Prezentacja dotychczasowej realizacji projektu KIK/76, pt. „Bezpieczeństwo w ruchu drogowym” wzbogacona fragmentami filmów z miejsc i zadań realizowanych w ramach projektu.

17. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Kapitał Ludzki 2007–2013 (PO KL)

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Monitorujący
Podstawa działania	Ustawa / Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Infrastruktury i Rozwoju
Suma posiedzeń w 2013 r.	5

Podstawa działania

Komitet Monitorujący PO KL działa na podstawie art. 36 ust. 2 *ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju* (Dz.U. z 2006 r. Nr 227, poz. 1658, z późn. zm.). Jego skład i zadania określa Zarządzenie nr 3 Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 28 lutego 2012 r. w sprawie powołania Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Kapitał Ludzki 2007–2013.

Skład

ze strony rządowej:

- przewodniczący Komitetu – właściwy Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rozwoju Regionalnego;
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Kapitał Ludzki 2007–2013;
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Koordynującej Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia;
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji do spraw koordynacji strategicznej;

- przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Certyfikującej;
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji koordynującej 16 Regionalnych Programów Operacyjnych;
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw gospodarki – jako Instytucji koordynującej proces lizboński w Polsce;
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
- przedstawiciel Prezesa Rady Ministrów;
- przedstawiciel Kancelarii Prezesa Rady Ministrów;
- przedstawiciel Narodowego Centrum Badań i Rozwoju;
- przedstawiciele ministrów właściwych ze względu na rodzaj działalności objętej Programem Operacyjnym Kapitał Ludzki 2007–2013:
 - ministra właściwego do spraw pracy,
 - ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania,
 - ministra właściwego do spraw zdrowia,
 - ministra właściwego do spraw administracji publicznej;

ze strony samorządowej:

- po jednym przedstawicielu każdej Instytucji Pośredniczącej komponentu regionalnego PO KL;
- przedstawiciel ogólnopolskich organizacji samorządu terytorialnego określonych w ustawie z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz.U. Nr 90, poz. 759);
- przedstawiciel Konwentu Marszałków Województw RP;

ze strony partnerów społecznych i gospodarczych:

- po jednym przedstawicielu z każdej organizacji pracowników i organizacji pracodawców, wyłonionych na podstawie ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz.U. Nr 100, poz. 1080, z późn. zm.):
 - Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”,
 - Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych,
 - Forum Związków Zawodowych,
 - Pracodawców RP,
 - Konfederacji Lewiatan,
 - Związku Rzemiosła Polskiego,
 - Business Centre Club;

- pięciu przedstawicieli organizacji pozarządowych w rozumieniu ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i wolontariacie (Dz.U. Nr 96, poz. 873 z późn. zm.);
- dwóch przedstawicieli środowiska akademicko-naukowego: przedstawiciel wskazany przez Radę Główną Szkolnictwa Wyższego i przedstawiciel wskazany przez Konferencję Rektorów Akademickich Szkół Polskich.

Zadania

- rozpatrywanie i zatwierdzanie kryteriów wyboru projektów w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007–2013 oraz zatwierdzanie ewentualnych zmian tych kryteriów;
- okresowe badanie postępu w zakresie osiągnięcia szczegółowych celów, określonych w Programie Operacyjnym Kapitał Ludzki 2007–2013, na podstawie dokumentów przedkładanych przez Instytucję Zarządzającą Programem Operacyjnym Kapitał Ludzki 2007–2013;
- analizowanie rezultatów realizacji Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007–2013, w szczególności osiągnięcia celów wyznaczonych dla każdego priorytetu oraz wyników ocen (ewaluacji) związanych z monitorowaniem realizacji Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007–2013, w szczególności w przypadku, gdy monitoring wykazuje znaczące odstępstwa od początkowo określonych celów lub gdy są zgłoszone propozycje zmian w Programie Operacyjnym Kapitał Ludzki 2007–2013;
- analizowanie i zatwierdzanie rocznych i końcowych raportów z wdrażania Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007–2013;
- zapoznawanie się z rocznymi raportami z kontroli Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007–2013 oraz z komentarzami Komisji Europejskiej do tych raportów;
- przedkładanie Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Kapitał Ludzki 2007–2013 propozycji zmian lub analiz Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007–2013 ułatwiających realizację celów funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności, określonych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającym przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz. Urz. UE L 210 z 31.07.2006, str. 25) lub służących usprawnieniu zarządzania Programem Operacyjnym Kapitał Ludzki 2007–2013, w tym zarządzania finansowego;

- analizowanie i zatwierdzanie wszelkich propozycji zmian treści decyzji Komisji Europejskiej w sprawie wkładu Europejskiego Funduszu Społecznego;
- dodatkowe zadania wynikające ze specyfiki Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007–2013:
 - nadzorowanie zgodności realizowanego wsparcia z polityką równych szans,
 - analizowanie i zatwierdzanie zakresu tematów dla projektów innowacyjnych,
 - rekomendowanie Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Kapitał Ludzki 2007–2013 przyjęcia rocznych Planów działania dla Priorytetów I–V Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007–2013,
 - rekomendowanie Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Kapitał Ludzki 2007–2013 przyjęcia Planów Działania 2007–2008 dla Priorytetów VI–IX Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007–2013,
 - powoływanie tematycznych grup roboczych,
 - powołanie i nadzorowanie funkcjonowania 16 Podkomitetów Monitorujących Program Operacyjny Kapitał Ludzki 2007–2013.

Działalność w 2013 roku

W 2013 r. odbyło się 5 posiedzeń Komitetu Monitorującego, których przedmiotem były następujące zagadnienia:

- Informacje nt. stanu wdrażania PO KL.
- Zmiany w dokumentach programowych wraz z propozycją realokacji środków w PO KL.
- Rekomendowanie PD i zawartych w nich kryteriów wyboru projektów na 2013 r.
- Przedstawienie oraz zatwierdzenie zmian w Planach Działania na 2013 r.
- Zatwierdzenie rekomendacji z badania ewaluacyjnego pn. „Ocena ośrodków wychowania przedszkolnego, utworzonych lub wspartych ze środków finansowych EFS w ramach Poddziałania 9.1.1 PO KL”.
- Podsumowanie wyników rocznego audytu systemu zarządzania i kontroli w ramach PO KL przeprowadzonego przez Instytucję Audytową.
- Przedstawienie informacji nt. wyników badania pn. „Ocena barier i luk prawnych w kontekście efektywnej realizacji.

- Przedstawienie informacji i wniosków płynących z realizacji projektu OECD pn. „Lokalne scenariusze zmian demograficznych: polityki publiczne i strategie, dotyczące zrównoważonego rozwoju, rozwijania umiejętności i wzrostu zatrudnienia”.
- Przedstawienie informacji nt. standardów wypracowywanych w obszarze rynku pracy oraz integracji społecznej jako mechanizmów koordynacji celów tematycznych 8–9 w perspektywie finansowej 2014–2020.
- Informacja nt. przyszłej perspektywy finansowej 2014–2020 – informacja nt. Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój (PO WER).
- Przedstawienie wyników raportu krajowego o rozwoju społecznym dla Polski na poziomie lokalnym i regionalnym przy użyciu metodologii LHDI.
- Przedstawienie oraz zatwierdzenie sprawozdania z realizacji PO KL za 2012 r.
- Strategia zamknięcia Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki w perspektywie finansowej 2007–2013 oraz prezentacja Komisji Europejskiej dot. Closure Guidelines 2007–2013.
- Przedstawienie wyników raportu przygotowanego na zlecenie Instytucji Zarządzającej pn. Ocena systemu zarządzania i wdrażania Priorytetu X Pomoc Techniczna PO KL 2007–2013.
- Wsparcie realizowane przez KIW w zakresie włączania do polityki nowych rozwiązań projektów innowacyjnych i ponadnarodowych.
- Informacje dot. nowej perspektywy finansowej UE 2014–2020 – przedstawienie stanowiska KE dot. wsparcia EFS w latach 2014–2020.
- Informacje dot. wsparcia na rzecz przedsiębiorstw i pracowników w nowej perspektywie finansowej UE 2014–2020:
 - Finansowanie działań rozwojowych pracowników przedsiębiorstw w perspektywie finansowej 2014–2020,
 - Prezentacja nt. systemu zapewniania jakości usług rozwojowych w latach 2014–2020,
 - Przedstawienie założeń dot. systemu wdrażania bonów szkoleniowych w woj. Małopolskim.
- Przedstawienie wyników raportu „Badanie skuteczności wsparcia realizowanego w ramach komponentu regionalnego PO KL 2007–2013 – etap II”.
- Przedstawienie planowanych działań w latach 2013–2015 w ramach Priorytetów PO KL, w tym:

- Przedstawienie informacji o planowanych realokacjach w Priorytetach PO KL,
 - Przedstawienie wstępnych projektów Planów Działania na lata 2014–2015.
- Nowe przepisy w sprawie udzielania pomocy publicznej oraz pomocy de minimis.
 - Prezentacja i zatwierdzenie tabeli wdrażania rekomendacji z badania pn. „Ocena luk i barier prawnych w kontekście efektywnej realizacji wsparcia w EFS”.
 - Przedstawienie informacji nt. projektu innowacyjnego testującego pn. „Model aktywizacji zawodowej rodziców samotnie wychowujących dzieci pozostających bez zatrudnienia”, realizowanego w Działaniu 6.1 PO KL.
 - Prezentacja oceny Instytucji Zarządzającej odnośnie PD na 2014–2015 r.; Rekomendowanie PD na 2014–2015 r.
 - Prezentacja wyników badań edukacyjnych: Międzynarodowego Badania Kompetencji Osób Dorosłych (PIAAC) oraz Programu Międzynarodowej Oceny Umiejętności Uczniów (PISA).
 - Zmiany w procedurze wyboru projektów systemowych – wynik ustaleń poaudytowych.
 - Informacja nt. inicjatywy na rzecz zatrudnienia osób młodych. Prezentacja kryteriów wyboru projektów dla Ochotniczych Hufców Pracy.
 - Prezentacja *Agendy działań na rzecz równości szans osób niepełnosprawnych oraz równości szans płci*.
 - Prezentacja wyników badania zrealizowanego na zlecenie IZ PO KL pn. „Ocena wsparcia w obszarze ekonomii społecznej udzielonego ze środków EFS w ramach PO KL”.
 - Informacja na temat rodzaju i trybu przygotowywania dokumentów dotyczących wdrażania programów finansowanych z EFS w latach 2014–2020.

W 2013 r. Komitet Monitorujący PO KL podjął następujące uchwały:

- Uchwała w sprawie przyjęcia rekomendacji wynikających z badania ewaluacyjnego pn. Ocena ośrodków wychowania przedszkolnego, utworzonych lub wspartych ze środków finansowych EFS w ramach Poddziałania 9.1.1 PO KL.

- Uchwała w sprawie zmian w Zasadach funkcjonowania i organizacji Grup roboczych w ramach Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Kapitał Ludzki w zakresie doprecyzowania składu instytucjonalnego i liczby członków poszczególnych Grup roboczych KM PO KL.
- Uchwała w sprawie przyjęcia rekomendacji wynikających z badań ewaluacyjnych pn. Komplementarność działań realizowanych w obszarze oświaty w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Ewaluacja efektów działań informacyjno-promocyjnych dotyczących edukacji przedszkolnej realizowanych w ramach projektu ogólnopolskiej kampanii upowszechniającej model uczenia się przez całe życie.
- Uchwała w sprawie ogólnego kryterium horyzontalnego wyboru projektów PO KL dotyczącego stosowania uproszczeń w rozliczaniu środków Europejskiego Funduszu Społecznego, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1081/2006.
- Uchwała w sprawie przeglądu rekomendacji przyjętych podczas Komitetu Monitorującego PO KL.
- Uchwała z dn. 14 marca 2013 r. w sprawie zmian w Planach Działania na 2013 rok w ramach komponentu centralnego i regionalnego Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki.
- Uchwała z dn. 11 kwietnia 2013 r. w sprawie zmian w Planach działania na 2013 r. w ramach komponentu centralnego i regionalnego PO KL.
- Uchwała w sprawie przyjęcia kryterium globalnego dla konkursu z zakresu wdrażania standardów współpracy jednostek samorządu terytorialnego z organizacjami pozarządowymi (wsparcie Rad Działalności Pożytku Publicznego) ujętego w Planie działania na rok 2013 dla Priorytetu V Dobre rządzenie PO KL w ramach Działania 5.4 PO KL.
- Uchwała w sprawie przyjęcia rekomendacji wynikających z badania ewaluacyjnego: „Ocena projektów konkursowych zrealizowanych w ramach Poddziałania 5.2.1 Modernizacja zarządzania w administracji samorządowej Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki”.
- Uchwała w sprawie zmian w Planach działania na 2013 r. w ramach komponentu centralnego i regionalnego Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki.
- Uchwała w sprawie zatwierdzenia sprawozdania z realizacji Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki za rok 2012.
- Uchwała w sprawie zmiany brzmienia szczegółowego kryterium dostępu zawartego w konkursie nr A.1 w Działaniu 6.2 w Planie działania na

- 2012 rok dla Priorytetu VI Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki w województwie małopolskim oraz zatwierdzenia zmian w Planach działania na 2013 rok w ramach komponentu centralnego i regionalnego Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki.
- Uchwała w sprawie przyjęcia kryterium globalnego dla konkursu nr A.1 ujętego w Planie działania na rok 2013 dla Priorytetu VII Promocja integracji społecznej Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki w województwie małopolskim w ramach Poddziałania 7.2.1.
 - Uchwała w sprawie przyjęcia kryterium globalnego dla konkursu nr A.1 ujętego w Planie działania na rok 2013 dla Priorytetu VIII Regionalne kadry gospodarki Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki w województwie małopolskim w ramach Poddziałania 8.1.2.
 - Uchwała w sprawie przyjęcia kryterium globalnego dla konkursu nr A.1 ujętego w Planie działania na rok 2013 dla Priorytetu IX Rozwój wykształcenia i kompetencji w regionach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki w województwie kujawsko-pomorskim w ramach Działania 9.2.
 - Uchwała w sprawie zatwierdzenia zmiany brzmienia ogólnego kryterium horyzontalnego wyboru projektów PO KL dotyczącego zgodności ze Szczegółowym Opisem Priorytetów PO KL i właściwymi wytycznymi IZ PO KL w Systemie Realizacji PO KL.
 - Uchwała w sprawie przyjęcia rekomendacji wynikających z badania ewaluacyjnego: „Ocena systemu zarządzania i wdrażania Priorytetu X Pomoc Techniczna Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007–2013”.
 - Uchwała w sprawie przyjęcia rekomendacji wynikających z badania ewaluacyjnego: „Badanie adekwatności i efektywności realizowanego wsparcia w ramach Poddziałania 1.3.6 oraz w komponencie regionalnym PO KL w kontekście potrzeb osób niepełnosprawnych”.
 - Uchwała w sprawie przyjęcia zmian w Programie Operacyjnym Kapitał Ludzki 2007–2013.
 - Uchwała w sprawie zmian alokacji pomiędzy Priorytetami w poszczególnych województwach komponentu regionalnego PO KL.
 - Uchwała w sprawie zmiany brzmienia szczegółowego kryterium dostępu zawartego w konkursie A.1 w Działaniu 7.4 w Planie działania na 2012 r. dla Priorytetu VII PO KL w województwie śląskim oraz zatwierdzenia zmian w Planach działania na 2013 r. w ramach komponentu centralnego i regionalnego PO KL.

- Uchwała w sprawie przyjęcia kryterium globalnego dla konkursu nr A.3 ujętego w Planie działania na rok 2013 dla Priorytetu VI PO KL w województwie kujawsko-pomorskim w ramach Poddziałania 6.1.1 PO KL.
- Uchwała w sprawie przyjęcia rekomendacji wynikających z badania ewaluacyjnego „Ocena barier i luk prawnych w kontekście efektywnej realizacji wsparcia w ramach EFS”.
- Uchwała w sprawie zmian w Planach działania na 2013 r. w ramach komponentu centralnego i regionalnego PO KL.
- Uchwała w sprawie przyjęcia kryterium globalnego dla konkursu dotyczącego rozwoju sieci organizacji pozarządowych jako formy wzmacniania potencjału zrzeszonych w nich organizacji ujętego w Planie działania na 2013 r. dla Priorytetu V Dobre rządzenie PO KL w ramach Działania 5.4 PO KL.
- Uchwała w sprawie zatwierdzenia szczegółowych kryteriów wyboru projektów zawartych w Planach działania komponentu regionalnego PO KL na lata 2014–2015.
- Uchwała w sprawie przyjęcia zmian do dokumentu Plan komunikacji Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007–2013 oraz Wytycznych dotyczących oznaczania projektów w ramach PO KL.

17.1. Grupy robocze powołane w ramach Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Kapitał Ludzki 2007–2013

W ramach Komitetu Monitorującego PO KL działa 6 grup roboczych:

- Grupa robocza ds. horyzontalnych;
- Grupa robocza ds. komponentu regionalnego;
- Grupa robocza ds. zatrudnienia i integracji społecznej (**więcej informacji – str. 81**);
- Grupa robocza ds. adaptacyjności i transferu wiedzy;
- Grupa robocza ds. edukacji;
- Grupa robocza ds. dobrego rządzenia.

Zadania

Główne zadania grup roboczych wspólne dla wszystkich grup roboczych:

- gromadzenie, wymiana oraz analizowanie informacji na temat wdrażania PO KL;

- okresowe badanie postępu i osiągnięcia celów PO KL, w szczególności analizowanie wyzwań i zagrożeń dla realizacji PO KL;
- ocena adekwatności realizowanych działań w ramach PO KL, w odniesieniu do aktualnej i prognozowanej sytuacji społeczno-gospodarczej;
- przedkładanie Komitetowi Monitorującemu PO KL lub bezpośrednio Instytucji Zarządzającej PO KL lub Instytucjom Pośredniczącym PO KL rekomendacji dot. zmian kryteriów wyboru projektów, zmian w uszczegółowieniu programu lub zmian w programie, służących usprawnieniu realizacji programu;
- wypracowywanie wspólnych rekomendacji, standardów i procedur oraz formułowanie wniosków i zaleceń dotyczących systemu wdrażania PO KL.

Zadania szczegółowe, realizowane w zależności od obszaru tematycznego danej grupy:

1. Celem działania Grupy roboczej ds. horyzontalnych jest monitorowanie procesu wdrażania na poziomie regionalnym i centralnym następujących zagadnień horyzontalnych: innowacyjność, współpraca ponadnarodowa, partnerstwo, gender mainstreaming. Ponadto dodatkowym zadaniem Grupy roboczej ds. horyzontalnych jest analizowanie, proponowanie i rekomendowanie Komitetowi Monitorującemu PO KL propozycji tematów dla projektów innowacyjnych.
2. Celem działania Grupy roboczej ds. Komponentu Regionalnego PO KL jest monitorowanie procesu wdrażania poszczególnych Priorytetów komponentu regionalnego PO KL w województwach w celu zapewnienia spójności ich wdrażania na poziomie krajowym. Grupa robocza koncentruje się szczególnie na zagadnieniach dotyczących zrównoważonego rozwoju województw w zakresie rozwoju regionalnych rynków pracy, podniesienia poziomu wykształcenia i kwalifikacji mieszkańców oraz wsparcia przedsiębiorstw w dostosowaniu się do potrzeb regionalnych strategii rozwoju.
3. Celem działania Grupy Roboczej ds. Zatrudnienia i Integracji Społecznej jest zapewnienie koordynacji i spójności realizacji działań, dotyczących wsparcia dla osób bezrobotnych, biernych zawodowo oraz zagrożonych wykluczeniem społecznym podejmowanych na poziomie regionalnym i centralnym (działania systemowe).

4. Celem działania Grupy Roboczej ds. Adaptacyjności i Transferu Wiedzy jest zapewnienie koordynacji i spójności realizacji działań systemowych, realizowanych centralnie, związanych ze wsparciem dla rozwoju potencjału adaptacyjnego przedsiębiorstw oraz ich kadr, z działaniami w tym zakresie wdrażanymi na poziomie regionalnym.
5. Celem działania Grupy Roboczej ds. Edukacji i Szkolnictwa Wyższego jest zapewnienie koordynacji i spójności realizacji działań służących podnoszeniu jakości edukacji oraz poziomu wykształcenia społeczeństwa, podejmowanych na poziomie centralnym z podobnymi działaniami realizowanymi na poziomie regionalnym.
6. Celem działania Grupy Roboczej ds. Dobrego Rządzenia jest monitorowanie procesu wsparcia dla budowy zdolności instytucjonalnej polskiej administracji oraz wdrażania na poziomie krajowym standardów dobrego rządzenia, zgodnych ze standardami i wytycznymi Unii Europejskiej, ze szczególnym uwzględnieniem założeń Programu Reformy Regulacji. Grupa Robocza będzie również monitorowała działania służące rozwojowi potencjału organizacji pozarządowych oraz organizacji pracodawców i pracowników jako podmiotów istotnych z punktu widzenia efektywnej realizacji zasad dobrego rządzenia.

Działalność w 2013 r.

W 2013 roku odbyło się łącznie 6 spotkań grup roboczych:

- Grupa robocza ds. zatrudnienia i integracji społecznej – 1 posiedzenie;
- Grupa robocza ds. adaptacyjności i transferu wiedzy – 2 posiedzenia;
- Grupa robocza ds. edukacji i szkolnictwa wyższego – 1 posiedzenie;
- Grupa robocza ds. komponentu regionalnego PO KL – 1 posiedzenie;
- Grupa robocza ds. dobrego rządzenia – 1 posiedzenie.

18. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko 2007–2013 (PO IiŚ)

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Monitorujący
Podstawa działania	Ustawa / Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Infrastruktury i Rozwoju
Suma posiedzeń w 2013 r.	3 + 1 obiegowo

Podstawa działania

Komitet Monitorujący Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko 2007–2013 został ustanowiony Zarządzeniem Ministra Rozwoju Regionalnego nr 28 z dnia 28 grudnia 2007 r. w sprawie powołania Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko, a obecnie funkcjonuje na podstawie Zarządzenia nr 14 Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 31 maja 2010 r. Podstawę prawną powołania oraz zakres zadań KM POIiŚ regulują przepisy rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego i Funduszu Spójności i uchylającego Rozporządzenie (WE) nr 1260/1999, przepisy Ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju, Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia na lata 2007–2013 zaakceptowane przez Radę Ministrów w dniu 29 listopada 2006 r. i zatwierdzone decyzją Komisji Europejskiej z dnia 7 maja 2007 r.

Skład

Przewodniczący – Podsekretarz lub Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rozwoju Regionalnego nadzorujący działania departamentu lub departamentów Ministerstwa Rozwoju Regionalnego wykonującego lub wykonujących zadania Instytucji Zarządzającej POIiŚ.

Ze strony rządowej po jednym przedstawicielu:

- ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Zarządzającej POIiŚ;
- ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Koordynującej Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia;
- ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji ds. koordynacji strategicznej;
- ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Koordynującej regionalne programy operacyjne;
- ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Certyfikującej;
- ministra właściwego do spraw środowiska – jako Instytucji Pośredniczącej POIiŚ;
- ministra właściwego do spraw gospodarki – jako Instytucji Pośredniczącej POIiŚ;

- ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego – jako Instytucji Pośredniczącej POLiŚ;
- ministra właściwego do spraw zdrowia – jako Instytucji Pośredniczącej POLiŚ;
- ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego – jako Instytucji Pośredniczącej POLiŚ;
- ministra właściwego do spraw gospodarki – jako Instytucji Pośredniczącej POLiŚ;
- ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
- ministra właściwego do spraw rozwoju wsi;
- Prezesa Rady Ministrów

Ze strony samorządowej:

- jeden przedstawiciel Konwentu Marszałków Województw Rzeczypospolitej Polskiej;
- trzech przedstawicieli ogólnopolskich organizacji jednostek samorządu terytorialnego wyłonionych na podstawie ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz.U. Nr 90, poz. 759).

Ze strony partnerów społecznych i gospodarczych:

- trzech przedstawicieli organizacji pracowników i organizacji pracodawców, reprezentowanych w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz.U. Nr 100, poz. 1080, z późn. zm.);
- pięciu przedstawicieli organizacji pozarządowych;
- jeden przedstawiciel środowiska akademicko-naukowego.

Zadania

- rozpatrywanie i zatwierdzanie kryteriów wyboru projektów w ramach POLiŚ oraz zatwierdzanie zmian tych kryteriów;
- okresowe badanie postępu w zakresie osiągnięcia szczegółowych celów określonych w POLiŚ, na podstawie dokumentów przedkładanych przez Instytucję Zarządzającą POLiŚ, w tym sprawozdań okresowych z realizacji POLiŚ;

- analizowanie wyników wdrażania POIiŚ, w szczególności osiągnięcia celów wyznaczonych dla każdego priorytetu oraz wyników ocen (ewaluacji) związanych z monitorowaniem realizacji POIiŚ, w szczególności w przypadku gdy monitoring wykazuje znaczące odstępstwa od początkowo określonych celów lub gdy zgłoszone są propozycje zmian w POIiŚ;
- analizowanie i zatwierdzanie rocznych i końcowych sprawozdań z realizacji POIiŚ;
- analizowanie rocznych sprawozdań audytowych POIiŚ oraz uwag Komisji Europejskiej do tych sprawozdań;
- występowanie do Instytucji Zarządzającej POIiŚ z wnioskiem o przedstawienie niezbędnych materiałów w zakresie POIiŚ ułatwiających realizację celów Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i Funduszu Spójności określonych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającym przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz. Urz. UE L 210 z 31.07.2006 r., z późn. zm.), lub służącym usprawnieniu zarządzania POIiŚ, w tym zarządzania finansowego;
- analizowanie i zatwierdzanie wniosków o zmianę treści decyzji Komisji Europejskiej w sprawie wkładu funduszy;
- wykonywanie zadań innych niż wymienione powyżej, określonych przez ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, niezbędnych do prawidłowej realizacji POIiŚ.

Działalność w 2013 roku

W 2013 r. odbyły się trzy stacjonarne oraz jeden Komitet przeprowadzony w trybie obiegowym.

W toku prac KM POIiŚ:

- przedstawiono aktualny stan wdrażania oraz najważniejsze problemy we wdrażaniu POIiŚ;
- przyjęto Sprawozdanie Roczne z Realizacji POIiŚ w 2012 r.;
- zaprezentowano działania ewaluacyjne oraz informacyjno-promocyjne prowadzone przez IZ POIiŚ;
- przedstawiono i przyjęto propozycje zmian kryteriów wyboru projektów w priorytetach I, II, IV, VI, VII, IX;
- rozwiązano grupę roboczą ds. projektów transportowych;
- zatwierdzono nową wersję Programu Infrastruktura i Środowisko (4.0).

19. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Innowacyjna Gospodarka 2007–2013 (PO IG)

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Monitorujący
Podstawa działania	Ustawa / Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Infrastruktury i Rozwoju
Suma posiedzeń w 2013 r.	3

Podstawa działania

Komitet Monitorujący PO IG został powołany na podstawie art. 36 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz.U. z 2006 r. Nr 227, poz. 1658 oraz z 2007 r. Nr 140, poz. 984) oraz Zarządzenia nr 26 Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 30 października 2007 r. w sprawie powołania Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Innowacyjna Gospodarka, 2007–2013. Obecnie działa na podstawie Zarządzenia nr 5 Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 26 marca 2009 r. w sprawie powołania Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Innowacyjna Gospodarka, 2007–2013.

Skład

W skład Komitetu wchodzi:

ze strony rządowej:

- Przewodniczący Komitetu – minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego lub jego przedstawiciel;
- 8 przedstawicieli ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, reprezentujących komórki organizacyjne w urzędzie obsługującym ministra, realizujące zadania (Instytucji do spraw koordynacji strategicznej, Instytucji Koordynującej Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia, Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Innowacyjna Gospodarka, Instytucji Certyfikującej, Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Infrastruktura i Środowisko, Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Kapitał Ludzki, Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Rozwój Polski Wschodniej oraz Instytucji Koordynującej Regionalne Programy Operacyjne Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Pomoc Techniczna);

- po 1 przedstawicielu ministra właściwego do spraw informatyzacji, pełniącego rolę Instytucji Pośredniczącej, ministra właściwego do spraw nauki, pełniącego rolę Instytucji Pośredniczącej, ministra właściwego do spraw gospodarki, pełniącego rolę Instytucji Pośredniczącej, ministra właściwego do spraw gospodarki pełniącego rolę koordynatora procesu lizbońskiego w Polsce, ministra właściwego do spraw turystyki, ministra właściwego do spraw finansów publicznych, ministra właściwego do spraw rodziny w zakresie prowadzenia polityki równych szans, ministra właściwego do spraw rozwoju wsi w zakresie polityki spójności, ministra właściwego do spraw środowiska w zakresie polityki zrównoważonego rozwoju, Prezesa Rady Ministrów;

ze strony samorządowej, po 1 przedstawicielu:

- Unii Metropolii Polskich;
- Związku Miast Polskich;
- Związku Województw Rzeczypospolitej Polskiej jako reprezentantów Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego;
- Konwentu Marszałków Województw Rzeczypospolitej Polskiej;

ze strony partnerów społecznych i gospodarczych, po 1 przedstawicielu:

- organizacji pracowników i organizacji pracodawców ze strony Trójstronnej Komisji do spraw Społeczno-Gospodarczych, działającej na podstawie ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz.U. Nr 100, poz. 1080, z późn. zm. 1) (Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych, Forum Związków Zawodowych, Pracodawców RP, Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych Lewiatan, Związku Rzemiosła Polskiego, Business Centre Club-ZP;
- organizacji pozarządowej prowadzącej działalność w zakresie wspomagania rozwoju gospodarczego, w tym rozwoju przedsiębiorczości, wspierania innowacyjności, oddziaływania na naukę oraz technikę, który został rekomendowany przez Radę Działalności Pożytku Publicznego;
- środowisk: akademickiego, naukowego oraz naukowo-technicznego, wskazanym przez Radę Główną Szkolnictwa Wyższego, Polską Akademię Nauk, Radę Główną Instytutów Badawczych.

W pracach Komitetu może uczestniczyć z własnej inicjatywy lub na zaproszenie Przewodniczącego przedstawiciel Komisji Europejskiej z głosem doradczym.

W posiedzeniach Komitetu mogą uczestniczyć w charakterze obserwatora, bez prawa głosu i bez prawa do głosowania, przedstawiciele 2 organizacji pozarządowych prowadzących działalność w zakresie wspierania równości kobiet i mężczyzn oraz ochrony środowiska – rekomendowanych przez Radę Działalności Pożytku Publicznego, Instytucji Zarządzających Regionalnymi Programami Operacyjnymi, Unii Miasteczek Polskich, Związku Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej, Związku Powiatów Polskich, wojewodów, podmiotów pełniących rolę Instytucji Wdrażających/Instytucji Pośredniczących II stopnia, Sekretarza Stanu w Urzędzie Komitetu Integracji Europejskiej, Instytucji Audytowej, Krajowej Jednostki Oceny, kontroli skarbowej, Najwyższej Izby Kontroli, Krajowej Izby Gospodarczej, Związku Banków Polskich, Europejskiego Banku Inwestycyjnego, Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego oraz – na zaproszenie Przewodniczącego, inne osoby, w tym m.in. eksperci, a także przedstawiciele innych instytucji, grup społecznych i zawodowych.

Zadania

Komitet Monitorujący zapewnia skuteczność i jakość realizacji Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka 2007–2013, w tym celu w szczególności:

- analizuje i zatwierdza kryteria wyboru finansowanych projektów w terminie sześciu miesięcy od dnia zatwierdzenia Programu przez Komisję Europejską, jak również wszelkie zmiany tych kryteriów zgodnie z potrzebami programowania;
- dokonuje okresowego przeglądu postępów na drodze do osiągnięcia celów Programu, w oparciu o dokumenty przedkładane przez Instytucję Zarządzającą;
- analizuje wyniki wdrażania, zwłaszcza postępy w osiąganiu celów określonych dla każdej osi priorytetowej oraz oceny, o której mowa w art. 48 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1260/1999

(Dz.U. L 210 z 31.07.2006 r.), zwanego dalej „rozporządzeniem 1083/2006”;

- analizuje i zatwierdza sprawozdania roczne i końcowe z realizacji Programu;
- zapoznaje się z informacjami przekazywanymi zgodnie z art. 65 lit. rozporządzenia 1083/2006; – może występować do Instytucji Zarządzającej z wnioskiem o przeprowadzenie przeglądów lub analiz Programu, mogących przyczynić się do osiągnięcia celów polityki spójności lub do usprawnienia jego zarządzania, w tym zarządzania finansowego;
- analizuje i zatwierdza wszelkie wnioski o zmianę treści decyzji Komisji Europejskiej w sprawie wkładu funduszy;
- może realizować inne zadania wynikające ze specyfiki Programu oraz odnośnych przepisów krajowych.

Działalność w 2013 roku

Odbyły się 3 posiedzenia Komitetu Monitorującego:

- przedstawienie informacji dotyczącej stanu wdrażania Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka;
- zatwierdzenie kryteriów wyboru finansowanych operacji dla *Funduszu Pożyczkowego* w ramach 3. osi priorytetowej *Kapitał dla innowacji* oraz zmian do kryteriów wyboru finansowanych operacji w ramach działania 3.1 *Inicjowanie działalności innowacyjnej* (uchwały nr 81 oraz 82 w sprawie przyjęcia kryteriów wyboru finansowanych operacji w ramach Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka);
- zatwierdzenie zmian do kryteriów wyboru finansowanych operacji w ramach działania 4.4 *Nowe inwestycje o wysokim potencjale innowacyjnym* (uchwała nr 83 w sprawie przyjęcia kryteriów wyboru finansowanych operacji w ramach Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka);
- zatwierdzenie zmian do kryteriów wyboru finansowanych operacji w ramach działania 6.1 *Paszport do eksportu* (uchwała nr 84 w sprawie przyjęcia kryteriów wyboru finansowanych operacji w ramach Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka);
- zatwierdzenie zmian do kryteriów wyboru finansowanych operacji w ramach działania 8.1 *Wspieranie działalności gospodarczej w dziedzinie gospodarki elektronicznej* oraz 8.2 *Wspieranie wdrażania elektronicznego biznesu typu B2B* (uchwały nr 85 i 86 w sprawie przyjęcia

- kryteriów wyboru finansowanych operacji w ramach Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka);
- przyjęcie *Sprawozdania rocznego z realizacji Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka, 2007–2013 za 2012 r.* oraz prezentacja bieżącego stanu wdrażania Programu (uchwała nr 89 w sprawie zatwierdzenia *Sprawozdania rocznego z realizacji Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka*);
 - udzielenie IZ PO IG kompetencji w zakresie dokonywania realokacji między działaniami w obrębie osi priorytetowej Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka (uchwała nr 90 w sprawie *realokacji środków pomiędzy działaniami w obrębie każdej osi priorytetowej Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka*);
 - przedstawienie informacji na temat stanu wdrażania działania 4.3 *Kredyt technologiczny*;
 - zatwierdzenie zmian do kryteriów wyboru finansowanych operacji w ramach działania 1.4 *Wsparcie projektów celowych* (uchwała nr 92 w sprawie *przyjęcia kryteriów wyboru finansowanych operacji w ramach Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka*);
 - zatwierdzenie kryteriów wyboru finansowanych operacji w ramach działania 1.5 *Projekty systemowe Narodowego Centrum Badań i Rozwoju* (uchwała nr 93 w sprawie *przyjęcia kryteriów wyboru finansowanych operacji w ramach Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka*);
 - przedstawienie informacji dotyczącej wyników badania ewaluacyjnego pn. *Ewaluacja zmian w systemie wyboru projektów w ramach wybranych działań PO IG 2007–2013*.

W 2013 r. Komitet zatwierdził w trybie obiegowym realokację środków z działania 3.1 *Inicjowanie działalności innowacyjnej* oraz działania 3.3 *Tworzenie systemu ułatwiającego inwestowanie w MSP do pilotażu Fundusz Pożyczkowy* w ramach 3. osi priorytetowej *Kapitał dla innowacji* PO IG (uchwała nr 87 w sprawie *realokacji środków w ramach 3. osi priorytetowej Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka*).

19.1. Grupa robocza ds. ewaluacji KM PO IG

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Grupa robocza
Podstawa działania	Uchwała KM PO IG
Umiejscowienie	Ministerstwo Infrastruktury i Rozwoju
Suma posiedzeń w 2013 r.	0

Podstawa działania

Grupa działa na podstawie Uchwały nr 8 Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Innowacyjna Gospodarka, 2007–2013 z dnia 20 lutego 2008 r. w sprawie powołania Grupy roboczej do spraw ewaluacji Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka, 2007–2013.

Skład

Podmioty, których przedstawiciele uczestniczą w ramach prac Komitetu Monitorującego PO IG, wskazują członków Grupy. W pracach Grupy roboczej mogą brać udział, bez prawa głosu przy podejmowaniu decyzji, eksperci oraz przedstawiciele innych instytucji zaangażowanych w realizację PO IG zaproszeni przez Przewodniczącego.

Zadania

- bada przyjęty system ewaluacji PO IG oraz podstawowe zasady ewaluacji, zapoznaje się z zagadnieniami dotyczącymi wyboru wykonawców ewaluacji oraz podstawowymi kryteriami i metodami ewaluacyjnymi;
- zapoznaje się z tematami badań ewaluacyjnych na poziomie PO IG, których realizacja jest planowana przez Instytucję Zarządzającą PO IG;
- przedkłada Komitetowi raport zawierający rekomendacje w zakresie systemu ewaluacji PO IG.

Działalność w 2013 roku

W 2013 roku nie odbyło się żadne spotkanie grupy roboczej.

19.2. Grupa robocza ds. gospodarki opartej na wiedzy KM PO IG

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Grupa robocza
Podstawa działania	Uchwała KM PO KL
Umiejscowienie	Ministerstwo Infrastruktury i Rozwoju
Suma posiedzeń w 2013 r.	0

Podstawa działania

Grupa robocza do spraw gospodarki opartej na wiedzy działa na podstawie Uchwały nr 30 Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Innowacyjna Gospodarka, 2007–2013, z dnia 1 grudnia 2009 r. w sprawie powołania Grupy roboczej do spraw gospodarki opartej na wiedzy.

Skład

Podmioty, których przedstawiciele uczestniczą w ramach prac Komitetu Monitorującego PO IG, wskazują członków Grupy. W pracach Grupy roboczej mogą brać udział, bez prawa głosu przy podejmowaniu decyzji, eksperci oraz przedstawiciele innych instytucji zaangażowanych w realizację PO IG zaproszeni przez Przewodniczącego.

Zadania

- bada zagadnienia związane z rozwojem gospodarki opartej na wiedzy w Polsce w kontekście realizacji Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka;
- zapoznaje się z zagadnieniami dotyczącymi zwiększenia współpracy między sferą nauki a gospodarką w kontekście realizacji PO IG;
- zapoznaje się z wynikami badań ewaluacyjnych oraz ekspertyz dotyczących wspierania rozwoju gospodarki opartej na wiedzy w ramach PO IG;
- formułuje i przekazuje Komitetowi rekomendacje w zakresie wspierania gospodarki opartej na wiedzy w ramach PO IG.

Działalność w 2013 roku

W 2013 roku nie odbyło się żadne spotkanie grupy roboczej, ponieważ w lutym 2013 r. powołano Grupę roboczą ds. przygotowania Programu Ope-

racyjnego Inteligentny Rozwój, która przejęła funkcję Grupy roboczej ds. gospodarki opartej na wiedzy.

20. Grupa robocza ds. przygotowania Programu Operacyjnego Inteligentny Rozwój 2014–2020

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Grupa robocza
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Infrastruktury i Rozwoju`
Suma posiedzeń w 2013 r.	22

Podstawa działania

Grupa robocza ds. przygotowania PO IR działa na podstawie Zarządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego nr 4 z dnia 11 lutego 2013 r. w sprawie powołania Grup roboczych dla wsparcia przygotowania krajowych programów operacyjnych finansowanych w ramach polityki spójności oraz koordynacji interwencji w ramach celów tematycznych.

Skład

W skład Grupy roboczej wchodzi:

ze strony rządowej:

- Przewodniczący Grupy roboczej – Dyrektor lub Zastępca Dyrektora Departamentu realizującego zadania właściwe dla Instytucji Zarządzającej w procesie przygotowania programu operacyjnego dot. innowacyjności, badań naukowych i ich powiązań ze sferą przedsiębiorstw na perspektywę finansową 2014–2020;
- przedstawiciele właściwych komórek organizacyjnych Ministerstwa Infrastruktury i Rozwoju odpowiedzialnych za przygotowanie programów operacyjnych, koordynację właściwych celów tematycznych lub zadań związanych z przygotowaniem dokumentów strategicznych, programowych i wdrożeniowych perspektywy finansowej 2014–2020;
- przedstawiciele właściwych ministrów, wymienionych w *Umowie Partnerstwa* (Ministerstwo Gospodarki, Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Ministerstwo Środowiska, Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju

Wsi, Ministerstwo Administracji i Cyfryzacji, Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Ministerstwo Sportu i Turystyki, Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwo Finansów, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, Ministerstwo Zdrowia), a także agencji i instytucji rządowych (Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości, Narodowe Centrum Badań i Rozwoju, Polska Agencja Informacji i Inwestycji Zagranicznych, Urząd Patentowy, Urząd Zamówień Publicznych, Najwyższa Izba Kontroli, Główny Urząd Statystyczny, Polska Organizacja Turystyczna, Narodowe Centrum Nauki);

ze strony samorządowej przedstawiciele:

- Związku Województw Rzeczypospolitej Polskiej jako reprezentantów Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego;
- Konwentu Marszałków Województw Rzeczypospolitej Polskiej;
- zarządów województw (UM Woj. Lubuskiego, UM Woj. Warmińsko-Mazurskiego, UM Woj. Mazowieckiego);
- Unii Metropolii Polskich;
- Związku Miast Polskich;
- Unii Miasteczek Polskich;
- Związku Gmin Wiejskich RP;
- Związku Powiatów Polskich;

ze strony środowisk naukowych przedstawiciele:

- Instytutu Badań Systemowych PAN;
- Ośrodka Przetwarzania Informacji;
- Rady Głównej Instytutów Badawczych;
- Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich;
- Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych – Naczelna Organizacja Techniczna;
- Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej;

ze strony organizacji pozarządowych przedstawiciele:

- Stowarzyszenia Organizatorów Ośrodków Innowacji i Przedsiębiorczości w Polsce;
- Polskiej Izby Gospodarczej Zaawansowanych Technologii;
- Krajowej Izby Gospodarczej;
- Ogólnej Federacji Organizacji Pozarządowych;
- Business Centre Club;
- Lewiatan Business Angel;

ze strony partnerów społecznych i gospodarczych przedstawiciele:

- Konfederacji Lewiatan;
- Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”;
- Forum Związków Zawodowych;
- Pracodawców RP;
- Związku Rzemiosła Polskiego;

eksperti w dziedzinach odpowiadających zakresowi właściwego programu operacyjnego z:

- Uniwersytetu Warszawskiego;
- Uniwersytetu Łódzkiego;
- Uniwersytetu Gdańskiego;
- Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie;
- Instytutu Badań nad Gospodarką Rynkową;
- BDKM Grupa Doradcza Sp. z o.o.

oraz przedstawiciele podmiotów takich jak:

- Krajowego Funduszu Kapitałowego S.A;
- Banku Gospodarstwa Krajowego;
- Krajowego Punktu Kontaktowego Programów UE;
- EGO s.c. – wykonawca diagnozy dla PO IR;
- PSDB Sp. z o.o. i Regio Group Sp. z o.o. – ewaluator ex ante dla PO IR.

Zadania

- formułuje i przekazuje Przewodniczącemu Grupy roboczej rekomendacje w zakresie wsparcia innowacyjności w perspektywie finansowej 2014–2020 w ramach PO Inteligentny Rozwój;
- bada zagadnienia związane z pobudzeniem innowacyjności i konkurencyjności polskiej gospodarki;
- zapoznaje się z zagadnieniami dotyczącymi wzmocnienia współpracy pomiędzy gospodarką a sferą nauki w kontekście PO IR;
- zapoznaje się z wynikami badań ewaluacyjnych oraz ekspertyz dotyczących wspierania innowacyjności i konkurencyjności polskiej gospodarki w ramach PO IR.

Działalność w 2013 r.

W 2013 r. odbyły się 4 posiedzenia plenarne Grupy roboczej (udział wszystkich członków Grupy) oraz 18 spotkań tematycznych (udział poszczególnych członków Grupy). W trakcie posiedzeń miały miejsce:

- kwestie związane z programowaniem polityki spójności w perspektywie finansowej UE w latach 2014–2020;

- wyniki tzw. metaewaluacji PO Innowacyjna Gospodarka 2007–2013;
- wyniki ekspertyzy w zakresie opracowania diagnozy społeczno-ekonomicznej oraz analiza SWOT dla PO Inteligentny Rozwój;
- stan dotychczasowych prac oraz harmonogram dalszych prac nad PO Inteligentny Rozwój;
- wstępny projekt PO IR;
- prezentacja oraz omówienie 2 projektu Programu;
- prezentacja 3. wersji Programu przekazanego do konsultacji społecznych oraz omówieniu uwag zgłoszonych do 2. wersji PO IR;
- ekspertyza w zakresie przygotowania części diagnostycznej oraz analizy SWOT dla PO Inteligentny Rozwój wykonanej przez firmę *Evaluation for Government Organizations s.c.* (dalej: EGO s.c.). Celem spotkania było uzyskanie uwag członków Grupy do ekspertyzy oraz przedyskutowanie ich z autorami raportu;
- zasady wspierania przedsiębiorstw w ramach PO Inteligentny Rozwój. Uczestnicy spotkania dyskutowali o potrzebach innowacyjnych przedsiębiorstw w Polsce, sposobach wdrażania instrumentów wsparcia, komplementarności wsparcia realizowanego w ramach różnych programów operacyjnych;
- mechanizm wsparcia klastrów oraz IOB w perspektywie 2014–2020 w ramach PO IR;
- mechanizmy wsparcia przedsiębiorstwa w perspektywie 2014–2020 w ramach PO IR;
- zastosowanie instrumentów zwrotnych, finansowych w PO IR;
- instrumenty wsparcia zaplanowanych w PO IR (warsztaty oraz spotkania z ekspertami Banku Światowego).

21. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Pomoc Techniczna 2007–2013 (PO PT)

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Monitorujący
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Infrastruktury i Rozwoju
Suma posiedzeń w 2013 r.	3

Podstawa działania

Komitet Monitorujący PO PT 2007–2013 jako niezależne ciało doradczo-opiniotwórcze dla Instytucji Zarządzającej działa na podstawie Zarządzenia Nr 18 Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 25.09.2007 r. w sprawie powołania Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Pomoc Techniczna 2007–2013 (na podstawie art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz.U. 6 Nr 227, poz. 1658 z późn. zm.).

Skład

W skład Komitetu wchodzi:

1. Przewodniczący Komitetu – właściwy Sekretarz lub Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rozwoju Regionalnego;
2. **ze strony rządowej**, po jednym przedstawicielu:
 - a) ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Pomoc Techniczna 2007–2013,
 - b) ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Koordynującej Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia,
 - c) ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji do spraw koordynacji strategicznej,
 - d) ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Koordynującej Regionalne Programy Operacyjne,
 - e) ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Certyfikującej,
 - f) ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Infrastruktura i Środowisko,
 - g) ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Innowacyjna Gospodarka,
 - h) ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Kapitał Ludzki,
 - i) ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Rozwój Polski Wschodniej,
 - j) ministra właściwego do spraw gospodarki – jako Instytucji koordynującej proces lizboński w Polsce,
 - k) ministra właściwego do spraw finansów publicznych – jako jednostki odpowiedzialnej za otrzymywanie i przekazywanie płatności,

- l) ministra właściwego do spraw finansów publicznych – jako operatora Krajowego Systemu Informatycznego,
 - m) Prezesa Rady Ministrów;
3. **ze strony samorządowej:**
- a) dwóch przedstawicieli Konwentu Marszałków Województw Rzeczypospolitej Polskiej,
 - b) czterech przedstawicieli ogólnopolskich organizacji jednostek samorządu terytorialnego wyznaczonych przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego działającą na podstawie ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz.U. Nr 90, poz. 759);
4. **ze strony partnerów społeczno-gospodarczych:**
- a) trzech przedstawicieli organizacji pracowników i organizacji pracodawców, reprezentatywnych w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz.U. Nr 100, poz. 1080, z późn. zm.),
 - b) dwóch przedstawicieli organizacji pozarządowych w rozumieniu ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz.U. Nr 96, poz. 873, z późn. zm.) wyznaczonych przez Radę Działalności Pożytku Publicznego,
 - c) przedstawiciel środowiska akademicko-naukowego wyznaczony przez Radę Główną Szkolnictwa Wyższego.

W posiedzeniach Komitetu mogą uczestniczyć, w charakterze obserwatorów, bez prawa głosu:

- a) przedstawiciel Instytucji Audytowej;
- b) przedstawiciel Krajowej Jednostki Oceny;
- c) przedstawiciel kontroli skarbowej;
- d) przedstawiciel Najwyższej Izby Kontroli;
- e) przedstawiciel Związku Banków Polskich;
- f) przedstawiciel Krajowej Izby Gospodarczej;
- g) przedstawiciele ogólnopolskich organizacji jednostek samorządu terytorialnego, innych niż te, których przedstawiciele zostali wyznaczeni do prac w Komitecie na podstawie ust. 1 pkt 3 lit. b;

- h) przedstawiciele organizacji pracowników i organizacji pracodawców, reprezentatywnych w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do spraw Społeczno-Gospodarczych, innych niż te, których przedstawiciele zostali wyznaczeni do prac w Komitecie na podstawie ust. 1 pkt 4 lit. a;
- i) inne osoby, na zaproszenie Przewodniczącego.

W pracach Komitetu mogą uczestniczyć z głosem doradczym:

- a) przedstawiciel Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI);
- b) przedstawiciel Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego (EFI);
- c) przedstawiciel Komisji Europejskiej (KE).

Zadania

Do zadań Komitetu należy w szczególności:

- rozpatrywanie i zatwierdzanie, na podstawie propozycji przedstawionych przez Instytucję Zarządzającą POPT 2007–2013, kryteriów wyboru projektów w ramach Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2007–2013 oraz zatwierdzanie ewentualnych zmian tych kryteriów;
- okresowe badanie postępu w zakresie osiągnięcia szczegółowych celów określonych w Programie Operacyjnym Pomoc Techniczna 2007–2013 na podstawie dokumentów przedkładanych przez Instytucję Zarządzającą POPT 2007–2013;
- analizowanie rezultatów realizacji Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2007–2013, w szczególności osiągnięcia celów wyznaczonych dla każdego priorytetu oraz wyników ocen (ewaluacji) związanych z monitorowaniem realizacji Programu, w szczególności w przypadku, gdy monitoring wykazuje znaczące odstępstwa od początkowo określonych celów lub gdy zgłoszone są propozycje zmian w Programie;
- analizowanie oraz zatwierdzanie rocznych i końcowych raportów z wdrażania Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2007–2013;
- przedkładanie Instytucji Zarządzającej POPT 2007–2013 propozycji zmian lub analiz Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2007–2013 ułatwiających realizację celów funduszy strukturalnych określonych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającym przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz.U. UE L

- 210 z 31.7.2006 r.), służących usprawnieniu zarządzania Programem, w tym zarządzania finansowego;
- analizowanie i zatwierdzanie, zgłoszonych przez Instytucję Zarządzającą POPT 2007–2013, propozycji zmian do treści decyzji Komisji Europejskiej nr K (2007) 3693 z dnia 25 lipca 2007 r. w sprawie przyjęcia w ramach pomocy wspólnotowej programu operacyjnego Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego Pomoc Techniczna objętego celem „konwergencja” w Polsce, w zakresie wkładu funduszy;
 - zapoznawanie się z rocznymi raportami z kontroli Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2007–2013 oraz z komentarzami Komisji Europejskiej do tych raportów.

Działalność w 2013 roku

Odbyły się 3 posiedzenia:

- Przyjęcie Sprawozdania okresowego z realizacji Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2007–2013 za II półrocze 2012 r. wraz z prezentacją aktualnego stanu wdrażania PO PT 2007–2013.
- Przyjęcie Sprawozdania rocznego z realizacji Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2007–2013 za 2012 r.
- Przyjęcie propozycji zmian w regulaminie komitetu.
- Przyjęcie Sprawozdania okresowego z realizacji Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2007–2013 za I półrocze 2013 r.
- Informacja o działaniach realizowanych dla JST finansowanych z PO PT 2007–2013.
- Wykorzystanie Krajowego Systemu Informatycznego we wdrażaniu funduszy strukturalnych i jego dostosowanie do nowej perspektywy finansowej.

22. Grupa robocza ds. przygotowania Programu Operacyjnego Pomocy Technicznej 2014–2020

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Grupa robocza
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Infrastruktury i Rozwoju
Suma posiedzeń w 2013 r.	4

Podstawa działania

Grupa robocza ds. przygotowania Programu Operacyjnego Pomocy Technicznej 2014–2020 jako niezależne ciało doradczo-opiniotwórcze dla Instytucji Zarządzającej działa na podstawie Zarządzenia Nr 4 Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 11 lutego 2013 r. w sprawie powołania Grup roboczych dla wsparcia przygotowania krajowych programów operacyjnych finansowanych w ramach polityki spójności oraz koordynacji interwencji w ramach celów tematycznych (na podstawie art. 7 ust. 4 pkt 5 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. (Dz.U. z 2012 r. poz. 392).

Skład

W skład Grupy roboczej wchodzi przedstawiciele:

- Właściwych komórek organizacyjnych Ministerstwa Infrastruktury i Rozwoju odpowiedzialnych za przygotowanie programów operacyjnych lub koordynację właściwych celów tematycznych, zgodnie z załącznikiem w/w zarządzenia.
- Komórek organizacyjnych Ministerstwa Infrastruktury i Rozwoju właściwych do koordynacji zadań związanych z przygotowaniem dokumentów strategicznych, programowych i wdrożeniowych perspektywy finansowej 2014–2020.

Przewodniczący zaprasza do udziału w pracach Grupy przedstawicieli:

- właściwych ministrów, wymienionych w Założeniach Umowy Partnerstwa;
- zarządów województw;
- środowisk naukowych;
- Ekspertów w dziedzinach odpowiadających zakresowi właściwego programu operacyjnego;
- partnerów społecznych i gospodarczych;
- organizacji pozarządowych;
- innych podmiotów.

Zadania

Do zadań Grupy należy w szczególności:

- wypracowywanie, omawianie, analizowanie i konsultowanie wspólnych dla właściwego programu operacyjnego lub celu tematycznego rozwiązań w zakresie zagadnień horyzontalnych, finansowych i innych;

- opiniowanie, analizowanie i omawianie wniosków płynących z dokumentów związanych z przeprowadzeniem ewaluacji ex-ante i oceną oddziaływania na środowisko programu operacyjnego;
- monitorowanie postępów w wypełnianiu warunkowości ex-ante.

Działalność w 2013 roku

W 2013 r. odbyły się 4 posiedzenia Grupy:

- Prezentacja stanu prac nad przygotowaniem PO PT 2014–2020.
- Prezentacja kształtu osi priorytetowych w programie.
- Podział zakresu wsparcia pomiędzy PO PT oraz komponenty.
- Rekomendacje dotyczące kształtu osi priorytetowych dotyczących pomocy technicznej w programach operacyjnych.
- Prezentacja diagnozy do programu.
- Prezentacja analizy SWOT do programu.
- Prezentacja wyników ewaluacji ex-ante Programu.
- Kierunki działań informacyjno-promocyjnych.
- Informacja na temat przeprowadzonych konsultacji społecznych, zgłoszonych uwag i prezentacja najważniejszych zmian w Programie.
- Realizacja zasady partnerstwa w PO PT 2014–2020.
- Prezentacja uwag zgłoszonych do Programu przez stronę pracodawców Zespołu Problemowego Komisji Trójstronnej ds. funduszy strukturalnych UE.

23. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Rozwój Polski Wschodniej 2007–2013 (PO RPW)

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Monitorujący
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Infrastruktury i Rozwoju
Suma posiedzeń w 2013 r.	2

Podstawa działania

Zarządzenie Nr 7 Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 26.04.2011 r. w sprawie powołania KM PO RPW 2007–2013. Szczegółowe zasady doty-

czące prac Komitetu określa Regulamin przyjęty uchwałą KM nr 1/2007 z dnia 15 listopada 2007 r. ze zmianami z 28 października 2008 (Uchwała nr 8/2008) oraz z dnia 14 czerwca 2011 r. (Uchwała nr 17/2011).

Skład

W skład Komitetu wchodzi:

ze strony rządowej:

- przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Zarządzającej PO RPW;
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Koordynującej Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia,
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji do spraw koordynacji strategicznej;
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Koordynującej 16 Regionalnych Programów Operacyjnych;
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Kapitał Ludzki;
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Innowacyjna Gospodarka;
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Infrastruktura i Środowisko;
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Pomoc Techniczna;
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji odpowiedzialnej za realizację w Polsce programów Europejskiej Współpracy Terytorialnej oraz Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa i Partnerstwa;
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Certyfikującej;
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw środowiska;
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw transportu;
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego;
- przedstawiciel ministra właściwego do oświaty i wychowania;
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju wsi;

- przedstawiciel ministra właściwego do spraw informatyzacji;
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw turystyki;
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw gospodarki – jako instytucji koordynującej proces lizboński w Polsce;
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
- przedstawiciel Komitetu Stałego Rady Ministrów;
- przedstawiciel Instytucji Pośredniczącej w ramach Programu Operacyjnego Rozwój Polski Wschodniej – Polska Agencja Rozwoju Regionalnego.

ze strony samorządowej:

- pięciu przedstawicieli Konwentu Marszałków Województw Rzeczypospolitej Polskiej, reprezentujących województwa, w których realizowany jest Program Operacyjny Rozwój Polski Wschodniej: *lubelskie, podkarpackie, podlaskie, świętokrzyskie oraz warmińsko-mazurskie*;
- przedstawiciele ogólnopolskich organizacji samorządu terytorialnego:
 - *Unia Metropolii Polskich,*
 - *Związek Powiatów Polskich,*
 - *Związek Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej;*

ze strony partnerów społecznych i gospodarczych:

- Przedstawiciele organizacji pracowników i organizacji pracodawców, wyłonionych na podstawie ustawy z 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do spraw Społeczno-gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego.
- Przedstawiciele organizacji pozarządowych, w rozumieniu ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności organizacji pożytku publicznego i woltariacie:
 - Akademyckie Inkubatory Przedsiębiorczości,
 - Fundacja Rozwoju Demokracji Lokalnej,
 - Rada Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych Naczelnej Organizacji Technicznej w Białymstoku,
 - Stowarzyszenie „Euroregion Niemen”.
- Środowisko akademicko-naukowe:
 - Rada Główna Szkolnictwa Wyższego,
 - Konfederacji Rektorów Akademickich Szkół Polskich.

Ponadto w posiedzeniach Komitetu Monitorującego PO RPW uczestniczą w roli obserwatorów:

- przedstawiciele pięciu instytucji zarządzających regionalnymi programami operacyjnymi, w których jest realizowany Program Operacyjny Rozwój Polski Wschodniej;

- przedstawiciele pięciu województw z województw, w których realizowany jest Program Operacyjny Rozwój Polski Wschodniej lub ich przedstawiciele;
- przedstawiciel Instytucji Audytorowej;
- przedstawiciel Krajowej Jednostki Oceny;
- przedstawiciel naczelnego organu kontroli skarbowej;
- przedstawiciel Prezesa Najwyższej Izby Kontroli;
- przedstawiciel Związku Województw Rzeczypospolitej Polskiej;
- przedstawiciel Związku Miast Polskich;
- przedstawiciel Unii Miasteczek Polskich;
- inne osoby i przedstawiciele innych instytucji, grup społecznych i zawodowych – na zaproszenie Przewodniczącego:
 - przedstawiciel Związku Banków Polskich,
 - przedstawiciel organizacji ekologicznych – z Fundacji Ekonomistów Środowiska i Zasobów Naturalnych,
 - przedstawiciel Ministerstwa Zdrowia,
 - przedstawiciel Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad,
 - przedstawiciel Banku Gospodarstwa Krajowego.

W posiedzeniach Komitetu uczestniczą z głosem doradczym przedstawiciele Komisji Europejskiej.

Zadania

- rozpatrywanie i zatwierdzanie kryteriów wyboru projektów do współfinansowania w ramach Programu oraz zatwierdzanie wszelkich zmian tych kryteriów zgodnie z potrzebami programowania;
- okresowe badanie postępu w zakresie osiągnięcia szczegółowych celów, określonych w ramach Programu Rozwój Polski Wschodniej na podstawie dokumentów przedkładanych przez Instytucję Zarządzającą;
- analizowanie rezultatów realizacji Programu, w szczególności osiągnięcia celów wyznaczonych dla każdego priorytetu oraz wyników ocen (ewaluacji) związanych z monitorowaniem realizacji Programu, w szczególności, w przypadku gdy monitoring wykazuje znaczące odstępstwa od początkowo określonych celów lub gdy zgłoszono zmiany do Programu;
- analizowanie i zatwierdzanie rocznych i końcowych raportów z wdrażania Programu;
- zapoznanie się z rocznymi raportami z kontroli programu oraz komentarzami Komisji Europejskiej do raportów rocznych i końcowych;

- przedkładanie Instytucji Zarządzającej propozycji zmian lub analiz Programu ułatwiających realizację celów Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego określonych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającym przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1260/1999, lub służącym usprawnieniu zarządzania, w tym zarządzania finansowego;
- analizowanie i zatwierdzanie wszelkich wniosków o zmianę treści decyzji Komisji Europejskiej w sprawie wkładu funduszy.

Działalność w 2013 roku

W 2013 r. odbyły się 2 posiedzenia Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Rozwój Polski Wschodniej, na których podjęto uchwały:

- nr 24/2013 KM PO RPW 2007–2013 z dnia 22 marca 2013 r. w sprawie przyjęcia zmiany załącznika do Uchwały nr 23/2012 Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Rozwój Polski Wschodniej 2007–2013 zatwierdzonej w dniu 15 listopada 2012 r.;
- nr 25/2013 KM PO RPW 2007–2013 z dnia 22 marca 2013 r. w sprawie przyjęcia kryteriów wyboru projektów konkursowych w Działaniu II.1 „Sieć Szerokopasmowa Polski Wschodniej” w ramach Programu Operacyjnego Rozwój Polski Wschodniej 2007–2013;
- nr 26/2013 KM PO RPW 2007–2013 z dnia 13 czerwca 2013 r. w sprawie przyjęcia „Sprawozdania z realizacji Programu Operacyjnego Rozwój Polski Wschodniej 2007–2013 za rok 2012”;
- nr 27/2013 KM PO RPW 2007–2013 z dnia 13 czerwca 2013 r. w sprawie przyjęcia zmiany Programu Operacyjnego Rozwój Polski Wschodniej 2007–2013.

Na posiedzeniach przedstawiono:

- sprawozdanie okresowe z realizacji Programu Operacyjnego Rozwój Polski Wschodniej 2007–2013 w II półroczu 2012 wraz z informacją na temat bieżącego stanu realizacji Programu;
- informacje na temat realokacji środków w Programie Operacyjnym Rozwój Polski Wschodniej 2007–2013;
- kryteria wyboru projektów konkursowych w Działaniu II.1 „Sieć szerokopasmowa Polski Wschodniej”;

- wyniki badania ankietowego dotyczącego efektów projektu „Program promocji gospodarczej Polski Wschodniej”;
- sprawozdanie z realizacji Programu Operacyjnego Rozwój Polski Wschodniej 2007–2013 za rok 2012 wraz z informacją na temat bieżącego stanu realizacji Programu;
- informacje na temat proponowanej zmiany Programu Operacyjnego Rozwój Polski Wschodniej 2007–2013;
- informacje nt. działań antykorupcyjnych w projektach współfinansowanych ze środków UE;
- informacje na temat monitorowania wpływu Programu Operacyjnego Rozwój Polski Wschodniej na środowisko w roku 2012;
- wybrano Zastępcę Przewodniczącego Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Rozwój Polski Wschodniej 2007–2013.

24. Komitet Monitorujący dla Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Norweskiego Mechanizmu Finansowego 2009–2014

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Monitorujący
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MRR
Suma posiedzeń w 2013 r.	2

Podstawa działania

Podstawą Komitetu Monitorującego dla Mechanizmu Finansowego EOG oraz Norweskiego Mechanizmu Finansowego jest Zarządzenie nr 17 Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 7 grudnia 2011 r., na podstawie art. 7 ust. 4 pkt 5 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz.U. z 2003 Nr 24, poz. 199, z późn. zm).

Skład

- Przewodniczący Komitetu – Sekretarz stanu lub właściwy Podsekretarz stanu w Ministerstwie Rozwoju Regionalnego;
- **ze strony rządowej** po jednym przedstawicielu:

- ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Krajowego Punktu Kontaktowego,
- ministra właściwego do spraw gospodarki,
- ministra właściwego do spraw sprawiedliwości,
- ministra właściwego do spraw kultury,
- ministra właściwego do spraw wewnętrznych,
- ministra właściwego do spraw zdrowia,
- ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego,
- ministra właściwego do spraw środowiska,
- ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania,
- ministra właściwego do spraw nauki;
- **ze strony samorządowej** po dwóch przedstawicieli:
 - Konwentu Marszałków Województw Rzeczypospolitej Polskiej,
 - ogólnopolskich organizacji jednostek samorządu terytorialnego wyznaczonych przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego;
- **ze strony partnerów społeczno-gospodarczych:**
 - jeden przedstawiciel pracowników i jeden przedstawiciel pracodawców wyznaczeni przez Trójstronną Komisję do spraw Społeczno-Gospodarczych,
 - dwóch przedstawicieli organizacji pozarządowych wyznaczonych przez Radę Działalności Pożytku Publicznego,
 - jeden przedstawiciel środowiska akademicko-naukowego wyznaczony przez Radę Główną Szkolnictwa Wyższego.

Zadania

Do zadań Komitetu należy w szczególności:

- Dokonywanie okresowych przeglądów postępu realizacji celów Mechanizmów Finansowych na podstawie dokumentów przedłożonych przez Krajowy Punkt Kontaktowy oraz Operatorów Programów.
- Monitorowanie rezultatów wdrażania Mechanizmów Finansowych, w szczególności w odniesieniu do rezultatów i celów określonych dla programów.
- Monitorowanie ewaluacji programów wdrażanych w ramach Mechanizmów Finansowych.
- Przeprowadzanie oceny Raportów Strategicznych i sporządzanie opinii o ich treści.

- Proponowanie Krajowemu Punktowi Kontaktowemu działań przyczyniających się do realizacji celów Mechanizmów Finansowych lub poprawy zarządzania nimi.

Działalność w 2013 r.

Odbyły się 2 posiedzenia, na których miało miejsce:

- Przedstawienie przez przedstawiciela Ministerstwa Rozwoju Regionalnego aktualnych informacji na temat Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego 2009–2014 oraz Norweskiego Mechanizmu Finansowego 2009–2014 w Polsce;
- Przyjęcie uchwałą „Raportu Strategicznego z wdrażania Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego 2009–2014 w Polsce za okres styczeń–grudzień 2012” oraz „Raportu Strategicznego z wdrażania Norweskiego Mechanizmu Finansowego 2009–2014 w Polsce za okres styczeń–grudzień 2012”;
- Przedstawienie przez przedstawiciela Ministerstwa Rozwoju Regionalnego aktualnych informacji na temat Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego 2009–2014 oraz Norweskiego Mechanizmu Finansowego 2009–2014 w Polsce;
- Przedstawienie przez przedstawiciela Centralnego Zarządu Służby Więziennej prezentacji na temat wdrażanego Programu Operacyjnego PL17 *Wsparcie Służby Więziennej, w tym sankcji pozawięziennych* realizowanego ze środków Norweskiego Mechanizmu Finansowego 2009–2014.

25. Rada Ochrony i Ułatwień w Lotnictwie Cywilnym

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	Ministerstwo Infrastruktury i Rozwoju
Suma posiedzeń w 2013 r.	0

Podstawa działania

Rada Ochrony i Ułatwień Lotnictwa Cywilnego, jako organ opiniodawczo-doradczy działa zgodnie z art. 19 ustawy Prawo lotnicze przy ministrze

właściwym do spraw transportu (Dz.U. z 2012 r. Nr 100, poz. 933, 951,1544) oraz Zarządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 30 czerwca 2003 roku w sprawie regulaminu Rady Ochrony i Ułatwień w Lotnictwie Cywilnym.

Skład

W skład Rady wchodzi przedstawiciele: ministra właściwego do spraw transportu, ministra właściwego do spraw administracji publicznej, ministra właściwego do spraw finansów publicznych, ministra właściwego do spraw gospodarki, Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw rolnictwa, ministra właściwego do spraw środowiska, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, ministra właściwego do spraw zdrowia, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu oraz Prezesa Urzędu, powoływani i odwoływani przez ministra właściwego do spraw transportu w porozumieniu z właściwymi ministrami.

W skład organu wchodzi również, w liczbie nie większej niż 11, przedstawiciele organizacji przedsiębiorstw lotniczych, zarządzających lotniskami, zarządzających ruchem lotniczym oraz wyższych uczelni kształcących w specjalnościach związanych z lotnictwem.

Zadania

Do zadań Rady należy w szczególności:

- opiniowanie Krajowego Programu Ochrony Lotnictwa Cywilnego;
- inicjowanie i opiniowanie spraw oraz pośredniczenie w wymianie opinii i doświadczeń dotyczących ochrony w lotnictwie cywilnym;
- opracowanie stanowiska w sprawach ochrony lotnictwa cywilnego wskazanych przez ministra właściwego do spraw transportu;
- opiniowanie Krajowego Programu Ułatwień w zakresie Lotnictwa Cywilnego;
- inicjowanie i opiniowanie spraw oraz pośredniczenie w wymianie opinii i doświadczeń, dotyczących ułatwień w lotnictwie cywilnym, w szczególności usuwania zbędnych ograniczeń i upraszczania procedur administracyjnych;
- opiniowanie stanowiska w sprawach ułatwień wskazanych przez ministra właściwego do spraw transportu.

Działalność w 2013 roku

W 2013 roku nie było spotkania Rady, lecz trwały prace związane z powołaniem nowego składu Rady Ochrony i Ułatwień Lotnictwa Cywilnego.

Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi

26. Komitet Monitorujący Program Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007–2013

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Monitorujący
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MRiRW
Suma posiedzeń w 2013 r.	3

Podstawa działania

Zarządzenie Nr 8 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 9 maja 2007 r. w sprawie powołania Komitetu Monitorującego Program Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007–2013.

Zarządzenie Nr 19 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 20 sierpnia 2007 r. zmieniające zarządzenie w sprawie powołania Komitetu Monitorującego Program Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007–2013.

Zadania

Na podstawie art. 78 Rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) zadania Komitetu określono w Regulaminie KM PROW 2007–2013.

Zgodnie z ww. rozporządzeniem komitet monitorujący:

- okresowo dokonuje przeglądu postępów dokonanych w kierunku osiągnięcia szczegółowych celów programu, na podstawie dokumentów przedłożonych przez instytucję zarządzającą;
- bada rezultaty realizacji, w szczególności osiągnięcie celów wytyczonych dla każdej osi oraz bieżące oceny;
- rozważa i zatwierdza roczne sprawozdanie z postępu prac oraz ostatnie sprawozdanie z postępu prac przed wysłaniem ich do Komisji;
- może wnioskować do instytucji zarządzającej o dokonanie korekty lub przeglądu programu, który zmierza do osiągnięcia celów EFRROW okre-

- ślonych w art. 4 lub ulepszenia jego zarządzania, w tym jego zarządzania finansowanego;
- rozważa i zatwierdza wszelkie wnioski o zmianę treści decyzji Komisji w sprawie wkładu z EFFROW.

Skład

W skład Komitetu Monitorującego wchodzi przedstawiciele: ministra ds. rolnictwa i rozwoju wsi, ministra właściwego do spraw finansów publicznych, ministra właściwego do spraw środowiska, ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, ministra właściwego do spraw gospodarki, ministra właściwego do spraw pracy, ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania, Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Wojewoda, samorządu wojewódzkiego, samorządu powiatowego, samorządu gminnego, Krajowej Rady Izb Rolniczych, Krajowej Rady Gospodarki Wodnej, Państwowej Rady Ochrony Przyrody, społeczno-zawodowych organizacji rolników, organizacji przedsiębiorców działających w zakresie przetwórstwa rolno-spożywczego, związków branżowych producentów rolnych, pozarządowych organizacji ekologicznych o zasięgu ogólnokrajowym, pozarządowych organizacji o zasięgu ogólnokrajowym, działających na rzecz rozwoju obszarów wiejskich, w tym organizacji działających na rzecz wyrównywania szans, uczelni wyższych, Związku Banków Polskich.

Przedstawiciele mogący brać udział w posiedzeniach w charakterze obserwatorów, bez prawa głosu:

Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, Przedstawiciel Agencji Rynku Rolnego, Fundacji Programów Pomocowych dla Rolnictwa, Komisji Europejskiej, Instytutu Rozwoju Wsi i Rolnictwa przy Polskiej Akademii Nauk, Instytutu Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa, Instytutu Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej.

Działalność w 2013 roku

W 2013 r. odbyły się 4 posiedzenia Komitetu Monitorującego PROW 2007–2013:

- Podjęto uchwałę w sprawie zmian tabel finansowych PROW 2007–2013,
- Przedstawiono wyniki badań ewaluacyjnych, zaprezentowanymi przez poszczególnych wykonawców badań;

- „Szanse i zagrożenia oraz potencjalne kierunki rozwoju obszarów wiejskich w Polsce w ujęciu regionalnym”. Wykonawca: konsorcjum firm Agrotec Sp. zo.o. oraz PAN IGiPZ;
- „Ocena funkcjonowania systemu doradztwa rolniczego w Polsce w kontekście spełniania warunkowości ex ante zawartej w projekcie rozporządzenia PE i Rady w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich”. Wykonawca: Collect Consulting S.A.;
- „Ocena funkcjonowania lokalnych grup działania realizujących lokalną strategię rozwoju w ramach PROW 2007–2013”. Wykonawca: PSDB Sp. z o.o.;
- Przedstawiono informacje o stanie prac nad projektem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Funduszu Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) po 2013 roku oraz założeniach dotyczących programu rozwoju obszarów wiejskich na lata 2014–2020;
- Podjęto uchwałę w sprawie w sprawie zatwierdzenia Sprawozdania Roczego z realizacji Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007–2013 za 2012 rok;
- Przedstawiono informację dotyczącą rozwoju obszarów wiejskich po 2014 roku;
- Podjęto uchwałę w sprawie zmian w działaniu „Program rolnośrodowiskowy” Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich 2007–2013;
- Podjęto uchwałę w sprawie zmiany Załącznika nr 15 Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007–2013 w zakresie działania 226 „Odtwarzanie potencjału produkcji leśnej zniszczonego przez katastrofy oraz wprowadzanie instrumentów zapobiegawczych”.

27. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Zrównoważony rozwój sektora rybołówstwa i nadbrzeżnych obszarów rybackich 2007–2013 (PO RYBY 2007–2013)

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Monitorujący
Podstawa działania	Zarządzenie
Umieszczenie	MRiRW
Suma posiedzeń w 2013 r.	2

Podstawa działania

Komitet Monitorujący funkcjonuje na podstawie zarządzenia nr 72 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 24 listopada 2009 r. w sprawie Komitetu Monitorującego Program Operacyjny „Zrównoważony rozwój sektora rybołówstwa i nadbrzeżnych obszarów rybackich 2007–2013, zmienionego zarządzeniem nr 75 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 11 grudnia 2009 r.

Zadania

Komitet realizuje zadania określone w art. 65 rozporządzenia Rady (WE) nr 1198/2006 z dnia 27 lipca 2006 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rybackiego (Dz. Urz. WE L 223 z 15.08.2006, str. 1) oraz może realizować inne zadania wynikające z bieżących potrzeb realizacji Programu Operacyjnego Zrównoważony rozwój sektora rybołówstwa i nadbrzeżnych obszarów rybackich 2007–2013.

Skład

W skład Komitetu Monitorującego wchodzi: przedstawiciele Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Instytucji Certyfikującej, Instytucji Koordynującej Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia (NSRO), Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, Konwentu Marszałków Województw, Związku Województw, Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, Morskiego Instytutu Rybackiego w Gdyni, Instytutu Rybactwa Śródlądowego im. Stanisława Sakowicza w Olsztynie, organizacji pozarządowych działających w obszarze ochrony środowiska, organizacji pozarządowych działających w obszarze rybołówstwa dalekomorskiego, organizacji pozarządowych

działających w obszarze przetwórstwa rybnego, organizacji pozarządowych działających w obszarze rybactwa śródlądowego w zakresie ryb łososiowatych, organizacji pozarządowych działających w obszarze rybactwa śródlądowego w zakresie ryb karpionatych, organizacji pozarządowych działających w obszarze rybołówstwa bałtyckiego, organizacji pozarządowych działających w obrębie rybactwa jeziorowego.

Zgodnie z § 3 w pracach Komitetu może uczestniczyć z własnej inicjatywy lub na zaproszenie przewodniczącego, przedstawiciel Komisji Europejskiej, z głosem doradczym.

Zgodnie z § 4 w posiedzeniach Komitetu mogą uczestniczyć w charakterze obserwatora, bez prawa głosowania przedstawiciele: instytucji audytowej, Fundacji Programów Pomocy dla Rolnictwa, organów kontroli skarbowej, Najwyższej Izby Kontroli, beneficjentów, inni eksperci – na zaproszenie przewodniczącego.

Działalność w 2013 roku

Odbyły się 2 posiedzenia Komitetu, przyjęto następujące uchwały:

- Uchwała nr 1/2013 Komitetu Monitorującego Program Operacyjny „Zrównoważony rozwój sektora rybołówstwa i nadbrzeżnych obszarów rybackich 2007–2013” z dnia 16 kwietnia 2013 r. w sprawie zmiany Programu Operacyjnego „Zrównoważony rozwój sektora rybołówstwa i nadbrzeżnych obszarów rybackich 2007–2013” w zakresie przesunięcia środków finansowych z osi priorytetowej 4. Zrównoważony rozwój obszarów zależnych od rybactwa;
- Uchwała nr 2/2013 Komitetu Monitorującego Program Operacyjny „Zrównoważony rozwój sektora rybołówstwa i nadbrzeżnych obszarów rybackich 2007–2013” z dnia 28 czerwca 2013 r. w sprawie zatwierdzenia Sprawozdania rocznego z realizacji Programu Operacyjnego „Zrównoważony rozwój sektora rybołówstwa i nadbrzeżnych obszarów rybackich 2007–2013” za rok 2012.

28. Grupa Robocza do spraw Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich (KSOW)

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniotawczo-doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MRiRW
Suma posiedzeń w 2013 r.	2 + 4

Podstawa działania

Grupa Robocza ds. KSOW powstała na mocy zarządzenia nr 47 z dnia 20 marca 2009 r. w sprawie powołania Grupy Roboczej ds. KSOW, zmienionego zarządzeniem nr 32 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 1 września 2010 r. oraz zarządzeniem nr 11 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 26 czerwca 2012 r. Zarządzenia wydano na podstawie art. 37a ust. 6 ustawy z dnia 7 marca 2007 r. o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (Dz.U. Nr 64, poz. 427, z późn. zm.).

Zadania

Do zadań Grupy należy w szczególności określanie priorytetów Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich, które będą realizowane w ramach planu działania KSOW, opiniowanie projektów planów działania, w tym rekomendowanie działań do realizacji w ramach planu działania, opiniowanie projektów sprawozdań z realizacji planów działania, bieżące monitorowanie prac KSOW oraz powoływanie grup tematycznych.

Skład

W skład Grupy wchodzi przedstawiciele: Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Ministra Rozwoju Regionalnego, Ministra Środowiska, Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej, Ministra Administracji i Cyfryzacji, Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, Agencji Rynku Rolnego, Centrum Doradztwa Rolniczego w Brwinowie, Krajowego Centrum Edukacji Rolniczej w Brwinowie, Sekretariatu Centralnego Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich, Fundacji Programów Pomocy dla Rol-

nictwa FAPA, sekretariatów regionalnych Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich, samorządu gminnego, wskazanym przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, samorządu powiatowego, wskazanym przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, Związku Banków Polskich, organizacji pracodawców, jednostek badawczo-rozwojowych, związków zawodowych, uczelni wyższych, wskazanym przez Radę Główną Szkolnictwa Wyższego, Związku Zawodowego Centrum Narodowe Młodych Rolników, Krajowej Rady Izb Rolniczych, pozarządowych organizacji działających na rzecz rozwoju obszarów wiejskich, w tym organizacji działających na rzecz wyrównywania szans, wskazanych przez te organizacje, lokalnych grup działania.

Działalność w 2013 roku

Odbyły się 2 posiedzenia Grupy Roboczej ds. KSOW oraz 4 spotkania grupy tematycznej ds. podejścia Leader.

Posiedzenia Grupy Roboczej ds. KSOW obejmowały następujące tematy:

- Podjęcie uchwały nr 41 w sprawie przyjęcia priorytetów Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich, realizowanych w ramach Planu działania KSOW na lata 2014–2015;
- Podjęcie uchwały 42 w sprawie zaopiniowania projektu zmiany Planu działania Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich na lata 2012–2013;
- Współpraca międzynarodowa i ponadregionalna w ramach KSYW;
- Informacja nt. realizacji Planu działania KSOW na lata 2012–2013 oraz nt. Wojewódzkich Grup Roboczych;
- Informacja na temat doświadczeń z funkcjonowania KSOW w woj. małopolskim;
- Informacja na temat doświadczeń z funkcjonowania KSOW w woj. mazowieckim;
- Projekty sieciujące w planie działania KSOW;
- Informacja nt. portalu KSOW;
- Informacja nt. założeń nowego okresu programowania;
- Podjęcie nr 46 w sprawie zaopiniowania projektu zmiany Planu działania Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich na lata 2012–2013;
- Podjęcie uchwały nr 47 w sprawie zaopiniowania projektu Planu działania Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich na lata 2014–2015;

- Informacja nt. założeń projektu programu rozwoju obszarów wiejskich na lata 2014–2020;
- Informacja o współpracy w ramach nordycko-bałtyckiej sieci obszarów wiejskich.

Zgodnie z § 5 ust. 1 zarządzenia Nr 47 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 20 marca 2009 r. w sprawie powołania Grupy Roboczej do spraw Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich, prace Grupy, w zależności od potrzeb wspomagają grupy tematyczne. W 2013 r. odbyły się 4 posiedzenia grupy tematycznej ds. podejścia Leader.

Uchwały Grupy Roboczej ds. KSOW przyjęte w trybie obiegowym:

- Uchwała nr 40 z dnia 18 lutego 2013 r. w sprawie zaopiniowania projektu zmian w Planie działania Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich na lata 2012–2013;
- Uchwała nr 43 z dnia 25 czerwca 2013 r. w sprawie zaopiniowania projektu zmian w Planie działania Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich na lata 2012–2013;
- Uchwała nr 44 z dnia 22 lipca 2013 r. w sprawie zaopiniowania projektu zmian w Planie działania Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich na lata 2012–2013;
- Uchwała nr 45 z dnia 12 sierpnia 2013 r. w sprawie zaopiniowania projektu zmian w Planie działania Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich na lata 2012–2013;
- Uchwała nr 48 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie zaopiniowania projektu zmian w Planie działania Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich na lata 2012–2013;
- Uchwała nr 49 z dnia 24 grudnia 2013 r. w sprawie zaopiniowania projektu zmian w Planie działania Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich na lata 2012–2013;
- Uchwała nr 50 z dnia 24 grudnia 2013 r. w sprawie zaopiniowania projektu zmian w Planie działania Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich na lata 2012–2013.

29. Zespół – Grupa robocza wspierająca prace nad przygotowaniem Programu Operacyjnego Rybactwo i Morze na lata 2014–2020

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MRiRW
Suma posiedzeń w 2013 r.	7

Podstawa działania

Zarządzenie Nr 7 MRiRW z dnia 16 maja 2013 roku w sprawie powołania Zespołu-Grupy roboczej wspierającej prace nad przygotowaniem PO Rybactwo i Morze 2014–2020.

Skład

W skład Grupy roboczej wchodzi przedstawiciele: Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Ministerstwa Infrastruktury i Rozwoju, Ministerstwa Finansów, Ministerstwa Środowiska, Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, samorządu województwa, okręgowych inspektorów rybołówstwa morskiego, Morskiego Instytutu Rybackiego – Państwowy Instytut Badawczy, Instytutu Rybactwa Śródlądowego, Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego, organizacji pozarządowych działających w obszarze ochrony środowiska, rybołówstwa dalekomorskiego, przetwórstwa rybnego, rybactwa śródlądowego w zakresie ryb karpowatych, rybactwa śródlądowego w zakresie ryb łososiowatych, rybactwa jeziorowego, hodowców ryb, których stawy hodowlane położone są na terenach rezerwatów przyrody, lokalnych grup rybackich, organizacji pozarządowych działających w obszarze rybołówstwa bałtyckiego.

Zadania

Zadaniem Grupy jest udział w procesie przygotowania programu operacyjnego Rybactwo i Morze na lata 2014–2020, w szczególności:

- wypracowywanie, omawianie, analizowanie i konsultowanie rozwiązań w zakresie zagadnień horyzontalnych, finansowych i innych;

- opiniowanie, analizowanie i omawianie wniosków płynących z dokumentów związanych z przeprowadzeniem ewaluacji ex-ante i oceną oddziaływania na środowisko programu operacyjnego Rybactwo i Morze na lata 2014–2020;
- monitorowanie postępów w wypełnianiu warunkowości ex-ante.

Działalność w 2013 r.

W 2013 r. odbyło się 7 spotkań Grupy. W wyniku prac Grupy/podgrup projektowi Programu Operacyjnego „Rybactwo i Morze” została nadana forma i treść zgodna z postulatami członków Grupy. Został rozbudowany opis działań możliwych do realizacji z PO, omówiono kwestie dotyczące sposobu wyboru operacji do realizacji, w tym zasady, warunki i tryb przyznawania pomocy. Przedstawiono zarys systemu zarządzania i kontroli w zakresie nowego programu oraz systemu monitoringu i ewaluacji PO. Omówiono wstępnie propozycje przygotowania listy tzw. projektów strategicznych oraz wdrażania CLLD.

30. Zespół-grupa robocza wspierająca prace nad przygotowaniem programu rozwoju obszarów wiejskich na lata 2014–2020

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MRiRW
Suma posiedzeń w 2013 r.	3 + 19

Podstawa działania

Zarządzenie Nr 5 MRiRW z dnia 8 kwietnia 2013 r. w sprawie powołania Zespołu-grupy roboczej wspierającej prace nad przygotowaniem programu rozwoju obszarów wiejskich na lata 2014–2020 z późn. zm.

Skład:

W skład Grupy wchodzi przedstawiciele: Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Ministerstwa Administracji i Cyfryzacji, Ministerstwa Edukacji

Narodowej, Ministerstwa Gospodarki, Ministerstwa Rozwoju Regionalnego, Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Ministerstwa Środowiska, Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwa Zdrowia, Ministerstwa Finansów, Głównego Urzędu Statystycznego, Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, Agencji Rynku Rolnego, Agencji Nieruchomości Rolnych, Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, Fundacji Programów Pomocy dla Rolnictwa (FAPA), Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości, Stowarzyszenia Organizatorów Ośrodków Innowacji i Przedsiębiorczości w Polsce, Związku Banków Polskich, Instytutu Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa – Państwowego Instytutu Badawczego, Instytutu Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej – Państwowego Instytutu Badawczego, Instytutu Hodowli i Aklimatyzacji Roślin – Państwowego Instytutu Badawczego, Instytutu Ogrodnictwa, Instytutu Zootechniki – Państwowego Instytutu Badawczego, Instytutu Technologiczno-Przyrodniczego, Centrum Doradztwa Rolniczego, Pełnomocnika Rządu do spraw Równego Traktowania, lokalnych grup działania, Krajowej Rady Spółdzielczej, samorządu powiatowego – wskazanych przez Związek Powiatów Polskich, samorządu gminnego – wskazanych przez Związek Gmin Wiejskich, izb rolniczych, ośrodków doradztwa rolniczego, przedsiębiorców działających w zakresie przetwórstwa rolno-spożywczego, jednostek naukowych wskazanych przez Ministra, branżowych organizacji rolniczych, zawodowych organizacji rolniczych, organizacji pozarządowych – wskazanych przez Radę Działalności Pożytku Publicznego, samorządu wojewódzkiego – wskazanych przez Związek województw Rzeczypospolitej Polskiej.

W ramach Zespołu-grupy roboczej funkcjonuje 5 następujących podgrup tematycznych, których celem jest opracowanie określonych zadań z zakresu działania Zespołu-grupy roboczej:

- ▶ **Podgrupa 1** ds. ułatwiania transferu wiedzy w rolnictwie;
- ▶ **Podgrupa 2** ds. poprawy konkurencyjności i zwiększenia rentowności gospodarstw rolnych, innowacji oraz poprawy organizacji łańcucha żywnościowego i promowania zarządzania ryzykiem w rolnictwie;
- ▶ **Podgrupa 3** ds. odtwarzania, ochrony i wzmacniania ekosystemów zależnych od rolnictwa i leśnictwa oraz wspierania efektywnego gospodarowania zasobami i przechodzenia na gospodarkę niskoemisyjną i odporną na zmianę klimatu w sektorach rolnym, spożywczym i leśnym;

- ▶ **Podgrupa 4** ds. zwiększania włączenia społecznego, ograniczania ubóstwa i promowania rozwoju gospodarczego na obszarach wiejskich;
- ▶ **Podgrupa 5** ds. pomocy technicznej.

Zadania

Do zadań Grupy należy wspieranie Ministra w pracach związanych z programowaniem wsparcia rozwoju obszarów wiejskich ze środków Europejskiego Funduszu Rolnego Rozwoju Obszarów Wiejskich – EFRROW, w szczególności w zakresie:

- opiniowania, analizowania i omawiania sposobu ukierunkowania i koordynacji poszczególnych instrumentów wsparcia;
- opiniowania, analizowania i omawiania wniosków płynących z dokumentów związanych z przeprowadzaniem ewaluacji ex-ante i oceny oddziaływania na środowisko programu rozwoju obszarów wiejskich na lata 2014–2020;
- monitorowania postępów w wypełnianiu warunkowości ex-ante istotnych dla przygotowania i realizacji programu rozwoju obszarów wiejskich na lata 2014–2020.

Działalność w 2013 r.

W roku 2013 odbyły się trzy posiedzenia Zespołu-Grupy roboczej, której obejmowały tematy:

- prace nad Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020;
- omówienie konsultacji on-line i możliwości zgłaszania uwag i propozycji poprzez strony internetowe Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich (KSOW);
- prezentacja analizy SWOT i wniosków z pracy podgrup oraz prezentacja uwag wykonawcy oceny ex-ante do Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020.

W roku 2013 odbyło się 19 spotkań podgrup tematycznych:

- podgrupy 1 ds. ułatwiania transferu wiedzy w rolnictwie – 5 spotkań;
- podgrupy 2 ds. poprawy konkurencyjności i zwiększenia rentowności gospodarstw rolnych, innowacji oraz poprawy organizacji łańcucha żywnościowego i promowania zarządzania ryzykiem w rolnictwie – 4 spotkania;

- podgrupy 3 ds. odtwarzania, ochrony i wzmocnienia ekosystemów zależnych od rolnictwa i leśnictwa oraz wspierania efektywnego gospodarowania zasobami i przechodzenia na gospodarkę niskoemisyjną i odporną na zmianę klimatu w sektorach rolnym, spożywczym i leśnym – 5 spotkań;
- podgrupy 4 ds. zwiększania włączenia społecznego, ograniczania ubóstwa i promowania rozwoju gospodarczego na obszarach wiejskich – 3 spotkania;
- podgrupy 5 ds. pomocy technicznej – 2 spotkania.

31. Zespół ds. opracowania zasad przyznawania zdolności połowowej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczo-doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MRiRW
Suma posiedzeń w 2013 r.	4

Podstawa działania

Zarządzenie Nr 3 Ministra RiRW z dnia 18 marca 2010 r. w sprawie powołania Zespołu do spraw opracowania zasad przyznawania zdolności połowowej pozostającej w dyspozycji Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz opiniowania wniosków indywidualnych o przyznanie zdolności połowowej na modernizację i wymiany statków rybackich (z późn. zmianami).

Skład

Przedstawiciele jedenastu organizacji producenckich i zawodowych, reprezentujących poszczególne sektory rybołówstwa, w tym: Kołobrzeska Grupa Producentów Ryb Sp. z o.o., Krajowa Izba Producentów Ryb w Ustce, Organizacja Producentów Rybnych Władysławowo Sp. z o.o., Szkuner Sp. z o.o. Władysławowo, Zrzeszenie Rybaków Morskich-Organizacja Producentów we Władysławowie, Stowarzyszenie Armatorów Łódziowych w Kołobrzegu, Stowarzyszenie Rybaków Zalewu Wiślanego w Tolkmicku, Zrzeszenie Rybaków Zalewów Szczecińskiego, Kamieńskiego i Jeziora Dą-

bie, Stowarzyszenie Rybak w Tolkmicku, Północnoatlantycka Organizacja Producentów Sp. z o.o., Organizacja Producentów Rybnych Bałtyk.

Zadania

W trakcie posiedzeń, członkowie Zespołu dokonują opiniowania indywidualnych wniosków o przyznanie zdolności połowowej, składanych przez właścicieli i armatorów statków rybackich. Doraźnie omawiane są również inne wnioski z zakresu modernizacji i restrukturyzacji floty rybackiej. Poza realizacją wynikających z zarządzenia zadań własnych, Zespół stanowi istotną płaszczyznę dialogu z przedstawicielami środowiska rybackiego pozwalającą na bieżące definiowanie sygnalizowanych potrzeb w zakresie dostosowania floty do dostępnych zasobów.

Działalność w 2013 roku

W roku 2013 odbyły się 4 posiedzenia. Głównymi zadaniami zrealizowanymi przez członków Zespołu w roku 2013 było:

- rozpatrywanie i opiniowanie wniosków o przyznanie zdolności połowowej;
- rozpatrywanie i opiniowanie wniosków o wydłużenie terminu wykorzystania zdolności w ramach prowadzonych modernizacji w związku z czasowym zamknięciem osi 1.3 PO RYBY;
- opiniowanie wniosków indywidualnych składanych przez właścicieli i armatorów statków rybackich do Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, dotyczących m.in. modernizacji floty oraz dorażne formułowanie wniosków i opinii (przyjmowanych w trybie protokołowanych głosowań jawnych) odnośnie kierunku i realizacji Krajowego Planu Restrukturyzacji Floty w kontekście realiów praktycznego funkcjonowania i wykonywania rybołówstwa.

32. Zespół do spraw opracowania zasad zarządzania ogólnymi kwotami połowowymi na Morzu Bałtyckim

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MRiRW
Suma posiedzeń w 2013 r.	6

Podstawa działania

Zespół do spraw opracowania zasad zarządzania ogólnymi kwotami połowowymi na Morzu Bałtyckim został powołany zarządzeniem Nr 35 Ministra RiRW z dnia 24 września 2010 r., jako ciało doradcze działające przy ministrze właściwym do spraw rybołówstwa, powołane w celu zwiększenia udziału środowiska rybackiego w pracach nad ustanowieniem zasad i warunków podziału kwot połowowych na Morzu Bałtyckim.

Skład

W skład Zespołu wchodzi osoby będące przedstawicielami sektora rybackiego: Darłowska Grupa Producentów Ryb i Armatorów Łodzi Rybackich, Kołobrzaska Grupa Producentów Ryb, Krajowa Izba Producentów Ryb, Organizacja Producentów Ryb „Bałtyk”, Organizacja Producentów Rybnych Władysławowo, Organizacja Rybaków Łodziowych – Producentów Rybnych, Polskie Stowarzyszenie Przetwórców Ryb, Zachodniopomorska Grupa Producentów Ryb, Zrzeszenie Rybaków Morskich – Organizacja Producentów.

Zadania

- Zespół ma za zadanie przygotować propozycje dotyczące:
- wytyczenia kierunków polityki rybackiej w zakresie podziału ogólnych kwot połowowych poszczególnych gatunków organizmów morskich;
 - opracowania zasad systemu zarządzania ogólnymi kwotami połowowymi poszczególnych gatunków organizmów morskich;
 - sposobu i warunków podziału ogólnych kwot połowowych poszczególnych gatunków organizmów morskich.

Działalność w 2013 roku

W 2013 r. odbyło się 6 spotkań, na których przeanalizowane zostały możliwości zmiany sposobu podziału kwot połowowych poszczególnych gatunków ryb na Morzu Bałtyckim.

Rekomendacje Zespołu stanowiły element prac nad zmianą obowiązującego rozporządzenia MRiRW z dnia 23 grudnia 2011 r. w sprawie sposobu i warunków wykorzystania ogólnej kwoty połowowej (Dz.U. Nr 282, poz. 1653) poprzez zmianę sposobu podziału kwoty połowowej dorsza, śledzia centralnego i szprota. W efekcie prac, w dniu 10 grudnia 2013 r. Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi wydał *rozporządzenie zmieniające rozporządzenie w sprawie sposobu i warunków wykorzystania ogólnej kwoty połowowej* (Dz.U. poz. 1544).

33. Komisja do Spraw Oceny Ofert

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	MRiRW
Suma posiedzeń w 2013 r.	1

Podstawa działania

Komisja do Spraw Oceny Ofert została powołana w dniu 15 listopada 2013 r. na mocy ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o ubezpieczeniach upraw rolnych i zwierząt gospodarskich (Dz.U. z 2005 r. Nr 150, poz. 1249 z późn. zm.).

Skład

Zgodnie z art. 8 ust. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o ubezpieczeniach upraw rolnych i zwierząt gospodarskich w skład Komisji wchodzi przedstawiciele: ministra właściwego do spraw rolnictwa, ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, Komisji Nadzoru Finansowego, Polskiej Izby Ubezpieczeń, Krajowej Rady Izb Rolniczych, związków zawodowych rolników indywidualnych, społeczno-zawodowych organizacji rolników.

Zadania

Do zadań Komisji należy sprawdzenie, czy oferta złożona przez zakład ubezpieczeniowy spełnia warunki, o których mowa w art. 9 ust. 4 ustawy, a w szczególności, czy opinia Komisji Nadzoru Finansowego o sytuacji finansowej zakładu ubezpieczeń potwierdza, że sytuacja finansowa zakładu ubezpieczeń gwarantuje wywiązanie się z oferty.

Działalność w 2013 r.

W 2013 r. odbyło się 1 spotkanie Komisji do Spraw Oceny Ofert. Podczas posiedzenia:

- uchwalono regulamin prac Komisji;
- sprawdzono, czy oferty złożone przez zakłady ubezpieczeń spełniały warunki określone w ustawie o ubezpieczeniach upraw rolnych i zwierząt gospodarskich.

Ponadto w trybie obiegowym przyjęto informację o złożonych przez zakłady ubezpieczeń ofertach z warunkami ubezpieczenia upraw rolnych i zwierząt gospodarskich.

34. Komisja do spraw Środków Ochrony Roślin

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	MRiRW
Suma posiedzeń w 2013 r.	8

Podstawa działania

- W okresie styczeń–kwiecień 2013 r.: Komisja do spraw Środków Ochrony Roślin została powołana z dniem 27 września 2012 r. na podstawie art. 42 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 *o ochronie roślin*.
- W okresie wrzesień–grudzień 2013 r.: Komisja do spraw Środków Ochrony Roślin została powołana z dniem 10 września 2013 r. na podstawie art. 13 ustawy *o środkach ochrony roślin*.

Skład

- W okresie styczeń–kwiecień 2013 r.: Przedstawiciele: ministra właściwego do spraw rolnictwa, ministra właściwego do spraw środowiska, ministra właściwego do spraw zdrowia, Krajowej Rady Izb Rolniczych, organizacji społecznej, związków zawodowych rolników, organizacji społecznych.
- W okresie wrzesień–grudzień 2013 r.: Przedstawiciele: ministra właściwego do spraw rolnictwa, właściwego do spraw zdrowia, właściwego do spraw środowiska.

Zadania

Do zadań Komisji do spraw Środków Ochrony Roślin należy opiniowanie, na wniosek ministra właściwego do spraw rolnictwa, spraw dotyczących substancji czynnych, sejnów, synergetyków i środków ochrony roślin, a w szczególności wydawanie opinii w zakresie przygotowanych przez podmioty, upoważnione na podst. art. 9 ustawy o *środkach ochrony roślin* ocen lub uwag.

Działalność w 2013 r.

Komisja ds. Środków Ochrony Roślin w 2013 roku odbyła 8 posiedzeń. Podczas posiedzeń, które odbyły się w 2013 r. Komisja zaopiniowała 228 wniosków w zakresie wydania nowych zezwoleń na wprowadzanie do obrotu środków ochrony roślin lub rozszerzenia istniejących zezwoleń.

35. Zespół ds. Upraw Polowych przy Ministrze Rolnictwa i Rozwoju Wsi

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MRiRW
Suma posiedzeń w 2013 r.	6

Podstawa działania

Zarządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi nr 22/11 z dnia 6 lipca 2011 r.

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele: Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, Agencji Rynku Rolnego, Instytutu Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa – PIB, Instytut Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej – PIB, Główny Inspektorat Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, Instytut Włókien Naturalnych i Roślin Zielarskich, Polski Związek Producentów Kukurydzy, Polski Związek Producentów Roślin Zbożowych, Krajowe Zrzeszenie Producentów Rzepaku, Krajowa Federacja Producentów Zbóż, Federacja Pracodawców-Dzierżawców i Właścicieli Rolnych, Izba Gospodarcza Handlowców, Przetwórców Zbóż i Producentów Pasz, Stowarzyszenie Producentów Skrobi Ziemniaczanej, Polska Grupa Producentów Skrobi Ziemniaczanej i Modyfikatów, Polski Związek Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej „POLSUS”, Krajowa Rada Izb Rolniczych, Krajowy Związek Rewizyjny Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych, Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Rolników Indywidualnych „Solidarność”, Związek Zawodowy Rolnictwa „Samobrona”, Związek Zawodowy Rolników Rzeczypospolitej „Solidarni”, Krajowy Związek Plantatorów Buraka Cukrowego, Związek Producentów Cukru w Polsce, Krajowy Związek Plantatorów Tytoniu, Polski Związek Plantatorów Tytoniu, Związek Plantatorów Tytoniu w Krasnymstawie, Polski Związek Producentów Chmielu, Związek Polskich Producentów Chmielu, Stowarzyszenie Regionalnych Browarów Polskich.

Zadania

Do zadań Zespołu należy:

- monitorowanie i wymiana informacji nt. aktualnej sytuacji rynkowej, w tym relacji pomiędzy plantatorami i przetwórcami;
- identyfikacji wyzwań na poszczególnych rynkach;
- informowanie (w miarę potrzeby) przedstawicieli sektorów objętych pracami zespołu o przebiegu prowadzonych na forum UE i w kraju prac legislacyjnych, które wpływają na organizację i funkcjonowanie rynków rolnych;
- konsultacja i wymiana poglądów z przedstawicielami branży, innych resortów i agencji rządowych w sprawach dot. funkcjonowania branży – aspekty prawne i praktyczne;
- konsultacja projektów stanowisk Polski do zaprezentowania na forum UE.

Działalność w 2013 r.

W 2013 r. odbyło się 6 spotkań Zespołu poświęconych przede wszystkim wymianie informacji nt. kształtu i kierunków zmian wspólnej polityki rolnej (WPR) na lata 2014–2020 oraz omówieniu prawnych i praktycznych aspektów ich wdrożenia na rynku krajowym, w tym:

- wymiana informacji nt. propozycji UE dot. kształtu i kierunków zmian WPR (reforma WPR) na lata 2014–2020 w odniesieniu do rynku cukru;
- wymiana informacji nt. propozycji MRiRW dotyczących wdrożenia na grunt krajowy projektowanych przepisów rozporządzenia PE i Rady (UE) dotyczących wspólnej organizacji rynków produktów rolnych;
- omówienie sytuacji na krajowym i światowym rynku zbóż oraz informacji nt. charakterystyki i sposobu funkcjonowania giełd światowych;
- wymiana informacji nt. propozycji UE dot. kształtu i kierunków zmian WPR na lata 2014–2020 w odniesieniu do rynku zbóż;
- wymiana informacji nt. ogólnej sytuacji na rynku tytoniu oraz prac nad kształtem dyrektywy tytoniowej;
- przedstawienie informacji nt. propozycji UE dot. kształtu i kierunków zmian WPR na lata 2014–2020 w odniesieniu do rynku tytoniu, w tym dot. rodzajów wsparcia finansowego dostępnego dla plantatorów tytoniu w roku 2014 oraz w latach 2015–2020;
- wymiana informacji nt. instrumentów WPR na lata 2014–2020 dot. rynku chmielu oraz praktycznych i prawnych aspektów ich wdrożenia na rynku krajowym.

Ministerstwo Edukacji Narodowej

36. Grupa robocza ds. edukacji w ramach Komitetu Monitorującego PO KL

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Grupa robocza KM PO KL
Podstawa działania	Uchwała nr 1 Komitetu Monitorującego
Umiejscowienie	MEN
Suma posiedzeń w 2013 r.	1

Podstawa działania

Grupa robocza ds. edukacji funkcjonuje na podstawie Uchwały nr 1 KM PO KL z 26 października 2007 roku.

Skład

W skład grupy roboczej ds. edukacji wchodzi przedstawiciele: Ministerstwa Edukacji Narodowej, Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwa Infrastruktury i Rozwoju, Ośrodka Rozwoju Edukacji, Instytutu Badań Edukacyjnych, Krajowego Ośrodka Wspierania Edukacji Zawodowej i Ustawicznej, Centralnej Komisji Egzaminacyjnej, Centrum Informatycznego Edukacji, przedstawiciele organizacji pracowników i pracodawców, przedstawiciele środowiska akademicko-naukowego, przedstawiciele instytucji pośredniczących komponentu regionalnego (urzędów marszałkowskich lub wojewódzkich urzędów pracy). Łącznie 38 osób.

Zadania

Grupa robocza ds. edukacji jest jedną z sześciu grup roboczych, które funkcjonują w ramach Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Kapitał Ludzki. Jej zadaniem jest zapewnienie koordynacji i spójności realizowanych działań systemowych w obszarze edukacji, które wdrażane są centralnie, z działaniami w danym zakresie realizowanymi na poziomie regionalnym.

Działalność w 2013 r.

Odbyło się 1 posiedzenie Grupy roboczej ds. edukacji w ramach konferencji „Moc w regionach – nowa perspektywa finansowa 2014–2020”. Podczas spotkania zaprezentowane zostały reformy systemu edukacji oraz strategia jej rozwoju, osiągnięcia PO KL w latach 2007–2013 oraz wyzwania w dziedzinie edukacji w nowym okresie programowania 2014–2020, szczególnie w regionach. Celem spotkania było zaprezentowanie najważniejszych obszarów wsparcia w zakresie edukacji w nowym okresie programowania 2014–2020 aby planując działania na kolejny okres programowania zachowana została spójna wizja działań realizowanych na poziomie regionalnym z głównym nurtem polityki edukacyjnej państwa, gdyż działania regionalne mają być kontinuum działań krajowej polityki edukacyjnej.

37. Komisja do opiniowania wniosków o nadanie orderów i odznaczeń państwowych oraz Medalu Komisji Edukacji Narodowej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczy
Podstawa działania	Decyzja
Umiejscowienie	MEN
Suma posiedzeń w 2013 r.	5

Podstawa działania

Decyzja Nr 1 Ministra Edukacji Narodowej z dnia 11 kwietnia 2013 r.

Skład

Pracownicy departamentów merytorycznych w Ministerstwie Edukacji Narodowej, przedstawiciele: Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Mazowieckiego Kuratora Oświaty, związków zawodowych zrzeszających nauczycieli.

Zadania

Opiniowanie wniosków o przyznanie orderów i odznaczeń państwowych oraz Medalu Komisji Edukacji Narodowej.

Działalność w 2013 r.

W 2013 r. odbyło się 5 posiedzeń komisji, podczas których opiniowano wnioski o przyznanie orderów i odznaczeń państwowych oraz Medalu Komisji Edukacji Narodowej.

38. Komisja do spraw opiniowania wniosków o nagrody Ministra Edukacji Narodowej dla Nauczycieli

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MEN
Suma posiedzeń w 2013 r.	1

Podstawa działania

Zarządzenie Nr 23 Ministra Edukacji Narodowej z dnia 28 września 2013 r.

Skład

Przedstawiciele Ministerstwa Edukacji Narodowej, związków zawodowych zrzeszających nauczycieli, Kuratorium Oświaty w Warszawie.

Zadania

Opiniowanie wniosków o przyznanie nagród ministra właściwego do spraw oświaty dla nauczycieli.

Działalność w 2013 roku

W roku 2013 odbyło się 1 posiedzenie komisji na którym rozpatrzono i zaopiniowano ok. 500 wniosków o przyznanie nagród Ministra Edukacji Narodowej.

Ministerstwo Gospodarki

39. Zespół do spraw partnerstwa publiczno-prywatnego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MG
Suma posiedzeń w 2013 r.	2

Podstawa działania

Zespół do spraw partnerstwa publiczno-prywatnego jest organem opiniodawczo-doradczym Ministra Gospodarki, utworzonym na mocy Zarządzenia Nr 43 Ministra Gospodarki z dnia 26 listopada 2012 r. w sprawie powołania Zespołu do spraw partnerstwa publiczno-prywatnego. W związku ze zmianami organizacyjnymi w składzie Rady Ministrów Zarządzeniem nr 10 Ministra Gospodarki z dnia 11 marca 2011 i Zarządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 5 lipca 2012 odpowiednio zmieniono jego skład.

Skład

W skład Zespołu wchodzi:

- przedstawiciele organów administracji rządowej (Ministra Gospodarki, Ministra Administracji i Cyfryzacji, Ministra Edukacji Narodowej, Ministra Finansów, Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Ministra Obrony Narodowej, Ministra Pracy i Polityki Społecznej, Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Ministra Rozwoju Regionalnego, Ministra Skarbu Państwa, Ministra Sportu i Turystyki, Ministra Sprawiedliwości, Ministra Spraw Wewnętrznych, Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej, Ministra Zdrowia, Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych, Prezesa lub wiceprezes: Głównego Urzędu Statystycznego);
- Przewodniczącego stałego komitetu Rady Ministrów;
- podmioty zewnętrznych reprezentujących: Unię Miasteczek Polskich, Związek Powiatów Polskich, Związek Miast Polskich, Związek Wojew-

wódtw RP, Pracodawców RP, Polską Konfederację Pracodawców Prywatnych – Lewiatan, Business Centre Club, Związek Rzemiosła Polskiego, Krajową Izbę Gospodarczą, Bank Gospodarstwa Krajowego, Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości, Fundację Centrum PPP, Instytut Partnerstwa Publiczno-Prywatnego.

Zadania

Do zadań Zespołu należy przygotowywanie rekomendacji związanych z promocją i wprowadzaniem w życie partnerstwa publiczno-privatnego, a w szczególności w zakresie:

- proponowania rozwiązań dotyczących zmian legislacyjnych ułatwiających realizację partnerstwa publiczno-privatnego;
- proponowania działań promujących partnerstwo publiczno-privatne w kraju;
- upowszechniania dobrych praktyk w obszarze partnerstwa publiczno-privatnego, w tym narzędzi wypracowanych przez państwa członkowskie Unii Europejskiej;
- tworzenia warunków lepszej komunikacji oraz dialogu pomiędzy administracją, biznesem, partnerami społecznymi oraz organizacjami pozarządowymi w sprawach dotyczących partnerstwa publiczno-privatnego.

Działalność w 2013 roku

Odbyły się 2 posiedzenia Zespołu:

- Prace koncentrowały się przede wszystkim na nowelizacji ustawy o partnerstwie publiczno-privatnym dotyczące m.in. sposobu ewidencjonowania w budżecie państwa lub budżecie jednostki samorządu terytorialnego wydatków z tytułu umowy o ppp, jako wydatki majątkowe lub wydatki bieżące, wprowadzenie możliwości utworzenia przez partnera prywatnego spółki, która będzie realizować projekt, po wyborze oferty, zniesienie rygoru dotyczącego limitów wysokości zabezpieczenia, itd., oraz projekcie rozporządzenia Ministra Gospodarki w sprawie podziału ryzyk.
- Omawiano wyniki kontroli NIK przeprowadzonej w obszarze ppp i jej wpływu na rozwój projektów.
- Działalność Ministerstwa Gospodarki na rzecz promocji ppp w kraju i „Bazy projektów ppp” wśród potencjalnych inwestorów.

40. Zespół do spraw Społecznej Odpowiedzialności Przedsiębiorstw

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MG
Suma posiedzeń w 2013 r.	2

Podstawa działania

Zespół do spraw Społecznej odpowiedzialności Przedsiębiorstw był organem pomocniczym Prezesa Rady Ministrów, powołanym Zarządzeniem Nr 38 Prezesa Rady Ministrów z dnia 8 maja 2019 r. W okresie od lipca 2009 r. do lipca 2013 r. odbyło się 14 spotkań Zespołu a szczegółowe prace Zespołu prowadzone były **w czterech grupach roboczych**:

- ds. systemu promowania CSR w Polsce;
- ds. odpowiedzialnych inwestycji;
- ds. zrównoważonej konsumpcji;
- oraz w grupie CSR a edukacja.

Współpracujące z Zespołem instytucje i organizacje wykazywały się aktywnością i zaangażowaniem, dostrzegając w Zespole szansę dla wzmocnienia idei Społecznej Odpowiedzialności Przedsiębiorstw w budowaniu ładu gospodarczego opartego na poczuciu odpowiedzialności za oddziaływanie społeczne i środowiskowe podejmowanych działań.

Wraz z przyjęciem przez Zespół do spraw Społecznej Odpowiedzialności Przedsiębiorstw Rekomendacji na rzecz wdrażania koncepcji CSR w Polsce, prace Zespołu oraz jego grup roboczych koncentrowały się na realizacji konkretnych zadań określanych w corocznym Planie Działań.

Zarządzeniem nr 60 Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 2013 r. **Zespół do spraw Społecznej Odpowiedzialności Przedsiębiorstw został zniesiony.**

Ze względu na fakt, iż dotychczasowe zaangażowanie członków Zespołu pozwoliło stworzyć platformę dialogu oraz wymiany wiedzy i doświadczeń w zakresie CSR w Polsce w Ministerstwie Gospodarki podjęto działania zmierzające do powołania nowego Zespołu do spraw Społecznej

Odpowiedzialności Przedsiębiorstw realizującego zintegrowane działania na poziomie centralnym służące zwiększaniu świadomości społecznej w zakresie Społecznej Odpowiedzialności Przedsiębiorstw.

Skład

W skład Zespołu wchodzi:

- Przedstawiciele resortów: Ministerstwa Gospodarki, Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Ministerstwa Spraw Zagranicznych, Ministerstwa Środowiska, Ministerstwa Skarbu Państwa, Ministerstwa Rozwoju Regionalnego, Ministerstwa Edukacji Narodowej, Ministerstwa Finansów, Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Urzędu Zamówień Publicznych. Ponadto na zaproszenie Przewodniczącego Zespołu w jego pracach uczestniczyli przedstawiciele następujących centralnych: Polskiego Komitetu Normalizacyjnego, Urzędu Regulacji Energetycznej, Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości, Rady Działalności Pożytku Publicznego, Komisji Nadzoru Finansowego, Warszawskiej Giełdy Papierów Wartościowych, Polskiej Agencji Informacji i Inwestycji Zagranicznych.
- Przedstawiciele następujących urzędów administracji terytorialnej: UM Mazowieckie, UM Warmińsko-Mazurskie, UM Kujawsko-Pomorskie, UM Śląskie, UM Wielkopolskie, UM Małopolskie, UM Województwa Opolskiego/Opolskie Centrum Rozwoju Gospodarki (COIE), UM Łódzkie, COIE Stowarzyszenie Gmin i Powiatów Wielkopolski, COIE Agencja Rozwoju Mazowsza.
- Przedstawiciele następujących organizacji społecznych:
 - UNDP;
 - CSRinfo;
 - Pracodawcy RP;
 - Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan;
 - Związek Rzemiosła Polskiego;
 - Krajowa Izba Gospodarcza;
 - Business Centre Club;
 - KK NSZZ „Solidarność”;
 - Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych;
 - Forum Związków Zawodowych;
 - Metro, POHiD;

- Forum Odpowiedzialnego Biznesu;
- Instytut Allerhanda;
- PwC.

Zadania

Do zadań Zespołu należy przygotowywanie rekomendacji dla administracji rządowej związanych z promocją i wprowadzaniem w życie zasad Społecznej Odpowiedzialności Przedsiębiorstw, a w szczególności:

- proponowanie rozwiązań dotyczących koordynacji działań poszczególnych organów administracji publicznej w zakresie promocji i wprowadzania zasad Społecznej Odpowiedzialności Przedsiębiorstw;
- analiza i wykorzystywanie doświadczeń oraz upowszechnianie dobrych praktyk w obszarze Społecznej Odpowiedzialności Przedsiębiorstw z innych państw, w szczególności narzędzi wypracowanych w ramach Europejskiego Sojuszu na rzecz budowania i wdrażania polityki Społecznej Odpowiedzialności Przedsiębiorstw;
- tworzenie warunków lepszej komunikacji oraz dialogu między administracją, biznesem, partnerami społecznymi oraz organizacjami pozarządowymi w sprawach dotyczących Społecznej Odpowiedzialności Przedsiębiorstw.

Działalność w 2013 roku

W 2013 roku odbyły się 2 posiedzenia Zespołu. Oprócz szeregu działań podjętych przez Zespół i jego grupy robocze w 2013 r., jednym z ważniejszych efektów prac było przygotowanie rekomendacji dla administracji rządowej w zakresie określenia kierunków wsparcia CSR w ramach Nowej Perspektywy Finansowej na lata 2014–2020. Materiał stał się podstawą do dyskusji w procesie programowania przyszłej perspektywy w zakresie tematyki CSR. Ponadto:

- 18 lutego 2013 r. w Ministerstwie Gospodarki odbyła się inauguracja II etapu projektu *Wizji zrównoważonego rozwoju dla polskiego biznesu 2050*, w ramach którego powołane zostały cztery dedykowane grupy robocze dotyczące tematyki: innowacji społecznych, partnerstwa publiczno-prywatnego, zazieleniania Nowej Perspektywy Finansowej na lata 2014–2020, odnawialnych źródeł energii oraz zrównoważonej produkcji i konsumpcji.

- 13 marca 2013 r. w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego grupa robocza ds. CSR a edukacja zorganizowała konferencję poświęconą promocji zasad odpowiedzialności menadżerskiej PRIME.
- W dniach 18 i 19 kwietnia oraz 22 i 23 maja 2013 r. Departament Dialogu i Partnerstwa Społecznego Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej przeprowadził kolejne szkolenia na temat Społecznej Odpowiedzialności Przedsiębiorstw, dla przedstawicieli samorządu izb gospodarczych zrzeszonych w Krajowej Izbie Gospodarczej.
- Zorganizowano dwa spotkania konsultacyjne w tematyce Wytycznych ONZ dot. biznesu i praw człowieka z przedstawicielami Ministerstwa Gospodarki, Ministerstwa Spraw Zagranicznych, Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej oraz Ministerstwa Sprawiedliwości.
- 10 maja 2013 r. w Ministerstwie Gospodarki odbyła się konferencja poświęcona Dobrym Praktykom Doskonalenia Zarządzania – Społeczna Odpowiedzialność Organizacji. Konferencja odbyła się przy współpracy Krajowej Izby Gospodarczej – Sekretariatu Polskiej Nagrody Jakości oraz Polskiego Centrum Badań i Certyfikacji S.A.
- 18 czerwca 2013 r. przedstawiciele Zespołu uczestniczyli w przeglądzie polityk publicznych Państw Członkowskich UE w zakresie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw. Polska znalazła się w grupie państw: Wielka Brytania, Belgia oraz Estonia. Działania prowadzone na rzecz CSR w Polsce zostały wysoko ocenione przez KE. Wynikiem przeglądu będzie aktualizacja Kompendium Europejskiego praktyk państw członkowskich w zakresie CSR spodziewana w drugim kwartale 2014 r.

41. Górniczo-Hutniczy Zespół Roboczy ds. Cynku i Ołowiu

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Porozumienie
Umiejscowienie	Ministerstwo Gospodarki
Suma posiedzeń w 2013 r.	1

Podstawa działania

Zespół powstał w 2003 r. na podstawie porozumienia pomiędzy Ministrem Gospodarki w celu umożliwienia pogłębienia dialogu społecznego

z przedstawicielami pracowników zatrudnionych w podsektorze cynku i ołowiu.

Skład

- Ze strony rządowej Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki.
- Ze strony społecznej przedstawiciele organizacji związkowych oraz przedstawiciele pracodawców.
- Przedstawiciele innych resortów.

Zadania

Zadaniem Zespołu jest umożliwienie prezentacji swoich stanowisk przez wszystkich uczestników dialogu społecznego w sprawach z zakresu podsektora. Wspólnie wypracowane przez strony stanowiska i opinie przedstawiane są Ministrowi Gospodarki.

Działalność w 2013 roku

W 2013 r. Zespół odbył 1 spotkanie. Problematyka tego spotkania została zaproponowana przez stronę związkową i dotyczyła: problemów zakładów energochłonnych (akcyzy, kolorowych certyfikatów i systemu rekompensat spowodowanych wprowadzeniem Pakietu Energetyczno-Klimatycznego).

42. Zespół do spraw Doskonalenia Regulacji Gospodarczych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Gospodarki
Suma posiedzeń w 2013 r.	4

Podstawa działania

Zespół do spraw Doskonalenia Regulacji Gospodarczych jest organem pomocniczym Ministra Gospodarki, powołanym Zarządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 23 maja 2012 r. w sprawie powołania zespołu do spraw Doskonalenia Regulacji Gospodarczych. Zespół realizuje współpracę oraz

udziela wsparcia Pełnomocnikowi Rządu do spraw deregulacji gospodarczych, powołanemu rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 6 grudnia 2011 r. w sprawie ustanowienia Pełnomocnika Rządu do spraw deregulacji gospodarczych (Dz.U. Nr 276, poz. 1630).

Skład

Zgodnie z Zarządzeniem w skład Zespołu wchodzi:

- Przewodniczący – podsekretarz stanu w Ministerstwie Gospodarki;
- Sekretarz – dyrektor departamentu właściwego do spraw doskonalenia regulacji gospodarczych w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw gospodarki;
- Członkowie wskazani, po jednym, przez:
 - Polską Konfederację Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”,
 - Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej,
 - Business Center Club,
 - Związek Rzemiosła Polskiego,
 - Krajową Izbę Gospodarczą,
 - Krajową Izbę Radców Prawnych,
 - Naczelną Radę Adwokacką.

Zadania

Do zadań Zespołu należy:

- analiza przepisów prawa regulujących podejmowanie i prowadzenie działalności gospodarczej w celu identyfikowania barier prawnych rozwoju przedsiębiorczości i formułowania propozycji działań, służących likwidacji lub ograniczeniu tych barier, w tym proponowanie zmian regulacji prawnych;
- wskazywanie obszarów działań organów administracji rządowej wymagających zmian pozalegisłacyjnych, w celu poprawy warunków podejmowania i prowadzenia działalności gospodarczej;
- zgłaszanie propozycji w zakresie poprawy jakości regulacji prawnych, w szczególności poprzez rozwijanie systemu Oceny Skutków Regulacji;
- proponowanie rozwiązań w zakresie dialogu obywatelskiego, w szczególności mających na celu poprawę regulacji gospodarczych.

Działalność w 2013 r.

W 2013 r. odbyły się cztery posiedzenia Zespołu.

1. Na pierwszym posiedzeniu w dniu 24 stycznia 2013 r. zostały omówione kwestie dotyczące współpracy Ministerstwa Gospodarki oraz Ministerstwa Finansów w zakresie realizacji przepisów ustawy z dnia 16 listopada 2012 r. o redukcji niektórych obciążeń administracyjnych w gospodarce. Jest to istotne z uwagi na fakt, że duża część tzw. III ustawy deregulacyjnej dotyczy regulacji podatkowych znajdujących się w gestii MF. Jednocześnie, przedstawiciele MG na posiedzeniu przedstawili stan prac nad reformą prawa upadłościowego i naprawczego przygotowywaną we współpracy z Ministerstwem Sprawiedliwości. Dyskusji poddano także propozycję wprowadzenia do systemu prawa zasady „dwóch terminów” – projekt ustawy o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej (obecnie koncepcja dot. wprowadzenia tej zasady procedowana jest w formie projektu uchwały Rady Ministrów). Członkowie Zespołu zaproponowali także, by wprowadzić standardy metodologii Oceny Skutków Regulacji. Propozycją Zespołu było także, by ustawa deregulacyjna była uchwalana raz na rok bez względu na jej objętość.
2. Podczas drugiego posiedzenia Zespołu w dniu 12 sierpnia 2013 r. przedmiotem dyskusji były prace toczące się w Ministerstwie Gospodarki zmierzające do uregulowania prowadzenia dokumentacji pracowniczej w postaci elektronicznej oraz przekazywania tej dokumentacji na długotrwałe przechowywanie. Dyskusji poddano również kwestię alternatywnych metod rozstrzygania sporów (ADR) między przedsiębiorcami bez konieczności angażowania w spór sądów powszechnych. Kolejnym tematem rozważań była kwestia funkcjonowania ustawy o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych. Przedstawiciele organizacji przedsiębiorców zostali również zachęcani do korzystania z portalu konsultacji on-line i używania go przy zgłaszaniu uwag do dokumentów w nim zamieszczonych.
3. Spotkanie Zespołu w dniu 29 października 2013 r. poświęcone zostało dyskusji nad rozbieżnościami w stanowiskach resortów finansów i gospodarki do rozwiązań zaproponowanych przez Ministra Finansów w projekcie założeń projektu ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw. Rezultatem uzgodnień było wypracowanie stanowiska MG z dnia 19 listopada 2013 r. skierowane do MF, podtrzymujące zastrzeżenia i uwagi do projektu.
4. Posiedzenie Zespołu w dniu 6 grudnia 2013 r. poświęcone było dyskusji nad kwestiami związanymi z funkcjonowaniem przepisów ustawy z dnia

2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, dalej zwanej „ustawą sdg” oraz ewentualną potrzebą opracowania nowego aktu prawnego o działalności gospodarczej, jego miejsca w systemie, zakresie przedmiotowym nowej regulacji. W toku dyskusji omówione zostały dwie podstawowe kwestie, po pierwsze celowości wzmocnienia zasad podstawowych w przyszłym akcie prawnym. Drugim obszarem wymiany poglądów były zasady ogólne i ich rola w praktyce stosowania prawa gospodarczego. Zespół postulował następujące rozwiązania:

- dokonanie przeglądu regulacji prawnych z szeroko rozumianego zakresu prawa gospodarczego,
- stworzenie katalogu zasad prawa gospodarczego,
- stworzenie katalogu istotnych pojęć i ich ujednoczenie (pożądane jest aby nowa ustawa zawierała definicje, które będą stosowane w innych aktach prawnych),
- wypracowanie uniwersalnego pojęcia określającego prawa przedsiębiorcy.

Spotkania Zespołu w 2014 roku będą kontynuowane w ustalonej formie.

43. Międzyresortowy Zespół do spraw Strategii „Europa 2020”

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Gospodarki
Suma posiedzeń w 2013 r.	6

Podstawa działania:

Międzyresortowy Zespół do spraw Strategii „Europa 2020” jest organem opiniodawczo-doradczym Prezesa Rady Ministrów, powołanym Zarządzeniem Nr 3 Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 stycznia 2012 r. W związku z upływem okresu, na który została przyjęta Strategia Lizbońska i przyjęciem nowej, unijnej strategii gospodarczej „Europa 2020” Zespół zastąpił Międzyresortowy Zespół do spraw realizacji Strategii Lizbońskiej w Polsce. Równocześnie dokonano zmiany formuły funkcjonowania Zespołu, poszerzając

jego skład o szerokie grono przedstawicieli partnerów społeczno-gospodarczych, jednostek naukowych oraz regionów. Zmiana formuły działania Zespołu była efektem uznania roli jaką współpraca z partnerami społeczno-gospodarczymi może odegrać w opracowywaniu kolejnych aktualizacji Krajowych Programów Reform i projektowaniu oraz wdrażaniu reform, które przybliżą Polskę do realizacji celów postawionych w strategii „Europa 2020”.

Skład

- Przewodniczący: Wicepremier Minister Gospodarki;
- Wiceprzewodniczący: Podsekretarz Stanu, MG;
- Wiceprzewodniczący: osoba wyznaczona przez Prezesa Rady Ministrów na przewodniczącego Komitetu Koordynacyjnego do spraw Polityki Rozwoju.

Zgodnie z Zarządzeniem w skład Zespołu wchodzi:

- sekretarz lub podsekretarz stanu z każdego ministerstwa oraz Kancelarii Prezesa Rady Ministrów;
- prezes lub wiceprezes: Głównego Urzędu Statystycznego, Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Urzędu Zamówień Publicznych;
- przedstawiciele następujących instytucji, zaproszonych przez Przewodniczącego Zespołu:
 - Związek Województw Rzeczypospolitej Polskiej,
 - Związek Powiatów Polskich,
 - Unia Metropolii Polskich,
 - Związek Miast Polskich,
 - Związek Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej,
 - Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”,
 - Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych,
 - Forum Związków Zawodowych,
 - Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej,
 - Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych – Lewiatan,
 - Business Center Club – Związek Pracodawców,
 - Związek Rzemiosła Polskiego,
 - Polska Akademia Nauk,
 - Polska Akademia Umiejętności,
 - Krajowa Izba Gospodarcza,
 - Krajowa Rada Izb Rolniczych,

- Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich,
- Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości,
- Fundacja Instytut Nauk Ekonomicznych i Społecznych;
- przedstawiciele następujących instytucji wskazanych, na wniosek Przewodniczącego Zespołu, przez Radę Działalności Pożytku Publicznego:
 - Fundacja Instytut na Rzecz Ekorozwoju,
 - Wspólnota Robocza Związków Organizacji Socjalnych WRZOS,
 - Ogólnopolska Federacja Organizacji Pozarządowych,
 - Fundacja na Rzecz Nauki Polskiej,
 - Caritas,
 - Polski Komitet Europejskiej Sieci przeciw Ubóstwu PEAN,
 - Fundacja Instytut Rozwoju Regionalnego.

Zadania

Celem funkcjonowania Zespołu jest realizacja zadań związanych ze sprawnym wdrażaniem strategii „Europa 2020” oraz Krajowego Programu Reform na rzecz realizacji strategii „Europa 2020” w Polsce. Działalność Zespołu ułatwia współpracę szerokiej reprezentacji przedstawicieli administracji publicznej z partnerami społeczno-gospodarczymi, jednostkami naukowymi oraz regionami na rzecz wdrażania strategii „Europa 2020” w Polsce.

Do zadań Zespołu należy:

- Opiniowanie projektów Krajowych Programów Reform (KPR) oraz innych dokumentów przygotowywanych w związku z realizacją strategii „Europa 2020”.
- Opiniowanie projektów dokumentów strategicznych, opracowywanych przez organy administracji rządowej, pod kątem ich zgodności z KPR.
- Udział w monitorowaniu i ewaluacji wdrażania reform strukturalnych, o których mowa w KPR, oraz przygotowywanie rekomendacji dotyczących zwiększenia efektywności realizacji strategii „Europa 2020”.
- Wzmacnianie współpracy i współodpowiedzialności za realizację strategii „Europa 2020” na szczeblu krajowym poprzez jej promocję oraz zapewnienie efektywnej komunikacji z partnerami społeczno-gospodarczymi.

Działalność w 2013 roku

W 2013 roku odbyło się 6 posiedzeń Zespołu:

- Zespół został włączony w proces opracowywania projektu dokumentu pn: *Krajowy Program Reform na rzecz realizacji strategii „Europa 2020”*.

Aktualizacja 2013/2014. Jego członkowie mieli możliwość zgłoszenia uwag do projektu dokumentu, który następnie był przedmiotem obrad Zespołu.

- W związku z realizacją Semestru Europejskiego, który jest obecnie podstawowym mechanizmem koordynacji polityki gospodarczej w UE, w czasie posiedzeń omawiano Zalecenia skierowane do Polski przez Radę UE 9 lipca 2013 r. oraz sposób ich realizacji.
- Przedmiotem dyskusji był również Komunikat KE *Roczna Analiza Wzrostu Gospodarczego na 2014 r.* (AGS 2014), podczas posiedzenia Zespołu resorty oraz partnerzy społeczno-gospodarczy mieli możliwość zgłaszania uwag, które następnie zostały wzięte pod uwagę przy formułowaniu stanowiska Rządu RP do AGS 2014.
- W ramach procesu monitorowania wdrażania reform, o których mowa w KPR, przedstawiono dokumenty pn. *Informacja z wykonania Krajowego Programu Reform na rzecz realizacji strategii „Europa 2020” w Polsce (w okresie wrzesień–grudzień 2012 roku)* oraz *Informacja z wykonania Krajowego Programu Reform na rzecz realizacji strategii „Europa 2020” w Polsce (w okresie styczeń–sierpień 2013 roku)*.
- W pierwszej połowie roku kontynuowano, rozpoczęte w 2012 r., omawianie kroków podejmowanych na rzecz realizacji celów krajowych strategii „Europa 2020”. W czasie kolejnych posiedzeń dyskutowano o działaniach w zakresie wzrostu nakładów na B+R, przeciwdziałania ubóstwu oraz energii i klimatu.
- W drugiej połowie roku rozpoczęto omawianie obszarów tematycznych zaproponowanych przez partnerów społeczno-gospodarczych będących członkami Zespołu, a podstawą do dyskusji były rekomendacje przekazane przez partnerów w poszczególnych obszarach. W 2013 r. przedmiotem dyskusji były obszary tematyczne – wzrost zatrudnienia osób młodych oraz współpraca nauki biznesu, kolejne zaproponowane przez partnerów obszary tematyczne będą omawiane na posiedzeniach w 2014 r.

44. Zespół do spraw Polityki Przemysłowej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Gospodarki
Suma posiedzeń w 2013 r.	1

Podstawa działania

Przemysł odgrywa w polskiej gospodarce kluczową rolę (jest gwarantem stabilności gospodarczej, ważnym pracodawcą, nośnikiem innowacyjności), dlatego też niezmiernie ważne jest jego sprawne i efektywne funkcjonowanie. W wyrażonym stanowisku rządu polskiego do komunikatu Komisji Europejskiej pt. „Silniejszy przemysł europejski na rzecz wzrostu i ożywienia gospodarczego”, stwierdzono, że niezbędna jest zmiana w prowadzeniu polityki przemysłowej z horyzontalnej na mieszaną „hybrydową”, łączącej podejście horyzontalne oraz sektorowe.

W celu udzielenia wsparcia w opracowaniu polityki przemysłowej przygotowano zostało Zarządzenie w sprawie powołania Zespołu do spraw Polityki Przemysłowej, którego celem jest współpraca z przedstawicielami organizacji zrzeszających pracodawców w opracowaniu polityki przemysłowej uwzględniającej podejście horyzontalne i sektorowe.

Zadaniem powołanego Zespołu jest opracowanie propozycji założeń i rozwiązań wpływających na wzrost konkurencyjności przemysłu oraz monitorowanie wdrażania projektów wspólnotowych i krajowych dotyczących polityki przemysłowej.

Skład

W skład Zespołu wchodzi:

- przewodniczący Zespołu – podsekretarz stanu w Ministerstwie Gospodarki;
- zastępca przewodniczącego Zespołu – dyrektor Departamentu Innowacji i Przemysłu w Ministerstwie Gospodarki;
- członkowie;
- przedstawiciel Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”;

- przedstawiciel Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej;
- przedstawiciel Business Centre Club;
- przedstawiciel Krajowej Izby Gospodarczej;
- przedstawiciel Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości;
- przedstawiciel Związku Pracodawców Motoryzacji i Artykułów Przemysłowych;
- przedstawiciel Polskiej Izby Gospodarczej Przemysłu Drzewnego;
- przedstawiciel Hutniczej Izby Przemysłowo Handlowej;
- przedstawiciel Polskiej Izby Przemysłu Chemicznego;
- przedstawiciel Polskiego Związku Pracodawców Przemysłu Farmaceutycznego;
- przedstawiciel Fundacji PlasticsEurope Polska;
- przedstawiciel Związku Pracodawców Przemysłu Odzieżowego i Tekstylnego;
- przedstawiciel Krajowej Izby Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji,
- przedstawiciel Stowarzyszenia Producentów AGD.

W pracach Zespołu mogą uczestniczyć, z głosem doradczym, osoby nie będące członkami Zespołu, zapraszane przez przewodniczącego Zespołu, których wiedza i doświadczenie mogą być przydatne do wykonywania zadań Zespołu.

Zadania

Zespół jest organem pomocniczym Ministra Gospodarki. Do zadań Zespołu należy, w szczególności:

- podejmowanie inicjatyw mających na celu wzrost konkurencyjności przemysłu;
- przedstawianie propozycji działań mających na celu rozwój przemysłu, w szczególności opracowywanie propozycji założeń oraz rozwiązań systemowych służących rozwojowi sektora przetwórstwa przemysłowego, wg PKD Sekcja C, będących w zakresie właściwości ministra do spraw gospodarki;
- monitorowanie wdrażania projektów wspólnotowych i krajowych dotyczących polityki przemysłowej.

Działalność w 2013 r.

W 2013 roku odbyło się 1 posiedzenie, na którym omawiano – przekazany członkom Zespołu – materiał pt. „Plan działania na rzecz poprawy kon-

kurencyjności polskiego przemysłu”. Dokument ten stanowi wstępną propozycję do opracowania polityki przemysłowej. Przedstawiciele organizacji, będący członkami Zespołu, przekazali swoje uwagi do przekazanego dokumentu oraz opinie dotyczące polityki przemysłowej. Z uwagi na różnorodne stanowiska odnośnie polityki przemysłowej członkowie Zespołu zostali poproszeni o przestanie swoich propozycji, które będą przedmiotem rozmów na następnym posiedzeniu Zespołu.

45. Zespół do spraw oceny wpływu regulacji dotyczących elastycznego czasu pracy na wzrost gospodarczy oraz konkurencyjność polskich przedsiębiorców

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Gospodarki
Suma posiedzeń w 2013 r.	1

Podstawa działania

Zespół do spraw oceny wpływu regulacji dotyczących elastycznego czasu pracy na wzrost gospodarczy oraz konkurencyjność polskich przedsiębiorców jest organem pomocniczym Ministra Gospodarki, powołanym Zarządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 7 listopada 2013 roku.

Skład

- Przewodniczący: Minister Gospodarki;
- Wiceprzewodniczący: przedstawiciel Ministra Pracy i Polityki Społecznej
- Sekretarz – dyrektor Departamentu Strategii i Analiz w Ministerstwie Gospodarki;
- Członkowie – po jednym przedstawicielu:
 - Ministra Gospodarki,
 - Ministra Pracy i Polityki Społecznej,
 - Rady Ochrony Pracy,
 - Głównego Inspektora Pracy,
 - NSZZ „Solidarność”,

- Forum Związków Zawodowych,
- Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych,
- Konfederacji „Lewiatan”,
- Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej,
- Business Centre Club,
- Związku Rzemiosła Polskiego,
- Krajowej Izby Gospodarczej,
- Naczelnej Rady Zrzeszeń Handlu i Usług,
- Uniwersytetu Warszawskiego,
- Szkoły Głównej Handlowej.

Zadania

Celem funkcjonowania Zespołu jest ocena wpływu regulacji dotyczących elastycznego czasu pracy na wzrost gospodarczy oraz konkurencyjność polskich przedsiębiorców.

Zgodnie z § 2. Zarządzenia, do zadań Zespołu należy:

- dokonanie oceny wpływu regulacji dotyczących elastycznego czasu pracy na:
 - wzrost gospodarczy w Rzeczypospolitej Polskiej,
 - wzrost konkurencyjności polskich przedsiębiorców;
- dokonanie analizy potrzeby wprowadzenia zmian legislacyjnych lub rozwiązań pozalegislacyjnych w odniesieniu do regulacji dotyczących elastycznego czasu pracy oraz opracowanie rekomendacji w tym zakresie;
- przygotowanie raportu ewaluacyjnego stanowiącego podsumowanie efektów pracy Zespołu.

Działalność w 2013 r.

W związku z tym, że Zespół został powołany 7 listopada 2013 r., w 2013 roku odbyło się 1 posiedzenie Zespołu. Było to posiedzenie inauguracyjne prace Zespołu, na którym nastąpiła wymiana poglądów uczestników posiedzenia na temat wizji i oczekiwań co do prac Zespołu oraz pierwszych doświadczeń z funkcjonowania nowych regulacji:

- ustawy z dnia 12 lipca 2013 r. o zmianie ustawy – Kodeks pracy oraz ustawy o związkach zawodowych;
- ustawy z dnia 11 października 2013 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy.

Ministerstwo Obrony Narodowej

46. Zespół do spraw stosowania w resorcie obrony narodowej ponadzakładowych układów zbiorowych pracy

PODSTAWOWE DANE	
Podstawa działania	Decyzja / Ponadzakładowy Układ Zbiorowy
Umiejscowienie	MON
Suma posiedzeń w 2013 r.	6

W resorcie obrony narodowej do współpracy ze związkami zawodowymi powołany został Pełnomocnik Ministra ON ds. Współpracy ze Związkami Zawodowymi, przy którym działa Zespół do spraw stosowania w resorcie obrony narodowej ponadzakładowych układów zbiorowych pracy. Spotkania przedstawicieli strony resortowej ze stroną związkową odbywały się w siedzibie Ministerstwa Obrony Narodowej. W sumie odbyło się 7 spotkań, w tym 6 spotkań Pełnomocnika MON oraz 1 spotkanie Stron PUZP. Efektem powyższych spotkań było m.in. podjęcie decyzji o wyrównaniu dysproporcji płacowych w wybranych grupach jednostek wojskowych, a w szczególności w terenowych organach administracji wojskowej (WSzW i WKU). Ustalono również, że wyrównywanie dysproporcji w pozostałych grupach jednostek może nastąpić w przyszłości w przypadku posiadania środków finansowych na ten cel. Rozpoczęto także prace nad zmianą treści PUZP, w szczególności w związku ze zmianą zasad funkcjonowania podmiotów świadczących usługi medyczne oraz reorganizacją struktur Sił Zbrojnych.

Podstawa działania

Zespół do spraw stosowania w resorcie obrony narodowej ponadzakładowych układów zbiorowych pracy ma przede wszystkim na celu prowadzenie negocjacji ze związkami zawodowymi w sprawach Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Wojskowych Jednostek Organizacyjnych Sfery Budżetowej.

Podstawa funkcjonowania:

- Ponadzakładowy Układ Zbiorowy Pracy dla Pracowników Wojskowych Jednostek Organizacyjnych Sfery Budżetowej zawarty w dniu 8 czerwca 1998 r. zarejestrowany pod Nr U-LV.

- Decyzja Nr 175/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 12 kwietnia 2007 r. w sprawie powołania Pełnomocnika Ministra Obrony Narodowej do spraw Współpracy ze Związkami Zawodowymi oraz nieetatowego Zespołu do spraw stosowania w resorcie obrony narodowej ponadzakładowych układów zbiorowych pracy (Dz. Urz. MON Nr 8, poz. 99 z późn. zm.).

Zespół powstał w 1995 roku, podstawą jego funkcjonowania były kolejne decyzje Ministra Obrony Narodowej.

Skład

W skład Zespołu wchodzi Pełnomocnik Ministra Obrony Narodowej do spraw Współpracy ze Związkami Zawodowymi oraz przedstawiciele: resortu MON, Sztabu Generalnego WP, Inspektoratu Wojskowej Służby Zdrowia, Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych.

Zadania

Pełnomocnik Ministra Obrony Narodowej ds. Współpracy ze Związkami Zawodowymi jest upoważniony do:

- koordynowania współpracy organów wojskowych ze związkami zawodowymi w sprawach dotyczących pracowników;
- reprezentowania resortu obrony narodowej w pracach międzyresortowych oraz uczestnictwa w konferencjach i naradach dotyczących pracowników;
- koordynowania narad i konferencji oraz organizowania negocjacji z przedstawicielami związków zawodowych zrzeszających pracowników, w sprawach „Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Wojskowych Jednostek Organizacyjnych Sfery Budżetowej”;
- organizowania spotkań Ministra Obrony Narodowej z właściwymi statutowo organami organizacji związkowych zrzeszających pracowników;
- formułowania opinii i wniosków dotyczących problematyki pracowników, a w szczególności:
 - świadczeń socjalnych,
 - zatrudnienia,
 - wynagrodzeń,
 - instrumentów realizacji spraw pracowniczych.

Pełnomocnik jest jednocześnie przewodniczącym Zespołu ds. stosowania w resorcie obrony narodowej ponadzakładowych układów zbiorowych pracy.

Zasadniczym zadaniem Zespołu jest:

- Prowadzenie rokowań (w zakresie aktualizowania przepisów Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Wojskowych Jednostek Organizacyjnych Sfery Budżetowej, przez dokonywanie w nim niezbędnych zmian prawnych w formie protokołów dodatkowych) ze Stroną Związkową reprezentowaną przez:
 - Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Pracowników Wojska,
 - Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”,
 - Związek Zawodowy Pracowników Przemysłu Poligraficznego,
 - Ogólnopolski Pracowniczy Związek Zawodowy „Konfederacja Pracy”,
 - Związek Zawodowy „Militaria”.
- Wypracowywanie stanowiska resortu obrony narodowej w sprawach proponowanych zmian postanowień w ponadzakładowym układzie zbiorowym pracy.
- Przedstawianie uzgodnionych wniosków resortu obrony narodowej podczas negocjacji ze związkami zawodowymi.
- Uzgadnianie stanowiska resortu obrony narodowej dotyczącego treści dokumentów przedkładanych przez związki zawodowe na spotkania negocjacyjne.
- Wyjaśnianie powstałych podczas prowadzonych negocjacji wątpliwości i spraw spornych.

Działalność w 2013 roku

W 2013 r. odbyło się w sumie 7 spotkań.

Na spotkaniach omawiano następujące zagadnienia:

- realokacji środków finansowych wynikających z oszczędności z tytułu optymalizacji zatrudnienia pracowników wojska. Na pierwszym posiedzeniu podjęta została decyzja o powołaniu Zespołu roboczego, którego zadaniem było wypracowanie wspólnego stanowiska dotyczącego realokacji środków na wynagrodzenia pozostających w dyspozycji MON w 2013 r. Uwzględniając wyniki prac Zespołu podjęto decyzje o konieczności wyrównania dysproporcji płacowych w wybranych grupach jednostek wojskowych, a w szczególności w terenowych organach administracji wojskowej (Wojewódzkie Sztaby Wojskowe, wojskowe komendy uzupełnień) oraz pracowniach psychologicznych;

- kwestii pozyskiwania środków finansowych przeznaczonych na poprawę wynagrodzeń nauczycieli w uczelniach wojskowych w 2013 r.;
- dostosowania zapisów w Ponadzakładowym Układzie Zbiorowym Pracy dla Pracowników Wojskowych Jednostek Organizacyjnych Sfery Budżetowej w zakresie stanowisk i kategorii zaszeregowania pracowników działalności podstawowej do rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 28 czerwca 2013 r. w *sprawie warunków wynagradzania za pracę pracowników podmiotów leczniczych działających w formie jednostki budżetowej* (Dz.U. z 2013 r. poz. 769);
- zmian nazewnictwa oraz kategorii zaszeregowania stanowisk występujących w załączniku Nr 1 do PUZP „Tabela stanowisk, zaszeregowania i wymagań kwalifikacyjnych dla nierobotniczych stanowisk pracy, uwzględniająca zmiany organizacyjne w systemie dowodzenia Siłami Zbrojnymi;
- aktualizacji przepisów dotyczących zasad bezpieczeństwa i higieny pracy zawartych w PUZP.

Efektom spotkania było uzgodnienie niektórych propozycji przedstawionych przez Stronę resortową z przedstawicielami związków zawodowych, natomiast w sprawach w których nie uzyskano konsensusu podjęto decyzję o przekazaniu tych spraw do rozpatrzenia przez Zespół roboczy składający się z przedstawicieli Stron Układu.

Ministerstwo Zdrowia

47. Zespół Trójstronny ds. Ochrony Zdrowia

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Trójstronny Zespół Branżowy
Podstawa działania	Regulamin
Umiejscowienie	Ministerstwo Zdrowia
Suma posiedzeń w 2013 r.	3

Podstawa działania

Zespół działa od lutego 2005 r. na podstawie Regulaminu Trójstronnego Zespołu ds. Ochrony Zdrowia. Regulamin dla ZT ds. Ochrony Zdrowia był wynikiem uzgodnień Ministerstwa Zdrowia z Prezydium Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych, które po wielu dyskusjach zdecydowało o branżowej formule tej instytucji trójstronnego dialogu społecznego w obszarze służby zdrowia i umiejscowienia jej, poza Trójstronną Komisją, w resorcie zdrowia.

Skład

Stronę rządową w Zespole reprezentuje po jednym przedstawicielu w randze sekretarza lub podsekretarza stanu z następujących resortów: MZ, MSP, MNiSW, MG, MPiPS. MF.

Stronę pracowników w Zespole reprezentuje po dwóch przedstawicieli wyznaczonych przez: Forum Związków Zawodowych, NSZZ „Solidarność”, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych.

Stronę pracodawców w Zespole reprezentuje po dwóch przedstawicieli wyznaczonych przez: Konfederację Lewiatan, Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej, Związek Rzemiosła Polskiego, Business Centre Club – Związek Pracodawców.

Zadania

Zadaniem Zespołu jest wypracowanie wspólnych stanowisk w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa oraz interesów pracowników i pracodawców, w zakresie obszaru obejmującego ochronę zdrowia dla zachowania pokoju społecznego.

Działalność w 2013 roku

Odbyły się 3 posiedzenia Zespołu. Główne tematy spotkań:

- stan finansów Narodowego Funduszu Zdrowia;
- aktualne prace legislacyjne w obszarze ochrony zdrowia;
- kwestie związane z realizacją przepisów organizujących politykę lekową państwa, w tym omówienie skutków wdrożenia ustawy o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych oraz niektórych innych ustaw;
- funkcjonowanie szpitali samorządowych, klinicznych i instytutów badawczych w kontekście zmian finansowych oraz ich finansowanie;
- kwestie dotacji i inwestycji finansowanych w roku 2012 z budżetu państwa w części pozostającej w dyspozycji Ministra Zdrowia oraz planów wydatkowania środków w tym zakresie w roku 2013, a także wydatkowania środków unijnych w programach, dla których jednostką wdrożeniową jest Ministerstwo Zdrowia.

48. Zespół do spraw analizy i oceny zabezpieczenia społeczeństwa w świadczenia pielęgniarskie i położnicze oraz określenia kryteriów będących podstawą ustalania priorytetów w zakresie kształcenia podyplomowego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Zdrowia
Suma posiedzeń w 2013 r.	6

Podstawa działania

Zarządzenie Ministra Zdrowia z dnia 2.04.2012 r. w sprawie powołania Zespołu do spraw analizy i oceny zabezpieczenia społeczeństwa w świadczenia pielęgniarskie i położnicze oraz określenia kryteriów będących podstawą ustalania priorytetów w zakresie kształcenia podyplomowego został powołany (Dz. Urz. MZ, z 2012 r. poz. 13, poz. 86, z 2013 r. poz. 26).

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele Ministerstwa Zdrowia, Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych, Narodowego Funduszu Zdrowia, Centrum Kształcenia Podyplomowego Pielęgniarek i Położnych, Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Pielęgniarek i Położnych, samorządu zawodowego pielęgniarek i położnych,

Zadania

- Zadaniem Zespołu jest:
- analiza i ocena zabezpieczenia świadczeń wykonywanych przez pielęgniarki i położne w wybranych obszarach ochrony zdrowia, o których mowa w art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027, z późn. zm.);
- przedstawienie ministrowi do spraw zdrowia propozycji rozwiązań dotyczących struktury i organizacji udzielania świadczeń zdrowotnych przez pielęgniarki i położne w wybranych obszarach ochrony zdrowia;
- analiza zapotrzebowania na różne rodzaje kształcenia podyplomowego, w szczególności: szkolenia specjalizacyjne dofinansowywane ze środków publicznych;
- przedstawienie propozycji rozwiązań legislacyjnych w zakresie kształcenia podyplomowego, w szczególności szkoleń, o których mowa w pkt 3;
- ustalenie kryteriów wyboru priorytetowych dziedzin szkoleń, o których mowa w pkt 3.

Działalność w 2013 roku

W 2013 roku członkowie Zespołu spotkali się 6 razy. Prace Zespołu koncentrowały się na gromadzeniu i analizie informacji dotyczących kształcenia zawodowego pielęgniarek i położnych, kształcenia podyplomowego, świadczeń realizowanych przez pielęgniarki i położne. Charakterystyka populacji pielęgniarek i położnych w Polsce to obszar zagadnień, którego zadaniem było pokazanie specyfiki pracy pielęgniarki i położnej oraz aktualnej sytuacji kadrowej w pielęgniarstwie i położnictwie.

Ustalono, że wynikiem prac Zespołu będą wypracowane dwa dokumenty. Biorąc pod uwagę wartość merytoryczną zgromadzonych informacji oraz możliwość szerokiego wykorzystania ich treści m.in. przez kadrę zarządzającą, przewiduje się wydanie szerszej wersji dokumentu w formie publi-

kacji. Przygotowano także wersję skróconą, która jest streszczeniem najważniejszych zagadnień prezentowanych podczas prac Zespołu. Zakres informacji zawartych w przygotowywanych dokumentach składa się IV części:

Część I

- Charakterystyka demograficzna społeczeństwa polskiego.
- Sytuacja epidemiologiczna.
- Kształcenie zawodowe pielęgniarek i położnych.
- Kształcenie podyplomowe.
- Pielęgniarka i położna w systemie ochrony zdrowia.
- Charakterystyka populacji pielęgniarek i położnych w Polsce.

Część II

Analiza i ocena zabezpieczenia świadczeń wykonywanych przez pielęgniarki i położne w ochronie zdrowia w zakresie:

- podstawowej opieki zdrowotnej; ambulatoryjnej opieki specjalistycznej;
- leczenia szpitalnego; opieki psychiatrycznej i leczenia uzależnień; rehabilitacji leczniczej;
- świadczeń pielęgnacyjnych i opiekuńczych w ramach opieki długoterminowej;
- leczenia stomatologicznego; lecznictwa uzdrowiskowego;
- zaopatrzenia w wyroby medyczne, na zlecenie osoby uprawnionej, oraz ich naprawy, o których mowa w ustawie o refundacji;
- ratownictwa medycznego; opieki paliatywnej i hospicyjnej;
- świadczeń wysokospecjalistycznych; programów zdrowotnych;
- medycyny pracy, domy pomocy społecznej, żłobki, stacje sanitarno-epidemiologiczne.

Część III

Kryteria wyboru priorytetowych dziedzin szkolenia specjalizacyjnego.

Część IV

Rekomendacje rozwiązań dotyczące struktury i organizacji udzielania świadczeń zdrowotnych przez pielęgniarki i położne w wybranych obszarach ochrony zdrowia oraz kształcenia podyplomowego.

Zgodnie z zarządzeniem **Zespół zakończył pracę z dniem 31 grudnia 2013 r.**

49. Zespół do Spraw Opracowania Norm Zatrudnienia i Wartościowania Stanowisk Pracy dla Pracowników Wykonujących Zawody Medyczne Objętych Skróconą Dobową Normą Czasu Pracy

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Zdrowia
Suma posiedzeń w 2013 r.	1

Podstawa działania

Zarządzenie Ministra Zdrowia z dnia 4 marca 2011 r. w sprawie powołania Zespołu do Spraw Opracowania Norm Zatrudnienia i Wartościowania Stanowisk Pracy dla Pracowników Wykonujących Zawody Medyczne Objętych Skróconą Dobową Normą Czasu Pracy.

Zespół jest organem pomocniczym ministra właściwego do spraw zdrowia.

Skład

- Przewodniczący – dyrektor Departamentu Dialogu Społecznego;
- przedstawiciele Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Techników Medycznych Elektroradiologii;
- przedstawiciele Polskiego Lekarskiego Towarzystwa Radiologicznego Sekcji Techników Elektroradiologii;
- przedstawiciele Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Techników Medycznych Radioterapii;
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw zdrowia.

Zadania

Zespół ma za zadanie wypracować, przy udziale przedstawicieli związków zawodowych, propozycje norm zatrudnienia i wartościowania stanowisk pracy dla pracowników wykonujących zawody medyczne objętych skróconą dobową normą czasu pracy. Opracowane propozycje zostaną następnie przedstawione do akceptacji ministrowi właściwemu do spraw zdrowia.

Działalność w 2013 roku

Odbyło się 1 posiedzenie Zespołu.

Posiedzenie poświęcone było omówieniu postulatów strony społecznej w zakresie organizacji i warunków pracy pracowników wykonujących zawody medyczne objętych skróconą dobową normą czasu pracy.

Urząd Zamówień Publicznych

50. Rada Zamówień Publicznych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	Urząd Zamówień Publicznych
Suma posiedzeń w 2013 r.	3

Podstawa działania

Rada Zamówień Publicznych jest organem doradczo-opiniodawczym Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych, powołanym na podstawie art. 157 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz.U. z 2013 r. poz. 907 ze zm.).

Skład

W skład Rady wchodzi od 10 do 15 członków powoływanych przez Prezesa Rady Ministrów.

Uprawnionymi do zgłaszania kandydatów są w szczególności kluby parlamentarne, ogólnokrajowe organizacje samorządu terytorialnego oraz ogólnokrajowe organizacje przedsiębiorców.

Rada Zamówień Publicznych w obecnym składzie 15 osobowym została powołana przez Prezesa Rady Ministrów w dniu 1 grudnia 2008 r. Nazwiska oraz informacje dotyczące członków Rady Zamówień Publicznych dostępne są na stronie BIP Urzędu Zamówień Publicznych.

Zadania

Zgodnie z art. 157 ust. 2 ustawy Prawo zamówień publicznych do zadań Rady Zamówień Publicznych należy:

1. wyrażanie opinii w szczególnie istotnych sprawach systemu zamówień, przedstawionych jej przez Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych;
2. opiniowanie projektów aktów normatywnych dotyczących zamówień;
3. opiniowanie rocznych sprawozdań Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych o funkcjonowaniu systemu zamówień;

4. ustalanie zasad etyki zawodowej osób wykonujących określone w ustawie zadania w systemie zamówień.

Działalność w 2013 roku

W 2013 roku odbyły się 3 posiedzenia Rady, na których były omawiane następujące zagadnienia:

- Projekty rozporządzeń:
 - w sprawie rodzaju dokumentów, jakich może żądać zamawiający od wykonawcy oraz form, w jakich te dokumenty mogą być składane,
 - zmieniające rozporządzenie w sprawie wzorów ogłoszeń zamieszczanych w Biuletynie Zamówień Publicznych,
 - w sprawie regulaminu postępowania przy rozpatrywaniu odwołań,
 - w sprawie zakresu informacji zawartych w rocznym sprawozdaniu o udzielonych zamówieniach, jego wzoru oraz sposobu przekazywania;
- informacja o pracach nad nowymi dyrektywami Unii Europejskiej;
- stanowisko Rady do poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy Prawo zamówień publicznych;
- sprawozdanie Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych o funkcjonowaniu systemu zamówień publicznych w 2012 roku;
- informacja Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych dotycząca postulatów zmian ustawy – Prawo zamówień publicznych zgłoszonych przez środowiska naukowe;
- projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo zamówień publicznych (dot. prog);
- informacja Prezesa Urzędu o poselskich projektach ustaw o zmianie ustawy – Prawo zamówień publicznych;
- projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo zamówień publicznych (dot. rażąco niskiej ceny);
- poselski projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo zamówień publicznych.

Na posiedzeniu w dniu 7 maja 2013 r. Rada Zamówień Publicznych podjęła Uchwałę w sprawie zaopiniowania projektu Sprawozdania Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych o funkcjonowaniu systemu zamówień publicznych w 2012 r.

Wyższy Urząd Górniczy

51. Komisja Bezpieczeństwa Pracy w Górnictwie

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	WUG
Suma posiedzeń w 2013 r.	2

Podstawa działania

Komisja Bezpieczeństwa Pracy w Górnictwie jest organem opiniodawczo-doradczym Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego. Działa na podstawie Zarządzenia Nr 13 Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego z dnia 16 grudnia 2011 r. w sprawie Komisji Bezpieczeństwa Pracy w Górnictwie (Dz. Urz. WUG z 2012 r. poz. 1).

Skład

W skład Komisji wchodzi przedstawiciele: Głównego Instytutu Górniczego, Centrum Badawczo-Rozwojowego CUPRUM, Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, Politechniki Śląskiej w Gliwicach, Politechniki Wrocławskiej, Centralnego Instytutu Ochrony Pracy – Państwowego Instytutu Badawczego, Państwowej Inspekcji Pracy, przedsiębiorców górniczych, związków pracodawców górniczych, związków zawodowych działających w górnictwie, Centralnej Stacji Ratownictwa Górniczego, Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Górnictwa.

Zadania

Do zadań Komisji należy przygotowanie opinii i wniosków dla Prezesa WUG w zakresie:

1. bezpieczeństwa i higieny pracy;
2. zastosowania przepisów wydanych na podstawie art. 120 ust. 1 i 2 lub art. 124 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze;
3. szkoleń prowadzonych dla osób wykonujących czynności w ruchu zakładów górniczych oraz specjalistycznych szkoleń w zakresie ratownictwa górniczego;

4. zagadnień niewymienionych w pkt 1–3, istotnych dla bezpieczeństwa pracy w górnictwie, wskazanych przez Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego.

Działalność w 2013 roku

Komisja Bezpieczeństwa Pracy w Górnictwie spotkała się na posiedzeniach w 2013 roku 2 razy, przedmiotem obrad były tematy:

- ocena stanu bezpieczeństwa pracy w górnictwie w 2012 r. i 3013 r.;
- zagrożenia powszechne związane z prowadzeniem nielegalnej eksploatacji kopalin;
- katalog dobrych praktyk w zakładach przeróbki mechanicznej węgla;
- informacja dotycząca uciezkowego aparatu powietrznego ZSP „MANTA”;
- informacja na temat działań podjętych przez F.S.R. i L.G. „FASER” S.A. w Tarnowskich Górach w związku z występowaniem usterek w aparatach uciezkowych użytkowanych w kopalniach;
- przedstawienie opinii Grupy Roboczej ds. Węgla Kamiennego dotyczącej:
 - struktury kosztów ponoszonych na bezpieczeństwo i higienę pracy,
 - rodzajów kosztów ponoszonych przez przedsiębiorcę w związku z wypadkiem przy pracy;
- informacja o realizacji zadania badawczego nr 1 „Opracowanie nowej kategoryzacji zagrożeń naturalnych w podziemnych zakładach górniczych wraz z jej doświadczalną weryfikacją” realizowanego w ramach projektu badawczego „Poprawa bezpieczeństwa w kopalniach”.

Komisja w 2013 r. podjęła dwie uchwały:

- Uchwałę dotyczącą rozpowszechnienia Katalogu dobrych praktyk, których wdrożenie w zakładach przeróbki mechanicznej węgla kamiennego powinno poprawić stan bezpieczeństwa, warunki i higienę pracy. Komisja zaleciła wzmożenie działań przedsiębiorców w zakresie bhp.
- Uchwałę dotyczącą obliczania przez przedsiębiorców górniczych nakładów finansowych na cele bhp oraz kosztów wypadków przy pracy zgodnie z opracowaniami:
 - „Wykaz stanowisk kosztów do sporządzania zestawienia nakładów finansowych na cele BHP”.
 - „Rodzaje kosztów ponoszonych przez przedsiębiorcę w związku z wypadkiem przy pracy”.

Główny Urząd Statystyczny

53. Rada Statystyki

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	GUS
Suma posiedzeń w 2013 r.	11

Podstawa działania

Rada Statystyki jest organem opiniodawczo-doradczym w sprawach statystyki działającym przy Prezesie Rady Ministrów.

Rada Statystyki została utworzona na mocy przepisów ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz.U. Nr 88, poz. 439 z późn. zm.).

Pierwsza kadencja Rady przypadła na lata 1996–2000. Rada drugiej kadencji działała od lutego 2001 r. do 30 czerwca 2002 r. a trzeciej od 1 lipca 2002 r. do 30 czerwca 2007 r. Czwarta kadencja Rady rozpoczęła się 1 lipca 2007 r. i zakończyła 30 czerwca 2012 r. Od 1 lipca 2012 r. działa Rada piątej kadencji.

Skład

W składzie Rady Statystyki piątej kadencji znajduje się 19 osób: pięciu przedstawicieli reprezentujących organy administracji rządowej, jedna osoba reprezentująca administrację samorządową (strona samorządowa w Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu), jeden przedstawiciel Narodowego Banku Polskiego, trzy osoby reprezentujące organizacje społeczne, samorząd zawodowy i gospodarczy (Polskie Towarzystwo Ekonomiczne, Polski Związek Emerytów, Rencistów i Inwalidów, Krajowa Izba Gospodarcza), czterech reprezentantów organizacji pracodawców (Związek Rzemiosła Polskiego, Konfederacja Pracodawców Polskich, Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan, Business Centre Club), trzech przedstawicieli związków zawodowych (OPZZ, NSZZ „Solidarność”, Forum Związków Zawodowych), dwóch ekspertów z zakresu nauk społecznych i ekonomicznych.

Zadania

Do zadań Rady należy:

- ustalanie, na podstawie propozycji przygotowanej przez GUS, corocznie, na każdy następny rok projektu programu badań statystycznych;
- przedstawianie Radzie Ministrów, nie później niż do 30 czerwca każdego roku, projektu programu badań statystycznych statystyki publicznej;
- rekomendowanie przeprowadzenia badań nowych i badań cyklicznych o szerokim zasięgu obserwacji statystycznej oraz związanych z nimi prac metodologicznych i przygotowawczych, projektowanych na okres najbliższych dziesięciu lat;
- ocena realizacji programu badań statystycznych statystyki publicznej oraz formułowanie opinii w innych sprawach mających istotne znaczenia dla rozwoju statystyki publicznej;
- opiniowanie projektu wydatków budżetowych na badania statystyczne.

Działalność w 2013 roku

Do podstawowego zakresu prac członków Rady Statystyki należy dbałość o zabezpieczenie informacji statystycznej dla użytkowników tych dziedzin życia gospodarczego i społecznego, których reprezentują w Radzie. Wnoszą oni istotny wkład podczas corocznych prac nad projektami programu badań statystycznych statystyki publicznej, ustosunkowując się zarówno do zakresu tematycznego badań, sposobów i częstotliwości ich prowadzenia jak i ponoszonych społecznych kosztów obserwacji statystycznych.

W 2013 roku odbyło się 11 posiedzeń. Główne tematy:

- Działalność Urzędu Patentowego RP. Omówiono pojęcia związane z ochroną patentową, systemy ochrony własności przemysłowej, podstawy prawne ochrony patentowej, warunki walidowania w Polsce patentów europejskich, liczbę zgłoszeń wynalazków dokonanych w urzędach krajowych w wybranych państwach.
- Raport dotyczący wyników pierwszego w Polsce badania wskaźnika Human Development Index (HDI) na poziomie lokalnym (LHDI). Projekt zrealizowany był na zlecenie Ministerstwa Rozwoju Regionalnego jako komponent wskaźnikowy w ramach projektu „Strategiczne zarządzanie rozwojem – poprawa jakości rządzenia w Polsce” finansowanego przez Unię Europejską w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki.

- Rada zapoznała się z podstawowymi sugestiami zgłoszonymi przez użytkowników statystyki do projektu badań statystycznych na rok 2014.
- Rada Statystyki zapoznała się ze stanem i planem rozwoju statystyki usług biznesowych.
- Rada Statystyki zapoznała się z informacją dotyczącą kosztów badań statystycznych statystyki publicznej planowanych na rok 2014. W dyskusji zwrócono uwagę na m.in. konieczność przeprowadzenia pogłębionej i retrospektywnej analizy kosztów badań statystycznych z podziałem na badania stałe i cykliczne, potrzebę priorytetyzacji badań uwzględniającej przede wszystkim zobowiązania międzynarodowe i krajowe oraz konieczność dokonania porównań, uwzględniając parytet siły nabywczej, kosztów badań w innych krajach. Dla potrzeb analitycznych zaproponowano opracowanie zestawienia kosztów badawczych poszczególnych dziedzin z udziałem tych dziedzin we wzroście PKB oraz oceny spadku kosztów badawczych w wyniku wykorzystania administracyjnych źródeł danych. Negatywnie oceniono poglądy dotyczące zmniejszania kosztów badań poprzez ograniczanie ich zakresu w okresie kryzysu gospodarczego wskazując, że właśnie wtedy niezbędne jest pozyskiwanie większej liczby danych statystycznych umożliwiających podejmowanie właściwych decyzji gospodarczych.
- „System informacji geograficznej (GIS), a portal geostatystyczny GUS”. Omówiono ponad 100-letnią historię wykorzystywania materiałów kartograficznych i geodezyjnych w prezentowaniu w układzie przestrzennym zjawisk zachodzących w społeczeństwie, gospodarce i środowisku naturalnym.
- Rada zapoznała się z perspektywami pełnego wykorzystania administracyjnych źródeł danych w statystyce publicznej w okresie do 2017 r. Omówiono dotychczasową modernizację procesów statystycznych w zakresie wykorzystania administracyjnych źródeł danych, ich cele, uzyskane efekty oraz plany wykorzystania administracyjnych źródeł danych w poszczególnych obszarach statystyki publicznej.
- Rada przyjęła informację dotyczącą prac nad projektem programu badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2014.
- Rada Statystyki wysłuchała informacji na temat zmian w latach 2006–2012 systemu wag stosowanych w obliczaniu wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych.

- Członkowie Rady Statystyki zapoznali się z założeniami integracji sprawozdawczości statystycznej. Celem integracji jest stworzenie nowoczesnego systemu informacyjnego, w którym występowałyby: dążenie do spójnego opisu zjawisk, udostępnienie mechanizmów budowy alternatywnych modeli rozwiązań dla stawianego problemu, integracja informacji w ramach form organizacyjnych wytwarzania wiedzy, szybkie reagowanie na potrzeby informacyjne i otwartość na szybką implementację nowych rozwiązań technologicznych. Idea integracji formularzy nawiązuje do zapisów Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego programu statystycznego na lata 2013–2017 oraz wychodzi naprzeciw wytycznym Europejskiego Kodeksu Praktyk Statystycznych, opisanym w formie zasad dotyczących w szczególności procesów statystycznych związanych z tworzeniem danych. Rada Statystyki poparła przedstawione kierunki prac związane z integracją badań statystycznych.
- Stan prac nad projektem programu badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2014.
- Projekt programu badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2014, który zgodnie z ustawą o statystyce publicznej, Rada Statystyki winna przedłożyć Radzie Ministrów do końca czerwca br. Rada Statystyki podjęła decyzję o uzupełnieniu projektu tego programu badaniem dotyczącym działalności związków zawodowych i jej uwarunkowań społeczno-gospodarczych oraz badaniem płacy minimalnej w jednostkach zatrudniających do 9 osób. Następnie uznając, że projekt programu badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2014 ujmuje badania, których wyniki mają podstawowe znaczenie dla obserwacji procesów społecznych i gospodarczych w stopniu odpowiadającym aktualnym potrzebom i możliwościom finansowym i badawczym, Rada Statystyki przyjęła uchwałę w sprawie projektu programu badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2014, projekt rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie tego programu oraz opinię dotyczącą projektu wydatków budżetowych na badania statystyczne w roku 2014.
- Statystyka ubóstwa oraz wykluczenia. Ograniczenie skali ubóstwa i wykluczenia społecznego w Europie o 20 mln osób, stanowi jeden z pięciu celów rozwojowych, zatwierdzonej przez Radę Europejską w 2010 r., „Strategii na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu – Europa 2020”. Działania dotyczące reali-

- zacji celów założonych dla Polski zostały zawarte w Krajowym Programie Reform na rzecz realizacji strategii Europa 2020, przyjętym przez Radę Ministrów w 2011 r.
- Nowa koncepcja realizacji statystycznych badań rolniczych w Głównym Urzędzie Statystycznym. Omówiono uwarunkowania wpływające na statystykę rolniczą, nowe potrzeby informacyjne, zmiany dotyczące organizacji i metodologii zbierania danych, integrację danych administracyjnych i danych z badań oraz problem rejestru gospodarstw rolnych. W dyskusji wskazano na zmieniające się potrzeby informacyjne wynikające zarówno ze Wspólnej Polityki Rolnej, jak i z potrzeb krajowych i związaną z tym konieczność odrębnej organizacji statystyki rolniczej umożliwiającą bieżącą obserwację zmian, szerszą analizę przestrzenną i w dłuższych okresach czasu, przy zachowaniu odpowiedniej jakości danych jak i ograniczaniu obciążenia respondentów.
 - Rada zapoznała się z systemem wskaźników kluczowych dla monitorowania i programowania polityki rozwoju, określanym jako STRATEG, który uruchomiony będzie 30 września 2013 r. System stworzony jest przez GUS na mocy porozumienia zawartego pomiędzy Ministrem Rozwoju Regionalnego a Prezesem GUS. Baza danych systemu obejmuje dane roczne (od 2003 r.) dla Polski ogółem, województw i innych poziomów agregacji terytorialnej, obszarów funkcjonalnych oraz krajów członkowskich Unii Europejskiej. System stanowi istotne narzędzie w prowadzeniu polityki rozwoju. Ogółem znajduje się w nim blisko 700 wskaźników z ponad 80 źródeł. Zakres informacji dotyczy już m.in. Strategii 2020, Długookresowej Strategii Rozwoju Kraju, Średniookresowej Strategii Rozwoju Kraju, Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju, Strategii Rozwoju Polski Wschodniej.
 - Rada Statystyki zapoznała się z działalnością statystyczną banków centralnych na przykładzie Narodowego Banku Polskiego.
 - Problemy ujęcia działalności parabanków w statystyce publicznej,
 - Rada przyjęła harmonogram prac i założenia do opracowania projektu programu badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2015.
 - Informacja o nowym Europejskim Systemie Rachunków Narodowych i Regionalnych w Unii Europejskiej (ESA2010) oraz o jego wdrażaniu. ESA2010 jest zaktualizowaną wersją ESA'95.
 - Aktualny stan prac nad nowelizacją ustawy o statystyce publicznej. Powołano zespół Rady do opracowania uchwały w sprawie nowelizacji ustawy o statystyce publicznej.

- Członkowie Rady zapoznali się z problematyką dotyczącą wyznań religijnych w statystyce publicznej. Temat podjęty został w 24 rocznicę współpracy GUS z Instytutem Statystyki Kościoła Katolickiego.
- Dyskusja nad metodologią szacowania kosztów badań statystycznych w kontekście sprecyzowania zapisu dotyczącego tych kosztów w nowelizowanej aktualnie ustawie o statystyce publicznej.
- Omówiono badania nowe, cykliczne i zmienione w projekcie programu badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2015.
- Rada dokonała przeglądu tematów posiedzeń Rady Statystyki planowanych na rok 2014.

Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

53. Rada Ubezpieczenia Społecznego Rolników

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ kontrolno-opiniotwórczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	KRUS
Suma posiedzeń w 2013 r.	33

Podstawa działania

Rada Ubezpieczenia Społecznego Rolników reprezentuje interesy ubezpieczonych i świadczeniobiorców dotyczące ubezpieczenia i działalności Kasy.

Rada Ubezpieczenia Społecznego Rolników funkcjonuje na podstawie art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (tekst jedn. Dz.U. z 2008 r. Nr 50, poz. 291 z późn. zm.).

Skład

Kandydatów na członków Rady zgłaszają społeczno-zawodowe organizacje rolników i związki zawodowe rolników indywidualnych o ogólnopolskim zasięgu działania.

Radę powołuje w składzie 25 osób na 3-letnią kadencję, Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

W skład Rady Ubezpieczenia Społecznego Rolników **VIII kadencji (2011–2013)**, wchodzi 25 członków desygnowanych przez:

- Krajową Federację Producentów Zbóż;
- Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych;
- Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Rolników Indywidualnych „Solidarność”;
- Związek Sadowników Rzeczypospolitej Polskiej;
- Związek Zawodowy „Centrum Narodowe Młodych Rolników”;
- Związek Zawodowy Rolników „Ojczyzna”;
- Związek Zawodowy Rolnictwa „Samoobrona”.

Zadania

Z mocy ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników Rada Rolników jest uprawniona do:

- kontrolowania i oceny działalności KRUS;
- opiniowania projektów aktów prawnych regulujących ubezpieczenie, w szczególności aktów wykonawczych do ustawy oraz aktów prawnych mających bezpośredni wpływ na funkcjonowanie ubezpieczenia;
- opiniowania projektów programów działania i planów finansowych Kasy;
- rozpatrywania sprawozdania z działalności Kasy i funduszu składkowego;
- występowania do organów administracji państwowej, instytucji państwowych i organów jednostek samorządu terytorialnego o podjęcie określonych inicjatyw lub działań w sprawach związanych z ubezpieczeniem;
- ustalania wysokości składki na ubezpieczenie wypadkowe, chorobowe i macierzyńskie;
- wnioskowanie o ustalenie ulg w wysokości składki na ubezpieczenie wypadkowe, chorobowe i macierzyńskie;
- wnioskowania o określenie, jakie czynności traktuje się, w zakresie uprawnień do świadczenia z ubezpieczenia z tytułu wypadku przy pracy rolnicze, na równi z czynnościami związanymi z prowadzeniem działalności rolniczej;
- wnioskowania o zmianę wysokości jednorazowego odszkodowania przysługującego za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu;
- wnioskowania o ustalenie wysokości zasiłku chorobowego oraz określania przypadków, w których zasiłek ten przysługuje;
- wnioskowanie o korzystniejszy sposób ustalenia wysokości zasiłku z tytułu urodzenia dziecka, a także z tytułu przyjęcia dziecka w wieku do jednego roku na wychowanie;
- wnioskowanie o ustanowienie premii dla rolników płacących składki oraz dla osób pobierających świadczenia, z tytułu wyrażenia zgody na pobór składki lub wypłatę świadczenia w sposób prowadzący do obniżenia kosztów poboru albo wypłaty.

Działalność w 2013 roku

Łącznie odbyło się 33 spotkań, w tym:

- 8 posiedzeń plenarnych Rady Ubezpieczenia Społecznego Rolników;
- 5 posiedzeń Prezydium Rady;
- 20 posiedzeń Komisji stałych Rady.

Na posiedzeniach Rada Ubezpieczenia Społecznego Rolników między innymi:

- opiniowała projekty programów działania i planów finansowych Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego;
- rozpatrywała i opiniowała sprawozdanie z działalności Kasy i Funduszu Składkowego Ubezpieczenia Społecznego Rolników;
- występowała do organów administracji państwowej o podjęcie określonych inicjatyw lub działań w sprawach związanych z systemem ubezpieczenia społecznego rolników;
- opiniowała projekty ustaw dotyczących ubezpieczenia społecznego.

Podstawową działalność merytoryczną Rady Rolników realizowały **stałe komisje Rady:**

- Komisja Organizacji i Gospodarki Finansowej Kasy,
- Komisja Prewencji i Rehabilitacji,
- Komisja ds. Ubezpieczeń,
- Komisja ds. Świadczeń.

Główne tematy posiedzeń:

- Ustalenie wysokości miesięcznej składki na ubezpieczenie wypadkowe, chorobowe i macierzyńskie na poszczególne kwartały.
- Zaopiniowanie podwyższenia wysokości jednorazowego odszkodowania za 1% stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, w skutek wypadku przy pracy rolniczej lub rolniczej choroby zawodowej.
- Zaopiniowanie sprawozdania z działalności Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego i Funduszu Składkowego Ubezpieczenia Społecznego Rolników za 2012 r.
- Zaopiniowanie planu pracy Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego na 2013 r.
- Zaopiniowanie projektu planu rzeczowo-finansowego Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego na 2014 r.
- Informacja o rehabilitacji leczniczej osób uprawnionych do świadczeń KRUS w 2012 r.
- Omówienie zmian w systemie ubezpieczenia społecznego i zdrowotnego w 2013 r.
- Określenie ustawodawstwa właściwego na podstawie przepisów wspólnotowych i umów dwustronnych.

- Pomoc publiczna w rolnictwie.
- Działania prewencyjne Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego na rzecz zmniejszenia liczby wypadków przy pracy i chorób zawodowych rolników.
- Informacja o realizacji zadań z zakresu orzecznictwa lekarskiego.
- Stan bezpieczeństwa pracy w gospodarstwach rolnych w 2012 r. – wypadki przy pracy i choroby zawodowe rolników.
- Bezpieczeństwo informacji w Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego.
- Turnusy rehabilitacyjne dla dzieci rolników organizowane przez KRUS.
- Wypadki przy pracy i choroby zawodowe rolników – analiza przyczyn, okoliczności i skutków.
- Ochrona zdrowia w działalności KRUS (prewencja, orzecznictwo lekarskie, rehabilitacja).
- Omówienie zmian w ustawie z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników po wejściu w życie ustawy z dnia 11 maja 2012 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw.
- Nowelizacja przepisów dotyczących zasiłku macierzyńskiego dla rolników od 1 września 2013 r.
- Zagraniczne doświadczenia funkcjonowania ubezpieczenia społecznego rolników – polski dorobek i głos w debacie publicznej.
- Posumowanie organizowanych przez Kasę Rolniczego Ubezpieczenia turnusów rehabilitacyjnych dla dzieci w 2013 r.
- Podsumowanie XI edycji Ogólnokrajowego Konkursu „Bezpieczne Gospodarstwo Rolne 2013”.
- Informacja na temat waloryzacji świadczeń z Funduszu emerytalno-rentowego.
- Informacja o stanie rozliczeń z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne rolników.
- Towarzystwa Ubezpieczeń Wzajemnych „TUW”, a rynek ubezpieczeniowy.

Rada Ubezpieczenia Społecznego Rolników wyraża swoje stanowisko w formie uchwał i wniosków.

Podjęte uchwały

Rada Ubezpieczenia Społecznego Rolników w 2013 r. podjęła 11 uchwał dotyczących m.in.:

- wysokości miesięcznej składki na ubezpieczenie wypadkowe, chorobowe i macierzyńskie w poszczególnych kwartałach;
- projektu planu rzeczowo-finansowego Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego na 2013 r.;
- opinii do sprawozdania z działalności Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego i Funduszu Składkowego Ubezpieczenia Społecznego Rolników za 2012 r.;
- planu pracy Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego na 2013 r.;
- w sprawie podwyższenia zasiłku macierzyńskiego;
- wystąpienia do Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z wnioskiem o podwyższenie wysokości jednorazowego odszkodowania przysługującego za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu od III kwartału 2014 r.;
- projektu planu rzeczowo-finansowego Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego na 2014 r.

Rada Rolników zaopiniowała:

- poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw;
- poselski projekt ustawy o Korpusie Weteranów Walk o Niepodległość Rzeczypospolitej Polskiej;
- poselski projekt ustawy o uzgodnieniu płci;
- senacki projekt ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw;
- poselskie projekty ustaw o związkach partnerskich oraz Przepisy wprowadzające ustawę o związkach partnerskich;
- poselski projekt ustawy o zniesieniu Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, zmianie ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników oraz niektórych innych ustaw;
- rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy o składkach na ubezpieczenie zdrowotne rolników za lata 2012 i 2013.

**II. Instytucje z udziałem partnerów społecznych
w państwowych jednostkach organizacyjnych,
funduszach celowych
w 2013 roku**

Agencja Rynku Rolnego (ARR)

1. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mięsa Wieprzowego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zarządzanie funduszem promocji
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	ARR
Suma posiedzeń w 2013 r.	4

Podstawa działania

Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mięsa Wieprzowego została powołana w dniu 30.11.2009 r., na mocy ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych.

Skład

Zgodnie z art. 10 pkt 2 ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych Komisja składa się z 9 członków, w tym:

- 4 członków reprezentujących podmioty prowadzące chów lub hodowlę świń, wybranych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe organizacje tych podmiotów;
- 4 członków reprezentujących zakłady prowadzące działalność w zakresie przetwórstwa mięsa oraz niebędących zakładami przetwórczymi przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie uboju świń, wybranych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe zakłady zrzeszające zakłady przetwórcze oraz niebędących zakładami przetwórczymi przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie uboju świń;
- 1 członka reprezentującego izby rolnicze, wybranego spośród kandydatów zgłoszonych przez Krajową Radę Izb Rolniczych.

Zadania

- reprezentowanie interesów branży mięsa wieprzowego, wobec ministra właściwego ds. do spraw rynków rolnych, innych organów administracji

- publicznej oraz Prezesa Agencji Rynku Rolnego w zakresie zarządzania funduszem promocji właściwym dla branży mięsnej;
- ustalenie zasad gospodarowania środkami finansowymi Funduszu Promocji Mięsa wieprzowego;
- ustalenie planu finansowego Funduszu Promocji Mięsa Wieprzowego;
- sporządzenie sprawozdania rzeczowego Funduszu Promocji Mięsa Wieprzowego;
- uchwalenie regulaminu komisji zarządzającej.

Działalność w 2013 roku

Odbyły się 4 spotkania, przyjęto 8 uchwał. Podczas prac:

- rozpatrzono propozycje do zmiany planu finansowego Funduszu Promocji Mięsa Wieprzowego na rok 2013;
- dokonano zmiany planu finansowego na rok 2013;
- sporządzono sprawozdanie rzeczowe za rok 2012;
- rozpatrzono propozycje do planu finansowego Funduszu Promocji Mięsa Wieprzowego na rok 2014;
- uchwalono plan finansowy na rok 2014;
- zapoznawano się z aktualnym stanem środków na koncie Funduszu Promocji Mięsa Wieprzowego;
- podjęto uchwałę w sprawie wyboru Prezydium;
- analizowano realizację planu finansowego na rok 2013;
- podjęto ustalenia odnośnie finansowania ze środków Funduszu Promocji Mięsa Wieprzowego działań o charakterze antykryzysowym.

2. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mięsa Wołowego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zarządzanie funduszem promocji
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	ARR
Suma posiedzeń w 2013 r.	5

Podstawa działania

Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mięsa Wołowego została powołana w dniu 30.11.2009 r. na mocy ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych.

Skład

Zgodnie z art. 10 pkt 3 ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych Komisja składa się z 9 członków, w tym:

- 4 członków reprezentujących podmioty prowadzące chów lub hodowlę bydła rzeźnego, wybranych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe organizacje tych podmiotów;
- 4 członków reprezentujących zakłady prowadzące działalność w zakresie przetwórstwa mięsa oraz niebędących zakładami przetwórczymi przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie uboju bydła, wybranych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe zakłady zrzeszające zakłady przetwórcze oraz niebędących zakładami przetwórczymi przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie uboju bydła;
- 1 członka reprezentującego izby rolnicze, wybranego spośród kandydatów zgłoszonych przez Krajową Radę Izb Rolniczych.

Zadania

- reprezentowanie interesów branży mięsa wołowego, wobec ministra właściwego ds. rynków rolnych, innych organów administracji publicznej oraz Prezesa Agencji Rynku Rolnego w zakresie zarządzania fundusze promocji właściwym dla branży mięsnej;
- ustalenie zasad gospodarowania środkami finansowymi Funduszu Promocji Mięsa Wołowego;
- ustalanie planu finansowego Funduszu Promocji Mięsa Wołowego;
- sporządzanie sprawozdania rzeczowego Funduszu Promocji Mięsa Wołowego;
- uchwalanie regulaminu komisji zarządzającej.

Działalność w 2013 roku

Odbyły się 5 spotkań, przyjęto 8 uchwał. Podczas prac:

- rozpatrzono propozycje do zmiany planu finansowego Funduszu Promocji Mięsa Wołowego na rok 2013;

- dokonano zmiany planu finansowego na rok 2013;
- sporządzono sprawozdanie rzeczowe za rok 2012;
- rozpatrzono propozycje do planu finansowego Funduszu Promocji Mięsa Wołowego na rok 2014;
- uchwalono plan finansowy na rok 2014;
- omówiono aktualną sytuację w sektorze wołowiny;
- podjęto ustalenia odnośnie finansowania ze środków Funduszu Promocji Mięsa Wołowego działań o charakterze antykryzysowym;
- podjęto uchwałę w sprawie wyboru Prezydium;
- dyskutowano w sprawie wprowadzenia Strategii Funduszu Promocji;
- analizowano realizację planu finansowego na rok 2013.

3. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Ryb

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zarządzanie funduszem promocji
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	ARR
Suma posiedzeń w 2013 r.	4

Podstawa działania

Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Ryb została powołana w dniu 30.11.2009 r. na mocy ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych.

Skład

Zgodnie z art. 10 pkt 9 ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych Komisja składa się z 9 członków, w tym:

- 4 członków reprezentujących podmioty prowadzące działalność w zakresie połowu ryb śródlądowych lub morskich oraz chowu lub hodowli ryb, powołanych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe organizacje tych podmiotów;
- 4 członków reprezentujących zakłady przetwórcze ryb oraz niebędące zakładami przetwórczymi podmioty skupujące ryby, wybranych spośród

- kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe zakłady zrzeszające zakłady przetwórcze ryb oraz niebędących zakładami przetwórczymi podmioty skupujące ryby;
- 1 członka reprezentującego izby rolnicze, wybranego spośród kandydatów zgłoszonych przez Krajową Radę Izb Rolniczych.

Zadania

- reprezentowanie interesów branży rybnej, wobec ministra właściwego ds. rynków rolnych, innych organów administracji publicznej oraz Prezesa Agencji Rynku Rolnego w zakresie zarządzania funduszem promocji właściwym dla branży rybnej;
- ustalenie zasad gospodarowania środkami finansowymi Funduszu Promocji Ryb;
- ustalanie planu finansowego Funduszu Promocji Ryb;
- sporządzanie sprawozdania rzeczowego Funduszu Promocji Ryb;
- uchwalanie regulaminu komisji zarządzającej.

Działalność w 2013 roku

Odbyły się 4 spotkania, przyjęto 6 uchwał. Podczas prac:

- rozpatrzono propozycje zmiany planu finansowego Funduszu Promocji Ryb na rok 2013;
- dokonano zmiany planu finansowego FPR na rok 2013;
- sporządzono sprawozdanie rzeczowe za rok 2012;
- rozpatrzono propozycje do planu finansowego Funduszu Promocji Ryb na rok 2014;
- uchwalono plan finansowy na rok 2014;
- podjęto uchwałę w sprawie wyboru Prezydium;
- dyskutowano o szacowanych wpływach na Fundusz Promocji Ryb w latach następnych;
- analizowano realizację planu finansowego na rok 2013;
- podjęto ustalenia odnośnie finansowania ze środków Funduszu Promocji Ryb działań o charakterze antykryzysowym.

4. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mięsa Końskiego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zarządzanie funduszem promocji
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	ARR
Suma posiedzeń w 2013 r.	4

Podstawa działania

Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mięsa Końskiego została powołana w dniu 30.11.2009 r. na mocy ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych.

Skład

Zgodnie z art. 10 pkt 4 ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych Komisja składa się z 9 członków, w tym:

- 4 członków reprezentujących podmioty prowadzące chów lub hodowlę koni rzeźnych, wybranych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe organizacje tych podmiotów;
- 4 członków reprezentujących zakłady prowadzące działalność w zakresie przetwórstwa mięsa oraz niebędących zakładami przetwórczymi przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie uboju koni, wybranych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe zakłady zrzeszające zakłady przetwórcze oraz niebędących zakładami przetwórczymi przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie uboju koni;
- 1 członka reprezentującego izby rolnicze, wybranego spośród kandydatów zgłoszonych przez Krajową Radę Izb Rolniczych.

Zadania

- reprezentowanie interesów branży mięsa końskiego, wobec ministra właściwego ds. rynków rolnych, innych organów administracji publicznej oraz Prezesa Agencji Rynku Rolnego w zakresie zarządzania funduszem promocji właściwym dla branży mięsnej;

- ustalenie zasad gospodarowania środkami finansowymi Funduszu Promocji Mięsa Końskiego;
- ustalanie planu finansowego Funduszu Promocji Mięsa Końskiego;
- sporządzanie sprawozdania rzeczowego Funduszu Promocji Mięsa Końskiego;
- uchwalanie regulaminu komisji zarządzającej.

Działalność w 2013 roku

Odbyły się 4 spotkania, przyjęto 6 uchwał. Podczas prac:

- dokonano zmiany planu finansowego FPMK na rok 2013;
- uchwalono plan finansowy na rok 2014;
- rozpatrzono propozycje do planu finansowego Funduszu;
- sporządzono Sprawozdanie rzeczowe za rok 2012;
- dyskutowano na temat tradycji spożywania mięsa końskiego;
- podjęto ustalenia odnośnie finansowania ze środków Funduszu Promocji Mięsa Końskiego działań o charakterze antykryzysowym;
- podjęto uchwałę w sprawie wyboru Prezydium;
- analizowano realizację planu finansowego na rok 2013;
- dyskutowano o szacowanych wpływach na Fundusz Promocji Mięsa Końskiego.

5. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mięsa Owczego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zarządzanie funduszem promocji
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	ARR
Suma posiedzeń w 2013 r.	3

Podstawa działania

Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mięsa Owczego została powołana w dniu 30.11.2009 r. na mocy ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych.

Skład

Zgodnie z art. 10 pkt 5 ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych Komisja składa się z 9 członków, w tym:

- 4 członków reprezentujących podmioty prowadzące chów lub hodowlę owiec rzeźnych, wybranych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe organizacje tych podmiotów;
- 4 członków reprezentujących zakłady prowadzące działalność w zakresie przetwórstwa mięsa oraz niebędących zakładami przetwórczymi przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie uboju owiec, wybranych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe zakłady zrzeszające zakłady przetwórcze oraz niebędących zakładami przetwórczymi przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie uboju owiec;
- 1 członka reprezentującego izby rolnicze, wybranego spośród kandydatów zgłoszonych przez Krajową Radę Izb Rolniczych.

Zadania

- reprezentowanie interesów branży mięsa owczego, wobec ministra właściwego ds. rynków rolnych, innych organów administracji publicznej oraz Prezesa Agencji Rynku Rolnego w zakresie zarządzania funduszem promocji właściwym dla branży mięsnej;
- ustalenie zasad gospodarowania środkami finansowymi Funduszu Promocji Mięsa Owczego;
- ustalanie planu finansowego Funduszu Promocji Mięsa Owczego;
- sporządzanie sprawozdania rzeczowego Funduszu Promocji Mięsa Owczego;
- uchwalanie regulaminu komisji zarządzającej.

Działalność w 2013 roku

Odbyły się 3 spotkania, przyjęto 4 uchwały. Podczas prac:

- rozpatrzono propozycje do zmiany planu finansowego Funduszu Promocji Mięsa Owczego na rok 2013;
- dokonano zmiany planu finansowego na rok 2013;
- sporządzono sprawozdanie rzeczowe za rok 2012;
- rozpatrzono propozycje do planu finansowego Funduszu Promocji Mięsa Owczego na rok 2014;

- uchwalono plan finansowy na rok 2014;
- zapoznano się ze stanem środków Funduszu Promocji Mięsa Owczego;
- podjęto ustalenia odnośnie finansowania ze środków Funduszu Promocji Mięsa Owczego działań o charakterze antykrzysowym;
- dyskutowano na temat współpracy producentów mięsa owczego ze służbami weterynaryjnymi;
- podjęto uchwałę w sprawie wyboru Prezydium.

6. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mleka

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zarządzanie funduszem promocji
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	ARR
Suma posiedzeń w 2013 r.	6

Podstawa działania

Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mleka została powołana w dniu 30.11.2009 r. na mocy ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych.

Skład

Zgodnie z art. 10 pkt 1 ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych Komisja składa się z 9 członków, w tym:

- 4 członków reprezentujących dostawców hurtowych lub bezpośrednich, w rozumieniu ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych, wybranych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe organizacje zrzeszające dostawców hurtowych lub bezpośrednich;
- 4 członków reprezentujących podmioty skupujące mleko i zakłady prowadzące działalność w zakresie przetwórstwa mleka, niebędące podmiotami skupującymi, wybranych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe zakłady zrzeszające zakłady przetwórcze oraz podmioty skupujące, niebędące zakładami przetwórczymi;

- 1 członka reprezentującego izby rolnicze, wybranego spośród kandydatów zgłoszonych przez Krajową Radę Izb Rolniczych.

Zadania

- reprezentowanie interesów branży mlecznej, wobec ministra właściwego ds. rynków rolnych, innych organów administracji publicznej oraz Prezesa Agencji Rynku Rolnego w zakresie zarządzania fundusze promocji właściwym dla branży mlecznej;
- ustalenie zasad gospodarowania środkami finansowymi Funduszu Promocji Mleka;
- ustalanie planu finansowego Funduszu Promocji Mleka;
- sporządzanie sprawozdania rzeczowego Funduszu Promocji Mleka;
- uchwalanie regulaminu komisji zarządzającej.

Działalność w 2013 roku

Odbyło się 6 spotkań, przyjęto 11 uchwał. Podczas prac:

- dokonano zmiany planu finansowego na rok 2013;
- sporządzono sprawozdanie rzeczowe za rok 2012;
- uchwalono plan finansowy na rok 2014;
- dokonano zmiany planu finansowego na rok 2014;
- rozpatrzono propozycje do Planu Finansowego Funduszu Mleka na rok 2013;
- rozpatrzono propozycje do Planu Finansowego Funduszu Mleka na rok 2014;
- dyskutowano nt. zasad przyznawania dopłat do spożycia mleka i jego przetworów w placówkach oświatowych;
- zapoznawano się z prognozami wykorzystania krajowych kwot mlecznych;
- zapoznawano się z procesem rozdziału krajowej rezerwy krajowej kwoty mlecznej;
- analizowano realizację planu finansowego na rok 2013;
- podjęto uchwałę w sprawie wyboru Prezydium;
- podjęto ustalenia odnośnie finansowania ze środków Funduszu Promocji Mleka działań o charakterze antykrzysowym.

7. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Owoców i Warzyw

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zarządzanie funduszem promocji
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	ARR
Suma posiedzeń w 2013 r.	5

Podstawa działania

Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Owoców i Warzyw została powołana w dniu 30.11.2009 r. na mocy ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych.

Skład

Zgodnie z art. 10 pkt 7 ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych Komisja składa się z 9 członków, w tym:

- 4 członków reprezentujących producentów owoców i warzyw, powołanych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe organizacje tych producentów;
- 4 członków reprezentujących zakłady przetwórcze owoców lub warzyw oraz niebędące zakładami przetwórczymi podmioty skupujące owoce lub warzywa, wybranych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe zakłady zrzeszające zakłady przetwórcze owoców i warzyw oraz niebędących zakładami przetwórczymi podmioty skupujące owoce lub warzywa;
- 1 członka reprezentującego izby rolnicze, wybranego spośród kandydatów zgłoszonych przez Krajową Radę Izb Rolniczych.

Zadania

- reprezentowanie interesów branży owocowo-warzywnej, wobec ministra właściwego ds. rynków rolnych, innych organów administracji publicznej oraz Prezesa Agencji Rynku Rolnego w zakresie zarządzania fundusze promocji właściwym dla branży owocowo-warzywnej;

- ustalenie zasad gospodarowania środkami finansowymi Funduszu Promocji Owoców i Warzyw;
- ustalanie planu finansowego Funduszu Promocji Owoców i Warzyw;
- sporządzanie sprawozdania rzeczowego Funduszu Promocji Owoców i Warzyw;
- uchwalanie regulaminu komisji zrzędzającej.

Działalność w 2013 roku

Odbyło się 5 spotkań, przyjęto 11 uchwał. Podczas prac:

- rozpatrzono propozycje do Planu Finansowego Funduszu Owoców i Warzyw na rok 2013;
- rozpatrzono propozycje do Planu Finansowego Funduszu Owoców i Warzyw na rok 2014;
- dokonano zmiany planu finansowego na rok 2013;
- uchwalono plan finansowy na rok 2014;
- sporządzono sprawozdanie rzeczowe za rok 2012;
- zmieniono Zasady gospodarowania środkami finansowymi Funduszu Promocji Owoców i Warzyw;
- dyskutowano o szacowanych wpływach na Fundusz Promocji Owoców i Warzyw w latach następnych;
- podjęto ustalenia odnośnie finansowania ze środków Funduszu Promocji Owoców i Warzyw działań o charakterze antykryzysowym;
- analizowano realizację planu finansowego na rok 2013;
- podjęto uchwałę w sprawie wyboru Prezydium.

8. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Ziarna Zbóż i Przetworów Zbożowych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zarządzanie funduszem promocji
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	ARR
Suma posiedzeń w 2013 r.	5

Podstawa działania

Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Ziarna Zbóż i Przetworów Zbożowych została powołana w dniu 30.11.2009 r. na mocy ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych.

Skład

Zgodnie z art. 10 pkt 6 ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych Komisja składa się z 9 członków, w tym:

- 4 członków reprezentujących producentów zbóż, powołanych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe organizacje tych producentów;
- 4 członków reprezentujących zakłady przetwórcze zbóż oraz niebędące zakładami przetwórczymi podmioty skupujące zboża, wybranych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe zakłady zrzeszające zakłady przetwórcze oraz niebędących zakładami przetwórczymi podmioty skupujące zboża;
- 1 członka reprezentującego izby rolnicze, wybranego spośród kandydatów zgłoszonych przez Krajową Radę Izb Rolniczych.

Zadania

- reprezentowanie interesów branży zbożowej, wobec ministra właściwego ds. rynków rolnych, innych organów administracji publicznej oraz Prezesa Agencji Rynku Rolnego w zakresie zarządzania fundusze promocji właściwym dla branży zbożowej;
- ustalenie zasad gospodarowania środkami finansowymi Funduszu Promocji Ziarna Zbóż i Przetworów Zbożowych;
- ustalanie planu finansowego Funduszu Promocji Ziarna Zbóż i Przetworów Zbożowych;
- sporządzanie sprawozdania rzeczowego Funduszu Promocji Ziarna Zbóż i Przetworów Zbożowych;
- uchwalanie regulaminu komisji zarządzającej.

Działalność w 2013 roku

Odbyło się 5 spotkań, przyjęto 8 uchwał. Podczas prac:

- rozpatrzono propozycje zmiany planu finansowego Funduszu Promocji Ziarna Zbóż i Przetworów Zbożowych na rok 2013;

- dokonano zmiany planu finansowego na rok 2013;
- rozpatrzono propozycje do planu finansowego Funduszu Promocji Ziarna Zbóż i Przetworów Zbożowych na rok 2014;
- uchwalono plan finansowy na rok 2014;
- analizowano realizację planu finansowego na rok 2013;
- sporządzono Sprawozdanie rzeczowe za rok 2012;
- dyskutowano o szacowanych wpływach na Fundusz Promocji Ziarna Zbóż i Przetworów Zbożowych;
- podjęto ustalenia odnośnie finansowania ze środków Funduszu Promocji Ziarna Zbóż i Przetworów Zbożowych działań o charakterze antykryzysowym;
- podjęto uchwałę w sprawie wyboru Prezydium.

9. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mięsa Drobiowego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zarządzanie funduszem promocji
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	ARR
Suma posiedzeń w 2013 r.	5

Podstawa działania

Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mięsa Drobiowego została powołana w dniu 30.11.2009 r. na mocy ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych.

Skład

Zgodnie z art. 10 pkt 8 ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych Komisja składa się z 9 członków, w tym:

- 4 członków reprezentujących podmioty prowadzące chów lub hodowlę drobiu rzeźnego, wybranych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe organizacje tych podmiotów;

- 4 członków reprezentujących zakłady prowadzące działalność w zakresie przetwórstwa mięsa drobiowego oraz przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie uboju drobiu, nieprowadzących działalności w zakresie przetwórstwa mięsa drobiowego, wybranych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe zakłady zrzeszające zakłady prowadzące działalność w zakresie przetwórstwa mięsa drobiowego oraz przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie uboju drobiu, nieprowadzących działalności gospodarczej w zakresie przetwórstwa mięsa drobiowego;
- 1 członka reprezentującego izby rolnicze, wybranego spośród kandydatów zgłoszonych przez Krajową Radę Izb Rolniczych.

Zadania

- reprezentowanie interesów branży drobiarskiej, wobec ministra właściwego ds. rynków rolnych, innych organów administracji publicznej oraz Prezesa Agencji Rynku Rolnego w zakresie zarządzania fundusze promocji właściwym dla branży drobiarskiej;
- ustalenie zasad gospodarowania środkami finansowymi Funduszu Promocji Mięsa Drobiowego;
- ustalanie planu finansowego Funduszu Promocji Mięsa Drobiowego;
- sporządzanie sprawozdania rzeczowego Funduszu Promocji Mięsa Drobiowego;
- uchwalanie regulaminu komisji zarządzającej.

Działalność w 2013 roku

Odbyło się 5 spotkań, przyjęto 10 uchwał. Podczas prac:

- dokonano zmiany planu finansowego na rok 2013;
- uchwalono plan finansowy na rok 2014;
- rozpatrzono propozycje do planu finansowego Funduszu;
- analizowano realizację planu finansowego na rok 2013;
- sporządzono Sprawozdanie rzeczowe za rok 2012;
- zmieniono Zasady gospodarowania środkami finansowymi Funduszu Promocji Mięsa Drobiowego;
- dyskutowano o szacowanych wpływach na Fundusz Promocji MD;
- podjęto uchwałę w sprawie wyboru Prezydium;
- podjęto ustalenia odnośnie finansowania ze środków Funduszu Promocji Mięsa Drobiowego działań o charakterze antykryzysowym.

Agencja Nieruchomości Rolnych

10. Rada Społeczna

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ doradczo-opiniotwórczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Agencja Nieruchomości Rolnych
Suma posiedzeń w 2013 r.	3

Podstawa działania

Zarządzenie nr 10/12 Prezesa Agencji Nieruchomości Rolnych z dnia 07.03.2012 r. w sprawie powołania Rady Społecznej w Agencji Nieruchomości Rolnych, zmienione Zarządzeniem nr 17/12 Prezesa Agencji Nieruchomości Rolnych z dnia 12.07.2012 r. w sprawie powołania Rady Społecznej w Agencji Nieruchomości Rolnych, zmienione Zarządzeniem nr 8/13 Prezesa Agencji Nieruchomości Rolnych z dnia 17.01.2013 r. w sprawie powołania Rady Społecznej Agencji Nieruchomości Rolnych.

Skład

W skład Rady wchodzi przedstawiciele: Federacji Związków Pracodawców-Dzierżawców i Właścicieli Rolnych, Krajowej Rady Izb Rolniczych, Krajowego Związku Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Rolników Indywidualnych „Solidarność”, Stowarzyszenia Dzierżawców i Właścicieli Rolnych RP, Związku Zawodowego Rolnictwa „Samoobrona”, Krajowego Związku Zawodowego Centrum Narodowe Młodych Rolników, Sekretariatu Rolnictwa Komisji Krajowej Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”, Związku Zawodowego Rolników „Ojczyzna”, Związku Byłych Pracowników Państwowych Gospodarstw Rolnych.

Zadania

Bieżąca wymiana informacji, konsultacja problemów powstałych przy wykonywaniu przez Agencję jej zadań związanych z prywatyzacją nieruchomości Zasobu Własności Skarbu Państwa, a także wyrażanie opinii w sprawach przedstawionych Radzie przez Prezesa Agencji.

Działalność w 2013 r.

W 2013 r. Rada Społeczna spotkała się na 3 posiedzeniach, na których miało miejsce:

- porozumienie zawarte z Komitetem Protestacyjnym Rolników w Szczecinie oraz inne sprawy wniesione przez Członków Rady Społecznej;
- wdrożenie zarządzeń dot. sprzedaży, dzierżawy stosowanych zabezpieczeń;
- wyniki sprzedaży gruntów;
- omówienie stanu prac związanych z nowelizacją Ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa oraz propozycją Ustawy o dzierżawie rolnej;
- omówienie propozycji Rady Społecznej dotyczących zadań Agencji po zniesieniu w 2016 roku ograniczeń w zakresie nabywania ziemi przez obcokrajowców;
- realizacja Ustawy z dnia 16 września 2011 r. o zmianie ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa oraz zmianie niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2011 r. Nr 233, poz. 1382), która weszła w życie w dniu 3 grudnia 2011 roku w zakresie wyłączenia 30% użytków rolnych z dzierżaw o wielkości powyżej 428,5714 ha;
- omówienie kryteriów przetargów oferowanych;
- omówienie warunków przedłużania umów dzierżawy;
- omówienie tzw. „urynkowienia” dzierżawy;
- omówienie problemów związanych z nieruchomościami mieszkaniowymi pozostającymi w Zasobie, a także wcześniej sprzedanymi bądź przekazanymi;
- propozycje zmian legislacyjnych w zakresie obrotu nieruchomościami rolnymi.

Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (PFRON)

11. Rada Nadzorcza Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Fundusz celowy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	PFRON
Suma posiedzeń w 2013 r.	3

Podstawa działania

Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych jest państwowym funduszem celowym w rozumieniu przepisów ustawy o finansach publicznych, posiadającym osobowość prawną i działającym na rzecz osób niepełnosprawnych. Działa na podstawie ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. z 2011 r., Nr 127, poz. 721, z późn. zm.). Został utworzony w 1991 r. Nadzór nad Funduszem sprawuje minister właściwy ds. zabezpieczenia społecznego.

Skład

Rada Nadzorcza PFRON składa się z Prezesa Rady, którym jest Pełnomocnik Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych, przedstawiciela ministra właściwego do spraw finansów publicznych, po jednym przedstawicielu każdej organizacji pracodawców i organizacji związkowej w rozumieniu ustawy o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych, przedstawiciela Środowiskowego Warszawskiego Wodnego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego oraz Polskiego Stowarzyszenia na Rzecz Osób z Upośledzeniem Umysłowym.

Zadania

Do zadań Rady Nadzorczej PFRON należy w szczególności:

- zatwierdzanie planów działalności i projektu planu finansowego Funduszu;

- opiniowanie kryteriów wyboru przedsięwzięć finansowanych ze środków Funduszu, zgodnie z kierunkowymi założeniami polityki zatrudnienia, rehabilitacji zawodowej i społecznej osób niepełnosprawnych, określonymi przez Pełnomocnika;
- zatwierdzanie wniosków Zarządu w sprawach zaciągania przez Fundusz pożyczek;
- opiniowanie wniosków w sprawie powołania i odwołania każdego z zastępców Prezesa Zarządu;
- dokonywanie kontroli i oceny działalności Zarządu;
- zatwierdzanie rocznych sprawozdań z Funduszu;
- składanie ministrowi właściwemu do spraw zabezpieczenia społecznego, w terminie do dnia 20 marca każdego roku, sprawozdań z działalności Funduszu.

Działalność w 2013 roku

W 2013 roku odbyły się 3 posiedzenia Rady Nadzorczej PFRON oraz przeprowadzono głosowania 3 projektów uchwał w trybie korespondencyjnym.

Główne tematy posiedzeń:

- Przyjęcie protokołu nr 3/2012 posiedzenia Rady Nadzorczej PFRON z dnia 5.09.2012 r.
- Informacja o realizacji zaleceń i ustaleń Rady Nadzorczej PFRON.
- Rozpatrzenie wniosku Zarządu Funduszu w sprawie uczestnictwa w realizacji programu „STUDENT II – kształcenie ustawiczne osób niepełnosprawnych”.
- Rozpatrzenie wniosku Zarządu Funduszu w sprawie zmian do programu „Aktywny samorząd”.
- Informacja o zrealizowanych zadaniach PFRON w 2012 r. i planowanej działalności w 2013 r.
- Przyjęcie protokołu nr 1/2013 posiedzenia Rady Nadzorczej PFRON z dnia 17.01.2013 r.
- Rozpatrzenie wniosku Zarządu Funduszu w sprawie zakończenia realizacji programu „STUDENT II – kształcenie ustawiczne osób niepełnosprawnych”.
- Rozpatrzenie wniosku Zarządu Funduszu w sprawie zatwierdzenia „Sprawozdania z realizacji planu rzeczowo-finansowego z działalności

Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych w 2012 roku”.

- Zaopiniowanie wniosku o powołanie Zastępcy Prezesa Zarządu Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.
- Informacja o aktualnym stanie finansów Funduszu oraz ewentualnych zagrożeń.
- Rozważania o przyszłości za-ów.
- Zadania i uprawnienia Rady Nadzorczej PFRON.
- Rozpatrzenie wniosku Zarządu Funduszu w sprawie zatwierdzenia rocznego sprawozdania finansowego Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych za 2012 rok.
- Rozpatrzenie wniosku Zarządu Funduszu w sprawie zatwierdzenia Projektu Budżetu Państwa na 2014 rok – Projektu planu działalności – planu finansowego Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.
- Sprawy różne: informacje dotyczące kondycji finansowej Funduszu oraz rozważania dotyczące osobowości prawnej i kompetencji organów PFRON.

Uchwały podjęte na posiedzeniach Rady w 2013 roku:

- nr 1/2013 w sprawie realizacji programu „STUDENT II – kształcenie ustawiczne osób niepełnosprawnych”;
- nr 2/2013 zmieniająca uchwałę w sprawie zatwierdzenia pilotażowego programu „Aktywny samorząd”;
- nr 3/2013 w sprawie zakończenia realizacji programu „STUDENT II – kształcenie ustawiczne osób niepełnosprawnych”;
- nr 4/2013 w sprawie zatwierdzenia „Sprawozdania z realizacji planu rzeczowo-finansowego z działalności Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych w 2012 roku”;
- nr 5/2013 w sprawie zaopiniowania wniosku o powołanie Zastępcy Prezesa Zarządu Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych;
- nr 7/2013 w sprawie zatwierdzenia rocznego sprawozdania finansowego Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych za 2012 r.
- nr 8/2013 w sprawie zatwierdzenia Projektu Budżetu Państwa na 2014 rok – planu finansowego Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.

Uchwały podjęte w trybie korespondencyjnym:

- nr 6/2013 z dnia 27 czerwca 2013 r. w sprawie wyrażenia zgody na uczestnictwo powiatu opatowskiego w „Programie wyrównywania różnic między regionami II” w 2013 roku;
- nr 9/2013 z dnia 3 grudnia 2013 r. zmieniająca „Program wyrównywania różnic między regionami II”;
- w sprawie nr 10/2013 z dnia 3 grudnia 2013 r. w sprawie realizacji pilotażowego programu „Aktywny samorząd” w 2013 roku.

12. Społeczna Rada Konsultacyjna przy Zarządzie PEFRON

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Opiniotwórczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umieszczenie	PFRON
Suma posiedzeń w 2013 r.	2

Podstawa działania

Społeczna Rada Konsultacyjna przy Zarządzie PEFRON powołana została na mocy Zarządzenia nr 64/2013 Prezesa Zarządu Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych z dnia 28 maja 2013 r.

Kadencja Społecznej Rady Konsultacyjnej trwa 2 lata.

Skład

Społeczna Rada Konsultacyjna składa się z przedstawicieli organizacji zrzeszających osoby niepełnosprawne lub działających na ich rzecz.

Zadania

Społeczna Rada Konsultacyjna powołana jest w celu opiniowania rozwiązań programowych lub proceduralnych oraz zgłaszania nowych inicjatyw lub propozycji w zakresie działań PFRON będących w obszarze zainteresowań organizacji pozarządowych.

Działalność w 2013 roku

- Wybór Przewodniczącego i Zastępcy Przewodniczącego Rady.
- Określenie najważniejszych tematów, będących podstawą do dalszej pracy. W trakcie dyskusji wyklarowane zostały najważniejsze dla organi-

zacji pozarządowych kwestie, którymi chcieliby się zająć. Są to przede wszystkim konkursy PEFRON-u na zadania zlecane (terminy, procedury, sposób rozliczania i finansowania), ICF (Międzynarodowa klasyfikacja funkcjonowania, niepełnosprawności i zdrowia), konieczność jej szybkiego wdrożenia w polskim systemie orzecznictwa i projektach Funduszu i potrzeba edukacji w tym temacie przedstawicieli organizacji pozarządowych, samorządu, służby zdrowia, a także wypracowanie w Funduszu wystandaryzowanych form wsparcia.

- Dyskusja nad potrzebą analizy skuteczności dotychczasowych programów Funduszu.
- Omówienie procedur związanych z przygotowywanym przez Fundusz kolejnym XIII Konkursem na realizację zadań zleczanych w na podst. art. 36 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej (...).
- Zagadnienia związane z rodzajami wsparcia rehabilitacyjnego, jakie są i powinny być finansowane ze środków PFRON-u.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (ZUS)

13. Rada Nadzorcza ZUS

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ ZUS
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	ZUS
Suma posiedzeń w 2013 r.	7

Rada Nadzorcza ZUS jest organem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, pełniącym określone ustawowo funkcje w ramach systemu ubezpieczeń społecznych. Rada powoływana jest na pięcioletnią kadencję przez Prezesa Rady Ministrów spośród przedstawicieli stron dialogu społecznego.

Podstawa działania

- Rada Nadzorcza ZUS funkcjonuje na podstawie ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2013 r., poz. 1442 ze zm.). Ustawa ta reguluje kwestie powoływania i składu Rady oraz wyznacza jej podstawowe zadania.
- Poza tą ustawą wpływ na funkcjonowanie Rady mają także:
 - ustawa z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz.U. Nr 237, poz. 1656 ze zm.),
 - rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z 28 grudnia 1998 r. w sprawie trybu zgłaszania kandydatów na członków Rady Nadzorczej ZUS, regulaminu Rady Nadzorczej i zasad wynagradzania jej członków (Dz.U. nr 164, poz. 1167 ze zm.),
 - Statut ZUS nadany rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z 13 stycznia 2011 r. (Dz.U. nr 18, poz. 93),
 - ustawa z 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi (Dz.U. z 2013 r., poz. 254).

Obecnie działająca Rada Nadzorcza ZUS jest **Radą IV kadencji**, licząc od wejścia w życie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Pięcioletnia kadencja obecnie funkcjonującej Rady rozpoczęła się 12 września 2012 roku.

Skład

Ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych postanawia, że Prezes Rady Ministrów powołując Radę Nadzorczą ZUS ustala jej skład według następujących zasad:

- 4 członków, w tym przewodniczący Rady, powoływanych jest na wniosek ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, złożony w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych;
- po 1 członku jest powoływanych na wniosek każdej organizacji pracodawców i każdej organizacji związkowej reprezentatywnej w rozumieniu ustawy z 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisji dialogu społecznego (Dz.U. nr 100, poz. 1080 ze zm.);
- 1 członek jest powoływany na wniosek ogólnokrajowych organizacji emerytów i rencistów.

Członek Rady Nadzorczej Zakładu może być odwołany przez Prezesa Rady Ministrów przed upływem kadencji w przypadku złożenia przez niego rezygnacji lub na wniosek organu albo organizacji, która zgłosiła jego kandydaturę. Prezes Rady Ministrów dokonuje uzupełnienia składu Rady Nadzorczej Zakładu w trybie przewidzianym dla powołania.

Obecnie działająca Rada Nadzorczą ZUS jest Radą IV kadencji, licząc od wejścia w życie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. W skład Rady wchodzi 12 osób.

Zadania

Podstawowe zadania Rady Nadzorczej ZUS wyznaczane przez ustawę o systemie ubezpieczeń społecznych:

- powoływanie i odwoływanie członków Zarządu ZUS na wniosek Prezesa ZUS;
- ustalanie wynagrodzeń dla członków Zarządu ZUS, z wyłączeniem Prezesa ZUS;
- uchwalanie regulaminu działania Zarządu ZUS;
- okresowa ocena pracy Zarządu ZUS;
- zatwierdzanie rocznego planu finansowego ZUS i sprawozdania z jego wykonania;
- zatwierdzanie rocznego sprawozdania z działalności ZUS;

- opiniowanie powoływania i odwoływania głównego inspektora kontroli ZUS;
- opiniowanie rocznego planu finansowego Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (FUS) oraz sprawozdania z wykonania tego planu;
- opiniowanie rocznego planu finansowego Funduszu Rezerwy Demograficznej (FRD) oraz sprawozdania z wykonania tego planu;
- opiniowanie rocznego planu finansowego Funduszu Emerytur Pomostowych (FEP) oraz sprawozdania z wykonania tego planu;
- opiniowanie projektu statutu Zakładu Ubezpieczeń Społecznych;
- opiniowanie projektów aktów prawnych z zakresu ubezpieczeń społecznych oraz zgłaszanie inicjatyw w tym zakresie kierowanych do ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego;
- wybór biegłego rewidenta badającego roczne sprawozdania finansowe ZUS, FUS, FRD i FEP.

Działalność w 2013 roku

W 2013 r. odbyło się 7 posiedzeń plenarnych Rada Nadzorczej ZUS. W trakcie spotkań:

- wybór zastępcy przewodniczącego Rady Nadzorczej ZUS;
- rozpatrzenie wniosku o zatwierdzenie zmian do „Planu finansowego ZUS na 2013 r.”;
- przyjęcie do wiadomości „Wykazu zadań Zarządu ZUS na 2013 r.”;
- przyjęcie Ramowego Planu pracy Rady Nadzorczej na 2013 r.”;
- omówienie „Strategii rozwoju ZUS na lata 2013–2015”;
- omówienie kontroli tematycznych NIK przeprowadzonych w 2012 r. w Zakładzie;
- omówienie informacji na temat aktualnego stanu należności FUS z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie społeczne i działań w zakresie egzekucji tych należności oraz aktualnego stanu zobowiązań i należności FUS wobec OFE;
- omówienie informacji na temat świadczeń emerytalno-rentowych przyznanych i wypłacanych w 2012 r.;
- zaopiniowanie projektów aktów prawnych;
- analiza wykonania planów finansowych FUS, FRD, FEP i ZUS, w tym planu rzeczowo-finansowego działalności ZUS w zakresie budowy i zakupów środków trwałych za I kwartał 2013 r.;

- rozpatrzenie wniosku o zatwierdzenie zmian do „Planu finansowego ZUS na 2013 r.”;
- rozpatrzenie wniosku o zatwierdzenie Sprawozdania z wykonania planu finansowego oraz „Sprawozdania z działalności ZUS za 2012 r.”;
- zaopiniowanie „Sprawozdania z wykonania planu finansowego FUS za 2012 r.”;
- zaopiniowanie „Sprawozdania z wykonania planu finansowego FRD za 2012 r.”;
- zaopiniowanie „Sprawozdania z wykonania planu finansowego FEP za 2012 r.”;
- ocena pracy Zarządu ZUS za 2012 r.;
- nagrody roczne dla członków Zarządu ZUS – omówienie i podjęcie stosownych uchwał;
- zaopiniowanie projektów aktów prawnych;
- spotkanie z przedstawicielami organizacji związkowych działających w ZUS-ie;
- omówienie najnowszych prognoz wpływów i wydatków FUS, FEP i funduszu emerytalnego;
- zaopiniowanie projektów aktów prawnych;
- omówienie wykonania planów finansowych FUS, FRD, FEP i ZUS, w tym planu rzeczowo – finansowego działalności ZUS w zakresie budowy i zakupów środków trwałych za I półrocze 2013 r.;
- rozpatrzenie wniosku o zatwierdzenie zmian do „Planu finansowego ZUS na 2013 r.”;
- rozpatrzenie wniosku o zatwierdzenie „Planu finansowego ZUS na 2014 r.”;
- zaopiniowanie „Projekt planu finansowego FUS na 2014 r.”;
- zaopiniowanie „Projekt planu finansowego FRD na 2014 r.”;
- zaopiniowanie „Projekt planu finansowego FEP na 2014 r.”;
- zaopiniowanie projektów aktów prawnych;
- informacja Zarządu na temat działań związanych z zawarciem umów na modyfikację i rozbudowę oprogramowania KSI w ZUS (umowa rozwojowa) i na usługę wsparcia eksploatacji i utrzymania KSI ZUS (umowa utrzymaniowa);
- zaopiniowanie projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z określeniem zasad wypłaty emerytur ze środków zgromadzonych w OFE;

- zaopiniowanie pozostałych projektów aktów prawnych;
- rozpatrzenie wniosków Prezesa Zakładu o dokonanie zmian w składzie Zarządu;
- omówienie informacji Zarządu ZUS na temat wykonania planów finansowych ZUS, FUS, FRD i FEP za trzy kwartały 2013 r.;
- omówienie informacji Zarządu na temat świadczeń emerytalno-rentowych przyznanych i wypłacanych w I półroczu 2013 r.;
- omówienie informacji Zarządu na temat odwołań od decyzji ZUS składanych przez ubezpieczonych, świadczeniobiorców i płatników składek (informacja za 2012 r. i I półrocze 2013 r.);
- zaopiniowanie projektów aktów prawnych.

W 2013 roku Rada podjęła następujące uchwały:

- nr 3/I/IV/2013 w sprawie wyboru Zastępcy Przewodniczącego Rady Nadzorczej ZUS;
- nr 4/I/IV/2013 w sprawie zatwierdzenia zmian do „Planu finansowego ZUS na rok 2013”;
- nr 5/I/IV/2013 w sprawie przyjęcia do wiadomości „Wykazu zadań Zarządu ZUS na 2013 rok”;
- nr 6/I/IV/2013 w sprawie przyjęcia „Ramowego planu pracy Rady Nadzorczej ZUS na 2013 r.”;
- nr 9/II/IV/2013 w sprawie przyjęcia do wiadomości „Strategii rozwoju ZUS na lata 2013–2015”;
- nr 10/II/IV/2013 w sprawie zaopiniowania projektu ustawy;
- nr 13/III/IV/2013 w sprawie zatwierdzenia zmian do „Planu finansowego ZUS na rok 2013”;
- nr 14/III/IV/2013 w sprawie zatwierdzenia Sprawozdania z wykonania planu finansowego oraz „Sprawozdania z działalności ZUS za rok 2012”;
- nr 15/III/IV/2013 w sprawie zaopiniowania „Sprawozdania z wykonania planu finansowego FUS za rok 2012”;
- nr 16/III/IV/2013 w sprawie zaopiniowania „Sprawozdania z wykonania planu finansowego FRD za 2012 r.”;
- nr 17/III/IV/2013 w sprawie zaopiniowania „Sprawozdania z wykonania planu finansowego FEP za rok 2012”;
- nr 18/III/IV/2013 w sprawie oceny pracy Zarządu ZUS w 2012 r.;
- nr 19/III/IV/2013 w sprawie niewystąpienia z wnioskiem o przyznanie nagrody rocznej Prezesowi ZUS;

- nr 20/III/IV/2013 w sprawie nieprzyznania nagród rocznych członkom Zarządu ZUS;
- nr 21/III/IV/2013 w sprawie zaopiniowania projektu rozporządzenia;
- nr 24/IV/IV/2013 w sprawie zaopiniowania projektu ustawy;
- nr 25/IV/IV/2013 w sprawie zaopiniowania projektu rozporządzenia;
- nr 26/IV/IV/2013 w sprawie zaopiniowania projektu rozporządzenia;
- nr 29/V/IV/2013 w sprawie zatwierdzenia zmian do „Planu finansowego ZUS na rok 2013”;
- nr 30/V/IV/2013 w sprawie zatwierdzenia „Planu finansowego ZUS na rok 2014”;
- nr 31/V/IV/2013 w sprawie zaopiniowania „Projektu planu finansowego FUS na rok 2014”;
- nr 32/V/IV/2013 w sprawie zaopiniowania „Projektu planu finansowego FRD na 2014 rok”;
- nr 33/V/IV/2013 w sprawie zaopiniowania „Projektu planu finansowego FEP na 2014 rok”;
- nr 34/V/IV/2013 w sprawie zaopiniowania projektu ustawy;
- nr 37/VI/IV/2013 w sprawie zaopiniowania projektu ustawy;
- nr 40/VII/IV/2013 w sprawie podstawowych wymogów kwalifikacyjnych wobec osób kandydujących do Zarządu Zakładu;
- nr 41/VII/IV/2013 w sprawie odwołania Mirosławy Boryczki ze stanowiska członka Zarządu ZUS.

Zespoły Rady Nadzorczej ZUS

Zgodnie z regulaminem Rady Nadzorczej Zakładu Rada może powoływać wewnętrzne organy pomocnicze – zespoły Rady.

W 2013 r. rozpoczęły swoją działalność zespoły problemowe Rady Nadzorczej ZUS IV kadencji:

- **Zespół ds. Organizacyjno-Prawnych**, do zakresu działań którego należą kwestie związane z opiniowaniem projektów aktów normatywnych.
- **Zespół ds. Ekonomiczno-Finansowych**, do zadań którego należą kwestie związane z opiniowaniem i zatwierdzaniem przez Radę planów i sprawozdań finansowych.

Zgodnie z praktyką stosowaną w poprzednich kadencjach Zespoły zbierały się w miarę potrzeby i zajmowały wypracowaniem rekomendacji dla Rady w sprawach z zakresu działania zespołów.

Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości

14. Rada Nadzorcza PARP

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Nadzorczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	PARP
Suma posiedzeń w 2013 r.	7

Podstawa działania

Rada Nadzorcza PARP jest organem Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości i działa na podstawie ustawy o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości z dnia 9 listopada 2000 r. (Dz.U. Nr 109, poz. 1158 z późn. zm.)

Skład

- Minister właściwy do spraw gospodarki, na wniosek ministra właściwego do spraw pracy, powołuje 2 członków Rady; we wniosku minister właściwy do spraw pracy uwzględnia kandydata spośród osób zgłoszonych przez organizacje pracodawców reprezentatywne w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz.U. Nr 100, poz. 1080, z późn. zm.⁵⁾).
- Minister właściwy do spraw gospodarki, na wniosek ministra właściwego do spraw finansów publicznych, powołuje 1 członka Rady.
- Minister właściwy do spraw gospodarki, na wniosek ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, powołuje 1 członka Rady.
- Minister właściwy do spraw gospodarki, na wniosek ogólnopolskich organizacji zrzeszających organizacje przedsiębiorców, działających na podstawie:
 - 1) ustawy z dnia 22 marca 1989 r. o rzemiośle (Dz.U. z 2002 r. Nr 112, poz. 979 oraz z 2003 r. Nr 137, poz. 1304),
 - 2) ustawy z dnia 30 maja 1989 r. o samorządzie zawodowym niektórych przedsiębiorców (Dz.U. Nr 35, poz. 194 oraz z 1997 r. Nr 121, poz. 769 i 770),

- 3) ustawy z dnia 30 maja 1989 r. o izbach gospodarczych (Dz.U. Nr 35, poz. 195, z późn. zm.⁶⁾),
powołuje 3 członków Rady;
- Minister właściwy do spraw gospodarki, na wniosek współprzewodniczącego Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego reprezentującego samorząd terytorialny, któremu kandydata zgłaszają marszałkowie województw, powołuje 1 członka Rady.

Zadania

Do zadań Rady Nadzorczej należy:

- opiniowanie projektów rocznych planów działania i projektów planów finansowych Agencji;
- okresowa ocena wykonywania rocznych planów działania Agencji;
- analizowanie efektywności działań podejmowanych przez Agencję;
- opiniowanie sprawozdań z działalności Agencji;
- nadzór nad gospodarką finansową Agencji;
- zatwierdzanie wyboru biegłego rewidenta do badania sprawozdania finansowego Agencji, dokonywanego przez Agencję w trybie określonym w przepisach o zamówieniach publicznych;
- ustalanie wysokości wynagrodzenia Prezesa i jego zastępców, z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi (Dz.U. Nr 26, poz. 306, z późn. zm.⁴⁾);
- wykonywanie innych zadań określonych w ustawie.

Działalność w 2013 roku

W 2013 r. Rada Nadzorcza PARP odbyła 7 posiedzeń oraz podjęła 23 uchwał, m.in.:

- wydała opinię nt. sprawozdania finansowego PARP za 2012 r.;
- wydała opinię nt. sprawozdania z realizacji planu finansowego PARP w 2012 r.;
- wydała opinię nt. sprawozdania z realizacji planu działania PARP za 2012 r.;
- okresowo opiniowała powyższe sprawozdania za kolejne kwartały 2013 r.;
- monitorowała stan realizacji programów operacyjnych: POiG, PORPW i POKL;

- nadzorowała zarządzanie finansowe w PARP;
- dyskutowała nad obecnymi i przyszłymi zadaniami PARP.

15. Rada Koordynacyjna Krajowego Systemu Usług

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Konsultacyjno-doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	Struktura powołana przy Krajowym Systemie Usług
Suma posiedzeń w 2013 r.	2

Podstawa działania

Kolegialność działania KSU została przewidziana w ustawie o PARP, jak również we wniosku systemowym 2.2.1. POKL „Wsparcie i rozwój instytucji świadczących usługi na rzecz przedsiębiorczości oraz ich sieci”.

W roku 2013 r. zakończyła swoją dwuletnią kadencję dotychczasowa Rada Koordynacyjna, w związku z czym w regionach zostały przeprowadzone wybory nowych przedstawicieli.

Skład

W skład RK KSU wchodzi po dwóch przedstawicieli ośrodków ze wszystkich regionów Polski (przewodniczący i zastępca przewodniczącego regionu), ponadto po 1 przedstawicielu każdej rady tematycznej KSU (Rada Punktów Konsultacyjnych, Rada Funduszy Pożyczkowych, Reprezentacja Funduszy Poręczeniowych, Rada Krajowej Sieci Innowacji) – w załączeniu Tabela prezentująca aktualny skład Rady.

Zadania

Rada ma charakter doradczo-konsultacyjny, służy koordynacji współpracy pomiędzy ośrodkami KSU a PARP.

Do zadań Rady Koordynacyjnej KSU należy:

- reprezentacja ośrodków KSU w kontaktach z PARP;
- przekazywanie opinii i wniosków, dotyczących m.in. konsultowanych dokumentów i innych aktów prawnych, w imieniu ośrodków KSU do właściwych instytucji i do wiadomości PARP;

- formułowanie opinii, które wyrażają stanowisko ośrodków KSU, w tym uwzględniające specyfikę poszczególnych regionów;
- reprezentacja opinii organizacji wspierania biznesu na forum województwa, w tym w kontaktach z władzami regionalnymi;
- konsultowanie planów działania KSU; powoływanie i odwoływanie członków Prezydium RKKSU;
- stymulacja współpracy na poziomie regionów w ramach KSU.

Działalność w 2013 roku

RK KSU spotkała się 2 razy:

- Plany PARP oraz omówienie zakresu usług pilotażowych w ramach konkursów zaplanowanych w roku 2013.
- Przedstawienie wyników badania projektu pilotażowego w zakresie ochrony środowiska.
- Rekomendacje RK KSU odnośnie dalszych usług pilotażowych.
- Obecny stan rozwoju systemu KSU oraz jego rola w kontekście możliwości wsparcia przedsiębiorstw i osób podejmujących działalność gospodarczą w nowym okresie programowania funduszy strukturalnych w latach 2014–2020.
- Podsumowanie 2-letniej kadencji Rady Koordynacyjnej KSU.
- Wybór Przewodniczącego, Zastępców oraz Sekretarza Rady PK KSU.
- Omówienie przyszłości PK KSU.
- Działania jakie należy podjąć, aby nie zmarnować efektów dotychczasowych działań.
- Krajowy System Usług w nowej perspektywie.

16. Rada Krajowej Sieci Innowacji Krajowego Systemu Usług dla Małych i Średnich Przedsiębiorstw (Rada KSI KSU)

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Opiniodawczy i ekspercki
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	Struktura powołana przy Krajowym Systemie Usług
Suma posiedzeń w 2013 r.	1

Podstawa działania

Rada Krajowej Sieci Innowacji KSU pierwotnie została powołana 2 czerwca 2009 r. na spotkaniu przedstawicieli ośrodków Krajowej Sieci Innowacji KSU biorących udział w projekcie systemowym PARP finansowanym z Działania 5.2 POIG. Mandat Rady KSI KSU pierwszej kadencji wygaś 30 czerwca 2012 r.

12 listopada 2013 r. powołany został nowy skład Rady Krajowej Sieci Innowacji KSU. W jej skład weszli przedstawiciele Ośrodków KSI KSU realizujących nowy projekt systemowy PARP, pn.: „*Doradztwo KSI KSU dla innowacyjnych*”, finansowany z Działania 5.2 POIG.

Skład

W składzie przedstawiciele Ośrodków KSI KSU:

- Agencja Rozwoju Regionalnego „ARLEG” S.A.
- Agencja Rozwoju Regionalnego MARR S.A.
- Akademickie Inkubatory Przedsiębiorczości
- Centrum Badań i Innowacji Pro-Akademia.
- Fundacja Poszanowania Energii.
- Fundacja Rozwoju Przedsiębiorczości.
- Górnośląska Agencja Promocji Przedsiębiorczości S.A.
- Instytut Logistyki i Magazynowania.
- Instytut Zaawansowanych Technologii Wytwarzania.
- Kujawsko-Pomorski Związek Pracodawców i Przedsiębiorców.
- Małopolska Agencja Rozwoju Regionalnego S.A.
- NETRIX GROUP Sp. z o.o.
- Słupskie Stowarzyszenie Innowacji Gospodarczych i Przedsiębiorczości.
- Stowarzyszenie Rozwoju Aktywności Społecznej „TRIADA”.
- Turecka Izba Gospodarcza.
- Wojewódzki Zakład Doskonalenia Zawodowego w Gorzowie Wlkp.

Zadania

Do zadań Rady KSI KSU należy w szczególności:

- Stymulowanie współpracy Ośrodków KSI KSU działających w ramach Krajowej Sieci Innowacji KSU. Współpraca ta powinna odbywać się na poziomie lokalnym, ponadlokalnym, regionalnym i ponadregionalnym, szczególnie w dziedzinie wymiany doświadczeń w zakresie świadczenia usług, proponowania nowych i realizacji wspólnych przedsięwzięć w ramach KSI KSU.

- Opiniowanie – w szczególności na potrzeby zadań realizowanych przez Radę Koordynacyjną KSU i PARP – programów, strategii KSU, zmian prawnych mających wpływ na świadczenie usług w ramach Krajowej Sieci Innowacji KSU.
- Zgłaszanie propozycji zmian strategii rozwoju KSU, zmian samego systemu, struktury i zasad organizacji KSU oraz KSI KSU, zmian legislacyjnych w zakresie usług świadczonych w ramach Krajowej Sieci Innowacji KSU.
- Budowanie marki Krajowej Sieci Innowacji KSU, dbanie o, i kreowanie wizerunku KSI KSU oraz całego KSU.
- Reprezentowanie Ośrodków KSI KSU świadczących usługi w ramach KSI KSU w szczególności wobec Rady Koordynacyjnej KSU oraz PARP.
- Reprezentowanie poszczególnych Ośrodków KSI KSU względem otoczenia, poprzez m.in.: współpracę z bankami, organizacjami rządowymi, samorządami, uniwersytetami, przedsiębiorcami, instytucjami pozarządowymi, funduszami itp.
- Poddawanie analizie i odpowiadanie na potrzeby zgłaszane przez poszczególne Ośrodki Krajowej Sieci Innowacji KSU.
- Poddawanie analizie i odpowiadanie na potrzeby zgłaszane przez przedsiębiorców korzystających z usług oferowanych przez Ośrodki Krajowej Sieci Innowacji KSU w celu aktualizacji wymagań w zakresie standardów świadczenia usług oraz ich zakresu.
- Udział w opracowaniu standardu usług oraz wymagań stawianych Ośrodkom KSI KSU.
- Udział w opracowaniu standardu pracy oraz zakresu kompetencji konsultantów zatrudnionych w Ośrodkach KSI KSU w celu optymalizacji jakości usług świadczonych przez konsultantów oraz w celu wskazania potrzeb i kierunków ich ewentualnego kształcenia (szkolenia).
- Zgłaszanie zmian i aktualizacji obecnie obowiązujących standardów usług, jakie świadczą same Ośrodki KSI KSU oraz zatrudnieni w Ośrodkach KSI KSU konsultanci.
- Rozwiązywanie problemów, jakie mogą zaistnieć wewnątrz KSI KSU oraz rozwiązywanie problemów, jakie mogą zaistnieć pomiędzy Ośrodkami KSI KSU sieci a PARP.
- Współpraca z Radą Koordynacyjną KSU, w tym przekazywanie Radzie postulatów, uwag, potrzeb, a także informacji na temat podejmowanych przez Radę KSI KSU działań i inicjatyw.

- Określanie zasad przepływu informacji i doskonalenie kanałów informacyjnych wewnątrz KSI KSU oraz pomiędzy KSI KSU a instytucjami zewnętrznymi.
- Identyfikowanie i zbieranie informacji na temat tzw. „dobrych praktyk” funkcjonowania poszczególnych Ośrodków KSI KSU i pracy poszczególnych konsultantów oraz przekazywanie tych informacji do RK KSU, PARP oraz innych Ośrodków KSI KSU w celu wykorzystania ich do opracowywania nowych standardów usług, nowych rozwiązań systemowych i nowych zakresów kompetencji konsultantów.

Działalność w 2013 roku

W roku 2013 r. odbyło się 1 spotkanie Rady:

Spotkanie miało przede wszystkim charakter organizacyjny. Omawiano na nim takie zagadnienia jak:

- Przeprowadzenie wyboru Prezydium Rady KSI KSU – Przewodniczącym Rady KSI KSU został Pan Jerzy Bagiński, a Zastępcą Przewodniczącego, Pan Lech Świątły;
- Omówienie Statutu Rady KSI KSU oraz propozycje zmian/usprawnień – po wprowadzeniu drobnych korekt redakcyjnych, statut został przyjęty w zaproponowanej przez PARP formie;
- Omówienie zadań Rady KSI KSU – wyznaczenie przedstawicieli Rady KSI KSU odpowiedzialnych za poszczególne obszary funkcjonowania Rady KSI KSU, określenie celów funkcjonowania Rady KSI KSU – wyznaczono 4 koordynatorów:
 - W zakresie współpracy Ośrodków KSI KSU – Pan Łukasz Gołąbek,
 - W zakresie realizacji projektu systemowego PARP oraz świadczenia usług proinnowacyjnych – Pan Lech Świątły,
 - W zakresie szkoleń i rozwoju kompetencji Konsultantów KSI KSU – Pani Katarzyna Szczepek-Wcisło,
 - W zakresie promocji – Pan Krzysztof Sieczkarek;
- Omówienie pierwszych spostrzeżeń dotyczących konstrukcji Standardu świadczenia usługi doradczej o charakterze proinnowacyjnym KSU – Doradztwo we wdrożeniu innowacji;
- Uzgodnienie terminu, miejsca i zakresu przedmiotowego pierwszego spotkania informacyjno-promocyjnego – uzgodniono (podczas konsultacji po zakończeniu spotkania), że spotkanie odbędzie się w lutym 2014 r.

17. Reprezentacja Funduszy Poręczeńowych przy Krajowym Systemie Usług

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Konsultacyjno-doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	Struktura powołana przy Krajowym Systemie Usług
Suma posiedzeń w 2013 r.	0

Podstawa działania

21. października 2010 r. przedstawiciele Funduszy Poręczeń Kredytowych wybrali Reprezentację Funduszy Poręczeńowych KSU, która reprezentuje FPK w kontaktach z PARP, w zakresie działań prowadzonych przez PARP na rzecz Funduszy (rozwój kompetencji konsultantów, monitorowanie standardów FPK, itp.).

Skład

- Prezes Zarządu Krajowego Stowarzyszenia Funduszy Poręczeńowych;
- Dolnośląski Fundusz Gospodarczy Sp. z o.o. we Wrocławiu;
- Fundacja Agencja Rozwoju Regionalnego w Starachowicach;
- Warmińsko-Mazurski Fundusz „Poręczenia Kredytowe” Sp. z o.o. w Działdowie;
- Toruński Fundusz Poręczeń Kredytowych Sp. z o.o.;
- Mazowiecki Fundusz Poręczeń Kredytowych w Warszawie.

Zadania

- Reprezentowanie ośrodków świadczących usługi finansowe – udzielania poręczeń, w szczególności wobec Rady Koordynacyjnej KSU oraz PARP;
- Współpraca z Radą Koordynacyjną KSU, w tym przekazywanie Radzie postulatów, uwag, potrzeb, a także informacji na temat podejmowanych przez Przedstawicielstwo FPK KSU działań oraz inicjatyw.
- Stymulowanie współpracy pomiędzy poszczególnymi funduszami poręczeń kredytowych.
- Określanie zasad przepływu informacji i doskonalenie kanałów informacyjnych pomiędzy poszczególnymi funduszami oraz pomiędzy funduszami a instytucjami zewnętrznymi.

- Poddawanie analizie i odpowiadanie na potrzeby zgłaszane przez poszczególne fundusze poręczeń kredytowych.
- Przekazywanie Radzie Koordynacyjnej KSU oraz PARP podsumowania ze zrealizowanych prac i zadań.
- Reprezentowanie poszczególnych funduszy poręczeń kredytowych względem otoczenia, poprzez m.in.: współpracę z bankami, organizacjami rządowymi, samorządami, uniwersytetami, przedsiębiorcami, instytucjami pozarządowymi, funduszami itp.
- Zgłaszanie zmian i opiniowanie/aktualizacja obowiązujących standardów usług dla funduszy poręczeń kredytowych oraz konsultantów w celu optymalizacji jakości świadczonych przez nich usług.
- Zgłaszanie inicjatyw zmian dotyczących:
 - strategii KSU, zmian struktur i organizacji KSU,
 - zmian w zakresie systemowych usług (KSU) finansowych – polegających na udzieleniu poręczenia,
 - legislacyjnych w zakresie usług finansowych – polegających na udzieleniu poręczenia;
- Opiniowanie programów, strategii KSU, zmian prawnych mających wpływ na świadczenie usług przez fundusze poręczeń kredytowych;
- Współdziałanie w budowaniu marki KSU, dbanie i kreowanie wizerunku KSU.
- Identyfikowanie i zbieranie informacji na temat tzw. „dobrych praktyk” funkcjonowania funduszy poręczeń kredytowych i konsultantów.

Działalność w 2013 roku

W roku 2013 nie było spotkań Reprezentacji Funduszy Poręczeń kredytowych KSU w wąskim gronie. Jej przedstawiciele uczestniczyli natomiast w innych wydarzeniach dotyczących funduszy poręczeniowych:

- Spotkanie przedstawicieli Funduszy Poręczeń Kredytowych KSU z Wykonawcą Umowy „Przeprowadzenie audytów weryfikujących w podmiotach świadczących systemowe usługi finansowe polegające na udzielaniu poręczenia świadczone przez fundusze poręczeniowe, które posiadają Porozumienie o współpracy zawarte z Polską Agencją Rozwoju Przedsiębiorczości”, odbyło się 27 lutego 2013 r. w Warszawie. Spotkanie dotyczyło wyników pierwszej części badania, podczas którego Wykonawca dokonał oceny Standardu świadczenia usługi w 26 Funduszach Poręczeniowych biorących udział w projekcie – wszystkie Fundusze uzyskały

pozytywną rekomendację. Ponadto Wykonawca umowy przedstawił wyniki przeprowadzonego ratingu wstępnego funduszy (szacunki do ratingu pełnego). Zgodnie z otrzymanymi wynikami ratingu wstępnego, 19 z 26 Funduszy biorących udział w badaniu otrzymało ocenę bardzo dobrą i dobrą. Należy podkreślić, iż zgodnie z opinią Wykonawcy – konsorcjum PKF CAPITAL Sp. z o.o. w Warszawie z bułgarską agencją ratingową BCRA-CREDIT RATING AGENCY AD 95, Bułgaria wszystkie badane Fundusze kwalifikowały się do otrzymania pełnej oceny ratingowej. Wykonawca w procesie analiz nie stwierdził istotnych barier, które mogły uniemożliwić uczestnictwo w drugim etapie projektu.

- Dnia 19 czerwca 2013r. w siedzibie firmy PKF Capital w Warszawie odbyła się Konferencja prasowa dotycząca ogłoszenia informacji o nadaniu ratingach i realizowanym procesie oceny wiarygodności kredytowej czterech Funduszy Poręczeniowych z udziałem Prezesa PARP, Ministerstwa Finansów, Banku Gospodarstwa Krajowego, Związku Banków Polskich oraz Reprezentacji FPK przy PARP. W pierwszej części przedstawiciele z Ministerstwa Finansów, BGK oraz ZBP podsumowali sytuację funduszy poręczeniowych w Polsce oraz perspektywy dalszego funkcjonowania funduszy.
- Następnie Wykonawca – firma PKF Capital przedstawiła założenia merytoryczne projektu polegającego na nadaniu ratingów funduszom poręczeniowych. Kulminacyjnym punktem konferencji było ogłoszenie ratingów 4 FPK jako pierwszych spośród 26 funduszy, którym nadany został pełny rating kredytowy. Jest to pierwsze w Polsce nadanie oceny ratingowej na poziomie inwestycyjnym dokonane ze środków publicznych przez uznaną agencję ratingową.
- W konsultacji z Reprezentacją FPK zostały wskazane obszary do grupowego oraz indywidualnego doradztwa dla funduszy poręczeniowych mających z PARP podpisane Porozumienie o współpracy, które było prowadzone w okresie maj–wrzesień 2013 r. Zakres doradztwa koncentrował się na m.in. tworzenia nowych produktów poręczeniowych (poręczeń wadów i transakcji leasingowych), zagadnień związanych z udzielaniem poręczeń jako pomocy publicznej oraz zakresu wsparcia funduszy poręczeniowych ze środków europejskich w okresie programowania 2014–2020. Działania doradcze odbywały się w ramach umowy na doradztwo z Wykonawcą.

- Regularnie odbywał się proces konsultacji z Reprezentacją FPK harmonogramów szkoleń, zmian w sprawozdawczości oraz opiniowania standardów w ramach umowy „Szkolenia i inne działania rozwojowe dla funduszy poręczeniowych” realizowanej na zlecenie PARP.

18. Rada Tematyczna Funduszy Pożyczkowych przy Krajowym Systemie Usług

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Konsultacyjno-doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	Struktura powołana przy Krajowym Systemie Usług
Suma posiedzeń w 2013 r.	1 spotkanie, które dotyczyło przedstawicieli wszystkich FP, w tym tych, którzy zasiadają w Radzie)

Podstawa działania

Rada Funduszy Pożyczkowych przy KSU powołana została 21.07.2009 r. Składa się z 16-u członków – przedstawicieli funduszy z każdego województwa. Jej zadaniem jest reprezentowanie środowiska funduszy pożyczkowych w kontaktach z PARP w zakresie działań prowadzonych przez PARP na rzecz Funduszy.

Skład

- Agencja Rozwoju Regionalnego „AGROREG” S.A.;
- Kujawsko-Pomorski Fundusz Pożyczkowy Sp. z o.o.;
- Biłgorajska Agencja Rozwoju Regionalnego S.A.;
- Agencja Rozwoju Regionalnego S.A.;
- Fundacja Rozwoju Gminy Żelów;
- Fundacja Rozwoju Regionu Rabka;
- Fundacja na rzecz Rozwoju Polskiego Rolnictwa;
- Fundacja Rozwoju Śląska oraz Wspierania Inicjatyw Lokalnych;
- Leżajskie Stowarzyszenie Rozwoju;
- Fundacja Rozwoju Przedsiębiorczości;

- Słupskie Stowarzyszenie Innowacji Gospodarczych i Przedsiębiorczości;
- Górnośląska Agencja Rozwoju Regionalnego S.A.;
- Fundacja Rozwoju Regionu Pierzchnica;
- Warmińsko-Mazurska Agencja Rozwoju Regionalnego S.A. w Olsztynie,
- Wielkopolska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości Sp. z o.o.;
- Fundacja Centrum Innowacji i Przedsiębiorczości Koszalin.

Zadania

- Reprezentowanie Funduszy Pożyczkowych wobec PARP;
- Stymulowanie współpracy pomiędzy poszczególnymi funduszami pożyczkowymi;
- Określanie zasad przepływu informacji i doskonalenie kanałów informacyjnych pomiędzy poszczególnymi funduszami oraz pomiędzy funduszami a instytucjami zewnętrznymi;
- Poddawanie analizie i odpowiadanie na potrzeby zgłaszane przez poszczególne fundusze;
- Zgłaszanie zmian i opiniowanie/aktualizacja obowiązujących standardów usług dla funduszy pożyczkowych oraz konsultantów w celu optymalizacji jakości świadczonych przez nich usług;
- Zgłaszanie inicjatyw zmian dotyczących:
 - zagadnień legislacyjnych w zakresie usług finansowych – polegających na udzieleniu pożyczki,
 - strategii KSU, zmian struktur i organizacji KSU,
 - zmian w zakresie systemowych usług (KSU) finansowych – polegających na udzieleniu pożyczki;
- Opiniowanie programów, strategii KSU, zmian prawnych mających wpływ na świadczenie usług przez fundusze pożyczkowe;
- Współdziałanie w budowaniu marki KSU, dbanie i kreowanie wizerunku KSU;
- Identyfikowanie i zbieranie informacji na temat tzw. „dobrych praktyk” funkcjonowania funduszy i konsultantów.

Działalność w 2013 roku

W roku 2013 nie było osobnych posiedzeń Rady Funduszy Pożyczkowych KSU. Jej przedstawiciele uczestniczyli natomiast w spotkaniu funduszy pożyczkowych współpracujących w ramach KSU.

Tematem tego spotkania były „Uwarunkowania oraz miejsce funduszy pożyczkowych w finansowaniu sektora przedsiębiorstw do 2025 roku”.

Uczestnicy mieli możliwość przedyskutowania zagadnień dotyczących obecnej sytuacji i przyszłości funduszy na rynku instytucji finansowych oraz określenia potrzeb i wypracowania wspólnego stanowiska środowiska wobec zadań jakie staną przed nim w najbliższych latach.

Reprezentanci 40 FP KSU przy udziale przedstawicieli Ministerstwa Gospodarki i PARP skupili się na omówieniu następujących zagadnień:

- Perspektywiczne zapotrzebowanie na finansowanie ze źródeł pozabankowych w kontekście sytuacji na rynku finansowania dłużnego.
- Wspieranie pozabankowych instrumentów finansowania dłużnego w przyszłym okresie programowania.
- Kierunki dostosowań w zakresie organizacji działalności funduszy pożyczkowych w świetle działań regulacyjnych (na szczeblu europejskim i na świecie) oraz w związku z perspektywami pozyskiwania finansowania bezpośrednio z programów europejskich.
- Fundusze pożyczkowe na rynku finansowym w Polsce – kierunki ewolucji.

Sformułowano 15 rekomendacji dotyczących działań, których wdrożenie pozwoli na dalszy rozwój systemu funduszy pożyczkowych w Polsce.

19. Rada Punktów Konsultacyjnych KSU

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Konsultacyjno-doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	Struktura powołana przy Krajowym Systemie Usług
Suma posiedzeń w 2013 r.	4

Podstawa działania

Kolegialność działania KSU została przewidziana w ustawie o PARP, jak również we wniosku systemowym 2.2.1. POKL „Wsparcie i rozwój instytucji świadczących usługi na rzecz przedsiębiorczości oraz ich sieci”.

Rada Punktów Konsultacyjnych zgodnie z przyjętym statutem reprezentuje ogół ośrodków PK KSU wobec PARP, Rady koordynacyjnej KSU, innych rad usług systemowych, jednostek samorządu terytorialnego, organów administracji publicznej, organizacji otoczenia biznesu oraz organizacji pozarządowych.

Skład

W lutym 2012 r. został zakończony konkurs na wybór podmiotów wsparcia w projekcie pt. „Świadczenie usług informacyjnych i doradczych w sieci PK KSU”, który realizowany jest w latach 2012–2013. Po zakończeniu procesu podpisywania umów oraz po ustaleniu liczby ośrodków PK KSU na poziomie 51 PK KSU zlokalizowanych w 15 województwach, PARP w marcu 2012 r. rozpoczęła procedurę wyboru przedstawicieli Regionów do Rady PK KSU. Działalność Rady PK KSU na kadencję 2012–2013 została ukonstytuowana na pierwszym posiedzeniu Rady 22 maja 2012 r.

W wyniku wyborów do Rady PK KSU wchodzi po dwóch przedstawicieli ośrodków z 15 regionów Polski (przedstawiciel i zastępca przewodniczącego regionu), bez województwa podlaskiego, w którym nie funkcjonuje PK KSU. W województwie lubuskim, w wyniku rozwiązania umowy na prowadzenie PK KSU pozostał jeden przedstawiciel w Radzie PK KSU. W województwie warmińsko-mazurskim, w którym wybrany został tylko 1 PK KSU, w Radzie PK KSU zasiada jeden przedstawiciel. W województwie łódzkim, z powodu nagłej choroby jednego z osób zasiada również jeden przedstawiciel.

W skład Rady PK KSU wchodzi:

- Dolnośląska Agencja Współpracy Gospodarczej Sp. z o.o., Agencja Rozwoju Regionalnego ARLEG w Legnicy;
- Toruńska Agencja Rozwoju Regionalnego, Kujawsko-Pomorski Związek Pracodawców i Przedsiębiorców w Bydgoszczy;
- Lubelska Fundacja Rozwoju, Fundacja Puławskie Centrum Przedsiębiorczości;
- Wojewódzki Zakład Doskonalenia Zawodowego w Gorzowie Wlkp;
- Fundacja Rozwoju Gminy Żelów, Łódzka Agencja Rozwoju Regionalnego;
- Politechnika Krakowska im. Tadeusza Kościuszki – centrum Transferu Technologii, Fundacja Rozwoju Regionu Rabka;
- Fundacja Akademickie Inkubatory Przedsiębiorczości, Fundacja Małych i Średnich Przedsiębiorstw;
- AT Group S.A., Izba Rzemieślnicza w Opolu;
- Rzeszowska Agencja Rozwoju Regionalnego SA, Przemyska Agencja Rozwoju Regionalnego S.A.;
- Agencja Rozwoju Pomorza S.A., Stowarzyszenie „Wolna Przedsiębiorczości” Oddział Terenowy w Gdańsku
- Górnośląska Agencja Rozwoju Regionalnego, AT Group;

- Fundacja Agencja Rozwoju Regionalnego w Starachowicach, Ośrodek Promowania i Wspierania Przedsiębiorczości Rolnej;
- Działdowska Agencja Rozwoju S.A.;
- Agencja Rozwoju Regionalnego S.A. w Koninie, Polska Izba Gospodarcza Importerów, Eksporterów i Kooperacji w Poznaniu;
- Zachodniopomorska Agencja Rozwoju Regionalnego SA, Wojewódzki Zakład Doskonalenia Zawodowego.

Zadania

- reprezentowanie ogółu ośrodków wobec PARP, instytucji państwowych i samorządowych;
- działania na rzecz rozwoju systemu i usług KSU, w szczególności systemowych usług informacyjnych KSU;
- zgłaszanie inicjatyw: zmian do strategii KSU, zmian do systemu struktur i organizacji KSU, zmian legislacyjnych;
- opiniowanie propozycji PARP dot. planów standardów, programów strategii wymagań wobec ośrodków PK KSU i Konsultantów PK, zmian prawnych oraz działań mających wpływ na świadczenie systemowych usług informacyjnych;
- współpraca z RK KSU i Radami innych usług systemowych;
- stymulowanie współpracy w ramach sieci ośrodków PK KSU na poziomie regionalnym i ponadregionalnym, w zakresie wymiany doświadczeń ze świadczenia usług, proponowania nowych i realizacji wspólnych przedsięwzięć;
- budowanie marki oraz działania na rzecz promocji i marketingu, w tym kreowania wizerunku sieci ośrodków PK KSU;
- analizowanie i zgłaszanie potrzeb przedsiębiorców oraz ośrodków PK KSU w zakresie standardów świadczenia usług oraz ich zakresu;
- współdziałanie z PARP w zakresie ustalania wymagań dotyczących kompetencji konsultantów oraz wskazywanie potrzeb i kierunków ich kształcenia.

Działalność w 2013 roku

Na 4 posiedzeniach:

- Podsumowanie dotychczasowej działalności Rady Punktów Konsultacyjnych KSU.
- Omówienie bieżącej realizacji projektu PK KSU, koncepcja projektu PK KSU na lata 2014–2015, oraz realizacja działań informacyjnych nt. KSU.

- Omówienie problemów dostrzeganych przez Członków Rady PK KSU oraz przedyskutowanie newralgicznych zapisów dokumentacji w zakresie standardów usług dla nowego projektu, wykorzystania potencjału konsultantów usług informacyjnych obecnego projektu w nowym projekcie PK KSU.
- Kwestie przedstawionych zapisów w raporcie z audytu KE dot. kwestii sieci PK KSU, a także omówienie istotnych działań w ramach aktualnej realizacji projektu.

Narodowy Fundusz Zdrowia (NFZ)

20. Rada Narodowego Funduszu Zdrowia

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ państwowej jednostki organizacyjnej posiadającej osobowość prawną
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	NFZ
Suma posiedzeń w 2013 r.	9

Podstawa działania

Rada Narodowego Funduszu Zdrowia jest organem Funduszu jako państwowej jednostki organizacyjnej posiadającej osobowość prawną. Działa na podstawie ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (tekst jedn. Dz.U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027 z późn. zm.) zwanej dalej ustawą, jak również na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu.

Rada Narodowego Funduszu Zdrowia obecnej, II kadencji została powołana przez Prezesa Rady Ministrów RP w dniu 22 marca 2010 roku na podstawie art. 99 ust. 1 ustawy. **Kadencja Rady trwa 5 lat.**

Rada Narodowego Funduszu Zdrowia nie jest radą nadzorczą. Nie posiada kompetencji nadzorczych, ale kontrolne, opiniodawcze i w ograniczonym zakresie stanowiące.

Skład

W skład Rady Funduszu wchodzi dziesięć osób powołanych przez Prezesa Rady Ministrów, przy czym:

- jednego członka powołuje się spośród kandydatów wskazanych przez Rzecznika Praw Obywatelskich;
- dwóch członków powołuje się spośród kandydatów wskazanych przez Trójstronną Komisję do Spraw Społeczno-Gospodarczych;
- jednego członka powołuje się spośród kandydatów wskazanych przez stronę samorządową Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego;

- jednego członka powołuje się spośród kandydatów wskazanych przez ministra właściwego do spraw zdrowia;
- jednego członka powołuje się spośród kandydatów wskazanych przez Radę Działalności Pożytku Publicznego;
- jednego członka powołuje się spośród kandydatów wskazanych wspólnie przez Ministra Obrony Narodowej, Ministra Sprawiedliwości i ministra właściwego do spraw wewnętrznych;
- jednego członka powołuje się spośród kandydatów wskazanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Zadania

W świetle obecnego brzmienia art. 100 ust. 1 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, do zadań Rady Narodowego Funduszu Zdrowia należy:

- kontrolowanie bieżącej działalności Funduszu we wszystkich dziedzinach jego działalności;
- uchwalanie:
 - a) planu pracy Funduszu na dany rok,
 - b) rzeczowego planu wydatków inwestycyjnych;
- opiniowanie:
 - a) projektu planu finansowego na dany rok,
 - b) systemu wynagradzania pracowników Funduszu;
- przyjmowanie:
 - a) sprawozdania z wykonania planu finansowego Funduszu,
 - b) okresowych i rocznych sprawozdań z działalności Funduszu;
- podejmowanie uchwał w sprawach dotyczących majątku Funduszu i inwestycji przekraczających zakres upoważnienia statutowego dla Prezesa Funduszu oraz nabywania, zbywania i obciążania nieruchomości stanowiących własność Funduszu, a także podejmowanie uchwał w sprawach, przeznaczenia zysku netto lub pokrycia straty netto za dany rok obrotowy;
- kontrola prawidłowej realizacji planu finansowego Funduszu;
- dokonywanie wyboru biegłego rewidenta do badania sprawozdania finansowego Funduszu;
- wnioskowanie do Prezesa Funduszu o przeprowadzenie kontroli prawidłowości postępowania w sprawie zawarcia umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej lub ich realizacji;

- wyrażanie opinii w sprawie kandydata na Prezesa Funduszu lub kandydatów na jego zastępców;
- wyrażanie opinii w sprawie odwołania Prezesa Funduszu lub jego zastępców.

Działalność w 2013 roku

Rada Funduszu w 2013 roku obradowała na 9 posiedzeniach, podjęła łącznie 39 uchwał, w tym 3 uchwały w trybie korespondencyjnego uzgodnienia stanowisk przez członków Rady (tryb obiegowy).

W trakcie posiedzeń Rada Funduszu między innymi:

- 1) przyjęła:
 - sprawozdanie z wykonania planu finansowego Narodowego Funduszu Zdrowia za 2012 r.,
 - okresowe sprawozdania z działalności Narodowego Funduszu Zdrowia za IV kwartał 2012 r. oraz I, II i III kwartał 2013 r.,
 - roczne sprawozdanie z działalności Narodowego Funduszu Zdrowia za 2012 r.;
- 2) uchwaliła:
 - plan pracy Funduszu na 2013 r.
 - rzeczowy plan wydatków inwestycyjnych NFZ na 2014 r.;
- 3) wyraziła pozytywną opinie w sprawach:
 - odwołania Prezesa NFZ,
 - projektu zmiany planu finansowego Narodowego Funduszu Zdrowia na 2013 r.,
 - projektu planu finansowego Narodowego Funduszu Zdrowia na 2014 r.,
 - zasad wynagradzania osób kierujących oddziałami wojewódzkimi NFZ, przewidzianymi w przedstawionym przez Prezesa NFZ projekcie Zarządzenia z dnia 2 września 2013 r.,
- 4) wyraziła zgodę na:
 - zawarcie przez Prezesa NFZ umów o świadczenie usług konserwacji systemu informatycznego wspomagania działalności NFZ oraz umów subskrypcji,
 - zawarcie przez Prezesa NFZ umowy licencji, zapewnienia wsparcia technicznego, aktualizacji i poprawek oraz subskrypcji oprogramowania Microsoft,
 - zawarcie przez Prezesa NFZ dwóch umów o świadczenie usług asysty technicznej i konserwacji oprogramowania Oracle,

- zawarcie przez Prezesa NFZ umów o świadczenie usług serwisowych środowiska serwerów HP,
 - na nabycie udziału w nieruchomości na potrzeby Mazowieckiego OW NFZ – Delegatury w Płocku,
 - na nabycie nieruchomości na potrzeby Kujawsko-Pomorskiego OW NIZ;
- 5) uchyliła uchwałę Nr 7/2013/II z dnia 3 kwietnia 2013 r. w sprawie wyrażenia zgody na zawarcie przez Prezesa NFZ umowy o świadczenie usług serwisowych;
 - 6) wystąpiła do Ministra Finansów oraz Ministra Zdrowia z wnioskiem o zaopiniowanie przeznaczenia zysku netto NFZ za 2012 r.;
 - 7) kontrolowała realizację rzeczowego planu wydatków inwestycyjnych NFZ na 2013 r.;
 - 8) udzieliła Zastępcy Prezesa NFZ ds. medycznych upoważnienia do zastępowania Prezesa Funduszu, w pełnym zakresie kompetencji wynikających z przepisów ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (na podstawie art. 100 ust. 6 ustawy);
 - 9) powierzyła Zastępcy Prezesa NFZ ds. finansowych oznaczone czynności związane z udzieleniem zamówienia publicznego na badanie sprawozdania finansowego NFZ za 2013 r.;
 - 10) zatwierdziła specyfikację istotnych warunków zamówienia publicznego na badanie sprawozdania finansowego NFZ za 2013 r.;
 - 11) dokonała:
 - wyboru biegłego rewidenta do badania sprawozdania finansowego Narodowego Funduszu Zdrowia za 2013 rok,
 - ośmiu zmian rzeczowego planu wydatków inwestycyjnych NFZ na 2013 r., w związku z wnioskami Prezesa Funduszu,
 - dwóch zmian w Planie pracy Narodowego Funduszu Zdrowia na 2013 r., w związku z wnioskami Prezesa Funduszu,
 - przeglądu prac zespołów problemowych Rady Funduszu, w wyniku którego uaktualniła i skorygowała zakres zadania Zespołu Problemowego Rady NFZ do spraw świadczeń opieki zdrowotnej, powołanego uchwałą Nr 14/2010/II Rady NFZ z dnia 17 czerwca 2010 r. oraz rozwiązała Zespół Problemowy Rady NFZ do spraw świadczeń zdrowotnych z zakresu medycyny wieku rozwojowego, powołany uchwałą nr 8/2012/II z dnia 27 maja 2010 r.,
 - przeznaczenia zatwierdzonego zysku netto Narodowego Funduszu Zdrowia za 2012 r. na fundusz zapasowy,

12) zapoznała się z informacją Prezesa NFZ na temat:

- realizacji zadań w I i II kwartale 2013 r. ujętych w Planie pracy Centrali NFZ na 2013 r.,
- wykonania rzeczowego planu wydatków inwestycyjnych NFZ za 2012 r.,
- zakończonego badania sprawozdania finansowego NFZ za 2012 r.,
- sytuacji finansowej NFZ w 2013 r., w tym spływu składki na ubezpieczenie zdrowotne za poszczególne kwartały 2013 r.,
- efektów wdrożenia Systemu Dodatkowej Weryfikacji Świadczeń Zdrowotnych (SDWSZ),
- wdrożenia przez Fundusz systemu Elektronicznej Weryfikacji Uprawnień Świadczeniodawców (e-WUŚ) oraz Zintegrowanego Informatora Pacjenta (ZIP),
- wyników kontroli realizacji umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej za 2011 r., w zakresie świadczeń opieki psychiatrycznej stacjonarnej dla dzieci i młodzieży przeprowadzonej przez Fundusz,
- procesu aneksowania umów o udzielenie świadczeń opieki zdrowotnej na 2014 r.,
- zmiany w kryteriach oceny ofert świadczeniodawców przy kontraktowaniu;

13) dyskutowała na temat:

- propozycji spotkań rad oddziałów wojewódzkich NFZ z Radą Narodowego Funduszu Zdrowia i Kierownictwem NFZ,
- przedstawionej przez Prezesa NFZ prognozy przychodów i kosztów NFZ na kolejne trzy lata (2014–2016),
- założeń do budowy Strategii IT NFZ na lata 2014–2019.

Rada Funduszu w 2013 roku podjęła następujące uchwały:

- Uchwała Nr 1/2013/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie wyrażenia zgody na zawarcie przez Prezesa NFZ umów o świadczenie usług konserwacji systemu informatycznego wspomagania działalności NFZ oraz umów subskrypcji;
- Uchwała Nr 2/2013/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie przyjęcia Planu pracy Narodowego Funduszu Zdrowia na 2013 r.;
- Uchwała Nr 3/2013/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 15 stycznia 2013 r. zmieniająca uchwałę w sprawie przyjęcia rzeczowe-

- go planu wydatków inwestycyjnych Narodowego Funduszu Zdrowia na 2013 r.;
- Uchwała Nr 4/2013/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie przyjęcia okresowego sprawozdania z działalności NFZ za IV kwartał 2012 r.;
 - Uchwała Nr 5/2013/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 15 stycznia 2013 r. zmieniająca uchwałę w sprawie przyjęcia rzeczowego planu wydatków inwestycyjnych Narodowego Funduszu Zdrowia na 2013 r.;
 - Uchwała Nr 6/2013/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie wyrażenia zgody na nabycie udziału w nieruchomości na potrzeby Mazowieckiego OW NFZ – Delegatury w Płocku;
 - Uchwała Nr 7/2013/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 3 kwietnia 2013 r. w sprawie wyrażenia zgody na zawarcie przez Prezesa NFZ umowy o świadczenie usług serwisowych;
 - Uchwała Nr 8/2013/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 23 kwietnia 2013 r. w sprawie wyrażenia zgody na zawarcie przez Prezesa NFZ umowy o świadczenie usług serwisowych;
 - Uchwała Nr 9/2013/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 18 czerwca 2013 r. w sprawie przyjęcia okresowego sprawozdania z działalności NFZ za I kwartał 2013 r.;
 - Uchwała Nr 10/2013/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 18 czerwca 2013 r. w sprawie przyjęcia rocznego sprawozdania z działalności NFZ za 2012 r.;
 - Uchwała Nr 11/2013/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 18 czerwca 2013 r. w sprawie przyjęcia sprawozdania z wykonania planu finansowego NFZ za 2012 r.;
 - Uchwała Nr 12/2013/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 18 czerwca 2013 r. zmieniająca uchwałę w sprawie przyjęcia rzeczowego planu wydatków inwestycyjnych Narodowego Funduszu Zdrowia na 2013 r.;
 - Uchwała Nr 13/2013/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 1 lipca 2013 r. w sprawie wyrażenia zgody na zawarcie przez Prezesa NFZ umowy licencji, zapewnienia wsparcia technicznego, aktualizacji i poprawek oraz subskrypcji oprogramowania;

- Uchwała Nr 14/2013/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 25 lipca 2013 r. w sprawie wyrażenia opinii do projektu planu finansowego NFZ na 2014 r.;
- Uchwała Nr 15/2013/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 25 lipca 2013 r. w sprawie wystąpienia do Ministra Finansów oraz Ministra Zdrowia o zaopiniowanie przeznaczenia zysku netto NFZ za 2012 r.;
- Uchwała Nr 16/2013/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 25 lipca 2013 r. w sprawie powierzenia czynności związanych z udzieleniem zamówienia publicznego na badanie sprawozdania finansowego NFZ za 2013 r.;
- Uchwała Nr 17/2013/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 25 lipca 2013 r. zmieniająca uchwałę w sprawie przyjęcia rzeczowego planu wydatków inwestycyjnych Narodowego Funduszu Zdrowia na 2013 r.;
- Uchwała Nr 18/2013/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 25 lipca 2013 r. zmieniająca uchwałę w sprawie przyjęcia Planu pracy Narodowego Funduszu Zdrowia na 2013 r.;
- Uchwała Nr 19/2013/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 9 września 2013 r. w sprawie przyjęcia okresowego sprawozdania z działalności Narodowego Funduszu Zdrowia za II kwartał 2013 r.;
- Uchwała Nr 20/2013/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 9 września 2013 r. w sprawie wyrażenia zgody na zawarcie przez Prezesa NFZ umowy o świadczenie usług asysty technicznej i konserwacji oprogramowania;
- Uchwała Nr 21/2013/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 9 września 2013 r. w sprawie zatwierdzenia specyfikacji istotnych warunków zamówienia publicznego na badanie sprawozdania finansowego NFZ za 2013 r.;
- Uchwała Nr 22/2013/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 9 września 2013 r. w sprawie wyrażenia opinii o zasadach wynagradzania osób kierujących oddziałami wojewódzkimi NFZ;
- Uchwała Nr 23/2013/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 9 września 2013 r. zmieniająca uchwałę w sprawie przyjęcia rzeczowego planu wydatków inwestycyjnych Narodowego Funduszu Zdrowia na 2013 r.;
- Uchwała Nr 24/2013/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 9 września 2013 r. w sprawie zespołów problemowych Rady Narodowego Funduszu Zdrowia;

- Uchwała Nr 25/2013/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 17 października 2013 r. w sprawie przeznaczenia zysku netto Narodowego Funduszu Zdrowia za 2012 r.;
- Uchwała Nr 26/2013/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 17 października 2013 r. w sprawie wyboru biegłego rewidenta do badania sprawozdania finansowego Narodowego Funduszu Zdrowia za 2013 rok;
- Uchwała Nr 27/2013/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 17 października 2013 r. zmieniająca uchwałę w sprawie przyjęcia rzeczowego planu wydatków inwestycyjnych Narodowego Funduszu Zdrowia na 2013 r.;
- Uchwała Nr 28/2013/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 21 listopada 2013 r. zmieniająca uchwałę w sprawie przyjęcia w sprawie przyjęcia Planu pracy Narodowego Funduszu Zdrowia na 2013 r.;
- Uchwała Nr 29/2013/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 21 listopada 2013 r. w sprawie wyrażenia opinii do projektu zmiany planu finansowego Narodowego Funduszu Zdrowia na 2013 r.;
- Uchwała Nr 30/2013/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 21 listopada 2013 r. w sprawie wyrażenia zgody na zawarcie przez Prezesa NFZ umów o świadczenie usług serwisowych środowiska serwerów HP;
- Uchwała Nr 31/2013/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 21 listopada 2013 r. w sprawie wyrażenia zgody na zawarcie przez Prezesa NFZ umów o świadczenie usług utrzymania systemu informatycznego wspomagania działalności NFZ;
- Uchwała Nr 32/2013/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 21 listopada 2013 r. w sprawie wyrażenia zgody na nabycie nieruchomości na potrzeby Kujawsko-Pomorskiego OW NFZ;
- Uchwała Nr 33/2013/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 21 listopada 2013 r. zmieniająca uchwałę w sprawie przyjęcia rzeczowego planu wydatków inwestycyjnych Narodowego Funduszu Zdrowia na 2013 r.;
- Uchwała Nr 34/2013/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 19 grudnia 2013 r. w przedmiocie wyrażenia opinii w sprawie odwołania Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia;
- Uchwała Nr 35/2013/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 19 grudnia 2013 r. w sprawie przyjęcia okresowego sprawozdania z działalności Narodowego Funduszu Zdrowia za III kwartał 2013 r.;

- Uchwała Nr 36/2013/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 19 grudnia 2013 r. zmieniająca uchwałę w sprawie przyjęcia rzeczowego planu wydatków inwestycyjnych Narodowego Funduszu Zdrowia na 2013 r.;
- Uchwała Nr 37/2013/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 19 grudnia 2013 r. w sprawie przyjęcia rzeczowego planu wydatków inwestycyjnych Narodowego Funduszu Zdrowia na 2014 r.;
- Uchwała Nr 38/2013/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 19 grudnia 2013 r. w sprawie wyrażenia zgody na zawarcie umowy o świadczenie usług asysty technicznej i konserwacji oprogramowania;
- Uchwała Nr 39/2013/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 23 grudnia 2013 r. w sprawie udzielenia upoważnienia Zastępcy Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia.

W posiedzeniach Rady Narodowego Funduszu Zdrowia, oprócz członków Rady uczestniczą również w charakterze obserwatorów (bez prawa udziału w głosowaniu): przedstawiciel Naczelnej Rady Lekarskiej, przedstawiciel Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych, przedstawiciel Naczelnej Rady Aptekarskiej, przedstawiciel Krajowej Rady Diagnostów Laboratoryjnych. Tym samym Rada Funduszu skupia przedstawicieli organów administracji rządowej, organów ochrony prawa, samorządu terytorialnego, związków zawodowych, organizacji pożytku publicznego oraz samorządów zawodowych odgrywających kluczową rolę w ochronie zdrowia.

W oparciu o przepisy Regulaminu, Rada Funduszu powołuje zespoły problemowe (stałe albo doraźne) zajmujące się szczegółową analizą określonych obszarów działalności Funduszu, jak również szeroko pojętą problematyką świadczeń finansowanych ze środków publicznych. Zespoły przedstawiają Radzie opinie lub rekomendacje, m.in. na podstawie pogłębionej analizy danych udostępnianych przez Fundusz, jak również dialogu ze środowiskami eksperckimi oraz świadczeniodawcami. W 2013 roku odbyły się posiedzenia Zespołu Problemowego Rady NFZ do spraw świadczeń opieki zdrowotnej, w rodzaju leczenie szpitalne, powołanego uchwałą Nr 14/2010/II Rady NFZ z dnia 17 czerwca 2010 r. Podczas spotkań Zespół w szczególności analizował problem wskaźników pomiaru efektów w endoprotezoplastyce, w tym docelowymi rozwiązaniami dla systemu *Pay for Performance* dla tej grupy świadczeń.

Działają również Rady Oddziałów Wojewódzkich NFZ, które łącznie w 2013 r. odbyły 115 spotkań:

Lp.	Nazwa OW	Posiedzenia	Uchwały
1.	Dolnośląski	7	9
2.	Kujawsko-Pomorski	7	6
3.	Lubelski	6	22
4.	Lubuski	7	17
5.	Łódzki	5	7
6.	Małopolski	12	6
7.	Mazowiecki	11	6
8.	Opolski	7	9
9.	Podkarpacki	6	8
10.	Podlaski	4	6
11.	Pomorski	8	6
12.	Śląski	8	7
13.	Świętokrzyski	6	4
14.	Warmińsko-Mazurski	8	8
15.	Wielkopolski	7	7
16.	Zachodniopomorski	6	5

**III. Instytucje Dialogu Wielostronnego,
Obywatelskiego, Korporacyjnego
w Ministerstwach i Urzędach Centralnych
w 2013 roku**

W ciągu lat ostatnich nastąpiła istotna zmiana jakościowa w zakresie instytucjonalizacji dialogu przez poszerzenie pojęcia dialogu społecznego. Przez miano partnerów społecznych można uznać, także szerzej inne formy partnerstwa społecznego jak organizacje pozarządowe, które przybierają formę stowarzyszeń bądź fundacji, środowiska samorządowe, organizacje społeczno-zawodowe rolników, korporacje, samorządy zawodowe i gospodarcze.

Pojawienie się dialogu obywatelskiego w dokumencie rządowym – jakim były Zasady Dialogu Społecznego z 2002 r. było z jednej strony próbą dostosowania instytucji dialogu społecznego do zmian, które w tym zakresie nastąpiły w ostatnich latach w Unii Europejskiej, z drugiej naturalną konsekwencją zapisów, dotyczących współpracy z organizacjami społecznymi, znajdujących się w ustawie o działach administracji rządowej. Może też stać się podstawą partnerstwa w procesie programowania i absorpcji funduszy strukturalnych, który to proces – zgodnie z regulacjami Unii Europejskiej – wymaga akceptacji decyzji rządu przez partnerów społecznych, w tym organizacji pozarządowych.

Dialog wielostronny ma miejsce wtedy, kiedy oprócz tradycyjnych trzech stron: rządowej, związkowej i pracodawczej w dyskusji biorą udział przedstawiciele samorządu terytorialnego lub reprezentanci innych organizacji (w tym izby przemysłowe i samorządy) – wtedy mamy do czynienia z dialogiem korporacyjnym. Z kolei w dialogu społecznym prowadzonym na szczeblu regionalnym głównym partnerem, oprócz terenowych reprezentacji związkowych, pracodawców i administracji państwowej, jest samorząd terytorialny.

Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej

1. Rada Działalności Pożytku Publicznego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2013 r.	6 + 1 spotkanie strony pozarządowej + ok. 20 posiedzeń zespołów problemowych

Podstawa działania

Rada Działalności Pożytku Publicznego jest organem opiniodawczo-doradczym ministra właściwego ds. zabezpieczenia społecznego powołanym na podstawie ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz.U. z 2010 r., Nr 234, poz. 1536, z późn. zm.) oraz rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 4 sierpnia 2003 r. w sprawie Rady Działalności Pożytku Publicznego (Dz.U. Nr 147, poz. 1431).

Skład

W dniu 28 czerwca 2012 r. decyzją Ministra Pracy i Polityki Społecznej, została powołana Rada Działalności Pożytku Publicznego **IV kadencji**.

Stosownie do art. 36 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie Rada składa się z 20 członków:

- pięciu przedstawicieli organów administracji rządowej i jednostek im podległych lub przez nie nadzorowanych (MG, MPiPS, MKiDN, MRR, MSZ);
- pięciu przedstawicieli jednostek samorządu terytorialnego (Związku Miast Polskich, Związku Gmin Wiejskich, Związku Województw RP, Związku Powiatów Polskich, Unii Metropolii Polskich);
- dziesięciu przedstawicieli organizacji pozarządowych, związków i porozumień organizacji pozarządowych oraz podmiotów wymienionych w art. 3 ust. 3 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontaria-

cie (WRZOS, Dolnośląskiej Rady ds. Młodzieży, Ogólnopolskiego Związku Rewizyjnego Spółdzielni Socjalnych, Polskiej Rady Ekumenicznej, Związku Harcerstwa Polskiego, Caritas Diecezji Kieleckiej, Związku Ochotniczych Straży Pożarnych, Sieci SPLOT, Fundacji Pracowni Badań i Innowacji Społecznych STOCZNIA).

Zadania

Do zadań Rady należy w szczególności:

- wyrażanie opinii w sprawach dotyczących stosowania ustawy;
- wyrażanie opinii w sprawach dotyczących funkcjonowania organizacji pozarządowych oraz podmiotów wymienionych w art. 3 ust. 3, w tym w zakresie programów współpracy z organizacjami pozarządowymi oraz podmiotami wymienionymi w art. 3 ust. 3;
- wyrażanie opinii o projektach uchwał i aktów prawa miejscowego dotyczących sfery zadań publicznych;
- udzielanie pomocy i wyrażanie opinii w przypadku sporów między organami administracji publicznej a organizacjami pozarządowymi oraz podmiotami wymienionymi w art. 3 ust. 3;
- wyrażanie opinii w sprawach dotyczących zadań publicznych, w tym zlecenia tych zadań do realizacji przez organizacje pozarządowe oraz podmioty wymienione w art. 3 ust. 3, oraz w sprawach rekomendowanych standardów realizacji zadań publicznych;
- wyrażanie opinii o projekcie strategii rozwoju województwa;
- wskazywania kandydatów na członków Rady Narodowego Funduszu Zdrowia oraz rady oddziału wojewódzkiego Narodowego Funduszu Zdrowia.

Działalność w 2013 roku

W 2013 r. odbyło się 6 posiedzeń plenarnych Rady (12 lutego 2013 r., 13 marca 2013 r., 14 maja 2013 r., 18 czerwca 2013 r., 17 września 2013 r., 17 grudnia 2013 r.), 1 spotkanie pozarządowej strony Rady z przedstawicielami organizacji pozarządowych. Dodatkowo w ramach Rady odbyła się Konferencja poświęcona polityce na rzecz młodzieży (29 stycznia 2013 r.), spotkanie dyskusyjne „Dostępność usług społecznych” (29 października 2013 r.), spotkanie z Radą Główną ds. Społecznej Readaptacji i Pomocy Skazanym (7 listopada 2013 r.), a także około 35 spotkań Zespołów problemowych Rady (w tym dwa połączone spotkania Zespołów).

W 2013 r. w ramach Rady powstało kilka zespołów doradczych tj. Zespół ds. FIO 2014–2020, Zespół ad hoc ds. kontynuacji wolontariatu długoterminowego, Zespół ad hoc ds. zarekomendowania osób do panelu ekspertów, Zespół ad hoc ds. założeń do zmian ustawy o pomocy społecznej. W 2013 r. zawiązano również dodatkowy stały Zespół ds. interwencji.

Główne tematy posiedzeń, ustalenia, problemy RDPP IV kadencji:

- Odwołanie członka Rady NFZ rekomendowanego przez RDPP i wybór nowego przedstawiciela.
- Współorganizacja spotkań konsultacyjnych Programu FIO na lata 2014–2020 i prace nad kształtem Programu (wdrażanie).
- Udział w organizacji Konferencji poświęconej 10-leciu ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.
- Organizacja Konferencji poświęconej polityce na rzecz młodzieży.
- Rozszerzenie współpracy z wojewódzkimi Radami Działalności Pożytku Publicznego (spotkanie).
- Opracowanie wyników ze sprawozdań w kontekście wydatkowania 1%.
- Kwestia opodatkowania stypendiów udzielanych przez organizacje pozarządowe.
- Kwestia apelu wystosowanego do MAC ws. prowadzenia Ośrodka „Zielony Dół” przez Stowarzyszenie na Rzecz Rozwoju Psychiatrii i Opieki Środowiskowej i Firmę Społeczną Laboratorium Cogito Opinia Rady ws. projektu ustawy o rachunkowości.
- Opinia Rady ws. założeń do zmian ustawy o pomocy społecznej.
- Zajęcie się kwestią Miejskiej RDPP z Zamościa (podjęcie działań zmierzających do poprawy funkcjonowania mechanizmu 1% podatku).
- Zajęcie stanowiska w stosunku do pisma OFOP-u ws. zmian do ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.
- Podjęcie prac nad zmianami w ustawie o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.
- Kwestia złożenia przez MPiPS wniosku o dofinansowanie projektu w ramach konkursu pn. „Wzmocnienie szeroko rozumianych konsultacji społecznych dotyczących regulacji prawnych i uzgadniania polityk publicznych, w tym konsultacji dokonywanych drogą elektroniczną”. Zaangażowanie się w prace nad projektem „Synergia – program współpracy MPiPS z organizacjami pozarządowymi na lata 2014–2020”.

- Kwestia odpowiedzi Urzędu Miejskiego w Słupsku na pismo Dolnośląskiego Forum Organizacji Pozarządowych wyrażające sprzeciw w sprawie powołania i prowadzenia Słupskiego Centrum Organizacji Pozarządowych i Ekonomii Społecznej.
- Stworzenie przez Zespół ds. polityki na rzecz młodzieży projektu Krajowego Programu na Rzecz Młodzieży, Aktywna Młodzież i rekomendowanie jego realizacji Ministrowi Pracy i Polityki Społecznej.
- Rozpoczęcie współpracy z Radą Główną ds. Społecznej Readaptacji i Pomocy Skazanym.
- Udzielenie rekomendacji 5 przedstawicielom organizacji pozarządowych, którzy będą oceniać wnioski w ramach konkursu „Wdrożenie standardów współpracy jednostek samorządu terytorialnego z organizacjami pozarządowymi”.
- Podjęcie działań ułatwiających świadczenie nieodpłatnej pomocy prawnej przez organizacje pozarządowe.
- Przedstawienie uwag do projektu założeń do zmian ustawy o pomocy społecznej.
- Stanowisko ws. projektu Programu Operacyjnego Funduszu Najbardziej Potrzebującym.
- Wskazanie przedstawicieli Rady Działalności Pożytku Publicznego do interdyscyplinarnej grupy do prac nad założeniami długofalowej polityki senioralnej.
- Wskazanie przedstawicieli Rady Działalności Pożytku Publicznego do grupy roboczej do spraw programu rozwoju obszarów wiejskich na lata 2014–2020.
- Stanowisko ws. projektu ustawy o zmianie ustawy o rachunkowości.
- Stanowisko ws. powołania Tymczasowego Komitetu Sterująco-Monitorującego P FIO na lata 2014–2020.
- Stanowisko Rady ws. Programów Operacyjnych m.in. (POWER, Inteligentny Rozwój, Polska Cyfrowa, Pomoc Techniczna na lata 2014–2020).
- Podejmowanie działań interwencyjnych w kwestiach, które spłynęły do Rady.
- Organizacja spotkania dyskusyjnego z Dostępności Usług Społecznych.
- Wyrażenie opinii ws. innych projektów aktów prawnych, dokumentów strategicznych i pism, które wpłynęły do Rady.

Uchwały RDPP podjęte w 2013 r. przez RDPP IV kadencji:

- Uchwała nr 16 Rady Działalności Pożytku Publicznego z dnia 12 lutego 2013 r. w sprawie stanowiska Rady dotyczącego odwołania rekomendacji członka Rady Narodowego Funduszu Zdrowia.
- Uchwała nr 17 Rady Działalności Pożytku Publicznego z dnia 12 lutego 2013 r. w sprawie wskazania przedstawicieli Rady Działalności Pożytku Publicznego do interdyscyplinarnej grupy do prac nad założeniami długofalowej polityki senioralnej.
- Uchwała nr 18 Rady Działalności Pożytku Publicznego z dnia 12 lutego 2013 r. w sprawie stanowiska Rady w sprawie zmian do rozporządzenia Ministra Gospodarki Pracy i Polityki Społecznej z dnia 4 sierpnia 2003 r. w sprawie Rady Działalności Pożytku Publicznego.
- Uchwała nr 19 Rady Działalności Pożytku Publicznego z dnia 12 lutego 2013 r. w sprawie wskazania przedstawicieli Rady Działalności Pożytku Publicznego do grupy roboczej opracowującej program dotyczący rozwoju kompetencji i umiejętności, włączenia społecznego oraz dobrego rządzenia.
- Uchwała nr 20 Rady Działalności Pożytku Publicznego z dnia 12 lutego 2013 r., zmieniająca uchwałę nr 11 Rady Działalności Pożytku Publicznego z dnia 4 grudnia 2012 r. w sprawie stanowiska RDPP dotyczącego harmonogramu prac nad Programem Fundusz Inicjatyw Obywatelskich na lata 2014–2020.
- Uchwała nr 21 Rady Działalności Pożytku Publicznego z dnia 20 lutego 2013 r. w sprawie stanowiska RDPP dotyczącego projektu „Krajowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie na lata 2013–2020”.
- Uchwała nr 22 Rady Działalności Pożytku Publicznego z dnia 22 lutego 2013 r. w sprawie stanowiska RDPP dotyczącego projektu ustawy o zmianie ustawy o zasadach prowadzenia polityki rozwoju oraz niektórych innych ustaw.
- Uchwała nr 23 Rady Działalności Pożytku Publicznego z dnia 13 marca 2013 r. w sprawie konsultacji Programu Fundusz Inicjatyw Obywatelskich na lata 2014–2020.
- Uchwała nr 24 Rady Działalności Pożytku Publicznego z dnia 13 marca 2013 r. w sprawie wskazania przedstawiciela organizacji pozarządowych do udziału w pracach Komisji Konkursowej w celu opiniowania ofert złożonych w ramach II edycji Konkursu ASOS.

- Uchwała nr 25 Rady Działalności Pożytku Publicznego z dnia 13 marca 2013 r. w sprawie opinii dotyczącej przekazania środków finansowych z 1% podatku od osób fizycznych należących do Centrum Transferu Wiedzy i Technologii Uniwersytetu Szczecińskiego na rzecz innej organizacji.
- Uchwała nr 26 Rady Działalności Pożytku Publicznego z dnia 10 kwietnia 2013 r. w sprawie wskazania przedstawicieli Rady Działalności Pożytku Publicznego do grupy roboczej do spraw programu rozwoju obszarów wiejskich na lata 2014–2020.
- Uchwała nr 27 Rady Działalności Pożytku Publicznego z dnia 9 maja 2013 r. w sprawie stanowiska Rady dotyczącego projektu rozporządzenia Rady w sprawie statutu fundacji europejskiej.
- Uchwała nr 28 Rady Działalności Pożytku Publicznego z dnia 14 maja 2013 r. w sprawie zmian w projekcie Strategii Rozwoju Kapitału Społecznego.
- Uchwała nr 29 Rady Działalności Pożytku Publicznego z dnia 14 maja 2013 r. w sprawie wskazania przedstawiciela Rady Działalności Pożytku Publicznego na członka Rady Śląskiego Oddziału Wojewódzkiego Narodowego Funduszu Zdrowia.
- Uchwała nr 30 Rady Działalności Pożytku Publicznego z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie sytuacji przedsiębiorstwa społecznego Laboratorium Cogito w Krakowie.
- Uchwała nr 31 Rady Działalności Pożytku Publicznego z dnia 25 czerwca 2013 r. w sprawie zniesienia nierównego traktowania odbiorców pomocy stypendialnej oferowanej przez organizacje pozarządowe.
- Uchwała nr 32 Rady Działalności Pożytku Publicznego z dnia 25 czerwca 2013 r. w sprawie zwiększenia kwoty stypendium wolnej od podatku dochodowego.
- Uchwała nr 33 Rady Działalności Pożytku Publicznego z dnia 8 lipca 2013 r. w sprawie wskazania przedstawiciela do Rady Narodowego Funduszu Zdrowia.
- Uchwała nr 34 Rady Działalności Pożytku Publicznego z dnia 24 lipca 2013 r. w sprawie Programu Fundusz Inicjatyw Obywatelskich na lata 2014–2020.
- Uchwała nr 35 Rady Działalności Pożytku Publicznego z dnia 17 września 2013 r. w sprawie stanowiska RDPP dotyczącego projektu ustawy o zmianie ustawy o rachunkowości.

- Uchwała nr 36 Rady Działalności Pożytku Publicznego z dnia 17 września 2013 r. w sprawie stanowiska Rady dotyczącego projektu Krajowego Programu na Rzecz Młodzieży, Aktywna Młodzież.
- Uchwała nr 37 Rady Działalności Pożytku Publicznego z dnia 17 września 2013 r. w sprawie projektu Rządowego Programu na rzecz Aktywności Społecznej Osób Starszych na lata 2014–2020.
- Uchwała nr 38 Rady Działalności Pożytku Publicznego z dnia 17 września 2013 r. w sprawie projektu Rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego w sprawie udzielania pomocy *de minimis* przez fundusze rozwoju obszarów miejskich w ramach regionalnych programów operacyjnych.
- Uchwała nr 39 Rady Działalności Pożytku Publicznego z dnia 17 września 2013 r. w sprawie projektu Programu Rządowego Fundusz Inicjatyw Obywatelskich.
- Uchwała nr 40 Rady Działalności Pożytku Publicznego z dnia 1 października 2013 r. w sprawie projektów Rozporządzeń Ministra Rozwoju Regionalnego w sprawie udzielenia pomocy na inwestycje w zakresie: energetyki, infrastruktury telekomunikacyjnej, infrastruktury sfery badawczo-rozwojowej, lecznictwa uzdrowiskowego w ramach regionalnych programów operacyjnych, w sprawie udzielenia regionalnej pomocy inwestycyjnej w ramach regionalnych programów operacyjnych i w sprawie udzielenia regionalnej pomocy inwestycyjnej przez fundusze rozwoju obszarów miejskich w ramach regionalnych programów operacyjnych;
- Uchwała nr 41 Rady Działalności Pożytku Publicznego z dnia 1 października 2013 r. w sprawie projektu Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna na lata 2014–2020.
- Uchwała nr 42 Rady Działalności Pożytku Publicznego z dnia 1 października 2013 r. w sprawie projektu finansowania projektów w programach Europejskiej Współpracy Terytorialnej.
- Uchwała nr 43 Rady Działalności Pożytku Publicznego z dnia 4 października 2013 r. w sprawie powołania stałego zespołu problemowego ds. interwencji.
- Uchwała nr 44 Rady Działalności Pożytku Publicznego z dnia 19 listopada 2013 r. w sprawie udzielenia rekomendacji ekspertom do panelu ekspertów oceniających wnioski w ramach konkursu pt. „Wdrożenie standardów współpracy jednostek samorządu terytorialnego z organizacjami pozarządowymi”.

- Uchwała nr 45 Rady Działalności Pożytku Publicznego z dnia 25 listopada 2013 r. w sprawie projektu Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa na lata 2014–2020.
- Uchwała nr 46 Rady Działalności Pożytku Publicznego z dnia 25 listopada 2013 r. w sprawie projektu Programu Operacyjnego Inteligentny Rozwój na lata 2014–2020.
- Uchwała nr 47 Rady Działalności Pożytku Publicznego z dnia 26 listopada 2013 r. w sprawie projektu w sprawie założeń do zmian ustawy o pomocy społecznej z kwietnia 2013 r.
- Uchwała nr 48 Rady Działalności Pożytku Publicznego z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie założeń Długofalowej Polityki Senioralnej w Polsce na lata 2014–2020.
- Uchwała nr 49 Rady Działalności Pożytku Publicznego z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie projektu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz niektórych innych ustaw.
- Uchwała nr 50 Rady Działalności Pożytku Publicznego z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie projektu Programu Operacyjnego Funduszu Najbardziej Potrzebującym.
- Uchwała nr 51 Rady Działalności Pożytku Publicznego z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Programu Operacyjnego „Wiedza Edukacja Rozwój”.
- Uchwała nr 52 Rady Działalności Pożytku Publicznego z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie wdrożenia Programu Fundusz Inicjatyw Obywatelskich na lata 2014–2020.
- Uchwała nr 53 Rady Działalności Pożytku Publicznego z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie powołania Tymczasowego Komitetu Sterującego-Monitorującego P FIO.
- Uchwała nr 54 Rady Działalności Pożytku Publicznego z dnia 23 grudnia 2013 r. w sprawie Programu Operacyjnego Polska Wschodnia.

2. Polska Rada Języka Migowego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2013 r.	5

Podstawa działania

Polska Rada Języka Migowego jest organem doradczym ministra właściwego ds. zabezpieczenia społecznego. Podstawą funkcjonowania jest ustawa z dnia 19 sierpnia 2011 r. o języku migowym i innych środkach komunikowania się (Dz.U. z 2011 r., Nr 209, poz. 1243 ze zm.). Pierwszy skład Rady został powołany w dniu 29 listopada 2012 r.

Skład

Rada składa się 17 członków, w tym z Pełnomocnika Rządu do spraw Osób Niepełnosprawnych. W skład Rady wchodzi przedstawiciele ministra właściwego do spraw: oświaty i wychowania, nauki i szkolnictwa wyższego, kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, wewnętrznych oraz informatyzacji, ministra sprawiedliwości oraz Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, oraz przedstawiciele zainteresowanych środowisk, organizacji, stowarzyszeń lub instytucji (9 osób).

Zadania

- ustalanie rekomendacji w celu prawidłowego stosowania komunikacji migowej;
- upowszechnianie i promowanie wiedzy o języku migowym poprzez wspieranie inicjatyw promujących rozwiązania na rzecz osób uprawnionych i upowszechniających rozwiązania wspierające komunikowanie się;
- sporządzanie opinii o funkcjonowaniu przepisów ustawy, opiniowanie projektów dokumentów rządowych w zakresie dotyczącym funkcjonowania osób uprawnionych;
- wskazywanie propozycji rozwiązań wpływających na funkcjonowanie osób uprawnionych, w tym związanych ze stosowaniem PJM, SJM i SKOGN.

Działalność w 2013 roku

W 2013 r. odbyło się 5 posiedzeń Polskiej Rady Języka Migowego. Podjęto 4 uchwały, dotyczące:

- wyboru Przewodniczącego Rady;
- zapewnienia tłumacza osobom niesłyszącym i głuchoniewidomym podejmującym studia wyższe i naukę w szkołach pomaturalnych;
- powołania zespołu problemowego ds. edukacji dzieci niesłyszących;
- powołania zespołu problemowego ds. certyfikacji tłumaczy i wykładowców PJM, SJM i SKOGN.

3. Zespół do spraw rozwiązań systemowych na rzecz osób niepełnosprawnych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2013 r.	6

Podstawa działania

Zespół ma charakter roboczy, problemowy, doradczy. Został powołany Zarządzeniem Nr 32 Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 24 grudnia 2012 r. (*Dz. Urz. MPiPS.2012.35*) w sprawie powołania Zespołu do spraw rozwiązań systemowych na rzecz osób niepełnosprawnych. Zespół powstał 24 grudnia 2012 r.

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele:

- Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwa Edukacji Narodowej, Ministerstwa Zdrowia, Ministerstwa Rozwoju Regionalnego, Ministerstwa Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej;
- Parlamentarnego Zespołu do Spraw Osób Niepełnosprawnych;
- Parlamentarnej Grupy do Spraw Autyzmu;
- Członkowie, nie więcej niż dziewięciu przedstawiciele organizacji pozarządowych.

Zadania

Do zadań Zespołu należy:

- opracowanie propozycji rozwiązań prawnych w aspekcie mieszkalnictwa, opieki całodobowej, oraz rehabilitacji społeczno-zawodowej i integracji osób niepełnosprawnych oraz ich rodzin;
- opracowanie propozycji rozwiązań finansowych w zakresie poprawy funkcjonowania osób, o których mowa w pkt 1;
- przygotowanie dla Ministra Pracy i Polityki Społecznej, zwanego dalej „Ministrem”, rekomendacji w obszarze promocji wypracowanych rozwiązań;
- monitorowanie rekomendacji, o których mowa w pkt 3.

Działalność w 2013 roku

Zespół w 2013 r. spotkał się 6 razy w pełnym składzie. Prace realizowane były także w tematycznych grupach roboczych, powołanych w ramach Zespołu.

- Wyłoniono następujące grupy robocze:
 - Grupa pracująca nad wskazaniem osób niepełnosprawnych, które wymagają szczególnego wsparcia. Efektem prac tej Grupy jest stworzenie wstępnego sposobu identyfikacji osób wymagających szczególnego wsparcia.
 - Grupa do spraw mieszkalnictwa. Efektem prac tej Grupy było stworzenie propozycji zmian prawnych w zakresie szeroko rozumianego mieszkalnictwa, opieki całodobowej.
 - Grupa do spraw integracji społeczno-zawodowej osób niepełnosprawnych. Efektem prac tej Grupy było stworzenie propozycji zmian prawnych mających na celu zwiększenie dostępności różnych form wsparcia dla osób, które obecnie mają ograniczone możliwości włączenia się w życie społeczne i zawodowe.
- Zespół włączył się aktywnie w prace nad zmianą ustawy o pomocy społecznej oraz ustawy o świadczeniach rodzinnych.
- Powstały kolejne Grupy robocze analizujące proponowane zmiany legislacyjne.
- Zespół przedstawił Ministrowi Pracy i Polityki Społecznej swoje stanowisko w sprawie pilnej potrzeby zróżnicowania stopni niepełnosprawności.

Zespół podjął jedną uchwałę – Uchwała Nr 1 Zespołu do spraw rozwiązań systemowych na rzecz osób niepełnosprawnych z dnia 5 marca 2013 r. w sprawie Regulaminu Zespołu.

4. Zespół do spraw Karty Dużej Rodziny (przekształcony z Zespołu do spraw propagowania samorządowych Kart Dużych Rodzin)

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej
Suma posiedzeń w 2013 r.	2 + 4

Podstawa działania

Zarządzenie Nr 19 Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 12 czerwca 2013 r.

Zarządzenie nr 29 Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 4 października 2013 r. zmieniające zarządzenie w sprawie powołania Zespołu do spraw Karty Dużej Rodziny

Skład

- przedstawiciele MIPS;
- przedstawiciel Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej wyznaczony przez Szefa Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej;
- po jednym przedstawicielu, wyznaczonym przez właściwego ministra z następujących urzędów:
 - Ministerstwa Sportu i Turystyki,
 - Ministerstwa Środowiska,
 - Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego,
 - Ministerstwa Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej;
- Prezydent Miasta Lublina;
- Prezydent Miasta Krakowa;
- Burmistrz Grodziska Mazowieckiego;
- Wójt Gminy Żabia Wola;
- Prezes Związku Dużych Rodzin „Trzy Plus”.

Zadania

Zadania Zespołu do spraw propagowania samorządowych Kart Dużych Rodzin to w szczególności:

- przygotowanie informatora zawierającego wykaz dobrych praktyk w zakresie wdrażania Karty Dużych Rodzin;
- upowszechnianie Karty Dużych Rodzin poprzez rozsyłanie informatora, określonego w pkt a, do samorządów: gminnych, powiatowych, wojewódzkich;
- monitorowanie wdrażania Karty Dużych Rodzin na terenie kraju;
- monitorowanie liczby i struktury rodzin wielodzietnych na terenie kraju;
- rekomendowanie innych działań na rzecz wspierania rodzin wielodzietnych;
- przygotowanie koncepcji wprowadzenia Ogólnopolskiej Karty Dużej Rodziny.

Działalność w 2013 r.

Zespół do spraw propagowania samorządowych Kart Dużych Rodzin

– odbyły się 2 posiedzenia Zespołu oraz konsultacje za pośrednictwem poczty elektronicznej. Zespół przygotował obszerny poradnik dla jednostek samorządu terytorialnego pt.: „Jak wprowadzić Kartę Dużej Rodziny?”, który zawiera wiele praktycznych wskazówek jak wprowadzić Kartę oraz prezentuje przykłady jak najlepiej zastosować ją na różnych poziomach samorządu terytorialnego. W październiku 2013 r. poradnik ten został rozesłany do wszystkich jednostek samorządu terytorialnego szczebla gminnego, powiatowego i wojewódzkiego, a jego elektroniczna wersja została umieszczona na stronie internetowej Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej. Zespół pozyskał informacje z GUS o liczbie rodzin w Polsce w 2011 r. (dane z NSP 2011).

Zespół do spraw Karty Dużej Rodziny – odbyły się 4 posiedzenia Zespołu oraz konsultacje za pośrednictwem poczty tradycyjnej i elektronicznej. Efektem prac Zespołu jest projekt uchwały Rady Ministrów w sprawie ustanowienia rządowego programu wsparcia rodzin wielodzietnych, skierowany 28.01.2014 r. do uzgodnień wewnątrzresortowych.

Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi

5. Rada Gospodarki Żywnościowej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MRiRW
Suma posiedzeń w 2013 r.	28

Podstawa działania

Rada, jako organ pomocniczym Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi działa na podstawie Zarządzenia nr 2 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 28 stycznia 2009 r. w sprawie powołania Rady Gospodarki Żywnościowej, ze zmianami wprowadzonymi Zarządzeniem Nr 29 z dnia 25 sierpnia 2010 r. oraz Regulaminu Rady Gospodarki Żywnościowej z dnia 4 lutego 2011 r.

Skład

W skład Rady wchodzi aktualnie przedstawiciele delegowani przez pięćdziesiąt dziewięć organizacji / Rada może wnioskować do Ministra Rolnictwa o przyjęcie nowych członków, posiadających osobowość prawną, podejmując stosowną uchwałę.

- Krajowy Związek Spółdzielni Mleczarskich Związek Rewizyjny w Warszawie;
- Krajowa Izba Gospodarcza „Przemysł Rozlewniczy” w Warszawie;
- Stowarzyszenie Rzeźników i Wędliniarzy Rzeczypospolitej Polskiej w Warszawie;
- Krajowa Unia Producentów Soków w Warszawie;
- Unia Polskiego Przemysłu Chłodniczego w Łodzi;
- Krajowa Rada Drobiarstwa – Izba Gospodarcza w Warszawie;
- POLBISCO Stowarzyszenie Polskich Producentów Wyrobów Czekoladowych i Cukierniczych w Warszawie;
- Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji w Warszawie;
- Związek Polskie Mięso w Warszawie;

- Krajowy Związek Rewizyjny Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w Warszawie;
- Polskie Towarzystwo Technologów Żywności w Warszawie;
- Krajowa Izba Producentów Drobiu i Pasz w Poznaniu;
- Krajowa Rada Winiarstwa i Miodosytnictwa SITSpoż. w Warszawie;
- Krajowe Stowarzyszenie Mleczarzy w Warszawie;
- Stowarzyszenie Regionalnych Browarów Polskich w Olsztynie;
- Polski Przemysł Spirytusowy SITSpoż. w Warszawie;
- Stowarzyszenie im. Eugeniusza Kwiatkowskiego w Poznaniu;
- Stowarzyszenie Rzemieślników Piekarstwa Rzeczypospolitej Polskiej w Warszawie;
- Krajowy Związek Rewizyjny Spółdzielni Spożywców „Społem” w Warszawie;
- Związek Rzemiosła Polskiego w Warszawie;
- Związek Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego – Browary Polskie w Warszawie;
- Polskie Stowarzyszenie Ochrony Roślin w Warszawie;
- Izba Gospodarcza Handlowców, Przetwórców Zbóż i Producentów Pasz w Warszawie;
- Stowarzyszenie Młynarzy RP w Warszawie;
- Stowarzyszenie Polska Federacja Producentów Żywności w Warszawie;
- Krajowa Izba Gospodarcza w Warszawie;
- Związek Sadowników Polskich w Skierniewicach;
- Stowarzyszenie „Agro Biznes Klub” w Warszawie;
- Stowarzyszenie Naukowo-Techniczne Inżynierów i Techników Rolnictwa w Warszawie;
- Polski Związek Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej „POLSUS” w Michałowicach;
- Krajowa Izba Gospodarcza „Przemysł Spożywczy” w Warszawie;
- Związek Producentów Cukru w Polsce z s. w Warszawie;
- Związek Sadowników Rzeczypospolitej Polskiej w Grójcu;
- Instytut „Polskie Pieczywo” w Szczecinie;
- Polski Związek Ogrodniczy;
- POLKARMA Polskie Stowarzyszenie Producentów Karmy dla Zwierząt Domowych w Warszawie;
- Polska Izba Makaronu w Ząbkach;
- Polskie Zrzeszenie Producentów Bydła Mięsnego w Warszawie;

- Polska Izba Nasienna w Poznaniu;
- Towarzystwo Rozwoju Sadów Karłowych w Lublinie;
- Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Mięsnego „Upemi” w Warszawie;
- Stowarzyszenie Polska Wódka w Warszawie;
- Krajowy Związek Plantatorów Buraka Cukrowego w Warszawie;
- Ogólnopolskie Stowarzyszenie Przetwórców i Producentów Produktów Ekologicznych „Polska Ekologia” w Warszawie;
- Polska Izba Produktu Regionalnego i Lokalnego;
- Stowarzyszenie „Koalicja Na Rzecz Nowoczesnego Rolnictwa” w Warszawie;
- Polskie Stowarzyszenie Producentów Oleju w Warszawie;
- Związek Pracodawców Przemysłu Utylizacyjnego w Warszawie;
- Polska Izba Mleka w Białymstoku;
- Federacja Gospodarki Żywnościowej RP w Warszawie;
- Stowarzyszenie Naukowo-Techniczne Inżynierów i Techników Przemysłu Spożywczego w Warszawie;
- Polska Federacja Hodowców Bydła i Producentów Mleka;
- Animal By Products Polski Związek Przetwórców;
- Stowarzyszenie Branży Grzybów Uprawnych w Skierniewicach;
- Stowarzyszenie Przetwórców Owoców i Warzyw;
- Ogólnopolski Związek Producentów Drobiu POLDRÓB;
- Krajowy Związek Grup Producentów Owoców i Warzyw;
- Fundacja Polskiego Godła Promocyjnego „Teraz Polska”;
- Krajowa Federacja Hodowców Drobiu i Producentów Jaj;
- Polska Izba Handlu;
- Krajowa Federacja Producentów Zbóż.

Zadania

Do zadań rady m. innymi należy:

- Opiniowanie i konsultowanie propozycji rozwiązań systemowych w gospodarce żywnościowej oraz zgłaszanie Ministrowi inicjatyw w tym zakresie.
- Przygotowywanie oraz przekazywanie Ministrowi aktualnych informacji o poszczególnych branżach gospodarki żywnościowej.
- Analizowanie potrzeb związanych z promocją żywności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza jej granicami.

- Działanie na rzecz rozwoju współpracy zakładów przetwórczych z producentami rolnymi.
- Upowszechnianie wiedzy o nowych regulacjach prawnych dotyczących gospodarki żywnościowej.
- Popularyzacja znaczenia i osiągnięć sektora rolno-spożywczego.
- Współpraca z jednostkami Naukowo-Badawczymi, jednostkami pracującymi na rzecz sektora rolno-żywnościowego.

Działalność w 2013 roku

Działalność Rady skupia się w szczególności na konsultowaniu propozycji rozwiązań systemowych w gospodarce żywnościowej oraz zgłaszaniu Ministrowi Rolnictwa i Rozwoju Wsi inicjatyw w tym zakresie. W zależności od sytuacji, Rada na bieżąco przedstawia i sygnalizuje potrzeby oraz problemy poszczególnych branż.

Najważniejsze działania Rady Gospodarki Żywnościowej w 2013 r.:

- omówiono sytuację nt. polskiej żywności i przyjęto stanowisko w sprawie polityki informacyjnej Polski w sytuacjach kryzysowych;
- prace związane z ustawą o ochronie roślin oraz sprawozdanie z działania Funduszu Promocji Owoców i Warzyw;
- omówiono sytuację polskich produktów żywnościowych na rynku czeskim;
- ocena dotychczasowego funkcjonowania ustawy o funduszach promocji;
- omówiono działalność Komitetów ds. Reagowania w Sytuacjach Kryzysowych oraz ds. Przeciwdziałania Szarej Strefie;
- wymiana poglądów na temat przemysłu spożywczego oraz rolnictwa Polski i Danii;
- omówiono stanowisko w sprawie ustawy o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych;
- analiza ewentualnych działań społecznych związanych z faktem odrzucenia przez Sejm RP rządowego projektu nowelizacji ustawy o ochronie zwierząt;
- omówiono wstępne założenia stworzenia strategii gospodarki żywnościowej;
- omówiono kwestię włączenia zagadnień związanych ze środkami ochrony roślin;
- omówiono wyniki kontroli eksportu do Rosji;

- omówiono sytuację dotyczącą łamania zakazu stosowania mączek mięsno;
- omówiono system bezpieczeństwa żywności w Polsce;
- poruszono temat opłat półkowych, wprowadzenie rozwiązań prawno-legislacyjnych hamujących rozwój przetwórstwa tj. ubój rytualny, działanie bankowych tytułów egzekucyjnych;
- poruszono tematy takie, jak: jakość i bezpieczeństwo żywności, ekonomiczne uwarunkowania rozwoju gospodarki żywnościowej, handel żywnością na poziomie wspólnotowym i na rynku krajowym, transfer wiedzy i technologii do MŚP europejskiego przetwórstwa żywności. Projekt ramowy PR-7, rola Rady Gospodarki Żywnościowej w opiniowaniu rozwiązań legislacyjnych dotyczących producentów żywności;
- poruszono problem ze zmodyfikowaną genetycznie żywnością, problemy związane z gospodarką odpadami produkcyjnymi w przemyśle;
- wypracowano Stanowisko Komitetu do Wniosku Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym i w państwach trzecich;
- omówiono stanowisko Komitetu ds. Promocji dotyczące wniosku KE rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym i w państwach trzecich (COM(2013) 812 final).

Rada Gospodarki Żywnościowej wypracowała i przyjęła następujące stanowiska i uchwały:

- Stanowisko Komitetu ds. Bezpieczeństwa i Jakości Żywności w sprawie potrzeby wzmocnienia ochrony wizerunku polskiej żywności – marzec 2013 r.
- Stanowisko Komitetu ds. Promocji w związku z przekazami medialnymi z Danii, Słowacji i Irlandii niekorzystnymi dla reputacji polskiej żywności – marzec 2013 r.
- Stanowisko Komitetu do Wniosku Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym i w państwach trzecich – grudzień 2013 r.
- Uchwała Nr 1/13 Rady Gospodarki Żywnościowej z dnia 19 marca 2013 r. w sprawie powołania branżowego komitetu technicznego.

- Uchwała Nr 2/2013 Rady Gospodarki Żywnościowej z dnia 20 czerwca 2013 r. w sprawie przyjęcia Członka RGŻ.
- Uchwała Nr 3/2013 Rady Gospodarki Żywnościowej z dnia 20 czerwca 2013 r. w sprawie przyjęcia Członka RGŻ.
- Uchwała Nr 4/2013 Rady Gospodarki Żywnościowej z dnia 20 czerwca 2013 r. w sprawie przyjęcia informacji z działalności Rady Gospodarki Żywnościowej za okres czerwiec 2011 r. – czerwiec 2013 r.
- Uchwała Nr 5/2013 Rady Gospodarki Żywnościowej z dnia 20 czerwca 2013 r. w sprawie przesunięcia wyborów Przewodniczącego oraz Zastępców Przewodniczącego Rady Gospodarki Żywnościowej.

6. Zespół ds. Śródlądowej Gospodarki Rybackiej i Wędkarskiej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MRiRW
Suma posiedzeń w 2013 r.	0

Podstawa działania

Zespół powołany został Zarządzeniem Nr 29 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 31 października 2008 r. zmienionym następnie Zarządzeniem Nr 6 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 9 kwietnia 2010 r. Podstawę do powołania Zespołu stanowi art. 7 ust. 4 pkt 5 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz.U. 2012.392 j.t.).

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele: Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Związku Producentów Ryb, Stowarzyszenia Producentów Ryb Łososiwatych, Polskiego Towarzystwa Rybackiego, Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Dzierżawców i Administratorów Nieruchomości Rybackich Skarbu Państwa, Zarządu Głównego Polskiego Związku Wędkarskiego, Krajowej Federacji Towarzystw Wędkarskich, Instytutu Rybactwa Śródlądowego im. S. Sakowicza w Olsztynie, Wydziału Nauk o Żywności i Rybactwa

Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie, Wydziału Ochrony Środowiska i Rybactwa Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie.

Zadania

Do zadań Zespołu należy: wymiana informacji i poglądów, prezentacja opinii oraz stanowisk w sprawach związanych z prowadzeniem gospodarki rybackiej wędkarskiej w powierzchniowych wodach śródlądowych, w szczególności w sprawach dotyczących warunków chowu, hodowli oraz amatorskiego i gospodarczego połowu ryb, a także pomocy finansowej dla podmiotów uprawnionych do rybactwa w wodach śródlądowych oraz do obszarów zależnych od rybactwa śródlądowego, z wyłączeniem spraw dotyczących zarybiania oraz ochrony i rozwoju żywych zasobów wód.

Działalność w 2013 roku

W 2013 r. nie było spotkań Zespołu.

7. Rada Rolnictwa Ekologicznego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MRiRW
Suma posiedzeń w 2013 r.	1

Podstawa działania

Zarządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi nr 9 z dnia 1 czerwca 2012 roku w sprawie powołania Rady Rolnictwa Ekologicznego.

Skład

Przedstawiciele: ministra właściwego do spraw rolnictwa, ministra właściwego do spraw środowiska, ministra właściwego do spraw zdrowia, Agencji Rynku Rolnego, Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, Polskiego Centrum Akredytacji, Instytutu Hodowli i Aklimatyzacji Roślin,

Instytutu Zootechniki PIB w Krakowie, Instytutu Ochrony Roślin, Instytutu Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa, Instytutu Ogrodnictwa, Państwowego Instytutu Weterynarii PIB, Instytutu Technologiczno-Przyrodniczego w Falentach, Centrum Doradztwa Rolniczego w Brwinowie, Centrum Doradztwa Rolniczego w Brwinowie oddział w Radomiu, Krajowej Rady Izb Rolniczych, Rady Gospodarki Żywnościowej, Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie, Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego, Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego, jednostek certyfikujących w rolnictwie ekologicznym, Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Przetwórców i Producentów Produktów Ekologicznych „Polska Ekologia”, Stowarzyszenia Producentów Żywności Metodami Ekologicznymi EKOLAND, Polskiego Towarzystwa Rolników Ekologicznych, Związku Zawodowego Rolników Ekologicznych Świętego Franciszka z Asyżu, Polskiego Klubu Ekologicznego.

Zadania

Do zadań Rady należy opiniowanie i konsultowanie propozycji rozwiązań systemowych w rolnictwie ekologicznym oraz zgłaszanie inicjatyw w tym zakresie, przygotowywanie oraz przekazywanie Ministrowi aktualnych informacji lub opracowań o sytuacji w dziedzinie rolnictwa ekologicznego, wspieranie przedsięwzięć służących rozwojowi rolnictwa ekologicznego i rynku żywności ekologicznej, upowszechnianie wiedzy o nowych regulacjach prawnych dotyczących rolnictwa ekologicznego w Unii Europejskiej oraz popularyzacja osiągnięć rolnictwa ekologicznego w kraju i za granicą.

Działalność w 2013 r.

W 2013 roku odbyło się 1 posiedzenie Rady, podczas którego omawiano:

- projektowane wsparcie dla rolnictwa ekologicznego w ramach PROW 2014–2020;
- projekt ustawy zmieniającej ustawę o rolnictwie ekologicznym;
- cofnięcie upoważnienia do kontroli i certyfikacji jednostce certyfikującej.

8. Krajowy Komitet do Spraw Systemu Zbierania i Wykorzystywania Danych Rachunkowych z Gospodarstw Rolnych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	MRiRW
Suma posiedzeń w 2013 r.	2

Podstawa działania

Krajowy Komitet do Spraw Systemu Zbierania i Wykorzystywania Danych Rachunkowych z Gospodarstw Rolnych został powołany w dniu 20 stycznia 2004 r. na mocy ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. o zbieraniu i wykorzystywaniu danych rachunkowych z gospodarstw rolnych (Dz.U. z 2001 r. Nr 3, poz. 20 z późn. zm.).

Skład

Zgodnie z art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. o zbieraniu i wykorzystywaniu danych rachunkowych z gospodarstw rolnych w skład komitetu wchodzi przedstawiciele: ministra właściwego do spraw rolnictwa, ministra właściwego do spraw finansów publicznych, ministra właściwego do spraw rynków rolnych, ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, Instytutu Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej – Państwowego Instytutu Badawczego, Krajowej Rady Izb Rolniczych.

Zadania

Do zadań Komitetu należy:

- opiniowanie planu wyboru reprezentatywnych gospodarstw rolnych, z których będą zbierane dane rachunkowe;
- opiniowanie sprawozdań z realizacji planu wyboru reprezentatywnych gospodarstw rolnych, z których będą zbierane dane rachunkowe;
- opiniowanie przygotowanej przez Instytut listy biur rachunkowych, z którymi będzie zawierał umowy o zbieranie danych rachunkowych.

Działalność w 2013 r.

W 2013 r. odbyły się 2 spotkania Krajowego Komitetu. Podczas posiedzeń:

- zaopiniowano i zatwierdzono sprawozdanie z realizacji planu wyboru próby gospodarstw rolnych Polskiego FADN dla roku 2013;
- przyjęto propozycję zmiany przedstawiciela Polski w składzie Komitetu ds. FADN;
- zaopiniowano i zatwierdzono plan wyboru próby gospodarstw rolnych Polskiego FADN dla roku 2014;
- zapoznano się z informacją wstępną na temat dochodów gospodarstw rolnych w 2012 roku według danych Polskiego FADN.

9. Zespół ds. ochrony wizerunku produktów rolno-spożywczych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umieszczenie	MRiRW
Suma posiedzeń w 2013 r.	7

Podstawa działania

W celu ochrony wizerunku polskich produktów rolno-spożywczych, Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi zarządzeniem nr 4 z dnia 5 kwietnia 2013 r. powołał *Zespół ds. ochrony wizerunku produktów rolno-spożywczych*.

Skład

W skład zespołu wchodzi przedstawiciele: Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Rady Gospodarki Żywnościowej, Agencji Rynku Rolnego, Głównego Inspektoratu Ochrony Roślin i Nasiennictwa, Głównego Inspektoratu Weterynarii, Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

Zadania

- proponowanie mechanizmów współpracy oraz wymiany informacji pomiędzy polskimi instytucjami odpowiedzialnymi za wspieranie i promocję produkcji rolno-spożywczej;

- monitoring oraz wypracowanie propozycji przekazu dotyczącego polskiej żywności kierowanego do mediów w sytuacjach kryzysowych;
- opracowanie i opiniowanie działań promocyjnych w tym planów długoterminowych, mających na celu poprawę lub budowanie pozytywnego wizerunku polskiej żywności.

Działalność w 2013 r.

W 2013 r. odbyło się siedem posiedzeń Zespołu, których celem było m.in. omówienie:

- bieżących wydarzeń związanych z sytuacją kryzysową dotyczącą polskich produktów rolno-spożywczych na rynkach zagranicznych, ze szczególnym uwzględnieniem rynku czeskiego i słowackiego;
- propozycji i wypracowania mechanizmów działań w zakresie bezpieczeństwa żywności oraz promocji i ochrony wizerunku polskiej żywności na rynkach zagranicznych;
- bieżącej informacji Głównego Lekarza Weterynarii nt. przeprowadzonych kontroli oraz rozwiązań systemowych nadzoru nad bezpieczeństwem żywności pochodzenia zwierzęcego;
- rozwiązań prawnych w zakresie bezpieczeństwa żywności, a także omówienie roli mediów w kształtowaniu pozytywnego wizerunku produktów rolno-pożywczych.

Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego

10. Rada Główna Nauki i Szkolnictwa Wyższego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego
Suma posiedzeń w 2013 r.	9 + 11

Podstawa działania

Rada Główna Nauki i Szkolnictwa Wyższego jest wybieralnym organem przedstawicielskim nauki i szkolnictwa wyższego.

Podstawą funkcjonowania jest art. 45 ust., art. 46, art. 46 lit. a–d ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz.U. Nr 164, poz. 1365, z późn. zm.).

Skład

Rada liczy 45 członków, w skład której wchodzi nauczyciele akademicy, przedstawiciele Polskiej Akademii Nauk, przedstawiciele instytutów badawczych, przedstawiciele studentów i doktorantów oraz przedstawiciele pracodawców.

Zadania

Rada współdziała z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego, minister właściwy do spraw nauki oraz innymi organami władzy i administracji publicznej w ustalaniu polityki państwa w zakresie szkolnictwa wyższego, polityki naukowej i innowacyjnej państwa, a w szczególności:

- wyraża z własnej inicjatywy opinie i przedstawia wnioski we wszystkich sprawach dotyczących szkolnictwa wyższego, nauki, kultury i oświaty;
- opiniuje projekty aktów prawnych dotyczących szkolnictwa wyższego oraz rozwoju nauki i innowacyjności, a także zawieranych przez Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych dotyczących szkolnictwa wyższego i nauki;

- wyraża opinie w sprawach projektu budżetu państwa w zakresie części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego oraz minister właściwy do spraw nauki, w sprawach zasad przyznawania uczelniom dotacji z budżetu państwa;
- opiniuje plany i sprawozdania z działalności Narodowego Centrum Nauki i Narodowego Centrum Badań i Rozwoju;
- opiniuje wnioski o finansowanie inwestycji w zakresie dużej infrastruktury badawczej oraz sprawozdania z jego wykorzystania;
- wyraża opinie w sprawie standardów kształcenia dla kierunków studiów, o których mowa w art. 9b i 9c;
- przedstawia ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego propozycje dotyczące wzorcowych opisów efektów kształcenia dla poszczególnych kierunków studiów, z uwzględnieniem poziomu i profilu kształcenia przypisanych do odpowiednich obszarów kształcenia;
- wykonuje czynności przewidziane w art. 5 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. Nr 65 poz. 595).

Działalność w 2013 roku

Rada Główna Nauki i Szkolnictwa Wyższego w 2013 roku odbyła 9 posiedzeń plenarnych oraz 11 posiedzeń Prezydium.

W roku 2013 Rada Główna i Prezydium Rady Głównej przyjęły łącznie 245 dokumentów (w tym 166 uchwał, 78 stanowisk i 1 apel) dotyczących zmian organizacyjnych w pracach Rady, podjętych inicjatyw, opiniowania projektów aktów prawnych i dokumentów przedstawionych przez organy władzy administracji publicznej, wniosków jednostek organizacyjnych szkół wyższych o przyznanie uprawnień do nadawania stopni naukowych i zasad przyznawania stypendiów.

Ponadto Rada kontynuowała podjęte w 2011 r. i 2012 r. prace nad wzorcowymi opisami efektów kształcenia dla wybranych kierunków studiów.

11. Komitet Polityki Naukowej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego
Suma posiedzeń w 2013 r.	11

Podstawa działania

Komitet Polityki Naukowej jest organem opiniodawczo-doradczym Ministra. Członkowie Komitetu zostali powołani w jego skład z dniem 3 stycznia 2011 r.

Podstawą funkcjonowania jest art. 50 ust. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki.

Skład

Komitet liczy 12 członków, są to: nauczyciele akademicki, przedstawiciel PAN, przedstawiciel instytutów badawczych, przedstawiciel organizacji pożytku publicznego oraz przedstawiciel międzynarodowego instytutu naukowego. Przewodniczący Komitetu zmienia się co pół roku i jest wybierany spośród jego członków.

Zadania

Do zadań Komitetu Polityki Naukowej należy:

- Udzielanie pomocy ministrowi przy opracowywaniu dokumentów dotyczących strategii rozwoju nauki oraz polityki naukowej i innowacyjnej.
- Udzielanie pomocy ministrowi przy opracowywaniu projektu budżetu państwa i planu finansowego, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy o zasadach finansowania nauki.
- Opiniowanie planów działalności Narodowego Centrum Nauki i Narodowego Centrum Badań i Rozwoju.
- Merytoryczna ocena sprawozdań z działalności Narodowego Centrum Nauki i Narodowego Centrum Badań i Rozwoju.
- Opiniowanie projektów aktów normatywnych dotyczących rozwoju nauki i innowacyjności.
- Sporządzanie opinii i ocen w sprawach określonych przez ministra lub z własnej inicjatywy.

- Udzielanie pomocy ministrowi przy opracowywaniu priorytetów inwestycyjnych krajowych i zagranicznych, z punktu widzenia rozwoju nauki w ramach średnioterminowego planu i dostępnych środków.
- Analiza kosztów utrzymania i efektywności wykorzystania dużej infrastruktury badawczej.
- Opracowanie propozycji powiązania polskiej infrastruktury badawczej z badawczą infrastrukturą europejską.

Działalność w 2013 roku

W 2013 r. odbyło się 11 posiedzeń Komitetu podczas których wypracowano 19 stanowisk dotyczących opiniowania aktów prawnych i dokumentów przedstawionych przez organy władzy administracji publicznej oraz sprawozdań i planów działalności Narodowego Centrum Badań i Rozwoju oraz Narodowego Centrum Nauki.

Głównymi tematami posiedzeń były problemy związane ze strategią rozwoju polskiej nauki, zawartością cyklicznych raportów obrazujących stan nauki w kraju, sposobem przyznawania kategorii naukowej jednostkom naukowym, wykorzystaniem funduszy europejskich przeznaczonych na finansowanie badań naukowych, współpracy nauki z przemysłem.

12. Komisja do spraw pożyczek i kredytów studenckich

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego
Suma posiedzeń w 2013 r.	3

Podstawa działania

Komisja jako organ opiniodawczy ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego została powołana w dniu 16 września 1998 r. na czas nieokreślony. Komisja funkcjonuje na podstawie art. 11 ustawy z dnia 17 lipca 1998 r. *o pożyczkach i kredytach studenckich* (Dz.U. Nr 108, poz. 683, z późn. zm.). Członkowie Komisji nie otrzymują wynagrodzenia. Ministerstwo ponosi jedynie koszty przygotowania posiedzenia.

Skład

W składzie Komisji przedstawiciele: Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, rektorów szkół wyższych, kierowników jednostek organizacyjnych prowadzących studia doktoranckie, Ministra Finansów, Ministra Rozwoju Regionalnego, Parlamentu Studentów RP, Zrzeszenia Studentów Polskich, Niezależnego Zrzeszenia Studentów.

Zadania

Komisja realizuje zadania wynikające z ustawy z dnia 17 lipca 1998 r. *o pożyczkach i kredytach studenckich*, a więc analizuje i opiniuje m.in.:

- wysokość oprocentowania pożyczek studenckich oraz wysokości odsetek od kredytów studenckich spłacanych przez studentów;
- projekt rocznego planu finansowego Funduszu;
- szczegółowe zasady, tryb i kryteria udzielania i spłacania oraz umarzania kredytów studenckich i pożyczek studenckich;
- zasady zawierania umów między bankami kredytującymi a Bankiem Gospodarstwa Krajowego;
- sytuację materialną i socjalno-bytową studentów oraz przedstawia Ministrowi wnioski i propozycje działań zmierzających do jej poprawy;
- indywidualne wnioski kredytobiorców o umorzenie kredytu studenckiego.

Działalność w 2013 roku

Odbyły się 3 spotkania, na których miało miejsce:

- Pozytywne zaopiniowanie projektu planu finansowego Funduszu Pożyczek i Kredytów Studenckich na 2013 rok.
- Zaopiniowanie 49 wniosków o umorzenie spłaty kredytu studenckiego, w tym 9 – pozytywnie.
- Pozytywne zaopiniowanie sprawozdania z działalności oraz wyników Funduszu Pożyczek i Kredytów Studenckich za rok 2012.
- Zaopiniowanie 12 wniosków o umorzenie spłaty kredytu studenckiego, w tym 5 – pozytywnie.
- Zaopiniowanie maksymalnej wysokości miesięcznego dochodu na osobę w rodzinie, uprawniającego studenta do otrzymania kredytu studenckiego w roku akademickim 2013/2014 w wysokości 2300 zł.
- Zaopiniowanie 16 wniosków o umorzenie spłaty kredytu studenckiego, w tym 11 – pozytywnie.

13. Rada do Spraw Procesu Bolońskiego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego
Suma posiedzeń w 2013 r.	1

Podstawa działania

Zarządzenie nr 21 Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 3.10.2006 r. w sprawie powołania Rady do Spraw Procesu Bolońskiego.

Skład

W skład Rady wchodzi przedstawiciele: MNISW, Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego, Państwowej Komisji Akredytacyjnej, Zespołu Ekspertów Bolońskich, Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich, Komisji Akredytacyjnej Uczelni Technicznych, Konferencji Rektorów Zawodowych Szkół Polskich, Parlamentu Studentów RP, Krajowej Reprezentacji Doktorantów, Biura Uznawalności Wykształcenia i Wymiany Międzynarodowej, Programu Uczenie się przez całe życie, Fundacji Rozwoju Systemu Edukacji, Krajowej Sekcji Nauki NSZZ, Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Zadania

Na posiedzeniach Rady ma miejsce wymiana poglądów z różnych środowisk oraz dobrych praktyk w zakresie wdrażania założeń Procesu Bolońskiego i Europejskiego Obszaru Szkolnictwa Wyższego, tj. Krajowe Ramy Kwalifikacji, Suplement do Dyplomu etc.

Do zadań Rady należy w szczególności:

- analizowanie i przedstawianie ministrowi opinii w sprawie raportów z seminariów bolońskich;
- opiniowanie projektów aktów prawnych, które zapewnią spójne i prawidłowe wdrożenie przedsięwzięć związanych z Procesem Bolońskim;
- przedstawianie ministrowi opinii i wniosków w sprawie szans i zagrożeń realizacji Procesu Bolońskiego;
- przygotowywanie opinii i wniosków do stanowiska strony polskiej w sprawie kierunków rozwoju Procesu Bolońskiego przedstawianego na szczelnie międzynarodowym.

Działalność w 2013 roku

- Odbyło się 1 spotkanie Rady do Spraw Procesu Bolońskiego:
- Prezentacja projektu nowelizacji „Europejskich Standardów i Wskazówek w zapewnianiu jakości kształcenia w Europejskim Obszarze Szkolnictwa Wyższego” oraz dyskusja nt. proponowanych zmian.
 - Prezentacja projektu tzw. „Europejskiej akredytacji wspólnych programów studiów (*joint programmes*) oraz wspólnych dyplomów (*joint degrees*)” oraz wymiana opinii nt. ww. dokumentu w perspektywie zmian polskiego szkolnictwa wyższego.

14. Zespół do współpracy przy realizacji zadań związanych z koordynacją uznawania kwalifikacji w zawodach regulowanych i działalnościach

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego
Suma posiedzeń w 2013 r.	2

Podstawa działania

Zespół zapewnia bezpośrednią współpracę z resortami w sprawach związanych z funkcjonowaniem w RP systemu uznawania kwalifikacji w zawodach regulowanych i działalnościach (system oparty na dyrektywie 2005/36/WE). Minister właściwy ds. szkolnictwa wyższego koordynuje uznawanie kwalifikacji na podstawie art. 26 ust. 2 ustawy o działach administracji rządowej.

Zespół został powołany na podstawie zarządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 listopada 2008 r. w sprawie powołania Zespołu do współpracy przy realizacji zadań związanych z koordynacją uznawania kwalifikacji w zawodach regulowanych i działalnościach (M.P. Nr 89, poz. 776, z późn. zm.).

Skład

Zespół został powołany do współpracy z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego albo osobą wyznaczoną do pełnienia funkcji koordynatora.

W skład Zespołu wchodzi przewodniczący – koordynator oraz członkowie wyznaczeni przez Ministra Sprawiedliwości oraz ministrów właściwych do spraw: administracji publicznej, budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej, finansów publicznych, gospodarki, gospodarki morskiej, gospodarki wodnej, instytucji finansowych, kultury fizycznej i sportu, kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, łączności, oświaty i wychowania, pracy, rynków rolnych, środowiska, transportu, turystyki, wewnętrznych, zabezpieczenia społecznego, zdrowia.

W posiedzeniach uczestniczą także przedstawiciele samorządów zawodowych, takich jak: Krajowa Izba Lekarsko-Weterynaryjna, Krajowa Izba Radców Prawnych, Naczelna Rada Adwokacka, Krajowa Rada Izby Architektów, Naczelna Rada Aptekarska, Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych, Naczelna Rada Lekarska.

Zadania

Do głównych zadań Zespołu należy:

- inicjowanie, przygotowywanie i uzgadnianie działań zapewniających jednolite stosowanie ustawy z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej;
- analizowanie pod względem stosowania i skuteczności obowiązujących i projektowanych aktów prawnych określających wymogi dotyczące zawodów regulowanych i działalności;
- analizowanie przedstawianych przez koordynatora rocznych i kwartalnych informacji o postępowaniach w sprawach uznawania kwalifikacji zawodowych, na podstawie informacji uzyskanych z resortów;
- wypracowywanie projektów wniosków, propozycji i stanowisk dla celów współpracy pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej i Komisją Europejską w sprawach związanych z uznawaniem kwalifikacji zawodowych;
- rozpatrywanie innych spraw związanych z systemem uznawania kwalifikacji zawodowych zgłaszanych przez koordynatora;

- współpraca z organizacjami zawodowymi w zakresie działań zapewniających jednolite stosowanie ustawy;
- zapewnienie przepływu informacji o sprawach związanych z problematyką uznawania kwalifikacji w zawodach regulowanych i działalnościach do organów właściwych w tych sprawach.

Działalność w 2013 r.

W 2013 r. odbyły się 2 posiedzenia zespołu. Podczas posiedzeń nie było potrzeby podejmowania uchwał.

Tematy posiedzeń w 2013 r.:

- Omówiono bieżące sprawy przedyskutowane na forum Grupy krajowych koordynatorów ds. uznawania kwalifikacji zawodowych w Brukseli, tj.:
 - Inicjatywa pn. „Miesiąc Jednolitego Rynku”(23.09–23.10.2013),
 - Baza zawodów regulowanych,
 - Notyfikacje dyplomów po zmianie dyrektywy,
 - *Memorandum of Understanding* dla instruktorów narciarstwa,
 - Szwajcaria – stosowanie dyrektywy 2005/36/WE,
 - Chorwacja – wdrożenie przepisów związanych z akcesją Chorwacji,
 - Konferencje planowane przez Komisję Europejską.
- Propozycja Komisji Europejskiej dotycząca prac nad transpozycją dyrektywy zmieniającej dyrektywę 2005/36/WE.
- Europejska Legitymacja Zawodowa.
- Przejrzystość – przegląd regulowanych zawodów i działalności oraz ich wzajemna ocena.
- IMI – zastosowanie w systemie uznawania kwalifikacji zawodowych.
- Nowe rozwiązania w zmodyfikowanym systemie uznawania kwalifikacji zawodowych.

Ministerstwo Sportu i Turystyki

15. Rada Sportu Osób Niepełnosprawnych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MSiT
Suma posiedzeń w 2013 r.	5

Podstawa działania

Rada Sportu Osób Niepełnosprawnych została powołana zarządzeniem Ministra Sportu i Turystyki nr 13 z dnia 16 kwietnia 2008 r. w sprawie powołania i trybu działania Rady Sportu Osób Niepełnosprawnych, zmienionego zarządzeniem nr 9 Ministra Sportu i Turystyki z dnia 18 maja 2010 r., zarządzeniem nr 5 Ministra Sportu i Turystyki z dnia 18 kwietnia 2012 r. oraz zarządzeniem nr 19 Ministra Sportu i Turystyki z dnia 9 lipca 2013 r.

Rada jest organem opiniodawczo-doradczym Ministra Sportu i Turystyki.

Skład

W skład Rady wchodzi eksperci z zakresu sportu osób niepełnosprawnych oraz przedstawiciele stowarzyszeń zajmujących się statutowo sportem osób niepełnosprawnych:

- Pełnomocnik Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych;
- Pełnomocnik Rządu do Spraw Równego Traktowania;
- Polski Związek Sportu Osób Niestyszających;
- Stowarzyszenie Kultury Fizycznej, Sportu i Turystyki Niewidomych i Słabowidzących „Cross”;
- Opimpiady Specjalne Polska;
- Polski Komitet Paraolimpijski;
- Instytut Sportu Warszawa;
- Akademia Wychowania Fizycznego w Warszawie;
- Fundacja Aktywnej Rehabilitacji;
- Polski Związek Sportu Niepełnosprawnych „START”.

Zadania

- opracowywanie propozycji kierunków rozwoju sportu osób niepełnosprawnych;
- inicjowanie działań, wspieranie i promowanie nowych propozycji zadań w sporcie osób niepełnosprawnych;
- przekazywanie kierownictwu Ministerstwa opracowań i opinii oraz wniosków w sprawach związanych ze sportem osób niepełnosprawnych

Działalność w 2013 roku

- informacja nt. Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych, ze szczególnym uwzględnieniem praw osób niepełnosprawnych do udziału w rekreacji, wypoczynku i sporcie, wskazano na brak dostępności większości obiektów sportowych dla osób niepełnosprawnych;
- informacja o udziale polskiej reprezentacji w X Zimowych Igrzyskach Olimpiad Specjalnych;
- informacja Polskiego Związku Sportu Niestyszających nt. stanu przygotowań do XXII Letnich Igrzysk Olimpijskich Głuchych – Sofia 2013;
- informacja Polskiego Komitetu Paralimpijskiego nt. stanu przygotowań do XI Zimowych Igrzysk Paraolimpijskich – Soczi 2014;
- informacja MSiT nt. rozstrzygnięć konkursów o dofinansowanie zadań zleconych w obszarze sportu osób niepełnosprawnych;
- informacja nt. tworzenia polskich związków sportowych w sportach osób niepełnosprawnych;
- informacja nt. programów planowanych do realizacji w 2014 roku w obszarze sportu niepełnosprawnych przez MSiT i PFRON;
- informacja nt. startu polskiej reprezentacji w Letnich Igrzyskach Olimpijskich Głuchych – Sofia 2013;
- informacja nt. działań podejmowanych przez wybrane polskie związki sportowe w obszarze sportu osób niepełnosprawnych w 2013 r.;
- informacja nt. stypendiów sportowych przyznawanych sportowcom niepełnosprawnym – wskazano na niespełnienie przez niektórych sportowców niepełnosprawnych, medalistów imprez sportowych najwyższej rangi kryteriów przyznawania stypendium określonych rozporządzeniem Ministra Sportu i Turystyki z dnia 15 października 2012 r. w sprawie stypendiów sportowych dla członków kadry narodowej (Dz.U. z 2012 r. poz. 1130).

16. Rada ds. Kształcenia i Doskonalenia Kadry Kultury Fizycznej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MSiT
Suma posiedzeń w 2013 r.	0

Podstawa działania

Rada do Spraw Kształcenia i Doskonalenia Kadry Kultury Fizycznej jako organ pomocniczy ministra właściwego do spraw kultury fizycznej, działa na podstawie zarządzenia Nr 15 Ministra Sportu z dnia 16 listopada 2006 r. oraz zarządzenia Nr 3 Ministra Sportu z dnia 12 kwietnia 2007 r. zmieniającego zarządzenie w sprawie powołania Rady oraz zarządzenia Nr 27 Ministra Sportu i Turystyki z dnia 22 września 2008 r. i Nr 32 Ministra Sportu i Turystyki z dnia 15 października 2008 r. zmieniającego zarządzenie w sprawie powołania Rady.

Skład

W skład Rady wchodzi eksperci z zakresu kształcenia kadr kultury fizycznej, pracownicy wyższych uczelni oraz stowarzyszeń zajmujących się statutowo kulturą fizyczną (AWF Warszawa, AWF Poznań, AWF i S Gdańsk, Polski Związek Żeglarski, AWF Kraków, Polski Związek tenisa, Polski Związek Piłki Nożnej, Polski Związek Jeździecki).

Zadania

Do zadań Rady należy w szczególności:

- opracowywanie propozycji i opiniowanie kierunków kształcenia i doskonalenia kadr kultury fizycznej;
- opiniowanie działań dostosowujących kształcenie kadr do standardów edukacyjnych w Unii Europejskiej;
- inicjowanie działań w zakresie doskonalenia systemu kształcenia kadr kultury fizycznej;
- opiniowanie projektów regulacji prawnych w zakresie kształcenia kadr kultury fizycznej;

- opiniowanie wzorcowych programów szkoleń instruktorskich w poszczególnych specjalnościach i dyscyplinach;
- współpraca z akademiami wychowania fizycznego oraz organizacjami i stowarzyszeniami kultury fizycznej i innymi organizacjami w zakresie kształcenia kadr kultury fizycznej;
- opiniowanie wniosków dotyczących uznania kwalifikacji zdobytych za granicą;
- opiniowanie wniosków skierowanych do ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu przez osoby ubiegające się o zwolnienie w szczególności z wymogu posiadania odpowiedniego wykształcenia, tytułów zawodowych lub kursów wymaganych na podstawie przepisów dotyczących kwalifikacji, stopni i tytułów zawodowych w dziedzinie kultury fizycznej.

Działalność w 2013 roku

W 2013 roku Rada się nie spotykała.

17. Komisja Konkursowa

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MSiT
Suma posiedzeń w 2013 r.	1

Podstawa działania

Organ opiniodawczo-doradczy w zakresie oceny ofert na dofinansowanie zadań publicznych z zakresu turystyki roku 2013 w ramach ogłoszonego konkursu działa na podstawie Zarządzenia Nr 16 Ministra Sportu i Turystyki z dnia 31.10.2012 r. w sprawie trybu powołania i trybu działania Komisji Konkursowej do oceny ofert w ramach dofinansowania zadań publicznych przez Departament Turystyki w roku 2013.

Skład

W skład Komisji wchodzi 21 członków (przedstawiciele MSiT, Polskiej Organizacji Turystycznej oraz Ogólnopolskiej Federacji Organizacji Pozarządowych).

Zadania

Komisja dokonała oceny formalnej i merytorycznej złożonych w ramach konkursu ofert na dofinansowanie zadań publicznych z zakresu turystyki na rok 2013, zgodnie z kryteriami określonymi w ogłoszeniu o konkursie.

Działalność w 2013 roku

W 2013 Komisja spotkała się raz, podczas posiedzenia zostały zarekomendowane zadania do realizacji w 2013 r.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych

18. Rada Konsultacyjna ds. Zagranicznej Polityki Ekonomicznej przy Ministrze Spraw Zagranicznych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Rada Konsultacyjna
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MSZ
Suma posiedzeń w 2013 r.	0

Podstawa działania

Formalne powołanie Rady nastąpiło w dniu 30 września 2008 r. w oparciu o obowiązujące Zarządzenie nr 6 Ministra Spraw Zagranicznych z 12 października 2004 r. w sprawie powołania Rady Konsultacyjnej ds. Zagranicznej Polityki Ekonomicznej przy Ministrze Spraw Zagranicznych. Decyzja Nr 23 Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 4 marca 2010 r. powołano członków Rady Konsultacyjnej do Spraw Zagranicznej Polityki Ekonomicznej przy Ministrze Spraw Zagranicznych.

Skład

W skład Rady wchodzi przedstawiciele: Krajowej Izby Gospodarczej, Rady Forum Obywatelskiego Rozwoju-FOR, Rady Programowej Fundacji Instytut Studiów Wschodnich, Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych Lewiatan, Związku Rzemiosła Polskiego, Banku Gospodarstwa Krajowego, *Business Centre Club*, Korporacji Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych S.A., Klubu Wschodniego, Polskiej Agencji Informacji i Inwestycji Zagranicznych S.A., Pracodawców RP, Instytutu Badań Rynku, Konsumpcji i Koniunktur, Polsko-Ukraińskiej Izby Gospodarczej, Instytutu Badań nad Gospodarką Rynkową, Stowarzyszenia Eksporterów Polskich.

Zadania

Przedmiotem zainteresowania Rady są w głównej mierze możliwości wspierania polskich przedsiębiorstw w ich aktywności na rynkach zagranicz-

nych przez dyplomację ekonomiczną. Rada stanowi także forum prezentacji opinii i wymiany informacji n/t kluczowych problemów ekonomicznych, będących wyzwaniem dla polityki zagranicznej a jednocześnie służy jako platforma omawiania działań i inicjatyw w sferze współpracy z zagranicą.

Działalność w 2013 roku

W 2013 roku posiedzenia Rady się nie odbywały.

Ministerstwo Finansów

19. Komitet Standardów Rachunkowości

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Standardów Rachunkowości
Podstawa działania	Ustawa / Rozporządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Finansów
Suma posiedzeń w 2013 r.	13

Podstawa działania

Komitet Standardów Rachunkowości działa jako organ wydający krajowe standardy rachunkowości na podstawie Ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz.U. z 2013 r. poz. 330 ze zm.) oraz Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 listopada 2001 r. w sprawie zakresu działania i sposobu organizacji Komitetu Standardów Rachunkowości (Dz.U. Nr 140 poz. 1580 ze zm.).

Komitet Standardów Rachunkowości działa od 2002 r. przy Ministrze Finansów, który zapewnia środki finansowe na pokrycie kosztów działania Komitetu.

Data powołania na **VI kadencję** – 28 kwietnia 2012 r.

Skład

18 osobowy skład Komitetu tworzą:

- przedstawiciele Krajowej Izby Biegłych Rewidentów (5 członków);
- przedstawiciele Stowarzyszenia Księgowych w Polsce (5 członków);
- przedstawiciele Ministra Finansów (5 członków);
- przedstawiciel Ministra Skarbu Państwa;
- przedstawiciel KNF;
- przedstawiciel Narodowego Banku Polskiego.

Zadania

- wydawanie krajowych standardów rachunkowości;
- opiniowanie projektów aktów prawnych w zakresie rachunkowości;

- analiza Międzynarodowych Standardów Rachunkowości, Dyrektyw UE z zakresu rachunkowości;
- współpraca z organizacjami międzynarodowymi do spraw standaryzacji rachunkowości.

Działalność w 2013 roku

W 2013 r. odbyło się 13 posiedzeń Komitetu poświęconych następującym tematom:

- Omówienie działań Komitetu w roku 2012 oraz planu prac na rok 2013.
- Dyskusja na temat projektu standardu „Sprawozdanie z działalności”.
- Dyskusja na temat zaangażowania Komitetu we współpracę międzynarodową.
- Podjęcie uchwały w sprawie zaangażowania Komitetu w prace Accounting Standards Advisory Forum (ASAF).
- Omówienie projektu dokumentu IASB nt. „Wartość odzyskiwalna, ujawnienia dla aktywów niefinansowych, zmiany do MSR 36” (Exposure Draft: Recoverable Amount Disclosures for Non-Financial Assets (Proposed Amendments to IAS 36)).
- Dyskusja na temat przykładów do projektu stanowiska „Działalność deweloperska”.
- Podjęcie uchwały w sprawie wewnętrznego regulaminu działania Komitetu Standardów Rachunkowości.
- Podjęcie uchwały w sprawie przyjęcia sprawozdania z działalności Komitetu w 2012 roku.
- Podjęcie uchwały w sprawie zmiany statusu stanowiska „Działalność deweloperska”.
- Przedstawienie założeń projektu standardu „Koszt wytworzenia jako podstawa wyceny zapasów”.
- Podjęcie decyzji w sprawie rozpoczęcia prac nad projektem standardu/stanowiska dot. rachunkowości jednostek samorządu terytorialnego.
- Rozpatrzenie pisma otrzymanego z Katedry Rachunkowości Uniwersytetu Łódzkiego dot. propozycji opracowania Krajowego Standardu Rachunkowości w zakresie środków trwałych.
- Dyskusja nad projektem standardu „Sprawozdanie z działalności”.
- Podjęcie uchwały w sprawie przekazania projektu standardu „Sprawozdanie z działalności” do publikacji w celu poddania go publicznej dyskusji.

- Podjęcie uchwały w sprawie powierzenia i warunków wykonania recenzji projektu standardu „Sprawozdanie z działalności”.
- Przedstawienie projektu standardu Revenue from Contracts with Customers oraz dokumentu Request for Information: Rate Regulation.
- Podjęcie uchwały w sprawie przekazania projektu standardu „Sprawozdanie z działalności” do recenzji drugiej osobie.
- Podjęcie uchwały w sprawie przekazania projektu standardu „Działalność deweloperska” do recenzji.
- Przedstawienie projektu ankiety dot. identyfikacji problemów związanych z ustaleniem wartości godziwej.
- Przedstawienie projektu dokumentu IASB Exposure Draft Financial Instruments: Expected Credit Losses.
- Podjęcie uchwały w sprawie uczestnictwa członków Komitetu w konferencji organizowanej przez IASB z przedstawicielami organizacji stanowiących standardy w Londynie w dniach 23–24 września br.
- Dyskusja nad opinią w sprawie projektu raportu dot. zbliżenia prawa podatkowego i prawa bilansowego.
- Rozpatrzenie pisma otrzymanego od Skarbnika Miasta Stołecznego Warszawy.
- Zmiany do ustawy o rachunkowości.
- Omówienie projektu opinii Komitetu do dokumentu IASB *ED Leases*.
- Przedstawienie projektu raportu P. Maystadt (doradca Komisarza M. Barnier) „Czy MSSF-y powinny być bardziej europejskie”.
- Podjęcie uchwały w sprawie przyjęcia projektu standardu „Działalność deweloperska”.
- Spotkanie z przedstawicielami branży telekomunikacyjnej ws. projektu MSSF dot. ujmowania przychodów.
- Omówienie projektu opinii Komitetu do dokumentu IASB *ED Insurance Contracts*.
- Przedstawienie dokumentu dyskusyjnego IASB na temat Ram Konceptyjnych.
- Podjęcie uchwały w sprawie wznowienia prac nad projektem standardu „Działalność deweloperska”.
- Terminarz posiedzeń Komitetu do końca VI kadencji.
- Konferencja konsultacyjna dot. dokumentu dyskusyjnego IASB nt. rewizji Ram Konceptyjnych, zorganizowaną przez KSR we współpracy z EFRAG oraz Bankiem Światowym w ramach Szwajcarsko-Polskiego Programu Współpracy.

- Podjęcie decyzji w sprawie dalszego procedowania nad projektem standardu „Sprawozdanie z działalności”.
- Dyskusja nad projektem standardu „Działalność deweloperska”.
- Podjęcie uchwały w sprawie przyjęcia projektu standardu „Działalność deweloperska”.
- Dyskusja nad projektem opinii Komitetu do dokumentu dyskusyjnego IASB ws. rewizji Założeń koncepcyjnych sprawozdawczości finansowej.

20. Rada Rozwoju Rynku Finansowego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Finansów
Suma posiedzeń w 2013 r.	1 + 2

Podstawa działania

Jako organ opiniodawczo-doradczy ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, Rada Rozwoju Rynku Finansowego utworzona została na mocy Zarządzenia Nr 25 Ministra Finansów z dnia 14 września 2006 r. w sprawie utworzenia Rady Rozwoju Rynku finansowego (Dz. Urz. Ministra Finansów Nr 11, poz. 80, zm. Dz. Urz. Ministra Finansów Nr 12, poz. 88), które weszło w życie z dniem ogłoszenia, tj. 28 września 2006 r. Zgodnie z ww. Zarządzeniem, w celu realizacji zadań Rady mogą być tworzone zespoły i grupy robocze.

Skład

W skład Rady, oprócz Ministra Finansów i jego przedstawiciela jako Sekretarza Rady, wchodzi:

- Prezes Narodowego Banku Polskiego;
- Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego;
- Prezes Zarządu Giełdy Papierów Wartościowych S.A.;
- Prezes Zarządu Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych S.A.;
- Prezes Zarządu BondSpot S.A.;
- Prezes Związku Banków Polskich;

- Prezes Polskiej Izby Ubezpieczeń;
- Prezes Bankowego Funduszu Gwarancyjnego;
- Prezes Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego;
- Przewodniczący Prezydium Rady Banków Depozytariuszy;
- Prezes Izby Gospodarczej Towarzystw Emerytalnych;
- Prezes Zarządu Izby Zarządzających Funduszami i Aktywami;
- Prezes Zarządu Izby Domów Maklerskich;
- Prezes Zarządu Krajowej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej;
- Prezes Zarządu Banku Polskiej Spółdzielczości S.A.;
- Prezes Stowarzyszenia Inwestorów Indywidualnych;
- Prezes Polskiego Stowarzyszenia Inwestorów Kapitałowych;
- Prezes Zarządu Stowarzyszenia Emitentów Giełdowych;
- Prezes Związku Maklerów i Doradców;
- Prezes Stowarzyszenia Rynków Finansowych ACI Polska;
- Przedstawiciel Konferencji Przedsiębiorców Finansowych;
- Prezes Polskiej Izby Pośredników Ubezpieczeniowych i Finansowych;
- Prezes Izby Gospodarczej Ubezpieczeń i Obsługi Ryzyka;
- Prezes Polskiej Izby Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych;
- Prezes Krajowej Rady Biegłych Rewidentów;
- Prezes Biura Informacji Kredytowej;
- Prezes Fundacji na Rzecz Kredytu Hipotecznego;
- Prezes Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych;
- Rzecznik Ubezpieczonych;
- Prezes Zarządu Polskiego Stowarzyszenia Aktuariuszy;
- Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Zadania

Głównymi zadaniami Rady jest inicjowanie dyskusji mających na celu ocenę aktualnego stanu rynku finansowego i perspektyw jego rozwoju. Istotne miejsce w pracach Rady zajmuje opiniowanie najistotniejszych kwestii związanych z regulacjami dotyczącymi rynku finansowego. Zadania rady polegają na identyfikacji barier rozwoju rynku, formułowaniu postulatów dotyczących wprowadzenia nowych usług i instrumentów finansowych, usprawnienia obrotu instrumentami finansowymi oraz ochrony odbiorców usług finansowych. Rada jest również forum, na którym omawiane są propozycje działań mających na celu najważniejsze dostosowanie polskiego rynku

finansowego do międzynarodowych wymogów i standardów, z uwzględnieniem oczekiwań uczestników tego rynku. Rada jest również instytucją sprzyjającą budowaniu społecznego zaufania do instytucji rynku finansowego.

Działalność w 2013 roku

Formuła pracy RRRF zakłada plenarne spotkania Rady, podczas których omawiane są główne kierunki prac i dotychczasowe działania, jak również posiedzenia grup i zespołów działających w ramach Rady, podczas których dyskutowane są przez ekspertów szczegółowe rozwiązania istotne dla likwidacji barier rozwoju rynku finansowego w Polsce.

W roku 2013 odbyło się 1 posiedzenia plenarne RRRF, a jego tematem wiodącym było zainicjowanie dyskusji nt. dalszego rozwoju rynków papierów dłużnych ze szczególnym uwzględnieniem identyfikacji bodźców, które mogłyby rozwój w tym obszarze efektywnie stymulować. Odbyły się również 2 spotkania Grupy Roboczej ds. przeglądu przepisów regulujących obrót instrumentami finansowymi, którego celem jest analiza obowiązujących przepisów w świetle zmian, proponowanych przez organ nadzoru i instytucje rynkowe.

21. Rada Konsultacyjna Służby Celnej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa / Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Finansów
Suma posiedzeń w 2013 r.	4

Podstawa działania

Jako organ opiniodawczo-doradczy ministra właściwego do spraw finansów działa na mocy Zarządzenia Nr 4 Ministra Finansów z dnia 30 stycznia 2012 r. w sprawie utworzenia Rady Konsultacyjnej Służby Celnej (Dz. Urz. MF z 2012, poz. 3).

Powołanie Rady Konsultacyjnej Służby Celnej stanowi wykonanie delegacji ustawowej zawartej w art. 16 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz.U. z 2013 r., poz. 1404).

Skład

Rada Konsultacyjna Służby Celnej składa się z przewodniczącego Rady i członków Rady wskazanych przez Ministra. Osoby te zostały wybrane spośród osób zaproponowanych przez izby gospodarcze i organizacje reprezentujące środowiska biznesowe, instytucje naukowe oraz środowisko eksperckie, w tym spośród osób kierujących administracją celną lub Służbą Celną w latach poprzednich.

Kadencja Rady trwa 1 rok.

Zadania

Główne zadania Rady:

- Wyrażanie opinii w sprawach zgłaszanych przez Ministra Finansów;
- Przedstawianie opinii Ministrowi Finansów w sprawach związanych z organizacją i działalnością Służby Celnej;
- Przedstawianie Ministrowi Finansów propozycji zmian mających na celu usprawnienie procesów obsługi obrotu towarowego z zagranicą;
- analiza prawodawstwa celnego;
- przygotowywanie opinii i propozycji rozwiązań mających na celu poszerzenie zakresu ułatwień dla podmiotów gospodarczych w zakresie obrotu towarowego z krajami trzecimi;
- przekazywanie administracji państwowej uwag i opinii środowisk gospodarczych;
- współdziałanie z przedstawicielami środowisk gospodarczych stanowiące realizację wytycznych Komisji Europejskiej dla służb celnych.

Działalność w 2013 roku

W 2013 Rada odbyła 4 posiedzenia w trakcie których głównymi tematami były m.in.:

- Strategia Służby Celnej 2015+, stan prac.
- Centralizacja zadań z obszaru finansów i księgowości, pozwalająca przedsiębiorcom na prowadzenie rozliczeń należności z jednym organem.
- Stan realizacji Projektu Single Window – idea stworzenia „jednego okienka” dla składania przez podmioty całości dokumentów i otrzymywania informacji potrzebnych do dopełnienia formalności wywozowych bądź przywozowych.
- Stan realizacji projektów informatycznych realizowanych w ramach programu e-Cło.

- Pakiet ustaw deregulacyjnych – rozwiązania w obszarze cła.
- Wdrażanie dalszych ułatwień na granicy (zielone pasy, e-booking).
- Usprawnienie przekraczania granicy przez puste środki transportu (samochody ciężarowe) poprzez stworzenie elektronicznej rezerwacji miejsc w kolejce.
- Aktualny stan prac nad Unijnym Kodeksem Celnym – projektowane najważniejsze zmiany.
- Odbiurokratyzowanie Służby Celnej – prace wraz z Pricewaterhouse Coopers oraz zespołami zadaniowymi w izbach celnych, w zakresie weryfikacji pakietu instrukcji i wytycznych, obowiązujących w Służbie Celnej, którymi na co dzień posługują się urzędy i oddziały celne.
- Elastyczność dokonywania odpraw celnych – koncepcja.

Współpraca ze środowiskami przedsiębiorców z wykorzystaniem forum Rady.

Stała pomoc w prowadzeniu dialogu partnerskiego z przedsiębiorcami, w zakresie obecnych i planowanych ułatwień dla sektora przedsiębiorców. W tym, udział w cyklicznych konferencjach i seminariach organizowanych przez Służbę Celną dla podmiotów gospodarczych, w szczególności:

- w Konferencji dla przedsiębiorców – „Ułatwienia dla Biznesu 2013+”, 4 czerwca 2013 r. zorganizowanej w Ministerstwie Finansów, w trakcie której omawiano m.in. tematy, takie jak:
 - dalsze kierunki działań Służby Celnej,
 - opinie i oczekiwania przedsiębiorców wobec Służby Celnej,
 - segmentacja jako element nowego podejścia do analizy ryzyka i ułatwień,
 - zasady monitorowania posiadaczy statusu AEO oraz posiadaczy pozwoleń na stosowanie procedury uproszczonej;
- w konferencji – „Ułatwienia dla Biznesu 2013+”, 22 października 2013 r. zorganizowanej w Wyższej Szkole Cła i Logistyki, w trakcie której poruszono m.in. tematy, takie jak:
 - nowe kierunki działań Służby Celnej – Strategia działania na lata 2013–2020,
 - elastyczność dokonywania odpraw celnych,
 - oczekiwania Biznesu – prace nad pakietem deregulacyjnym,
 - zmiany w zakresie przedstawicielstwa (stanowisko CONFIAD, agent celny – deregulacja),

- standardy obsługi – współpraca z przedsiębiorcami,
 - wspólne badanie Służby Celnej i PricewaterhouseCoopers w zakresie identyfikacji barier biurokratycznych i potencjalnych ułatwień w regulacjach celnych i podatkowych – aktualny stan badania;
- w targach „Trans Poland 2013” – Warszawa 26–28 listopada 2013 r.

Opinie, wnioski i oczekiwania przedsiębiorców wobec Służby Celnej, przekazane za pośrednictwem Rady Konsultacyjnej SC.

- Wniosek o zapewnienie, w miarę możliwości technicznych – pełnego zakresu obsługi celnej w placówkach celnych bez względu na środek transportu, jakim przewożone są towary.
- Kwestia luk w systemie NCTS – zdarzających się przypadków, że po komunikacie o prawidłowym zamknięciu tranzytu główny zobowiązany otrzymuje informację od zagranicznych służb celnych o zamknięciu tranzytu z naruszeniem prawa na drodze przestępstwa.
- Kwestia możliwości umieszczenia w Przeglądarce Taryfowej Informacyjnego Systemu Zintegrowanej Taryfy Celnej ISZTAR 3 komunikatu o konieczności uiszczania opłaty od nośników i od urzędzeń w przypadku ich wprowadzania do obrotu.
- Wniosek dot. organizacji spotkania przedstawicieli NBP, GUS i MF – w celu określenia jednoznacznych kryteriów mierzalności eksportu.
- Propozycje dodatkowych ułatwień dla posiadaczy pozwoleń na stosowanie procedur uproszczonych i świadectw AEO – artykuł autorstwa P. Piotra Gołdyna, Prezesa Rady Polskiej Izby Cła, Logistyki i Spedycji (Monitor Prawa Celnego i Podatkowego 05/2013).
- Kwestia planowanych zmian organizacyjnych w strukturze Służby Celnej w 2013 r., związanych z pracami nad aktami prawnymi dotyczącymi zniesienia OC w Sanoku i we Władysławowie, połączenia OC Kolejowego w Przemysłu z OC Medyka–Żurawica oraz poszerzenia kompetencji niektórych oddziałów celnych np. OC w Pruszkowie, bądź ich ograniczenia – Małaszewicze, Dorohusk. W związku faktem, iż do członków Rady Konsultacyjnej wpływały liczne zapytania dotyczące planowanych zmian organizacyjnych w strukturze Służby Celnej, kwestie te były także przedmiotem prac na forum Rady z udziałem przedstawicieli kompetentnych komórek MF.

Ministerstwo Sprawiedliwości

22. Rada Główna do Spraw Społecznej Readaptacji i Pomocy Skazanym

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	Ministerstwo Sprawiedliwości
Suma posiedzeń w 2013 r.	7

Podstawa działania

Rada Główna do Spraw Społecznej Readaptacji i Pomocy Skazanym jest organem opiniodawczo-doradczym działającym przy Ministrze Sprawiedliwości. Została Powołana przez Prezesa Rady Ministrów na podstawie art. 40 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny wykonawczy (Dz.U. Nr 90, poz. 557, z późn. zm.) oraz rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 1998 r. w sprawie określenia szczegółowych zasad i trybu powoływania oraz działania Rady głównej do Spraw Społecznej Readaptacji i Pomocy Skazanym, a także rad terenowych do spraw społecznej readaptacji i pomocy skazanym (Dz.U. nr 113 poz. 723, z późn. zm.). Radę **IV kadencji w latach 2012–2016** powołano z dniem 1 maja 2012 r.

Skład

W skład Rady Głównej wchodzi przedstawiciele wymiaru sprawiedliwości: sędzia penitencjarny, zawodowy kurator sądowy, prokurator Prokuratury Generalnej, Ministrów: Sprawiedliwości, Obrony Narodowej, Pracy i Polityki Społecznej, Zdrowia, Edukacji Narodowej, Spraw Wewnętrznych oraz Komendanta Głównego Policji i Dyrektora Generalnego Służby Więziennej.

W skład Rady Głównej mogą też wchodzić przedstawiciele stowarzyszeń, fundacji, organizacji i instytucji, kościołów i innych związków wyznaniowych, a także związków zawodowych i samorządu zawodowego, przedstawiciele nauki oraz osoby godne zaufania, mogące przyczynić się do realizacji ustawowych celów Rady. W skład Rady Głównej IV kadencji

wchodzi 23 osoby, w tym 10 przedstawicieli organizacji pozarządowych i innych podmiotów.

Zadania

Zgodnie z art. 40 ust. 1 Kodeksu karnego wykonawczego Rada Główna powoływana jest w celu koordynowania współdziałania organów państwowych i przedstawicieli społeczeństwa w zapobieganiu przestępczości i wykonywaniu orzeczeń oraz w celu świadczenia pomocy w readaptacji społecznej, a także wykonywania kontroli społecznej i dokonywania oceny polityki penitencjarnej. Zadania Rady Głównej, służące realizacji tego celu, określa § 8 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 1998 r. (Dz.U. nr 113 poz. 723, z późn. zm.), zgodnie z którym Rada Główna działa w szczególności przez:

- organizowanie, inicjowanie i wspieranie przedsięwzięć służących zapobieganiu przestępczości i społecznej readaptacji skazanych;
- opiniowanie działalności organów rządowych i przedstawicieli społeczeństwa, podejmowanej w zakresie zapobiegania przestępczości, wykonywania orzeczeń i readaptacji społecznej skazanych oraz udzielania pomocy skazanym i ich rodzinom;
- koordynowanie działalności różnych podmiotów, podejmowanej w zakresie wykonywania kar, środków karnych, zabezpieczających i zapobiegawczych;
- podejmowanie, organizowanie i koordynowanie społecznej kontroli nad wykonaniem kar, środków karnych, zabezpieczających i zapobiegawczych oraz opracowywanie wyników tych kontroli;
- przedstawianie wniosków i opinii w sprawie podziału oraz wykorzystania środków z Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy postpenitencjarnej;
- dokonywanie oceny polityki penitencjarnej;
- inicjowanie i wspieranie badań naukowych służących zapobieganiu przestępczości i społecznej readaptacji skazanych.

Działalność w 2013 roku

Odbyły się 4 posiedzenia, w tym jedno posiedzenie gościnne – wspólnie z radą terenową województwa zachodniopomorskiego oraz 3 posiedzenia Prezydium.

Działania Rady Głównej, wskazane także w ramowym programie działalności do 2016 roku, objęły w 2013 roku w szczególności:

- podniesienie stopnia transparentności działalności Rady Głównej w szczególności poprzez:
 - publikacje związane z działalnością Rady Głównej oraz propagujące cele jej działalności na łamach kwartalnika Ministerstwa Sprawiedliwości „Probacja” (nr 2/13),
 - rozszerzenie zakresu informacji dostępnych na stronie internetowej Ministerstwa Sprawiedliwości, dotyczących działalności Rady Głównej i rad terenowych,
 - systematyczną współpracę z radami terenowymi, m.in. poprzez udział Przewodniczącego i przedstawicieli Rady Głównej w posiedzeniach rad terenowych, a także analizę ich działalności w latach poprzednich.
- Podniesienie wiedzy prawnej społeczeństwa oraz organizacji pozarządowych w zakresie możliwego uczestniczenia w wykonywaniu orzeczeń sądu, w szczególności poprzez:
 - aktywizację władz samorządowych, przedstawicieli organizacji pozarządowych a także rad terenowych w działalności informacyjnej, promocyjnej oraz organizacyjnej, służących szerzeniu idei społeczeństwa odpowiedzialnego i uczestniczącego w wykonywaniu orzeczeń sądu, w tym celu:
 - ✓ zorganizowano wspólne posiedzenie z Radą Działalności Pożytku Publicznego działającą przy Ministrze Pracy i Polityki Społecznej,
 - ✓ omówiono możliwości finansowania działalności organizacji pozarządowych w zakresie readaptacji społecznej skazanych w ramach programów przeciwdziałania wykluczeniu społecznemu osób opuszczających zakłady karne, a także rodzinom osób pozbawionych wolności ze środków krajowych i unijnych,
 - ✓ skierowano rekomendację do Dyrektora Generalnego Służby Więziennej oraz Prezesów Sądów Apelacyjnych, dotyczącą propagowania działalności organizacji pozarządowych w zakresie sprawowania dozoru nad osobą skazaną lub warunkowo zwolnioną,
 - ✓ opracowano informację dla organizacji pozarządowych, która omawia możliwe formy ich współpracy z wymiarem sprawiedliwości – dostępną na stronie internetowej Rady Głównej.

- Kontynuowano działania Rady Głównej na rzecz powoływania rad terenowych do spraw społecznej readaptacji i pomocy skazanym. W tym celu skierowano pismo do wojewodów propagujące tę formę interdyscyplinarnej działalności międzyinstytucjonalnej we współpracy z organizacjami pozarządowymi i przedstawicielami społeczeństwa w regionach. W wyniku działalności Rady Głównej doszło do powołania rady terenowej województwa lubelskiego.
- Omawiano i podejmowano działania na rzecz podniesienia aktywności rad terenowych oraz ich koordynowania przez Radę Główną.
- Omawiano zagadnienia związane m.in. z efektywnością programów resocjalizacyjnych, profilaktycznych i terapeutycznych prowadzonych na terenie jednostek penitencjarnych, w tym z udziałem organizacji pozarządowych.
- Omawiano możliwe działania na rzecz podniesienia liczby osób pracujących odpłatnie w trakcie odbywania karę pozbawienia wolności, a także analizowano informacje o stanie zatrudnienia w jednostkach penitencjarnych.
- Omówiono funkcjonowanie Funduszu Aktywizacji Zawodowej Skazanych oraz Rozwoju Przywieszennych Zakładów Pracy i jego wpływu na poziom zatrudnienia osób odbywających karę pozbawienia wolności.
- Omówiono sposób wykorzystania środków finansowych Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej – w części postpenitencjarnej w 2013 roku.
- Omówiono zasadność proporcji rozdziału środków w ramach Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej – w części postpenitencjarnej pomiędzy Służbę Więzienną, sądy oraz organizacje pozarządowe.
- Omówiono wyniki otwartego konkursu skierowanego do organizacji pozarządowych dotowanych z Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej z zakresu pomocy postpenitencjarnej w 2013 roku.

Rada Główna uchwaliła w 2013 roku 4 uchwały:

- nr 1/13 z dnia 14 lutego 2013 roku w sprawie przyjęcia sprawozdania Z działalności za 2012 rok;
- nr 2/13 z dnia 11 kwietnia 2013 roku w sprawie wydania opinii o wykorzystaniu środków z 'Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz pomocy Postpenitencjarnej w części postpenitencjarnej w 2012 roku;

- nr 3/13 z dnia 21 maja 2013 roku w sprawie wzmocnienia uczestnictwa społeczeństwa w wykonywaniu orzeczeń, pomocy w społecznej readaptacji skazanych oraz pomocy postpenitencjarnej;
- nr 4/13 z dnia 21 maja 2013 roku w sprawie przyjęcia ramowego programu działalności Rady Głównej do Spraw Społecznej Readaptacji i Pomocy Skazanym na lata 2013–2016.

23. Rada do Spraw Pokrzywdzonych Przepęstwem przy Ministrze Sprawiedliwości

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ społeczny opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Sprawiedliwości
Suma posiedzeń w 2013 r.	0

Podstawa działania

Rada ds. Pokrzywdzonych Przepęstwem przy Ministrze Sprawiedliwości, jako organ opiniodawczo-doradczy, została powołana Zarządzeniem Ministra Sprawiedliwości nr 20/09/DWOiP z dnia 26 marca 2009 r.

Skład

W skład Rady wchodzi:

- Przedstawiciele nauki wyróżniający się szczególną wiedzą i doświadczeniem w zakresie wiktymologii.
- Przedstawiciele stowarzyszeń, fundacji, organizacji i instytucji działających na rzecz pokrzywdzonych przepęstwem.
- Przedstawiciele sędziów i prokuratorów.
- Przedstawiciele Ministra Sprawiedliwości.
- Przedstawiciele Służby Więziennej.

Zadania

Do zadań Rady należy:

- Przygotowywanie opinii dla Ministra Sprawiedliwości na temat kierunków zmian w obszarze związanym z pokrzywdzonymi przepęstwem.

- Proponowanie kierunków działań, które powinny być finansowane ze środków przeznaczonych na rzecz pokrzywdzonych przestępstwem.
- Przedstawianie propozycji kierunków zmian w obszarze związanym z pokrzywdzonymi przestępstwem, uwzględniając dorobek międzynarodowy.
- Opiniowanie projektów aktów prawnych i opracowań, zawierających propozycje zmian w obszarze związanym z pokrzywdzonymi przestępstwem.

Działalność w 2013 roku

Rada obraduje na posiedzeniach plenarnych, które odbywają się nie rzadziej niż raz w roku. W 2013 r. nie odbyło się żadne posiedzenie Rady, z uwagi na fakt, iż w dniu 26 marca 2013 r. upłynęła kadencja Rady (trwająca 4 lata).

Po etapie uzgodnień proponowanego składu i kompetencji Rady II Kadencji, trwają prace legislacyjne nad nowym zarządzeniem Ministra Sprawiedliwości stanowiącym podstawę prawną działania Rady II Kadencji.

24. Rada do Spraw Alternatywnych Metod Rozwiązywania Konfliktów i Sporów przy Ministrze Sprawiedliwości

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ społeczny opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Sprawiedliwości
Suma posiedzeń w 2013 r.	5

Podstawa działania

Spółeczna Rada do spraw Alternatywnych Metod Rozwiązywania Konfliktów i Sporów przy Ministrze Sprawiedliwości (zwana w skrócie Radą ds. ADR) jako zespół doradczy została powołana Zarządzeniem Ministra Sprawiedliwości Nr 55/08/DNWO z dnia 1 sierpnia 2005 r. w sprawie powołania Społecznej Rady do spraw Alternatywnych Metod Rozwiązywania Konfliktów i Sporów przy Ministrze Sprawiedliwości.

Podstawą działania Rady II Kadencji (2009 – kwiecień 2014) jest Zarządzenie Ministra Sprawiedliwości Nr 24/09/PR z dnia 3 kwietnia 2009 r. w sprawie powołania Społecznej Rady do spraw Alternatywnych Metod Rozwiązywania Konfliktów i Sporów przy Ministrze Sprawiedliwości (zmienione Zarządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 1 lipca 2011 r.).

Skład

W 2013 r. w skład Rady ds. ADR wchodziło 23 członków powołanych przez Ministra Sprawiedliwości spośród przedstawicieli nauki oraz mających doświadczenie w zakresie mediacji praktyków, a także osób reprezentujących, między innymi, następujące organizacje pozarządowe, instytucje naukowe oraz urzędy: Dolnośląski Ośrodek Mediacji, Fundację Partners Polska, Polskie Centrum Mediacji, Stowarzyszenie Mediatorów Rodziny, Stowarzyszenie Prokuratorów Rzeczypospolitej Polskiej, Stowarzyszenie Sędziów Polskich IUSTITIA, Stowarzyszenie Sędziów Sądów Rodziny w Polsce, Stowarzyszenie Sędziów „Themis”, Krajową Radę Radców Prawnych, Ośrodek Negocjacji i Rozwiązywania Konfliktów (ISNS UW), Europejską Wyższą Szkołę Prawa i Administracji w Warszawie, Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Gdańskiego, Instytut Nauk Prawnych PAN, Ministerstwo Sprawiedliwości, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji, Prokuraturę Generalną.

Pracami Rady kieruje Przewodniczący, który jest wybierany spośród członków Rady. Ponadto, Przewodniczący Rady może zapraszać do udziału w jej pracach inne osoby spośród przedstawicieli nauki lub praktyki.

Zadania

Do zadań Rady ds. ADR należy opracowywanie zaleceń w zakresie zasad funkcjonowania krajowego systemu Alternatywnych Metod Rozwiązywania Sporów, a ponadto:

- Dostosowanie systemu ADR do wymogów prawa unijnego.
- Opracowanie jednolitego modelu instytucji mediacji w polskim systemie prawa.
- Upowszechnienie standardów postępowania mediacyjnego.
- Propagowanie mechanizmów ADR, jako metod rozwiązywania konfliktów, wśród pracowników wymiaru sprawiedliwości, organów ścigania oraz w społeczeństwie.

- Tworzenie warunków instytucjonalnych do rozwoju poszczególnych form ADR.
- Podejmowanie innych doraźnych przedsięwzięć na rzecz rozwoju mediacji w Polsce.

Działalność w 2013 roku

Posiedzenia Rady ds. ADR zwołuje Przewodniczący co najmniej raz na kwartał. W 2013 r. Rada odbyła 5 posiedzeń, na których omawiano następujące zagadnienia:

- promowanie *Deklaracji o stosowaniu ADR* wśród przedsiębiorców, organizacji gospodarczych, kancelarii prawnych oraz instytucji państwowych (wsparcie merytoryczne spotkań eksperckich i konferencji prasowych z udziałem przedstawicieli: Ministerstwa Sprawiedliwości, Ministerstwa Gospodarki, mediów, izb, korporacji, kancelarii prawnych, Polskiego Stowarzyszenia Sądownictwa Polubownego, środowiska biznesu i środowisk naukowych), oraz techniczna organizacja bazy podmiotów przystępujących do *Deklaracji* (weryfikacja zgłoszeń: sprawdzanie podmiotu i dokonanie wpisu);
- zgłaszanie propozycji zmian legislacyjnych obowiązujących aktów prawnych w częściach dotyczących:
 - mediacji w sprawach cywilnych (uregulowanej w Kodeksie postępowania cywilnego) – współpraca członków Rady z Departamentem Prawa Cywilnego Ministerstwa Sprawiedliwości oraz z utworzoną przy Ministrze Sprawiedliwości Komisją Kodyfikacyjną Prawa Cywilnego,
 - mediacji w sprawach karnych (uregulowanej w Kodeksie postępowania karnego) – postulat uczestnictwa członków Rady w pracach utworzonej przy Ministrze Sprawiedliwości Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Karnego,
 - mediacji w sprawach nieletnich (uregulowanej w Ustawie o postępowaniu w sprawach nieletnich),
 - kosztów mediacji (Ustawa o kosztach sądowych w sprawach cywilnych);
- postulowanie nowych funkcjonalnych rozwiązań w polskim systemie mediacji:
 - utworzenia funkcyjnego stanowiska koordynatora ds. mediacji w sądach – potrzeba umocowania prawnego (pozwalającego określić prawa i obowiązki koordynatora ds. mediacji),

- wprowadzenia obligatoryjnych szkoleń mediatorów,
 - wprowadzenia zmian w systemie wynagrodzeń mediatorów,
 - organizowania cyklicznych spotkań na linii: mediatorzy–koordynatorzy ds. mediacji w sądach – stosowna jednostka organizacyjna Ministerstwa Sprawiedliwości,
 - wspierania inicjatyw budowania mapy mediacji (tworzenie statystyk dot. Mediacji w poszczególnych sądach) zgodnie z zasadą dobrych praktyk,
 - promowania rozwoju mediacji rodzinnej, mediacji karnej i mediacji z udziałem nieletnich (stanowiących niewielki procent w porównaniu do mediacji gospodarczej);
- uczestnictwo członków Rady we wzajemnych kontaktach oraz inicjatywach z zakresu mediacji na linii Ministerstwo Sprawiedliwości – Ministerstwo Gospodarki dotyczących m.in.:
 - promocji *Deklaracji o stosowaniu ADR*,
 - stworzenia sieci ośrodków mediacyjnych i sądów arbitrażowych,
 - Kongresu Mediatorów Gospodarczych „Uwalniamy potencjał”,
 - Zespołu ds. systemowych rozwiązań w zakresie polubownych metod rozwiązywania sporów gospodarczych ułatwiających wykonywanie działalności gospodarczej (zespół doradczy Ministra Gospodarki zajmujący się tematyką mediacji gospodarczej);
 - współpraca z Wydziałem ds. Pokrzywdzonych Przystępstwem i ds. Promocji Mediacji Departamentu Współpracy Międzynarodowej i Praw Człowieka w Ministerstwie Sprawiedliwości w zakresie organizacji Międzynarodowego Dnia Mediacji w ramach Tygodnia Mediacji: 14–19 października 2013 r. (omówienie i wspieranie nowej formuły przedsięwzięcia w postaci lokalnych działań na terenie całego kraju przez okres tygodnia, m.in. konferencji, spotkań, happeningów, dyżurów w sądach, prokuraturach, na policji, etc.);
 - zaangażowanie i udział członków Rady w różnorodnych inicjatywach i spotkaniach eksperckich dotyczących mediacji: I Kongres Mediacji Rodzinnej (czerwiec 2013, Warszawa), Konferencja naukowa „Dziecko wobec mediacji” (maj 2013, Wrocław), Międzynarodowa konferencja „Funkcjonowanie stałych sądów polubownych i ośrodków mediacyjnych” (kwiecień 2013, Nowy Tomyśl);
 - poszukiwanie i wspieranie nowych dróg oraz rozwiązań w zakresie mediacji: mediacja po wyroku, mediacja w sprawach dyscyplinarnych

(nauczyciel–dyrektor, pomysł współpracy z Ministerstwem Edukacji Narodowej), stosowanie mediacji w konfliktach dot. ochrony środowiska (zaproszenie do współpracy z Generalną Dyrekcją Ochrony Środowiska – udział doradczy Rady w pracach Komitetu Sterującego projektu *Opracowanie planów zadań ochronnych dla obszarów Natura 2000 na obszarze Polski*).

25. Rada Polityki Penitencjarnej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	Ministerstwo Sprawiedliwości
Suma posiedzeń w 2013 r.	2

Podstawa działania

W dniu 13 sierpnia 2010 roku weszła w życie ustawa z dnia 9 kwietnia 2010 roku o Służbie Więziennej (Dz.U. 2010.79.523 z dnia 12 maja 2010 roku).

Zgodnie z art. 2. ust 3–6 ww. ustawy, organem doradczym Ministra Sprawiedliwości w zakresie zadań Służby Więziennej jest Rada Polityki Penitencjarnej.

W dniu 3 grudnia 2010 r. zostało podpisane zarządzenie Ministra Sprawiedliwości w sprawie określenia regulaminu organizacyjnego Rady Polityki Penitencjarnej wraz z załącznikiem w postaci regulaminu organizacyjnego Rady Polityki Penitencjarnej (Dz. Urz. Min. Sprawiedliwości z 2011 r. Nr 1, poz. 4, z późn. zm). Kadencja Rady trwa 4 lata. Rada obraduje na posiedzeniach, które odbywają się co najmniej 2 razy w roku. Przewodniczący Rady przedstawia Ministrowi Sprawiedliwości, w terminie do 31 marca danego roku sprawozdanie z działalności Rady za rok poprzedni.

Skład

Rada Polityki Penitencjarnej liczy 17 osób, a w jej skład wchodzi: dwóch przedstawicieli Ministerstwa Sprawiedliwości, dwóch przedstawicieli Służby Więziennej, dziewięciu przedstawicieli nauki, czterech przedstawicieli organizacji pozarządowych.

Zadania

Zadania ustawowe Rady Polityki Penitencjarnej zostały określone w art. 2 ust 5 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej. Są nimi:

- inicjowanie nowych kierunków oddziaływań penitencjarnych;
- dokonywanie oceny bieżącej polityki penitencjarnej;
- inicjowanie, przeprowadzanie i wspieranie badań naukowych dotyczących zadań Służby Więziennej;
- inicjowanie i wspieranie przedsięwzięć służących poprawie bezpieczeństwa funkcjonariuszy i pracowników Służby więziennej oraz osób skazanych na karę pozbawienia wolności tymczasowo aresztowanym oraz osobom wobec których są wykonywane kary pozbawienia wolności i środki przymusu skutkujące pozbawieniem wolności;
- przedstawianie opinii w sprawach przekazanych przez Ministra Sprawiedliwości związanych z jego kompetencjami określonymi w ustawie o Służbie Więziennej.

Działalność w 2013 roku

Odbyły się 3 posiedzenia Rady Polityki Penitencjarnej. Głównymi tematami posiedzeń były:

- Omówienie działalności Rady w 2012 roku w tym informacja Przewodniczącego Rady o Sprawozdaniu z działalności Rady Polityki Penitencjarnej w 2012 roku;
- Przyjęcie założeń działania Rady Polityki Penitencjarnej w 2013 roku;
- Omówienie informacji dotyczącej funkcjonowania służby zdrowia w jednostkach penitencjarnych;
- Omówienie informacji dotyczącej funkcjonowania Systemu Dozoru Elektronicznego „*Dziś i w przyszłości*”;
- Omówienie informacji dotyczącej dynamiki zaludnienia jednostek penitencjarnych w roku 2013;
- Omówienie informacji dotyczącej Norweskiego Mechanizmu Finansowego dla Służby Więziennej;
- Omówienie informacji dotyczącej aktualnej sytuacji jednostek penitencjarnych.

Ministerstwo Edukacji Narodowej

26. Forum rodziców przy Ministrze Edukacji Narodowej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Forum dialogu
Podstawa działania	Spełnienie kryteriów określonych w formularzu zgłoszenia do Forum
Umiejscowienie	MEN
Suma posiedzeń w 2013 r.	2

Podstawa działania

Forum Rodziców przy Ministrze Edukacji Narodowej skupia organizacje reprezentujące rodziców zainteresowanych procesem podnoszenia jakości pracy szkoły. Jest miejscem współpracy Ministerstwa z przedstawicielami rodziców, stwarza możliwość wymiany doświadczeń między jego uczestnikami. Podstawą udziału danej organizacji w spotkaniach Forum Rodziców jest spełnienie kryteriów określonych w Formularzu zgłoszenia znajdującym się na stronie internetowej Ministerstwa i przysłanie wypełnionego formularza. Do udziału w pracach Forum Rodziców mogą zgłaszać się organizacje rodzicielskie działające w formule *not for profit* na rzecz współpracy rodziców ze szkołą.

Inauguracyjne spotkanie Forum Rodziców odbyło się 4 kwietnia 2012 r.

Skład

- Fundacja „Rodzice Szkole”;
- Fundacja Edukacja dla Przyszłości;
- Fundacja Rozwoju Dzieci im. Jana Amosa Komeńskiego;
- Fundacja Rzecznik Praw Rodziców;
- Gdańskie Forum Rad Szkół i Rad Rodziców;
- Instytut Inicjatyw Pozarządowych;
- Karkonoski Sejmik Osób Niepełnosprawnych w Jeleniej Górze;
- Krajowe Porozumienie Rodziców i Rad Rodziców tzw. Katowickie, obecnie w Zielonej Górze;
- Polskie Stowarzyszenie na Rzecz Osób z Upośledzeniem Umysłowym;

- Koło w Biskupcu (rekomendacja Polskiego Forum Osób Niepełnosprawnych);
- Polskie Stowarzyszenie Rodziców;
- Pomorskie Stowarzyszenie Przedszkoli Niepublicznych;
- Ruch Społeczny – Zielonogórskie Forum Rodziców i Rad Rodziców;
- Społeczne Towarzystwo Oświatowe;
- Stowarzyszenie „Bielskie Forum Oświatowe”;
- Stowarzyszenie Edukacji Domowej;
- Stowarzyszenie Edukacji w Rodzinie;
- Stowarzyszenie Nauczycieli i Wychowawców „Przyjazna Szkoła”;
- Stowarzyszenie Pomocy Dzieciom z Ukrytymi Niepełnosprawnościami im. Aspergera „NIE-GRZECZNE DZIECI”;
- Stowarzyszenie Przedszkoli Niepublicznych;
- Stowarzyszenie Przyjaciół Międzynarodowego Ruchu ATD Czwarty Świat w Polsce;
- Stowarzyszenie Rodzice w Edukacji;
- Stowarzyszenie Rodziców na Rzecz Pomocy Szkołom „Przyjazna Szkoła”;
- Stowarzyszenie Rodziców TU;
- Stowarzyszenie Rozwoju Wsi Lipiny;
- Dębowce, Borki;
- Stowarzyszenie Rzecznik Praw Rodziców;
- Sucholeskie Stowarzyszenie Pomocy Dzieciom;
- Tatrzańskie Forum Rodziców;
- Towarzystwo Pomocy Głuchoniewidomym;
- Towarzystwo Rozwijania Inicjatyw Oświatowych TRIO;
- Zielonogórska Fundacja Oświatowa.

Zadania

- Przybliżanie zagadnień dotyczących praw rodziców w szkole oraz możliwości wpływu rodziców na pracę szkoły.
- Stworzenie możliwości dialogu i wymiany doświadczeń nt. funkcjonowania rodziców i uczniów w szkole.
- Aktywne włączenie członków Forum Rodziców w proces konsultacji projektów aktów prawnych.

Działalność w 2013 roku

W 2013 r. odbyły się 2 spotkania Forum Rodziców przy Ministrze Edukacji Narodowej. Głównymi tematami spotkań były zagadnienia:

- zmiany legislacyjne dotyczące uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w kontekście edukacji włączającej;
- obniżenie wieku obowiązku szkolnego. Projekt unijny „Szkoła Współpracy. Rodzice i uczniowie kapitałem społecznym nowoczesnej szkoły”.

27. Kapituła do Spraw Profesorów Oświaty

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MEN
Suma posiedzeń w 2013 r.	1

Podstawa działania

Instytucja opiniodawczo-doradcza powołana zarządzeniem Ministra Edukacji Narodowej Nr 25 z dnia 25 września 2008 r. w sprawie powołania Kapituły do Spraw Profesorów Oświaty (zarządzenie Ministra Edukacji Narodowej nr 15 z dnia 16 czerwca 2011 r. zmieniające zarządzenie w sprawie powołania Kapituły do Spraw Profesorów Oświaty) w dniu 25 września 2008 r.

Skład

W skład Kapituły wchodzi przedstawiciele organów nadzoru pedagogicznego, organów prowadzących szkoły i placówki, związków zawodowych zrzeszających nauczycieli oraz organizacji pozarządowych, których statutową działalnością jest działalność oświatowa.

Zadania

Kapituła rekomenduje Ministrowi Edukacji Narodowej kandydatury do nadania tytułu honorowego profesora oświaty.

Działalność w 2013 roku

Odbyło się 1 posiedzenie Kapituły do Spraw Profesorów Oświaty. Członkowie Kapituły, po wcześniejszym indywidualnym zapoznaniu się ze

wszystkimi wnioskami, zgłosili kandydatury do nadania tytułu honorowego profesora oświaty. W trakcie posiedzenia, odbyła się dyskusja nad poszczególnymi kandydaturami oraz głosowanie. Kapituła do Spraw Profesorów Oświaty podjęła uchwałę o przedstawieniu Ministrowi Edukacji Narodowej 20 kandydatów do nadania tytułu honorowego profesora oświaty.

Ministerstwo Gospodarki

28. Rada Programowa „Programu Oczyszczania Kraju z Azbestu na lata 2009–2032”

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Program wieloletni
Umiejscowienie	Ministerstwo Gospodarki
Suma posiedzeń w 2013 r.	1

Podstawa działania

Program wieloletni p.n. „Program Oczyszczania Kraju z Azbestu na lata 2009–2032” ustanowiony przez Radę Ministrów Uchwałą Nr 122/2009 z dnia 14 lipca 2009 r. oraz Uchwałą Nr 39/2010 a dnia 15 marca 2010 r.

Rada Programowa jako ciało opiniodawczo-doradcze Ministra Gospodarki jest forum wymiany informacji oraz wypracowania wspólnego stanowiska przez przedstawicieli zainteresowanych resortów, nauki, urzędów marszałkowskich, organów kontroli i organizacji pozarządowych.

Skład

W skład Rady Programowej wchodzi:

- Główny Koordynator Programu;
- przedstawiciele (po 1 osobie): ministrów właściwych do spraw: gospodarki, finansów, środowiska, zdrowia, administracji publicznej, rolnictwa i rozwoju wsi, rozwoju regionalnego, obrony narodowej oraz transportu, budownictwa i gospodarki morskiej;
- przedstawiciele (po 1 osobie): Głównego Inspektora Pracy, Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego, Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, Głównego Inspektora Sanitarnego, Prezesa Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, Prezesa Banku Ochrony Środowiska S.A., przedstawiciele marszałków województw;
- członkowie powołani przez Ministra Gospodarki, reprezentujący organizacje pozarządowe, których działalność statutowa związana jest z gospodarką odpadami niebezpiecznymi zawierającymi azbest;

- członkowie powołani przez Ministra Gospodarki jako eksperci posiadający dorobek naukowy w zakresie ochrony przed azbestem i reprezentujący środowisko naukowe.

Zadania

- inicjowanie działalności związanej z realizacją zadań Programu;
- ocenianie stanu prac oraz wyznaczanie kierunków ich dalszego prowadzenia;
- opracowanie i inicjowanie ważniejszych aktów prawnych związanych z zadaniami Programu oraz innymi, mającymi na celu podwyższenie poziomu zdrowia i bezpieczeństwa ludności oraz ochrony środowiska.

Działalność w 2013 roku

W 2013 r. odbyło się 1 posiedzenie, na którym:

- przyjęto sprawozdanie o realizacji POKzA w 2012 roku;
- przyjęto przedstawione przez Głównego Koordynatora POKzA założenie finansowe na 2013 rok oraz propozycję zawarcia i sfinansowania 3-letniej umowy na administrowanie Bazą Azbestową i dalszą rozbudowę ESIP, przy kosztach wskazanych przez Głównego Koordynatora Programu;
- ustalono, że informacje o nowej ustawie o odpadach, w szczególności zestawienie pytań i odpowiedzi, które będą omawiane na spotkaniu w dniu 4 marca 2013 roku w Ministerstwie Środowiska, zostaną zamieszczone na stronie Bazy Azbestowej;
- ustalono, że do Regulaminu konkursu ofert na realizację zadań w 2013 roku wpisany zostanie warunek, że gmina zobowiązuje się do przeprowadzenia i wpisania do bazy azbestowej inwentaryzacji wyrobów azbestowych dot. osób fizycznych i osób prawnych oraz przekazania do właściwego urzędu marszałkowskiego wykazu osób prawnych, dla których wprowadziła wyniki inwentaryzacji do Bazy Azbestowej. Gmina zobowiązana zostanie do dołączenia do Sprawozdania końcowego z realizacji zadania kopii pisma przekazującego powyższe dane.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych

29. Międzyresortowy Zespół do spraw Współpracy ze Strażami Gminnymi (Miejskimi)

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MSW
Suma posiedzeń w 2013 r.	2 + 1

Podstawa prawna

Zespół do Spraw Współpracy ze Strażami Gminnymi (Miejskimi) funkcjonuje na podstawie Zarządzenia Nr 69 Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 sierpnia 2012 roku w sprawie powołania Międzyresortowego Zespołu do spraw Współpracy ze Strażami Gminnymi (Miejskimi) (M.P. z 2012 r., poz. 631).

Skład

- przewodniczący – podsekretarz stanu w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw wewnętrznych, sprawujący nadzór nad prowadzeniem spraw z zakresu ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego;
- zastępca przewodniczącego – sekretarz lub podsekretarz stanu albo dyrektor departamentu, wyznaczony przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych;
- członkowie:
 - sekretarz lub podsekretarz stanu, wyznaczony przez ministra właściwego do spraw:
 - administracji publicznej,
 - transportu,
 - Komendant Główny Policji;
- sekretarz – wyznaczony przez przewodniczącego Zespołu, pracownik komórki organizacyjnej sprawującej nadzór nad prowadzeniem spraw z zakresu ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

Ponadto w pracach Zespołu, na prawach członka Zespołu, przedstawiciele:

- Związku Miast Polskich;
- Unii Metropolii Polskich;
- Unii Miasteczek Polskich;
- Związku Gmin Wiejskich;
- Federacji Regionalnych Związków Gmin i Powiatów RP;
- Krajowej Rady Komendantów Straży Miejskich i Gminnych Rzeczypospolitej Polskiej.

Zadania

- opracowywanie i rekomendowanie kierunków współpracy Policji, straży gminnych (miejskich) oraz samorządu terytorialnego w zakresie prewencji i ochrony porządku publicznego;
- koordynowanie współdziałania centralnych i terenowych organów administracji rządowej z organami samorządu terytorialnego w zakresie ochrony porządku publicznego na terenie gminy;
- konsultacje w ramach prac nad projektami przepisów dotyczących bezpieczeństwa ruchu drogowego;
- przygotowywanie propozycji rozwiązań prawnych w zakresie funkcjonowania straży gminnych (miejskich) oraz opiniowanie propozycji zmian w powyższym zakresie.

Działalność w 2013 roku

W 2013 roku odbyły się 2 posiedzenia Zespołu oraz 1 posiedzenie grupy roboczej ds. fotoradarów w strażach gminnych (miejskich) powołanej w ramach Zespołu. Tematy posiedzeń:

- Podsumowanie prac grupy roboczej ds. fotoradarów w strażach gminnych (miejskich).
- Zapoznanie członków Zespołu z inicjatywą dotyczącą standaryzacji i certyfikowania straży gminnych (miejskich).

Ustalenia:

- Podjęte zostaną działania mające na celu uregulowanie (przepisami wewnętrznymi KGP) zasad uzgadniania przez Policję ze strażami gminnymi (miejskimi) czasu i miejsca wykonywania kontroli z wykorzystaniem przenośnych urządzeń rejestrujących.

- MSW zwróci się do Ministerstwa Sprawiedliwości z wnioskiem o interpretację art. 54 § 8 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.
- Podjęte zostaną działania mające na celu określenie zasad współpracy straży z Policją w sytuacji ujawnienia urzędzeniem rejestrującym wykroczenia popełnionego przez pojazdy służb.
- Analizie poddane zostaną wnioski straży gminnych (miejskich) o nowelizację wybranych przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia i innych w celu poszerzenia tej formacji uprawnień w toku czynności wyjaśniających w sprawach o wykroczenia.

30. Rada ds. Ratownictwa Górskiego i Wodnego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy i pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umieszczenie	MSW
Suma posiedzeń w 2013 r.	4

Podstawa działania

Jako organ opiniodawczo-doradczy i pomocniczy Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawach z zakresu nadzoru nad ratownictwem górskim i wodnym, Rada ds. ratownictwa górskiego i wodnego została powołana na mocy Zarządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 4 lipca 2012 roku w sprawie powołania Rady ds. ratownictwa górskiego i wodnego przy Ministrze Spraw Wewnętrznych.

Skład

- przewodniczący – Minister Spraw Wewnętrznych;
- wiceprzewodniczący – Sekretarz Stanu lub Podsekretarz Stanu, w którego zakresie czynności znajdują się sprawy z zakresu ratownictwa górskiego i wodnego;
- Członkowie – przedstawiciele podmiotów wybieranych przez ministra spośród podmiotów uprawnionych do wykonywania ratownictwa górskiego i wodnego;
- Sekretarz Rady.

Zadania

- wyrażanie opinii w sprawach dotyczących obowiązujących regulacji prawnych, mających wpływ na bezpieczeństwo osób przebywających w górach i na obszarach wodnych;
- wyrażanie opinii i przedstawianie stanowiska odnośnie do projektów aktów prawnych dotyczących ratownictwa górskiego i wodnego lub innych regulacji prawnych mających wpływ na działalność podmiotów uprawnionych do wykonywania ratownictwa górskiego i wodnego;
- wyrażanie opinii oraz formułowanie propozycji zasad współpracy z organami administracji publicznej ze szczególnym uwzględnieniem jednostek samorządu terytorialnego;
- przedstawianie informacji o funkcjonowaniu ratownictwa wodnego i górskiego oraz problemów bieżących dotyczących organizacji ratowniczych;
- przedstawianie propozycji inicjatyw mających na celu upowszechnianie wiedzy na temat ratownictwa górskiego i wodnego oraz promocję wolontariatu ratowniczego.

Działalność w 2013 roku

W 2013 roku odbyły się 4 posiedzenia Rady w Zakopanem inaugurujące powołanie Rady.

Główne tematy posiedzeń i ustalenia:

- Podsumowanie sezonu zimowego w górach i na wodach, w tym ratownictwo narciarskie na zorganizowanych terenach narciarskich.
- Przygotowanie organizacji ratowniczych do sezonu letniego na wodach i w górach.
- Przedstawienie informacji o wielkości środków finansowych przeznaczonych z budżetu ministra właściwego ds. wewnętrznych na zadania ratownictwa górskiego i wodnego w 2013 roku, w tym informacja o pozyskiwaniu dodatkowych środków na ratownictwo górskie.
- Omówienie kwestii związanej z koniecznością składania przez organizacje ratownicze wniosków do ministra właściwego ds. wewnętrznych w celu uzyskania zgody na wykonywanie ratownictwa górskiego i wodnego.
- Podsumowanie sezonu letniego w Tatrach.
- Omówienie sposobu realizacji zadań ratownictwa górskiego przez Tatrzańskie Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe podczas remontu śmigłowca ratowniczego Sokół w 2014 r.

- Omówienie ewentualnych zmian do obowiązującej ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o *bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich*.
- Omówienie ewentualnych zmian do obowiązującej ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o *bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych*.
- Omówienie planów finansowych na 2014 rok w zakresie finansowania ratownictwa górskiego i wodnego.

31. Zespół do Spraw Zwalczenia i Zapobiegania Handlowi Ludźmi

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MSW
Suma posiedzeń w 2013 r.	2

Podstawa działania

Zespół do Spraw Zwalczenia i Zapobiegania Handlowi Ludźmi powstał w 2004 roku na mocy zarządzenia nr 23 Prezesa Rady Ministrów z dnia 5 marca 2004 roku w sprawie utworzenia Zespołu do Spraw Zwalczenia i Zapobiegania Handlowi Ludźmi (zmienionego zarządzeniem nr 23 Prezesa Rady Ministrów z dnia 2 marca 2005 roku, zarządzeniem Nr 36 Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 czerwca 2011 roku oraz zarządzeniem Nr 32 Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 kwietnia 2012 roku).

Zespół jest jedynym w RP ciałem kolegalnym wysokiego szczebla, który koordynuje działania związane z przygotowaniem polityki państwa w zakresie zwalczenia i zapobiegania handlowi ludźmi poprzez przyjmowanie Krajowych Planów Działań przeciwko Handlowi Ludźmi na kolejne lata, zawierających zarówno zadania w zakresie zmian legislacyjnych, ochrony ofiar handlu ludźmi, działań prewencyjnych czy działań szkoleniowych. Zespół, któremu przewodniczy Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych – Pan Piotr Stachańczyk, jest wspierany przez ekspertów biorących udział w pracach grupy roboczej oraz czterech grup eksperckich, wspomagających merytorycznie członków Zespołu.

Skład

- Przewodniczący – przedstawiciel ministra właściwego do spraw wewnętrznych w randze sekretarza lub podsekretarza stanu;
- Zastępca przewodniczącego – Zastępca Komendanta Głównego Policji.

Członkowie – przedstawiciele: ministra właściwego do spraw administracji publicznej; ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania; Ministra Sprawiedliwości; ministra właściwego do spraw wewnętrznych; ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego; ministra właściwego do spraw zagranicznych; ministra właściwego do spraw zdrowia; Komendanta Głównego Policji; Komendanta Głównego Straży Granicznej; Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego; Pełnomocnika Rządu do Spraw Równego Traktowania, Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców.

- Sekretarz – wyznaczony spośród pracowników urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

Institucje zaproszone do prac w ramach Zespołu:

- Kancelaria Prezesa Rady Ministrów;
- Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego;
- Ministerstwo Sportu i Turystyki;
- Główny Inspektorat Pracy;
- Prokuratura Generalna;
- Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich;
- Biuro Rzecznika Praw Dziecka;
- Żandarmeria Wojskowa;
- Fundacja Przeciwko Handlowi Ludźmi i Niewolnictwu – La Strada;
- Caritas Polska;
- Fundacja ITAKA – Centrum Poszukiwań Ludzi Zaginionych;
- Fundacja Dzieci Niczyje;
- Centrum Pomocy Prawnej im. Haliny Nieć;
- Stowarzyszenie Po-MOC;
- Międzynarodowa Organizacja ds. Migracji.

Zadania

Do zadań Zespołu należy proponowanie oraz opiniowanie podejmowanych działań zmierzających do skutecznego zwalczania i zapobiegania handlowi ludźmi, współpraca w tym zakresie z organami administracji rzą-

dowej i podległymi im jednostkami organizacyjnymi, samorządu terytorialnego oraz organizacjami pozarządowymi, a także ocena realizacji „Krajowego Planu Działań przeciwko Handlowi Ludźmi”.

Działalność w 2013 r.

W 2013 r. w siedzibie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych odbyły się dwa posiedzenia Zespołu – pierwsze w dniu 19 stycznia, a drugie w dniu 26 lipca 2013 roku.

Ministerstwo Administracji i Cyfryzacji

32. Komisja Wspólna Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	MAiC
Suma posiedzeń w 2013 r.	5

Podstawa działania

Komisja Wspólna Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych jest organem opiniodawczo-doradczym Prezesa Rady Ministrów. Komisja funkcjonuje na podstawie art. 23 ustawy z dnia 6 stycznia 2005 r. o mniejszościach narodowych i etnicznych oraz o języku regionalnym (Dz.U. Nr 17, poz. 141, z późn. zm.). Komisja powstała 15 września 2005 (data powołania członków Komisji).

Skład

Przedstawiciele organów administracji rządowej:

- ministra właściwego do spraw wyznań religijnych oraz mniejszości narodowych i etnicznych;
- ministra właściwego do spraw administracji publicznej;
- ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego;
- ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania;
- ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
- ministra Sprawiedliwości;
- ministra właściwego do spraw wewnętrznych;
- ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego i ministra właściwego ds. pracy;
- ministra właściwego do spraw zagranicznych;
- ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego;

- Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego;
- Rady Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa;
- Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

Przedstawiciele mniejszości: białoruskiej, czeskiej, litewskiej, niemieckiej, ormiańskiej, rosyjskiej, słowackiej, ukraińskiej, żydowskiej, karaimskiej, łemkowskiej, romskiej, tatarskiej, społeczności posługującej się językiem regionalnym.

Sekretarz Komisji Wspólnej, którym jest pracownik urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wyznań religijnych oraz mniejszości narodowych i etnicznych.

Zadania

KWRiMNiE pełni m.in. rolę forum, umożliwiającego wymianę informacji w sprawach dotyczących problemów mniejszości narodowych i etnicznych. Jest to dla przedstawicieli mniejszości (często zamieszkujących peryferijne obszary kraju) jedyna zorganizowana forma bezpośredniego kontaktu z przedstawicielami ministerstw i urzędów centralnych, których działalność wpływa na sytuację mniejszości w Polsce. W trakcie prac Komisji Wspólnej przedstawiane są propozycje działań, mających służyć poprawie sytuacji mniejszości narodowych i etnicznych w Polsce, Komisja opiniuje projekty aktów prawnych związanych z funkcjonowaniem społeczności mniejszości narodowych i etnicznych w Polsce. Odbywają się także spotkania członków Komisji Wspólnej reprezentujących stronę mniejszościową z wizytującymi Polskę przedstawicielami różnych instytucji międzynarodowych, zajmujących się m. in. kwestiami ochrony mniejszości narodowych i etnicznych. Komisja kontynuuje również bieżący monitoring sytuacji mniejszości w poszczególnych województwach, spotykając się na swoich posiedzeniach z pełnomocnikami poszczególnych wojewodów do spraw mniejszości narodowych i etnicznych.

Działalność w 2013 roku

- Odbyło się 5 posiedzeń, których tematami było:
- Wyniki narodowego spisu powszechnego ludności i mieszkań 2011 r. w zakresie pytań etnicznych i językowych. Charakterystyka mniejszości narodowych i etnicznych.

- Informacja o założeniach polityki ludnościowej Polski oraz o pracach nad Narodowym Programem Polityki Ludnościowej i możliwościach uwzględnienia w nim problematyki mniejszości narodowych i etnicznych oraz języka regionalnego.
- Zasady postępowania przy rozpatrywaniu wniosków na realizację zadań mających na celu zachowanie tożsamości kulturowej mniejszości narodowych i etnicznych oraz zachowanie i rozwój języka regionalnego.
- Cyfryzacja Państwa a mniejszości narodowe i etniczne.
- Informacja o sposobie załatwienia zaleceń pokontrolnych zawartych w Informacji Najwyższej Izby Kontroli z dnia 12 lipca 2010 r. o wynikach kontroli realizacji zadań wynikających z ustawy o mniejszościach narodowych i etnicznych.
- Udział mniejszości narodowych i etnicznych w życiu politycznym RP.
- Problematyka mniejszości narodowych i etnicznych oraz języka regionalnego w programach finansowanych ze środków Unii Europejskiej w latach 2014–2020.
- Etnofilologie Mniejszości Narodowych i Etnicznych oraz Języka Regionalnego.
- Instytucje Kultury Mniejszości Narodowych i Etnicznych oraz Języka Regionalnego
- Informacja na temat badań efektywności nauczania języków mniejszości narodowych i etnicznych oraz języka regionalnego.
- Finansowanie nauczania języka i w języku mniejszości narodowych i etnicznych oraz języka i w języku regionalnym.
- Funkcjonowanie systemu doradztwa metodycznego dla nauczycieli języków mniejszości narodowych i etnicznych oraz języka regionalnego, w tym propozycja utworzenia Centrum Rozwoju Edukacji Mniejszości Narodowych w Polsce.
- Udział mniejszości narodowych i etnicznych w mediach publicznych – ewaluacja działań podjętych po XXXIII posiedzeniu Komisji Wspólnej Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych.
- Realizacja Kodeksu dobrych praktyk pełnomocnika wojewody do spraw mniejszości narodowych i etnicznych.
- Informacja Ministerstwa Administracji i Cyfryzacji o podziale dotacji na realizację w 2014 r. zadań mających na celu ochronę, zachowanie i rozwój tożsamości kulturowej mniejszości narodowych i etnicznych oraz zachowanie i rozwój języka regionalnego.

- Informacja o szczegółowych zasadach postępowania przy udzielaniu dotacji na realizację w 2015 r. zadań mających na celu ochronę, zachowanie i rozwój tożsamości kulturowej mniejszości narodowych i etnicznych oraz zachowanie i rozwój języka regionalnego.
- Harmonogram pracy Komisji Wspólnej na 2014 r.

Komisja Wspólna Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych przyjęła ogółem w ciągu 2014 r. 13 stanowisk i opinii.

33. Komisja Wspólna Przedstawicieli Rządu RP i Konferencji Episkopatu Polski

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Forum dialogu Państwa i Kościoła
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	MAiC
Suma posiedzeń w 2012 r.	2

Podstawa działania

Komisja Wspólna Przedstawicieli Rządu RP i Konferencji Episkopatu Polski została powołana w celu rozpatrywania problemów związanych z rozwojem stosunków między Państwem i Kościołem Katolickim oraz w sprawach interpretacji przepisów ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. Nr 29, poz. 154, z późn. zm.). Funkcjonowanie Komisji Wspólnej Przedstawicieli Rządu RP i Konferencji Episkopatu Polski ułatwia rozpatrywanie problemów związanych z rozwojem stosunków między Państwem a Kościołem Katolickim, przyczynia się również do prawidłowego wykonywania obowiązków Państwa i Kościoła Katolickiego we wzajemnych relacjach.

Komisja Wspólna Przedstawicieli Rządu RP i Konferencji Episkopatu Polski działa na podstawie art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej.

Skład

Przedstawiciele strony rządowej:

- Minister Administracji i Cyfryzacji, Współprzewodniczący Komisji;

- Sekretarz Stanu w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji;
 - Minister Pracy i Polityki Społecznej;
 - Minister Edukacji Narodowej;
 - Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego;
 - Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
- Przedstawiciele Strony Kościelnej.

Zadania

Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. Nr 29, poz. 154, z późn. zm.) Komisja Wspólna Przedstawicieli Rządu RP i Konferencji Episkopatu Polski została powołana w celu rozpatrywania problemów związanych z rozwojem stosunków między Państwem i Kościołem Katolickim oraz w sprawach interpretacji przepisów ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej.

Regulacja spraw, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w RP, może dojść do skutku w wyniku pertraktacji i uzgodnień obu stron. Umocowanie w zapisie ustawowym instytucji Komisji Wspólnej Przedstawicieli Rządu RP i Konferencji Episkopatu Polski wzmacnia przyjęte przez obie strony w toku negocjacji zobowiązania. Ustawodawca sformułował dwa podstawowe zadania, jakimi powinna zajmować się Komisja Wspólna Przedstawicieli Rządu RP i Konferencji Episkopatu Polski. Pierwszym z nich jest rozpatrywanie problemów związanych z rozwojem stosunków między Państwem a Kościołem Katolickim. U podstaw tej regulacji leży założenie, że najwłaściwszą drogą rozwiązywania sporów jest dialog na kompetentnym forum. Drugą kompetencją Komisji Wspólnej Przedstawicieli Rządu RP i Konferencji Episkopatu Polski są sprawy wykładni ustawy wyznaniowej i jej stosowanie. Komisja Wspólna Przedstawicieli Rządu RP i Konferencji Episkopatu Polski nie ma uprawnień do dokonywania wykładni wiążącej lub autentycznej.

Działalność w 2013 roku

W 2013 r. odbyło się 1 posiedzenie Komisji Wspólnej Przedstawicieli Rządu Rzeczypospolitej i Konferencji Episkopatu Polski w dniu 14 listopada 2013 r. W trakcie posiedzenia poruszono między innymi następujące zagadnienia:

- tryb powiadamiania wojewody o powołaniu i odwołaniu osoby sprawującej funkcje organu osoby prawnej;

- polityka rodzinna;
- problematyka dotycząca poselskiego projektu zmiany ustawy kodeks wyborczy, kwestia możliwości wprowadzenia religii jako przedmiotu egzaminu maturalnego dodatkowego;
- kwestia zbierania informacji przez kuratoria oświaty o przypadkach mających charakter molestowania seksualnego lub pedofilii z udziałem katechetów duchownych;
- kwestia ratyfikacji Konwencji Rady Europy w sprawie przeciwdziałania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej oraz zmian w systemie prawa wynikających z debaty dotyczącej przemian kulturowych;
- Światowe Dni Młodzieży – Kraków 2016, Obchody 1050 rocznicy Chrztu Polski.

34. Komisja Wspólna Przedstawicieli Rządu RP i Aliansu Ewangelicznego w RP

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Forum dialogu Państwa z kościołami
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	MAiC
Suma posiedzeń w 2013 r.	0

Podstawa działania

Komisja Wspólna Przedstawicieli Rządu RP i Aliansu Ewangelicznego w RP działa na podstawie art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o gwarancjach wolności sumienia i wyznania.

Skład

Przedstawiciele Strony Rządowej:

- Sekretarz Stanu w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji;
- Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości;
- Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej;
- Sekretarz Stanu w Ministerstwie Kultury i Dziedzictwa Narodowego;

Przedstawiciele Strony Kościelnej:

- Prezbiter Naczelny Kościoła Bożego w Chrystusie, Przewodniczący Rady Krajowej Aliansu Ewangelicznego w Rzeczypospolitej Polskiej; Współprzewodniczący Komisji;
- Naczelny Prezbiter Wspólnoty Kościołów Chrystusowych w Rzeczypospolitej Polskiej;
- Sekretarz Generalny Aliansu Ewangelicznego w Rzeczypospolitej Polskiej;
- Przewodniczący Rady Kościoła Wolnych Chrześcijan w Rzeczypospolitej Polskiej.

Zadania

Utworzenie Komisji Wspólnej Przedstawicieli Rządu RP i Aliansu Ewangelicznego w RP stanowiło wyraz równouprawnienia ze strony Państwa wszystkich kościołów, w szczególności wobec funkcjonowania Komisji Wspólnej Przedstawicieli Rządu Rzeczypospolitej Polskiej i Konferencji Episkopatu Polski. Funkcjonowanie Komisji przyczynia się do utrzymania stałych kontaktów między Rządem a kościołami i związkami wyznaniowymi zrzeszonymi w Aliansie Ewangelicznym w RP.

Działalność w 2013 roku

W 2013 r. nie odbyły się posiedzenia Komisji Wspólnej Przedstawicieli Rządu RP i Aliansu Ewangelicznego w RP.

35. Komisja Wspólna Przedstawicieli Rządu RP i Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Forum dialogu Państwa z kościołami
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	MAiC
Suma posiedzeń w 2013 r.	0

Podstawa działania

Komisja Wspólna Przedstawicieli Rządu RP i Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP działa na podstawie art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o gwarancjach wolności sumienia i wyznania.

Skład

Strona Rządowa:

- Sekretarz Stanu w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji, Współprzewodniczący Komisji;
- Sekretarz Stanu w Ministerstwie Kultury i Dziedzictwa Narodowego;
- Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej;
- Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów.

Strona Kościelna:

- Biskup Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP, Współprzewodniczący Komisji;
- Prezes Synodu Kościoła;
- Wiceprezes Konsystorza Kościoła;
- Dyrektor Kancelarii Konsystorza Kościoła.

Zadania

Utworzenie Komisji Wspólnej Przedstawicieli Rządu Rzeczypospolitej Polskiej i Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego stanowiło wyraz równouprawnienia ze strony Państwa wszystkich kościołów, w szczególności wobec funkcjonowania Komisji Wspólnej Przedstawicieli Rządu Rzeczypospolitej Polskiej i Konferencji Episkopatu Polski. Będzie służyła utrzymaniu stałych kontaktów między rządem a Kościołem Ewangelicko-Augsburskim w RP.

Działalność w 2013 roku

W 2013 r. nie odbywały się posiedzenia Komisji Wspólnej.

36. Komisja Wspólna Przedstawicieli Rządu RP i Polskiej Rady Ekumenicznej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Forum dialogu Państwa z kościołami
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	MAiC
Suma posiedzeń w 2013 r.	1

Podstawa działania

Decyzję o utworzeniu Komisji podjęto w styczniu 1991 r., po wyrażeniu zgody Premiera na spotkaniu z Prezydium Polskiej Rady Ekumenicznej w dniu 12 listopada 1990 r. W trakcie posiedzenia Polskiej Rady Ekumenicznej w dniu 17 listopada 2008 r., strona rządowa wyraziła pogląd, że obecność przedstawicieli Rządu Rzeczypospolitej Polskiej na wspomnianym posiedzeniu należy traktować jako symbol nowego etapu we wzajemnej współpracy i gotowości Rządu do rozmów w ramach Komisji Wspólnej. Następnie W październiku 2009 r. przedstawiciele Rady Ekumenicznej zostali wyznaczeni do składu Komisji.

W oparciu o przepis art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o gwarancjach wolności sumienia i wyznania Minister SWiA Jerzy Miller powołał w lipcu 2010 r. delegowanych przez siebie członków rządu.

Skład

Strona Kościelna:

- Prezes Polskiej Rady Ekumenicznej; Współprzewodniczący Komisji;
- zwierzchnik Kościoła Ewangelicko-Methodystycznego w RP;
- Prezbiter Naczelny Kościoła Chrześcijan Baptystów;
- zwierzchnik Kościoła Polskokatolickiego;
- zwierzchnik Starokatolickiego Kościoła Mariawitów;
- zwierzchnik Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego;
- zwierzchnik Kościoła Ewangelicko-Reformowanego w RP.

Strona Rządowa:

- Sekretarz Stanu w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji, Współprzewodniczący Komisji;
- Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej;
- Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego;
- Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów;
- Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rozwoju Regionalnego;
- Stanu w Ministerstwie Kultury i Dziedzictwa Narodowego;
- Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości.

Zadania

Utworzenie Komisji Wspólnej Przedstawicieli Rządu Rzeczypospolitej Polskiej i Polskiej Rady Ekumenicznej stanowiło wyraz równouprawnienia ze

strony Państwa wszystkich kościołów, w szczególności wobec funkcjonowania Komisji Wspólnej Przedstawicieli Rządu Rzeczypospolitej Polskiej i Konferencji Episkopatu Polski. Komisja została powołana w celu utrzymywania stałych kontaktów między Rządem a kościołami zrzeszonymi w Polskiej Radzie Ekumenicznej.

Działalność w 2012 roku

W 2013 r. odbyło się jedno posiedzenie w dniu 4 lipca 2013 r. Podczas posiedzenia Komisji Wspólnej omówiona została między innymi kwestia sytuacji finansowej Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie. Przyjęto stanowisko dotyczące między innymi kontynuacji budowy ze środków publicznych siedziby Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej, działań w zakresie restrukturyzacji Uczelni, poszukiwania sposobu pokrycia bieżących kosztów naprawczych oraz starań o ukształtowanie zasad finansowania Akademii z budżetu państwa.

37. Wspólny Zespół Przedstawicieli Rządu RP i Świętego Soboru Biskupów

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Forum dialogu Państwa i Kościoła
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	MAiC
Suma posiedzeń w 2013 r.	0

Podstawa działania

Wspólny Zespół Przedstawicieli Rządu Rzeczypospolitej Polskiej i Świętego Soboru Biskupów działa na podstawie art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 4 lipca 1991 r. o stosunku Państwa do Polskiego Autokefalicznego Kościoła Prawosławnego i porozumienia między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Świętym Soborem Biskupów z dnia 26 września 2007 r.

Skład

Przedstawiciele Strony Rządowej:

- Sekretarz Stanu w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji;

- Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej;
- Sekretarz Stanu w Ministerstwie Kultury i Dziedzictwa Narodowego;
- Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Przedstawiciele Strony Kościelnej.

Zadania

Powołanie Wspólnego Zespołu Przedstawicieli Rządu Rzeczypospolitej Polskiej i Świętego Soboru Biskupów stanowi wyraz równouprawnienia ze strony Państwa wszystkich kościołów, w szczególności wobec funkcjonowania Komisji Wspólnej Przedstawicieli Rządu Rzeczypospolitej Polskiej i Konferencji Episkopatu Polski. Wspólny Zespół stanowi istotną płaszczyznę dialogu w zakresie regulacji stosunków Państwo-Kościół w Polsce. U podstaw powołania tej Komisji leży założenie, że najwłaściwszą drogą rozwiązywania sporów jest dialog na kompetentnym forum.

Wspólny Zespół powołany został w celu rozwiązywania problemów dotyczących wzajemnych stosunków między Państwem a Autokefalicznym Kościołem Prawosławnym w Rzeczypospolitej Polskiej oraz do interpretacji przepisów ustawy z dnia 4 lipca 1991 r. o stosunku Państwa do Polskiego Autokefalicznego Kościoła Prawosławnego. Przedmiotowy Zespół jest uprawniony do opracowywania opinii i stanowisk w zakresie problemów dotyczących wzajemnych stosunków między Państwem a Kościołem.

Działalność w 2013 roku

W 2013 r. nie odbywały się posiedzenia Wspólnego Zespołu.

38. Zespół do spraw Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej obrządku bizantyjsko-ukraińskiego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Forum dialogu Państwa z kościołami
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	MAiC
Suma posiedzeń w 2013 r.	0

Podstawa działania

Zespół do spraw Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej obrządku bizantyjsko-ukraińskiego działa na podstawie art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o gwarancjach wolności sumienia i wyznania.

W dniu 16 grudnia 2008 r. podpisane zostało Porozumienie pomiędzy ministrem właściwym do spraw wyznań religijnych oraz mniejszości narodowych i etnicznych a Kościołem Katolickim w Rzeczypospolitej Polskiej obrządku bizantyjsko-ukraińskiego. Zgodnie z porozumieniem ustalono, między innymi, powołanie Zespołu Roboczego, do zadań którego należeć miało monitorowanie stanu pozyskiwania środków finansowych na, merytorycznie uzasadnione i spełniające wymogi formalne, wnioski rozpatrywane przez właściwe instytucje, na dofinansowanie zadań edukacyjnych, charytatywno-opiekuńczych, kulturalnych czy związanych z remontami obiektów zabytkowych składanych przez osoby prawne Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej obrządku bizantyjsko-ukraińskiego.

Kompetencje Zespołu zostały rozszerzone o rozpatrywanie problemów związanych ze stosunkami między Państwem a Kościołem Katolickim w Rzeczypospolitej Polskiej obrządku bizantyjsko-ukraińskiego.

Utworzenie Zespołu do spraw Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej obrządku bizantyjsko-ukraińskiego stanowi wyraz równouprawnienia ze strony Państwa wszystkich kościołów oraz otwartość na dialog z innymi niż łaciński obrządkami Kościoła Katolickiego.

Skład

Przedstawiciele Strony Rządowej:

- Sekretarz Stanu w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji, Współprzewodniczący Zespołu;
- Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej;
- Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego;
- Stanu w Ministerstwie Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Przedstawiciele Strony Kościelnej:

- Biskup Diecezji Wrocławsko-Gdańskiej Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej obrządku bizantyjsko-ukraińskiego;
- Ekonom Diecezji Wrocławsko-Gdańskiej Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej obrządku bizantyjsko-ukraińskiego;

- Ekonom Archidiecezji Przemysko-Warszawskiej Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej obrządku bizantyjsko-ukraińskiego;
- Wikariusz Generalny Archidiecezji Przemysko-Warszawskiej Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej obrządku bizantyjsko-ukraińskiego.

Zadania

Zespół do spraw Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej obrządku bizantyjsko-ukraińskiego ma monitorować stan pozyskiwania środków finansowych na dofinansowanie zadań edukacyjnych, charytatywno-opiekuńczych, kulturalnych czy związanych z remontami obiektów zabytkowych składanych przez osoby prawne Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej obrządku bizantyjsko-ukraińskiego. Nadto ma rozpatrywać problemy związane ze stosunkami między Państwem a Kościołem Katolickim w Rzeczypospolitej Polskiej obrządku bizantyjsko-ukraińskiego.

Działalność w 2013 roku

W 2013 r. nie odbywały się posiedzenia Zespołu.

39. Warsztaty ds. reformy przepisów z zakresu ochrony danych osobowych w Unii Europejskiej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ konsultacyjno-doradczy
Podstawa działania	Grupa nieformalna
Umiejscowienie	MAiC
Suma posiedzeń w 2013 r.	18

Podstawa działania

Nieformalna grupa o charakterze konsultacyjno-doradczym powołana ad hoc z inicjatywy Ministra Administracji i Cyfryzacji. Pierwsze spotkanie miało miejsce 2 kwietnia 2013 r.

Skład

Pracownicy MAC, przedstawiciele urzędów centralnych, izb, organizacji pozarządowych. W tym w szczególności: Biuro GIODO, Biuro RPO,

GUS, MG, NDAP, Fundacja Panoptykon, Helsińska Fundacja Praw Człowieka, Konfederacja Lewiatan, Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji, Izba Gospodarki Elektronicznej, Związek Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska, Polska Izba Komunikacji Elektronicznej, Związek Banków Polskich/Biuro Informacji Kredytowej, Polska Izba Ubezpieczeń, Polski Związek Pracodawców Prywatnych Informatyki i Telekomunikacji, Stowarzyszenie Administratorów Bezpieczeństwa Informacji.

Zadania

Wypracowanie optymalnego stanowiska Polski w toczących się negocjacjach na forum unijnym w zakresie reformy przepisów o ochronie danych osobowych.

Działalność w 2013 r.

Odbyło się 18 spotkań podczas których omawiane były poszczególne przepisy projektowanego ogólnego rozporządzenia o ochronie danych. Na podstawie dyskusji na spotkaniach i przesyłanych stanowisk w formie pisemnej, wypracowane było stanowisko Polski, które następnie było prezentowane na forum Rady UE. Celem było wypracowanie takiego stanowiska Polski, które w największym stopniu uwzględniać będzie potrzeby i uwagi poszczególnych grup interesariuszy. Informacje o warsztatach przekazywane są za pośrednictwem strony internetowej ministerstwa oraz przy wykorzystaniu listy mailingowej uczestników. Z każdego spotkania sporządzana jest notatka, która umieszczana jest na stronie internetowej.

Ministerstwo Zdrowia

40. Rada do spraw Zdrowia Psychicznego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ koordynacyjno-doradczy.
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	Ministerstwo Zdrowia
Suma posiedzeń w 2013 r.	1

Podstawa działania

Podstawą prawną jej funkcjonowania jest art. 4a ust. 1 ustawy z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego (Dz.U. z 2011, Nr 231, poz. 1375). Powołanie członków Rady nastąpiło z dniem 1 grudnia 2011 r. i 18 września 2013 r.

Skład

Przewodniczący – Konsultant krajowy w dziedzinie psychiatrii.

Wiceprzewodniczący – Konsultant wojewódzki w dziedzinie psychiatrii w województwie mazowieckim.

Sekretarz – Ministerstwo Zdrowia.

Członkowie – przedstawiciele ministrów-realizatorów NPOZP:

- Ministerstwo Edukacji Narodowej;
- Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego;
- Ministerstwo Obrony Narodowej;
- Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej;
- Ministerstwo Sportu i Turystyki;
- Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji;
- Ministerstwo Sprawiedliwości;
- Ministerstwo Zdrowia;
- Konsultant krajowy w dziedzinie psychiatrii dzieci i młodzieży.

Członkowie – przedstawiciele jednostek samorządu terytorialnego (pracownicy podmiotów leczniczych o profilu psychiatrycznym):

- Wojewódzki Ośrodek Lecznictwa Psychiatrycznego w Toruniu, województwo kujawsko-pomorskie;
- Wojewódzki Szpital Psychiatryczny im. prof. Tadeusza Bilikiewicza w Gdańsku, województwo pomorskie;
- Samodzielny Publiczny Psychiatryczny Zakład Opieki Zdrowotnej im. dr Stanisława Deresza w Choroszczy, województwo podlaskie;
- Ośrodek dla Osób Uzależnionych SPZOZ Nowy Dworek, województwo lubuskie;
- Wojewódzki Szpital dla Nerwowo i Psychicznie Chorych im. Al. Piotrowskiego „Dziekanka”, województwo wielkopolskie;
- Szpital Specjalistyczny w Chorzowie, województwo śląskie;
- Wojewódzki Szpital Psychiatryczny w Warcie, województwo łódzkie;
- Wojewódzki Specjalistyczny Zespół Neuropsychiatryczny im. św. Jadwigi w Opolu, województwo opolskie;
- Świętokrzyskie Centrum Psychiatrii w Morawicy, województwo świętokrzyskie;
- Specjalistyczny Zespół Opieki Zdrowotnej im. prof. Antoniego Kępińskiego w Jarosławiu, województwo podkarpackie;
- Wojewódzki Zespół Lecznictwa Psychiatrycznego w Olsztynie, województwo warmińsko-mazurskie.

Członkowie – przedstawiciele organizacji pozarządowych:

- Polskie Towarzystwo Psychiatryczne, województwo mazowieckie;
- Stowarzyszenie Użytkowników Psychiatrycznej Opieki Zdrowotnej oraz Ich Rodzin i Przyjaciół „FENIKS” w Kołobrzegu, województwo zachodniopomorskie;
- Stowarzyszenie Świat Nadziei na rzecz wspierania i rozwoju edukacji, rewalidacji oraz aktywizacji społecznej osób niepełnosprawnych umysłowo, województwo dolnośląskie;
- Stowarzyszenie Rodzin Zdrowie Psychiczne w Krakowie, województwo małopolskie;
- Lubelskie Stowarzyszenie Ochrony Zdrowia Psychicznego, województwo lubelskie;
- Stowarzyszenie Rodzin i Przyjaciół Osób z Zaburzeniami Psychicznymi „Integracja”, województwo mazowieckie.
- Rzecznik Praw Pacjenta.

Zadania

Do zadań Rady należy w szczególności:

- monitorowanie realizacji zadań określonych w Narodowym Programie Ochrony Zdrowia Psychicznego;
- opiniowanie projektów informacji o realizacji zadań wynikających z Narodowego Programu Ochrony Zdrowia Psychicznego;
- występowanie do ministrów właściwych do spraw: kultury fizycznej, nauki, oświaty i wychowania, pracy, spraw wewnętrznych, szkolnictwa wyższego, zabezpieczenia społecznego oraz Ministra Sprawiedliwości i Ministra Obrony Narodowej, w sprawach założeń i projektów programów działań z zakresu ochrony zdrowia psychicznego;
- inicjowanie działalności badawczo-wdrożeniowej z zakresu promocji zdrowia psychicznego i zapobiegania zaburzeniom psychicznym; zapewnienia osobom z zaburzeniami psychicznymi wielostronnej i powszechnie dostępnej opieki zdrowotnej oraz innych form opieki i pomocy niezbędnych do życia w środowisku rodzinnym i społecznym oraz kształtowania wobec osób z zaburzeniami psychicznymi właściwych postaw społecznych, a zwłaszcza zrozumienia, tolerancji, życzliwości, a także przeciwdziałania ich dyskryminacji;
- opiniowanie projektów przepisów prawnych dotyczących ochrony zdrowia psychicznego.

Działalność w 2013 roku

W 2013 r. odbyło się 1 spotkanie Rady:

- Realizacja Narodowego Programu Ochrony Zdrowia Psychicznego (NPOZP);
- Perspektywy zmiany zasad kontraktowania świadczeń w rodzaju opieka psychiatryczna i leczenie uzależnień;
- Współpraca z Rzecznikiem Praw Pacjenta Szpitala Psychiatrycznego;
- Aktualne problemy nadzoru specjalizacyjnego w psychiatrii.

Posiedzeniu towarzyszyło zebranie wojewódzkich konsultantów w dziedzinie psychiatrii oraz psychiatrii dzieci i młodzieży.

41. Zespół ds. Chorób Rzadkich

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Zdrowia
Suma posiedzeń w 2013 r.	4

Podstawa działania

Zespół o charakterze doradczym, działa na podstawie zarządzenia Ministra Zdrowia z dnia 21 lipca 2008 roku w sprawie powołania zespołu do spraw chorób rzadkich.

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele:

- Ministerstwa Zdrowia;
- dwóch przedstawicieli Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia;
- Prezesa Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych;
- Dyrektora Agencji Oceny Technologii Medycznych;
- Głównego Inspektora Farmaceutycznego;
- dwóch przedstawicieli z grona naukowców – ekspertów i autorytetów w dziedzinie medycyny, których wykształcenie, doświadczenie i dorobek zawodowy będą przydatne w pracach Zespołu;
- organizacji zrzeszającej pacjentów;
- przemysłu, reprezentujący firmy zajmujące się obrotem lub wytwarzaniem produktów leczniczych stosowanych w leczeniu chorób rzadkich;
- środowisk lub organizacji pozarządowych zrzeszających osoby chore na choroby rzadkie;
- przedstawiciel lub przedstawiciele Rzeczypospolitej Polskiej uczestniczący w grupach roboczych lub komitetach, działających przy organach lub instytucjach Unii Europejskiej, zajmujących się zagadnieniami chorób rzadkich oraz ich leczeniem;
- etyk lub duchowny, którego wykształcenie z zakresu zagadnień etycznych, doświadczenie i dorobek zawodowy będą przydatne w pracach Zespołu.

Zadania

Prace Zespołu służą dążeniu do zapewnienia dostępu do informacji, diagnostyki, terapii i opieki dla chorych na choroby rzadkie. Do zadań Zespołu należy:

- proponowanie kierunków polityki w zakresie opieki i terapii chorych na choroby rzadkie;
- opracowywanie i proponowanie rozwiązań opartych na dowodach naukowych, precyzyjnie określających zasady na jakich zapewnia się obywatelom równy dostęp do informacji, diagnostyki, terapii oraz opieki;
- opracowywanie opartych na dowodach naukowych przejrzystych kryteriów finansowania ze środków publicznych innowacyjnych technologii lekowych;
- prowadzenie działań służących i dążących do zapewnienia podstawowej i specjalistycznej opieki zdrowotnej chorym na choroby rzadkie, w szczególności poprzez wskazywanie właściwych rozwiązań problemów powstałych przy realizacji opieki i terapii chorych z chorobami rzadkimi;
- proponowanie rozwiązań służących i dążących do integracji systemu terapii i opieki nad chorymi na choroby rzadkie z ogólnym systemem opieki zdrowotnej;
- upowszechnianie wiedzy dotyczącej diagnostyki i leczenia chorób rzadkich w opinii publicznej, w tym w szczególności w środowisku medycznym;
- wspieranie bezpiecznych i skutecznych metod leczenia w obszarze terapii chorób rzadkich;
- wspieranie racjonalizacji procesu terapii chorób rzadkich;
- monitorowanie stosowania terapii chorób rzadkich;
- współpraca ze środowiskami zainteresowanymi poprawą opieki i terapii chorób rzadkich, w tym z towarzystwami medycznymi, stowarzyszeniami pacjentów, organizacjami pozarządowymi prowadzącymi działania na rzecz ochrony zdrowia, producentami lub dostawcami sierocych produktów leczniczych stosowanych w terapii chorób rzadkich;
- zapewnienie koordynacji międzyresortowej i międzynarodowej, w tym w szczególności z innymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej, w zakresie realizacji polityki dotyczącej terapii i opieki nad chorymi na choroby rzadkie;

- definiowanie, analiza oraz formułowanie zaleceń rozwiązywania bieżących problemów w realizacji polityki w zakresie opieki i terapii chorych na choroby rzadkie oraz realizacji podstawowej oraz specjalistycznej terapii i opieki chorych na choroby rzadkie;
- opracowywanie diagnozy stanu terapii oraz podstawowej i specjalistycznej opieki zdrowotnej dla chorych na choroby rzadkie;
- opracowywanie stanowisk lub rekomendacji odnośnie prac prowadzonych na forum Unii Europejskiej, a także zajmowanie stanowisk w sprawie dokumentów dotyczących chorób rzadkich przygotowywanych przez organy lub instytucje Unii Europejskiej;
- opracowywanie informacji lub stanowisk dotyczących produktów leczniczych stosowanych w leczeniu chorób rzadkich oraz przekazywanie ich Zespołowi ds. Gospodarki Lekami. Przekazywane informacje i stanowiska nie mają charakteru wiążącego i mogą być przez Zespół ds. Gospodarki Lekami nie uwzględnione;
- proponowanie stanowisk, sprostowań i informacji przekazywanych mediom, z zakresu zagadnień objętych zadaniami Zespołu;
- współpraca z Rzecznikiem Prasowym Ministerstwa Zdrowia w zakresie zagadnień objętych zadaniami Zespołu.

Działalność w 2013 roku

W 2013 r. odbyły się 4 spotkania Zespołu. Zespół ds. Chorób Rzadkich kontynuował pracę nad dokumentem „Narodowy Plan dla Chorób Rzadkich – mapa drogowa”. Prowadzone były konsultacje między poszczególnymi departamentami Ministerstwa Zdrowia oraz konsultacje społeczne.

42. Zespół do Spraw Opracowania Propozycji Zasad Przekazywania Samorządowi Lekarskiemu Środków z Budżetu Państwa na Pokrycie Kosztów Czynności Przejętych od Administracji Państwowej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Zdrowia
Suma posiedzeń w 2013 r.	0

Podstawa działania

Zarządzenie Ministra Zdrowia z dnia 2 marca 2011 r. w sprawie powołania Zespołu do Spraw Opracowania Propozycji Zasad Przekazywania Samorządowi Lekarskiemu Środków z Budżetu Państwa na Pokrycie Kosztów Czynności Przejętych od Administracji Państwowej.

Zespół jest organem pomocniczym ministra właściwego do spraw zdrowia.

Skład

- Przewodniczący – przedstawiciel ministra właściwego do spraw zdrowia;
- przedstawiciele samorządu lekarskiego;
- przedstawiciele ministra właściwego do spraw zdrowia.

Zadania

Zadaniem Zespół jest opracowanie i przedstawienie do akceptacji ministrowi właściwemu ds. zdrowia propozycji zasad przekazywania samorządowi lekarskiemu środków z budżetu państwa na pokrycie kosztów czynności przejętych od administracji państwowej.

Działalność w 2013 roku

W 2013 roku Zespół nie spotykał się w siedzibie Ministerstwa Zdrowia. Kwestie związane z finansowaniem z budżetu państwa zadań realizowanych przez samorząd lekarski wynikających z ustawy o izbach lekarskich uzgadniane były poprzez wymianę korespondencji. Propozycje wyceny zadań nie mogą abstrahować od realiów finansów publicznych, dlatego wypracowanie konsensusu przez zainteresowane strony może wymagać kontynuacji prac w roku 2014.

43. Zespół do spraw analizy regulacji dotyczących ratownictwa medycznego, w szczególności w zakresie zadań oraz doskonalenia zawodowego dyspozytorów medycznych w odniesieniu do pacjentów poniżej lat szesnastu

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenia
Umiejscowienie	Ministerstwo Zdrowia
Suma posiedzeń w 2013 r.	3

Podstawa działania

Zespół został powołany 11 marca 2013 r. na podstawie Zarządzenia Ministra Zdrowia z dnia 11 marca 2013 r. w sprawie powołania Zespołu do spraw analizy regulacji dotyczących ratownictwa medycznego w szczególności w zakresie zadań oraz doskonalenia zawodowego dyspozytorów medycznych w odniesieniu do pacjentów poniżej lat szesnastu (Dz. Urz. MZ z dnia 12 marca 2013 r.)

Skład

Przedstawiciele:

- Ministerstwa Zdrowia;
- Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Lotnicze Pogotowie Ratunkowe;
- Wydziału Ratownictwa Medycznego Wyższej Szkoły Zawodowej Ochrony Zdrowia Towarzystwa Wiedzy Powszechnej w Łomży;
- Wojewódzkiej Stacji Pogotowia Ratunkowego w Szczecinie;
- Polskiego Towarzystwa Pielęgniarstwa Ratunkowego;
- Zarządu Polskiej Rady Ratowników Medycznych;
- Społecznego Komitetu Ratowników Medycznych;
- Wojewódzkiej Stacji Pogotowia Ratunkowego w Olsztynie;
- Konsultant Krajowy w dziedzinie pielęgniarstwa ratunkowego;
- Związku Pracodawców Ratownictwa Medycznego SP ZOZ;
- Wojewódzkiego Pogotowia Ratunkowego Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w Lublinie;
- Wojewódzkiej Stacji Pogotowia Ratunkowego i Transportu Sanitarnego „Meditrans” Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w Warszawie.
- W pracach Zespołu mogły brać udział, z głosem doradczym, osoby niebędące jego członkami, zaproszone przez Przewodniczącego Zespołu.

Zadania

Zespół prowadził prace polegające na analizie:

- regulacji dotyczących zadań dyspozytorów medycznych oraz ich doskonalenia zawodowego;
- programu kursu doskonalącego dla dyspozytorów medycznych;
- działania sytemu Państwowe Ratownictwo Medyczne w zakresie współpracy z podmiotami wykonującymi działalność leczniczą.

Zadaniem Zespołu było przedstawienie wniosków z powyższej analizy i przygotowanie propozycji ewentualnych zmian w zakresie obszarów, o których mowa powyżej.

Działalność w 2013 r.

W 2013 roku odbyły się 3 posiedzenia Zespołu. **Zespół zakończył działalność 20 marca 2013 r.**

Jako efekt pracy zespołu powstały propozycje zmian legislacyjnych i organizacyjnych w systemie Państwowego Ratownictwa Medycznego. Opracowano dodatkowe rekomendacje postępowania dla dyspozytora medycznego wspomagające podjęcie decyzji o kwalifikacji wezwania oraz odmowy zadysponowania zespołu ratownictwa medycznego do pacjentów poniżej lat 16. Przygotowano propozycje nowelizacji ustawy o Państwowym Ratownictwie Medycznym oraz rozporządzenia Ministra Zdrowia w sprawie doskonalenia zawodowego dyspozytorów medycznych. Zespół zaproponował modyfikację części zapisów w „Programie kursu doskonalącego dla dyspozytorów medycznych w ramach doskonalenia zawodowego” przygotowanym przez Centrum Medyczne Kształcenia Podyplomowego.

Zespół zarekomendował również przeprowadzenie kampanii informacyjnej o zasięgu ogólnopolskim, z wykorzystaniem mediów publicznych, informującej o ogólnych zasadach funkcjonowania systemu ochrony zdrowia w Polsce, ze szczególnym uwzględnieniem systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne, Podstawowej Opieki Zdrowotnej oraz Nocnej i Świątecznej Pomocy Lekarskiej. Zdaniem Zespołu system PRM, który został stworzony do ratowania zdrowia i życia pacjentów w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego, musi wypełniać poważne luki, wynikające z braku właściwej realizacji zadań, do których NiŚPL i POZ zostały powołane.

44. Zespół do spraw gerontologii

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Zdrowia
Suma posiedzeń w 2013 r.	0

Podstawa działania

Zarządzenie Ministra Zdrowia z dnia 4 grudnia 2008 r. w sprawie powołania Zespołu do spraw gerontologii.

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele:

- Kliniki Geriatrii Akademii Medycznej w Białymstoku;
- Ministerstwa Zdrowia;
- Polskiego Towarzystwa Gerontologicznego;
- Kliniki Geriatrii w Warszawie;
- Szpitala Geriatrycznego im. Jana Pawła II w Katowicach, konsultant województwa śląskiego do spraw geriatrii;
- konsultant krajowy do spraw geriatrii;
- Katedry i Kliniki Geriatrii Collegium Medicum w Toruniu;
- Kliniki Chorób Wewnętrznych i Geriatrii Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie;
- Oddziału Geriatrii Szpitala Specjalistycznego im. H. Klimontowicza w Gorlicach;
- Kliniki Geriatrii Uniwersytetu Medycznego w Łodzi;
- Zakładu Gerontologii Akademii Medycznej we Wrocławiu;
- Instytutu Zdrowia Publicznego Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie;
- Collegium Lekarzy Specjalistów Geriatrii w Polsce.

Zadania

Do zadań Zespołu należy w szczególności:

- monitorowanie realizacji opracowanych rekomendacji strategii rozwoju systemu opieki geriatrycznej i rozwiązań poprawiających jakość opieki nad osobami starszymi w systemie ochrony zdrowia;
- opiniowanie wdrażanych rozwiązań legislacyjnych i działań opartych o standardy europejskie, w zakresie kształcenia przed – i podyplomowego personelu medycznego i innych osób realizujących opiekę nad ludźmi starszymi, dystrybucji świadczeń medycznych kierowanych do osób starszych we współpracy z Narodowym Funduszem Zdrowia, reorganizacji i adaptacji zasobów systemu dla ich efektywniejszego wykorzystania przez osoby starsze, integracji systemów opieki zdrowotnej i pomocy społecznej na rzecz poprawy jakości w geriatrii, poprawy dostępności

- świadczeń geriatrycznych, profilaktyki przedwczesnego starzenia i ograniczania niepełnosprawności osób starszych;
- proponowanie ministrowi właściwemu do spraw zdrowia rozwiązań dotyczących struktury i organizacji opieki geriatrycznej w Rzeczypospolitej Polskiej, rozwiązań odnośnie poprawy jakości opieki geriatrycznej, poprawy dostępności świadczeń medycznych w tym zakresie, poprawiania stanu zasobów w geriatryi oraz innych celów mających służyć rozwiązywaniu problemów i zaspokajaniu potrzeb zdrowotnych osób starszych.

Działalność w 2013 roku

W 2013 r. nie doszło do spotkania Zespołu.

45. Rada do Spraw Zwalczania Chorób Nowotworowych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	Ministerstwo Zdrowia
Suma posiedzeń w 2013 r.	2

Podstawa działania

Rada do Spraw Zwalczania Chorób Nowotworowych jest organem opiniodawczo-doradczym ministra właściwego do spraw zdrowia, podstawą funkcjonowania jest ustawa z dnia 1 lipca 2005 r. o ustanowieniu programu wieloletniego „Narodowy program zwalczania chorób nowotworowych” (Dz.U. Nr 143, poz. 1200 z późn. zm).

Skład

Przewodniczący Rady: Przedstawiciel Ministra Zdrowia.

Członkowie Rady:

- przedstawiciel Narodowego Funduszu Zdrowia;
- Przedstawiciel Uczelni Medycznych;
- przedstawiciel Polskiej Unii Onkologii;
- Konsultant Krajowy w dziedzinie chirurgii klatki piersiowej;
- Krajowy Konsultant w dziedzinie genetyki klinicznej;
- Konsultant krajowy w dziedzinie radioterapii onkologicznej.

Zadania

- Opiniowanie wysokości środków finansowych przeznaczonych na realizację „Narodowego programu zwalczania chorób nowotworowych”;
- coroczna analiza realizacji Programu;
- opiniowanie projektu harmonogramu i sprawozdania;
- opracowanie zakresu działań niezbędnych do realizacji Narodowego programu zwalczania chorób nowotworowych;
- opiniowanie projektów rozwiązań związanych z realizacją Narodowego programu zwalczania chorób nowotworowych;
- opiniowanie działań podejmowanych przez realizatorów działań wynikających z Programu;
- opiniowanie dokumentacji dotyczącej wymagań związanych z konkursami ofert.

Działalność w 2013 roku

Rada do Spraw Zwalczania Chorób Nowotworowych spotkała się na 2 posiedzeniach:

- podsumowanie ostatnich lat realizacji Narodowego programu zwalczania chorób nowotworowych oraz omówienie prac nad nową edycją NPZChN po 2015 r.;
- omówienie nowych zadań zgłoszonych do włączenia do Programu oraz kwestii zakupów sprzętu medycznego do diagnostyki i leczenia nowotworów.

Ponadto Rada w 2013 r.:

- dokonywała niezbędnych analiz dotyczących bieżącej realizacji Programu;
- opiniowała sprawozdanie z realizacji Programu za poprzedni rok budżetowy;
- opiniowanie projekty rozwiązań związanych z realizacją Programu.

46. Rada do spraw Diety, Aktywności Fizycznej i Zdrowia

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Zdrowia
Suma posiedzeń w 2013 r.	2

Podstawa działania

Rada do spraw Diety, Aktywności Fizycznej i Zdrowia działa od listopada 2007 r.; Zarządzenia Ministra Zdrowia:

- zarządzenie Ministra Zdrowia z dnia 12 listopada 2007 r. w sprawie powołania Rady do spraw Diety, Aktywności Fizycznej i Zdrowia;
- zarządzenie Ministra Zdrowia z dnia 20 sierpnia 2013 r. zmieniające zarządzenie w sprawie powołania Rady do spraw Diety, Aktywności Fizycznej i Zdrowia;
- w związku z chęcią przystąpienia do Rady do spraw Diety, Aktywności Fizycznej i Zdrowia Polskiego Radia S.A. oraz Polskiego Towarzystwa Programów Zdrowotnych w Głównym Inspektoracie Sanitarnym trwają prace nad zmianą zarządzenia.

Rada działa na podstawie przyjętego przez siebie Regulaminu Rady ds. Diety, Aktywności Fizycznej i Zdrowia:

Skład

Skład Prezydium Rady:

- Ministerstwo Zdrowia;
- Główny Inspektorat Sanitarny;
- Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców;
- Instytut Żywności i Żywienia;
- Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji;
- Wydział Nauk o Żywieniu Człowieka i Konsumpcji SGGW;
- Polskie Towarzystwo Technologów Żywności;
- Instytut Matki i Dziecka;
- Przewodniczący Komitetu Roboczego ds. Mediów;
- Polski Związek Fitness & Wellness.

Członkowie Rady:

- Ministerstwo Zdrowia;
- Główny Inspektorat Sanitarny;
- Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców;
- Instytut Żywności i Żywienia;
- Polskie Towarzystwo Badań nad Otyłością;
- Wydział Nauk o Żywieniu Człowieka i Konsumpcji;
- Polskie Towarzystwo Technologów Żywności;
- Instytut Matki i Dziecka;
- Stowarzyszenie Komunikacji Marketingowej SAR;
- Stowarzyszenie Konsumentów Polskich;
- Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji;
- Kolegium Lekarzy Rodzinnych w Polsce;
- Polski Związek Fitness & Wellness;
- Stowarzyszenie Krajowa Unia Producentów Soków;
- Ministerstwo Sportu i Turystyki Departament Rozwoju i Promocji Sportu;
- Stowarzyszenie Zdrowych Miast Polskich;
- Krajowa Izba Gospodarcza „Przemysł Rozlewniczy”;
- Krajowa Izba Gospodarcza „Przemysł Spożywczy”;
- Telewizja Polska S.A.;
- Akademia Wychowania Fizycznego w Warszawie;
- Rada Krajowa Federacji Konsumentów;
- Ministerstwo Edukacji Narodowej – Departament Zwiększania Szans Edukacyjnych;
- Ministerstwo Zdrowia – Departament Zdrowia Publicznego;
- Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego – Państwowy Zakład Higieny;
- Związek Stowarzyszeń Rada Reklamy;
- Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji;
- Instytut Medycyny Wsi im. Witolda Chodźki;
- Kolegium Pielęgniarek i Położnych Rodzinnych.

W pracach Rady mogą uczestniczyć osoby inne niż powyżej wymienione, zaproszone przez Przewodniczącego Rady.

Zadania

Rada działa na rzecz zwalczania nadwagi i otyłości, w tym na rzecz realizacji „Narodowego programu przeciwdziałania chorobom cywilizacyj-

nym – Moduł I: program zapobiegania nadwadze i otyłości oraz przewlekłym chorobom niezakaźnym poprzez poprawę żywienia i aktywności fizycznej”.

Do zadań Rady należy, w szczególności:

- działanie na rzecz zapobiegania nadwadze i otyłości w Polsce, ze szczególnym uwzględnieniem zaleceń Białej Księgi Komisji Europejskiej pt. „Strategia dla Europy w zakresie zagadnień zdrowia związanych z żywieniem, nadwagą i otyłością” oraz innych programów w tym zakresie;
- określanie priorytetowych działań w zakresie promocji zbilansowanej diety, aktywności fizycznej i zdrowia oraz określanie kierunków ich realizacji w całym kraju;
- opiniowanie i wspieranie inicjatyw tworzenia akcji, ruchów i koalicji na rzecz zdrowia publicznego, w tym promocji zachowań prozdrowotnych oraz w zakresie zapobiegania chorobom niezakaźnym wynikającym z nadmiernej masy ciała, ze szczególnym uwzględnieniem partnerstwa publiczno-prywatnego;
- działanie na rzecz promocji zdrowego stylu życia, zwłaszcza zbilansowanej diety i aktywności dla poszczególnych grup wiekowych, w szczególności w środkach masowego przekazu.

Działalność w 2013 r.

Odbyły się 2 posiedzenia Zespołu:

1. Posiedzenie odbyło się wspólnie z grupami roboczymi (ds. prozdrowotnej polityki fiskalnej, ds. profilowania żywności) działającymi w zakresie polityki żywieniowej w ramach Międzyresortowego Zespołu Koordynacyjnego Narodowego Programu Zdrowia. W trakcie posiedzenia omówiono planowane przez Ministerstwo Zdrowia zadania dotyczące opracowania profili żywieniowych stanowiących podstawę do dalszych działań Ministra Zdrowia w zakresie prozdrowotnej polityki żywieniowej, w tym m.in. do wypracowania ograniczeń w sprzedaży niepożądanych z żywieniowego punktu widzenia produktów na terenie placówek oświatowych oraz ograniczenia działań marketingowych skierowanych do dzieci i młodzieży w środkach masowego przekazu. Wśród szczególnych zagadnień znalazły się:
 - „Nowoczesne narzędzia zdrowia publicznego w prewencji nadwagi i otyłości w populacji dziecięcej” (Polskie Towarzystwo Programów Zdrowotnych),

- „Reklama telewizyjna skierowana do dzieci – zagadnienia regulacyjne” (Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji),
 - „Struktura spożycia sacharozy u dzieci i młodzieży” (Instytut Żywności i Żywienia).
2. Posiedzenie odbyło się wspólnie z Podzespołem ds. dzieci, młodzieży i osób starszych oraz grupami roboczymi (ds. prozdrowotnej polityki fiskalnej oraz ds. profilowania żywności) działającymi w ramach Międzyresortowego Zespołu Koordynacyjnego Narodowego Programu Zdrowia. W trakcie posiedzenia omówiono kwestie związane z problematyką wad postawy wśród uczniów oraz uczestnictwa w zajęciach wychowania fizycznego w szkołach, a także zagadnienie profilowania żywności. Wśród szczegółowych zagadnień znalazły się:
- „Wychowanie fizyczne i sport w szkołach publicznych i niepublicznych – raport Naczelnej Izby Kontroli” (Departament Zdrowia Publicznego Ministerstwa Zdrowia);
 - „Sport – nawyk na całe życie. Ruch to prawo naszych dzieci” (Ministerstwo Sportu i Turystyki);
 - „Profilaktyka wad postawy u dzieci i młodzieży w środowisku nauczania i wychowania – rekomendacje ekspertów” (Departament Matki i Dziecka Ministerstwa Zdrowia);
 - „Aktywność fizyczna i wady postawy u dzieci – diagnoza i propozycje rozwiązań z perspektywy lokalnej” (Polskie Towarzystwo Programów Zdrowotnych);
 - Podsumowanie realizacji zadania badawczego pn. „Wskazanie skutecznego modelu profilowania żywności w oparciu o dostępne rozwiązania międzynarodowe i aktualny stan wiedzy oraz wypracowanie propozycji ewentualnych modyfikacji wybranego narzędzia profilowania żywności do zastosowania względem żywności będącej w obrocie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej” (Departament Zdrowia Publicznego Ministerstwa Zdrowia).

Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego

47. Rada ds. Szkolnictwa Artystycznego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Społeczny organ opiniodawczy
Podstawa działania	Ustawa / Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego
Suma posiedzeń w 2013 r.	4

Podstawa działania

Rada ds. Szkolnictwa Artystycznego posiada kompetencje w zakresie przedkładania Ministrowi Kultury i Dziedzictwa Narodowego założeń polityki oświatowej i opiniowania projektów aktów normatywnych odnoszących się do szkolnictwa artystycznego. Rada może również opiniować wszelkie sprawy przedkładane przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w obszarze szkolnictwa artystycznego.

W skład Rady może wchodzić dowolna liczba osób, będących przedstawicielami szkół muzycznych, plastycznych, baletowych, przedstawiciele uczelni artystycznych oraz związków zawodowych (Związku Nauczycielstwa Polskiego, Sekcji Krajowej Oświaty i Wychowania NSZZ *Solidarność*, Federacji Związków Zawodowych Pracowników Kultury i Sztuki). Obsługę administracyjną Rady zapewnia minister właściwy ds. kultury i ochrony dziedzictwa narodowego. Kadencja Rady trwa 3 lata. Pierwszą Radę powołano dn. 1 lutego 1994 r.

W dniu 7 września 2010 r. wygasła V kadencja Rady do spraw Szkolnictwa Artystycznego. Na podstawie Zarządzenia nr 2 Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 19 stycznia 2011 r. Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego podjął decyzję o powołaniu **Rady VI kadencji**, z dniem 20 stycznia 2011 r.

Skład

- Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie;
- Ogólnokształcąca Szkoła Muzyczna I i II stopnia w Łodzi;

- Ogólnokształcąca Szkoła Baletowa w Warszawie;
- przedstawiciel Federacji Związków Zawodowych Pracowników Kultury i Sztuki;
- Zespół Szkół Plastycznych w Warszawie;
- Zespół Szkół Plastycznych w Gdyni;
- przedstawiciel Związku Nauczycielstwa Polskiego;
- przedstawiciel Międzyzakładowej Komisji Pracowników Oświaty NSZZ Solidarność;
- Wizytator Centrum Edukacji Artystycznej w regionie śląskim;
- Zespół Szkół Muzycznych w Bydgoszczy;
- Niepubliczna Szkoła Muzyczna I stopnia w Konstancinie;
- Akademia Teatralna w Warszawie;
- Akademia Muzyczna w Warszawie.

Zadania

- Opiniowanie projektów rozporządzeń MKiDN dotyczących szkolnictwa artystycznego.
- Wskazywanie kierunków rozwoju systemu szkolnictwa artystycznego.

Działalność w 2013 r.

W 2013 r. odbyły się 4 posiedzenia:

- Zaopiniowanie projektów rozporządzeń:
 - w sprawie szczegółowych zasad działania publicznych poradni psychologiczno-pedagogicznych,
 - w sprawie typów szkół artystycznych publicznych i niepublicznych,
 - w sprawie szczegółowych kwalifikacji wymaganych od nauczycieli szkół artystycznych, placówek kształcenia artystycznego i placówek doskonalenia nauczycieli,
 - w sprawie ramowych planów nauczania w publicznych szkołach i placówkach artystycznych,
 - w sprawie podstaw programowych kształcenia w zawodach szkolnictwa artystycznego w publicznych szkołach artystycznych.
- Omawianie bieżących problemów szkolnictwa artystycznego, w tym:
 - kwestii zatrudniania w szkołach artystycznych nauczycieli akademickich jako nauczycieli ze stopniem awansu nauczyciela dyplomowanego,

- wprowadzonych zmian w toku realizowanego pilotażu w szkołach muzycznych I stopnia oraz przebiegu przygotowywania nowej podstawy programowej dla szkół muzycznych,
- założeń reformy szkolnictwa,
- kwalifikacji nauczycieli szkół artystycznych.

48. Rada Pozarządowych Organizacji Kulturalnych przy Ministrze Kultury i Dziedzictwa Narodowego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego
Suma posiedzeń w 2013 r.	2

Podstawa działania

Zarządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 16 października 2012 r. w sprawie powołania Rady Organizacji Pozarządowych przy ministrze właściwym do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego http://bip.mkidn.gov.pl/media/download_gallery/20121016p-55_Zarzadzenie_Rada.pdf

Skład

III kadencja (kadencja trwa 4 lata); skład powołany w 2013 r. na podstawie otwartego naboru zgłoszeń do organizacji pozarządowych aktywnych w sektorze kultury:

- Stowarzyszenie Pisarzy Polskich;
- Towarzystwo Poligrodzianie;
- Unia Teatr Niemożliwy;
- Kolegium Europy Wschodniej im. Jana Nowaka-Jeziorańskiego;
- Opolskie Centrum Wspierania Inicjatyw Pozarządowych;
- Fundacja Vlepvnet;
- Fundacja Sztuk Wizualnych;
- Stowarzyszenie Autorów ZAiKS;
- ARTBALE Stowarzyszenie Rozwoju Edukacji Kulturalnej i Sztuki;

- Departament Mecenatu Państwa – przedstawiciel MKiDN;
- Fundacja Ośrodka KARTA;
- Stowarzyszenie Twórców Grafiki Użytkowej;
- Związek Artystów Scen Polskich;
- Fundacja Polskiej Rady Muzycznej;
- Towarzystwo Przyjaciół Wolsztyńskiej Parowozowni;
- Stowarzyszenie Konserwatorów Zabytków;
- Fundacja Audiodeskrypcja;
- Związek Ochotniczych Straży Pożarnych Rzeczypospolitej Polskiej – przedstawiciel Rady Działalności Pożytku Publicznego przy MPiPS;
- Związek Kompozytorów Polskich;
- Fundacja dla Śląska.

Zadania

Do zadań Rady należy w szczególności:

- przedstawianie propozycji i opinii w zakresie kierunków i form współpracy Ministra z organizacjami pozarządowymi w sektorze kultury oraz wypracowywanie rekomendacji w zakresie swojej działalności;
- prezentowanie opinii w zakresie modeli wspierania i rozwoju potencjału kulturowego oraz kreatywnego w Polsce, w tym wykorzystywania funduszy budżetowych i funduszy europejskich w sektorze kultury, a także w zakresie wspierania rozwoju kapitału społecznego;
- wyrażania opinii o projektach aktów prawnych ważnych dla organizacji pozarządowych działających w sektorze kultury;
- zbieranie, analizowanie i przedstawianie Ministrowi informacji na temat ważnych dla organizacji po rządowych zjawisk, inicjatyw i procesów w sektorze kultury.

Działalność w 2013 r.

- ustalanie trybu funkcjonowania Rady (opracowanie regulaminu prac i harmonogramu tematów – III kadencja Rady);
- rekomendacje Rady w zakresie zmian w regulaminach Programów Ministra KiDN;
- rozpoczęcie prac nad rekomendacjami Rady w zakresie udostępniania kultury osobom z niepełnosprawnością.

49. Komitet Społeczny ds. Paktu dla Kultury

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego
Suma posiedzeń w 2013 r.	5

Podstawa działania

Komitet jest organem pomocniczym Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Powołanie Komitetu wynika z postanowień Paktu dla Kultury, podpisanego 14 maja 2011 r. pomiędzy Radą Ministrów Rzeczypospolitej Polskiej reprezentowaną przez Prezesa Rady Ministrów oraz stroną społeczną reprezentowaną przez Obywateli Kultury.

Skład Komitetu oraz jego przedmiotowy zakres funkcjonowania został określony w Pakcie dla Kultury (§17).

Komitet Społeczny ds. Paktu dla Kultury powstał z dniem podpisania zarządzenia nr 42 Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 14 września 2011 r.

Skład

Skład Komitetu Społecznego ustalony został (zgodnie z postanowieniami Paktu dla Kultury) przez Zespół ds. Paktu dla Kultury (działający przy KPRM, na mocy postanowień Paktu, zgodnie z Zarządzeniem nr 44 Prezesa Rady Ministrów z dnia 5 lipca 2011 r.), kierując się zasadą równej reprezentacji organizacji społecznych, instytucji kultury, związków twórczych, samorządu i administracji rządowej.

Zadania

- Zadaniem Komitetu jest monitorowanie procesu wdrażania postanowień Paktu dla Kultury zawartego w dniu 14 maja 2011 r. pomiędzy Radą Ministrów, reprezentowaną przez Prezesa Rady Ministrów oraz stroną społeczną, reprezentowaną przez Obywateli Kultury, w tym opiniowanie projektów wydatków środków publicznych zgodnie z § 17 Paktu.
- Komitet opiniuje sposób programowania i wydatkowania środków publicznych wynikających ze wzrostu nakładów na kulturę będącego postanowieniem Paktu. Opinie Komitetu publikowane są w Internecie.

Działalność w 2013 r.

W 2013 r. odbyło się 5 posiedzeń Komitetu. Przedmiotem posiedzeń było omówienie spraw bieżących, działań realizowanych przez MKiDN, które wynikają z postanowień Paktu. Zagadnienia wchodzące w skład agend posiedzeń, które odbyły się w 2013 r.:

- Programy Ministra (zmiany w regulaminach, budżet, podsumowanie naborów);
- Wieloletni Program Wspierania Rozwoju Czytelnictwa w Polsce oraz inne programy z zakresu czytelnictwa);
- nowelizacja ustawy Prawo Zamówień Publicznych;
- Program Aktywność Obywatelska;
- Program Bardzo Młoda Kultura;
- Budżet MKiDN.

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów

50. Zespół do spraw Paktu dla Kultury

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	KPRM
Suma posiedzeń w 2013 r.	2

Podstawa działania

Zespół do spraw Paktu dla Kultury jest organem pomocniczym Prezesa Rady Ministrów.

Celem Zespołu jest wypracowanie sposobu realizacji postanowień *Paktu dla Kultury*, zawartego w dniu 14 maja 2011 r. pomiędzy Radą Ministrów, reprezentowaną przez Prezesa Rady Ministrów a stroną społeczną, reprezentowaną przez Obywateli Kultury.

Skład

- Przewodniczący Zespołu – Minister – Członek Rady Ministrów;
- Wiceprzewodniczący – przedstawiciel ruchu Obywateli Kultury;
- Członkowie Zespołu – przedstawiciele: Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Ministra Edukacji Narodowej, Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Ministra Rozwoju Regionalnego, Ministerstwa Administracji i Cyfryzacji oraz zaproszeni przez Przewodniczącego do udziału w pracach Zespołu na prawach członka:
 - 5 przedstawicieli samorządu terytorialnego różnych stopni,
 - 5 przedstawicieli organizacji społecznych,
 - 5 przedstawicieli Obywateli Kultury,
 - 5 przedstawicieli instytucji kultury.

W pracach Zespołu mogą brać udział – z głosem doradczym – osoby nie będące członkami Zespołu, zaproszone przez Przewodniczącego, w szczególności:

- przedstawiciele ministerstw i urzędów centralnych, właściwych ze względu na zakres zadań Zespołu;

- eksperci, których opinie są niezbędne dla realizacji zadań Zespołu;
- przedstawiciele innych podmiotów, których obecność jest uznana za niezbędną.

Zadania

Do zadań Zespołu należy w szczególności:

- przegląd obowiązujących i projektowanych przepisów prawa, programów oraz procedur wydatkowania środków mający na celu ocenę realizacji zasady równego dostępu do środków publicznych;
- przedkładanie propozycji zmian przepisów prawa w celu ich dostosowania do postanowień Paktu;
- wypracowanie rozwiązań przyczyniających się do wspierania przedsięwzięć kulturalnych przez przedsiębiorców;
- monitorowanie i ocenianie wdrażania rozwiązań służących kształceniu kompetencji językowych, komunikacyjnych, medialnych i artystycznych dzieci i młodzieży;
- opiniowanie projektów dokumentów rządowych w zakresie objętym postanowieniami Paktu;
- monitorowanie realizacji zadań, w obszarach objętych Paktem, przyczyniających się do poprawy dostępu do kultury i edukacji kulturalnej obywateli;
- monitorowanie przebiegu realizacji wieloletnich programów w obszarze objętym Paktem oraz zgłaszanie w tym zakresie propozycji zmian;
- ustalenie składu Komitetu Społecznego przy Ministrze Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Działalność w 2013 roku

W 2013 r. odbyły się 2 posiedzenia Zespołu do spraw Paktu dla Kultury, na których przyjęto m. in. następujące ustalenia:

- w I kwartale 2013 r. będą kontynuowane prace nad programem edukacyjnym p.n. „*Bardzo młoda kultura*”;
- w pracach nad wieloletnim programem czytelnictwem będą uczestniczyli także przedstawiciele Ministerstwa Edukacji Narodowej oraz Ministerstwa Administracji i Cyfryzacji;
- Obywatele Kultury podejmą współpracę z Forum Prawa Autorskiego oraz wezmą udział w pracach legislacyjnych na temat barier prawnych, które

- mają wpływ na efektywne funkcjonowanie instytucji kultury i sprawowaną przez nie funkcję misyjną;
- Obywatele Kultury przedstawią swoje propozycje zmian w ustawie o zamówieniach, które odnoszą się do obszaru kultury;
 - w pracach nad projektem założeń do ustawy o otwartych zasobach publicznych weźmie udział szeroka reprezentacja Obywateli Kultury;
 - na zaproszenie Ministra Rozwoju Regionalnego przedstawiciele strony społecznej Zespołu będą uczestniczyli w pracach grup roboczych, przygotowujących zakres działań w ramach nowej perspektywy budżetowej, ze szczególnym zwróceniem uwagi na problematykę edukacji kulturalnej i innych zobowiązań, wynikających ze *Strategii Rozwoju Kapitału Społecznego* (Program Operacyjny *Wiedza–Edukacja–Rozwój*);
 - podczas kolejnego posiedzenia Zespołu zostaną przeanalizowane dotychczasowe efekty jego pracy, wynikające z realizacji postulatów Paktu dla Kultury oraz nakreślone dalsze kierunki działań.

Urząd do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych

51. Rada do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	UDSKIOR
Suma posiedzeń w 2013 r.	1

Podstawa działania

Rada ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych jest instytucją dialogu społecznego działającą przy Kierowniku Urzędu ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych. Została ona powołana na mocy ustawy z dnia 24 stycznia 1991r. *o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego* (Dz.U. z 2002 r., Nr 42, poz. 371 z późn. zm.). Art. 7¹–7² tejsze ustawy określają obowiązek utworzenia Rady oraz jej skład i ogólne zasady działania. Szczegółowe wytyczne dotyczące m.in. organów Rady oraz zasad procesowania zawarte są w regulaminie wewnętrznym Rady.

Pierwsza posiedzenie Rady miało miejsce 2 czerwca 1993 r.

Skład

Skład Rady zależy ściśle od ustawy kombatanckiej – w jej skład mogą wchodzić wyłącznie osoby o ustawowo określonych uprawnieniach kombatanckich. Zgodnie z ustawą *o kombatantach (...)* Rada składa się z 12–15 członków. Aktualnie funkcjonuje ona w 15-osobowym składzie, skupiając w swym gronie przedstawicieli największych i najważniejszych polskich organizacji kombatanckich z kraju i z zagranicy.

Zadania

Zadania Rady mają charakter opiniodawczo-doradczy. Podczas odbywających się cyklicznie spotkań przedstawicieli środowiska kombatanckiego

z kierownictwem UdSKIOR, Rada przedstawia swoje stanowiska w formie zaleceń, uchwał, także w imieniu całego środowiska kombatanckiego.

Działalność w 2013 r.

W 2013 r. odbyło się 1 posiedzenie Rady. W związku z objęciem przez dotychczasowego p.o. Kierownika Urzędu stanowiska Kierownika Urzędu, na posiedzeniu wręczone zostały akty powołania. Najważniejszymi tematami obrad były:

- projekty zmian w ustawie z 24 stycznia 1991 r. *o kombatantach ...*,
- plany najważniejszych uroczystości rocznicowych w 2014 r.,
- projekt podporządkowania Urzędowi do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych weteranów współczesnych operacji wojskowych,
- wybór Prezydium,
- powołanie trzyosobowego zespołu do spraw nowelizacji ustawy kombatanckiej.

Rada przyjęła jednogłośnie uchwałę dotyczącą przejęcia pod opiekę Urzędu współczesnych weteranów.

Niezależnie od powyższego miały miejsce spotkania członków Prezydium Rady z p.o. Kierownika Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych i Kierownikiem Urzędu, na których omawiane były problemy środowisk kombatanckich.

**IV. Analiza Funkcjonowania
Instytucji Dialogu Społecznego
w 2013 roku**

Zaprezentowany w poprzednich częściach Informatora materiał pogłówny ukazuje szereg instytucji istniejących przy ministerstwach, innych urzędach centralnych oraz państwowych jednostkach organizacyjnych. W pracach tych gremiów uczestniczą związki zawodowe, organizacje pracodawców, reprezentanci samorządu terytorialnego – ogólnopolskich organizacji jednostek, jak np. Unii Metropolii Miast, Związku Miast Polskich, Związku Powiatów Polskich, Związku Gmin Wiejskich RR.

Analiza wyróżnia również instytucje z udziałem przedstawicieli samorządów zawodowych i gospodarczych w zakresie wykonywania zadań publicznych oraz reprezentantów organizacji pozarządowych, stowarzyszeń, fundacji, działających na rzecz istotnych interesów społecznych oraz interesu publicznego.

W zależności od rodzajów podmiotów biorących udział w dialogu – możliwe jest dokonanie podziału na kilka kategorii (o czym szczegółowej – w dalszej części opracowania). Instytucjami dialogu społecznego – mimo, że w ich skład wchodzi partnerzy społeczni – nie są organy kontrolno-nadzorcze działające w państwowych jednostkach organizacyjnych, które posiadają osobowość prawną. Są one statutowymi, pełnoprawnymi organami tych jednostek organizacyjnych.

1. Rodzaje prowadzonego dialogu zinstytucjonalizowanego

Na potrzeby klasyfikacji można wyróżnić:

- dialog społeczny z udziałem: partnerów społecznych, reprezentujących związki zawodowe i organizacje pracodawców, oraz strony rządowej (przedstawiciele władz publicznych – głównie administracji państwowej);
- dialog obywatelski, dotyczący głównie kwestii leżących w obszarze działania organizacji pozarządowych, stowarzyszeń, fundacji, które pracują na rzecz istotnych interesów społecznych oraz interesu publicznego;
- dialog korporacyjny z udziałem przedstawicieli samorządów terytorialnych, zawodowych i gospodarczych i ich kompetencji w zakresie wykonywania zadań publicznych.

Fora dialogu społecznego, czyli te w których wyróżnia się:

- stronę związkową składającą się z przedstawicieli organizacji pracowniczych;
- stronę pracodawców złożoną z przedstawicieli organizacji pracodawców;
- stronę rządową – reprezentantów władzy wykonawczej i jej organów;

występują przede wszystkim: w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej. Przy tym resorcie działa najważniejsza instytucja ogólnokrajowa, którą jest Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych oraz jej zespoły problemowe. Tu także umiejscowiona jest większość trójstronnych zespołów branżowych.

Zarejestrowano najwięcej działających w urzędach administracji rządowej – zespołów i rad doradczych prowadzących dialog obywatelski, czyli poprzez sposób komunikowania się władzy państwowej z prawnie określonymi formami organizowania się społeczeństwa (organizacje pozarządowe, społeczne, stowarzyszenia, fundacje) w różnych płaszczyznach działania. Sporo jest też instytucji prowadzących dialog korporacyjny, gdzie dopraszane są do udziału w różnych formach dialogu organizacje o charakterze korporacyjnym (izby zawodowe i gospodarcze). Formalną podstawą funkcjonowania instytucji dialogu obywatelskiego jest uchwalona z inicjatywy rządu ustawa z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.

Opisane w Informatorze instytucje dialogu pełnią określone przepisami funkcje: doradcze, opiniodawcze, konsultacyjne, koordynujące i pomocnicze. W większości są to organy opiniowawczo-doradcze – szefa właściwego urzędu, zajmujące się najczęściej opiniowaniem programów rządowych oraz projektów aktów prawnych, dzięki czemu gwarantowany jest udział reprezentantów różnych grup interesów w procesach decyzyjnych.

2. Podstawy funkcjonowania instytucji dialogu

Podstawą funkcjonowania instytucji dialogu, umiejscowionych przy wspomnianych urzędach, są różnego typu akty prawne oraz inne dokumenty powołujące do życia ciała dialogu tj.:

- Ustawy oraz rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów, Rady Ministrów, właściwych ministrów;
- Zarządzenia lub decyzje właściwych ministrów, prezesów urzędów;
- Uchwały (dotyczy z reguły powoływania zespołów roboczych lub podzespołów);
- Regulaminy prac.

Na podstawie ustaw oraz rozporządzeń Prezesa Rady Ministrów, Rady Ministrów, właściwych ministrów działają jedne z najważniejszych instytucji dialogu. Są tu, między innymi, komisje i rady:

- Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych;
- Naczelna Rada Zatrudnienia;
- Rada Pomocy Społecznej;
- Rada Zamówień Publicznych.

Na podstawie zarządzeń lub decyzji właściwych ministrów, prezesów urzędów działają rady, komisje i zespoły, zajmujące się konkretnymi sprawami będącymi we właściwości danego urzędu, na przykład:

- Komisja Bezpieczeństwa Pracy w Górnictwie;
- Komitety Monitorujące programy operacyjne.

Na podstawie wewnętrznych uchwał instytucji dialogu działają, między innymi, Zespoły problemowe Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych, czy Podkomitety Monitorujące oraz grupy robocze.

Brak podstaw prawnych nie jest przeszkodą w prowadzeniu dialogu branżowego w Polsce. Tutaj podstawę działania Trójstronnych Zespołów Branżowych, zajmujących się problemami kilkunastu ważnych sektorów gospodarki narodowej, stanowi regulamin prac zespołu o charakterze sektorowym, opracowany i przyjęty przez trzy strony w ramach wspólnego uzgodnienia.

3. Liczba instytucji dialogu

Opracowane w poprzednich latach coroczne *Informacje nt. działalności instytucji dialogu społecznego przy ministerstwach i innych urzędach centralnych* zawierają poszerzone dane o nowoutworzonych instytucjach (i analogicznie pomijane w nich są instytucje, które uległy w danym roku likwidacji). W 2013 roku zinstytucjonalizowany dialog społeczny prowadzony był w 27 centralnych i państwowych jednostkach administracji publicznej. Opisanych zostało 149 instytucji dialogu.

Odpowiednio takich instytucji dialogu, w odpowiednich latach, wyszczególniono:

- w 2002 roku – 123;
- w 2003 roku – 121;
- w 2004 roku – 136;

- w 2005 roku – 139;
- w 2006 roku – 135;
- w 2007 roku – 141;
- w 2008 roku – 119;
- w 2009 roku – 122;
- w 2010 roku – 117;
- w 2011 roku – 117;
- w 2012 roku – 140;
- w 2013 roku – 149.

Najwięcej instytucji dialogu społecznego działa w następujących resortach:

- Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej – 36;
- Ministerstwie Infrastruktury i Rozwoju – 17;
- Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi – 14;
- Ministerstwie Zdrowia – 10;
- Agencji Rynku Rolnego – 9.

Instytucje dialogu społecznego bardzo aktywnie tworzone w roku 2002, w 2004 roku oraz 2007 roku. W 2012 roku ilość instytucji jest porównywalna do roku 2007.

W 2004 oraz 2007 roku wzrost liczby powoływanych instytucji związany był z przystąpieniem Polski do Unii Europejskiej. Zgodnie z przepisami UE, monitorowanie wdrażania funduszy strukturalnych jest zadaniem obligatoryjnym i pozostaje w kompetencji państwa członkowskiego korzystającego z pomocy. Monitoring jest elementem procesu bieżącego zarządzania środkami publicznymi, mającym na celu zapewnienie prawidłowości i efektywności wdrażania programów finansowanych z tych środków, poprzez zbieranie wiarygodnych danych o tych programach, porównywanie ich z zakładanymi wskaźnikami oraz podejmowanie przy udziale partnerów samorządowych, gospodarczych i społecznych decyzji o zmianach w tych programach. Na mocy ustawy o Narodowym Planie Rozwoju z 20 kwietnia 2004 roku powstały komitety monitorujące i sterujące wdrażanych programów operacyjnych perspektywy finansowej na lata 2004–2006, a na mocy Ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju powstały komitety monitorujące programy operacyjne nowej perspektywy finansowej na lata 2007–2013.

Komitety Monitorujące działają jako niezależne ciała doradczo – opiniotwórcze dla Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym. Udzielają

one rekomendacji w zakresie wszelkich dostosowań i zmian w kierunkach i sposobach wdrażania funduszy strukturalnych, zarówno odnoszących się do postępu merytorycznego i finansowego programu, jak i zarządzania środkami strukturalnymi.

Komitety Sterujące wyborem projektów są powoływane w celu opiniowania składanych projektów oraz rekomendowania Instytucji Zarządzającej listy projektów do ostatecznego zatwierdzenia.

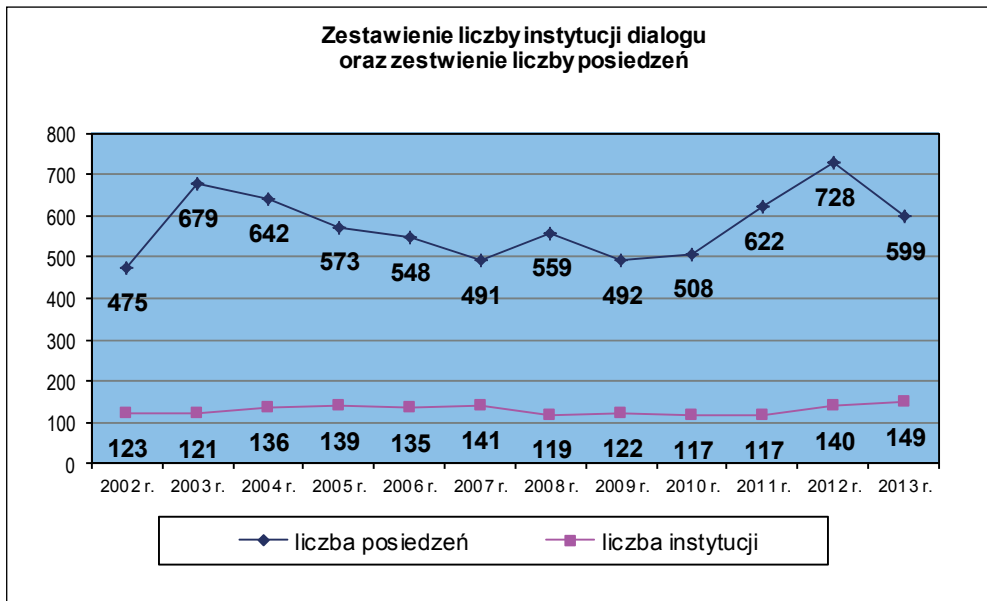
Te dwa rodzaje komitetów KM i KS umiejscowione są głównie przy Ministerstwie Infrastruktury i Rozwoju, ale funkcjonują także przy resortach zaangażowanych w programy operacyjne.

4. Liczba posiedzeń instytucji dialogu

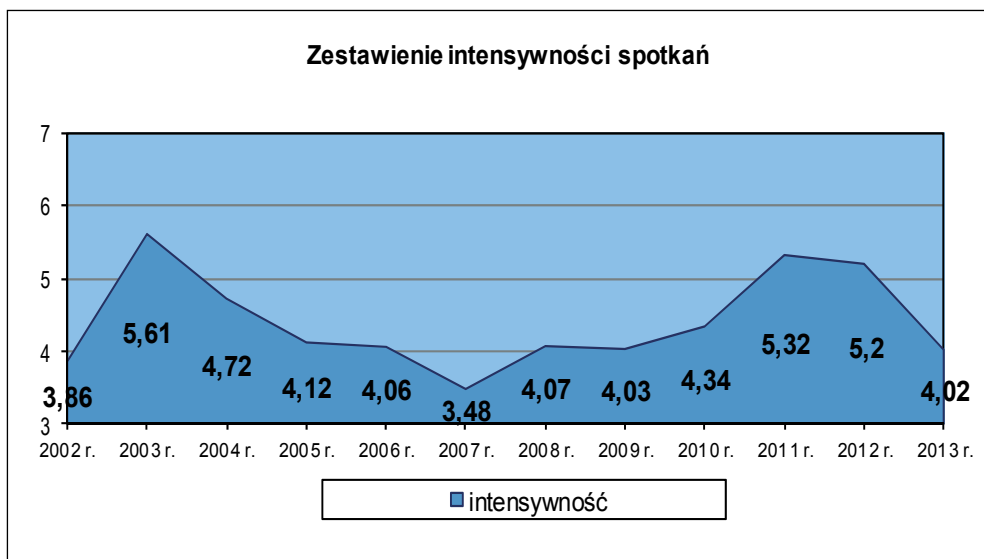
Na przestrzeni analizowanych lat instytucje dialogu obradowały w zróżnicowanych gremiach – na posiedzeniach plenarnych, w mniejszych składach: prezydiów, podzespołów roboczych, stałych grup lub o doraźnym charakterze.

Wykres I. obrazuje liczbę odbytych spotkań oraz liczbę instytucji.

Wykres I.

Wykres II.

Rok 2013 jest rokiem, w którym liczba spotkań wydatnie spadła. Średnia intensywność dla jednej instytucji wynosiła 4,02, gdy w roku 2012 wskaźnik ten wynosił 5,2. Choć w 2003 roku spotkań odnotowano mniej, to z uwagi na mniejszą liczbę instytucji, średni wskaźnik intensywności był najwyższy z opisywanych lat i kształtował się na poziomie 5,61. W kolejnych latach, do 2007 r. liczba posiedzeń spadła, ale i tak intensywność prac istniejących ciał dialogu, w stosunku do roku 2002, była wyższa. W roku 2009 intensywność spotkań wynosiła 4,03 i choć była wyższa niż w roku 2002, to jednak zauważalny jest nieznaczny spadek w stosunku do roku 2008. W roku 2010 zauważalny jest wzrost intensywności prac, a w roku 2011 intensywność prac była znowu wysoka – 5,32.

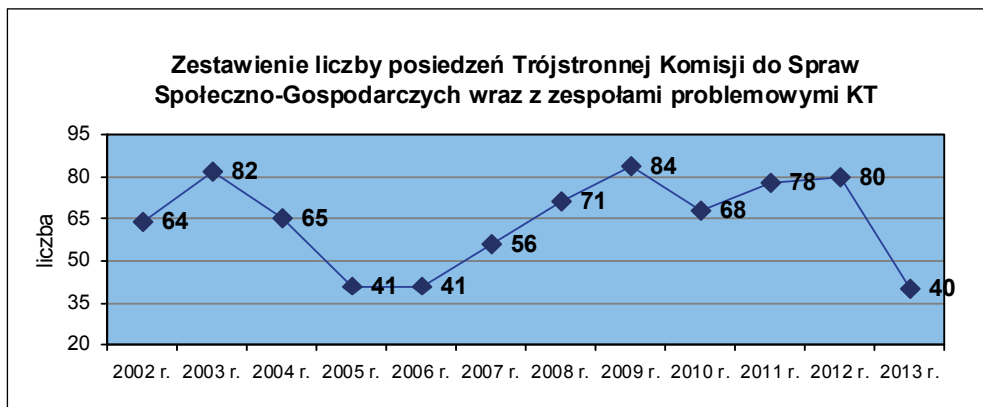
Według szacunkowych danych, na przestrzeni lat 2002–2013, w ministerstwach i innych urzędach łącznie odbyło się ponad 6,8 tysięcy posiedzeń różnych ciał dialogu. W 2002 roku, tj. od czasu objęcia bardziej szczegółowym monitoringiem ich działalności, odnotowano prawie 500 posiedzeń, do 2007 roku (oprócz 2003 r.) liczba ta stale malała pomimo wzrostu liczby instytucji. W 2012 roku odnotowano duży wzrost – odbyło się 728 posiedzeń, ale w 2013 liczba spotkań spadła i kształtowała się na poziomie 599.

Przykładowo najwięcej w 2013 roku spotkań miały:

- Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych oraz Zespoły problemowe TK – 40
- Rada Ubezpieczenia Społecznego Rolników – 33
- Rada Gospodarki Żywnościowej – 28
- Rada Działalności Pożytku Publicznego – 27
- Grupa robocza ds. przygotowania PO Inteligentny Rozwój 2014–2020 – 22
- Zespół – Grupa robocza wspierająca prace nad przygotowaniem programu rozwoju obszarów wiejskich 2014–2020 – 22
- Rada Główna Nauki i Szkolnictwa Wyższego – 21
- Trójstronne zespoły branżowe ogółem, w tym przy MPiPS – 13

Wykres III oraz Wykres IV dotyczą funkcjonowania Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczej.

Wykres III.

Na przestrzeni badanych lat, Trójstronna Komisja wraz z działającymi zespołami problemowymi najwięcej spotkań odbyła w 2003 i 2009 oraz w 2012 roku. W pozostałych latach ich liczba była niższa. W 2013 roku liczba spotkań była najniższa, zbliżona do lat 2005–2006.

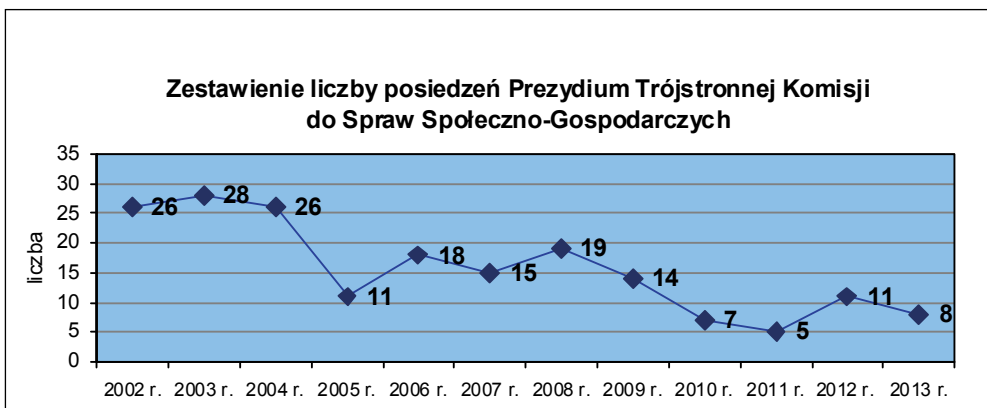
Natomiast liczba posiedzeń Prezydium TK była najwyższa w latach 2002–2004, następnie gwałtownie spadła do 11 w 2005 roku. W 2009 roku odbyło się 14 posiedzeń Prezydium TK, i od tego roku ilość spotkań cały

czas spada: w 2010 r. – 7, a w 2011 roku tylko 5. W 2012 roku liczba posiedzeń Prezydium TK wzrosła i wyniosła 11, po czym w roku 2013 spadła do liczby 8.

Zestawienie liczby posiedzeń Prezydium TK, na przestrzeni 11 lat, prezentuje wykres IV.

Spadek posiedzeń związany był z decyzją reprezentatywnych organizacji związkowych z dnia 26 czerwca 2013 r. o zawieszeniu prac w Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych. W połowie czerwca 2013 r. Sejm uchwalił zmiany w kodeksie pracy wprowadzające między innymi dwunastomiesięczny okres rozliczeniowy i ruchomy czas pracy popierane przez organizacje pracodawców, natomiast krytykowane przez związki zawodowe. W dniu 26 czerwca 2013 r. na posiedzeniu Komisji Trójstronnej z udziałem Premiera Donalda Tuska liderzy związkowi złożyli oświadczenie o zawieszeniu prac w Komisji Trójstronnej i jej zespołach problemowych oraz w Trójstronnych Zespołach Branżowych. Kolejne posiedzenia Komisji Trójstronnej odbywały się już bez strony związkowej.

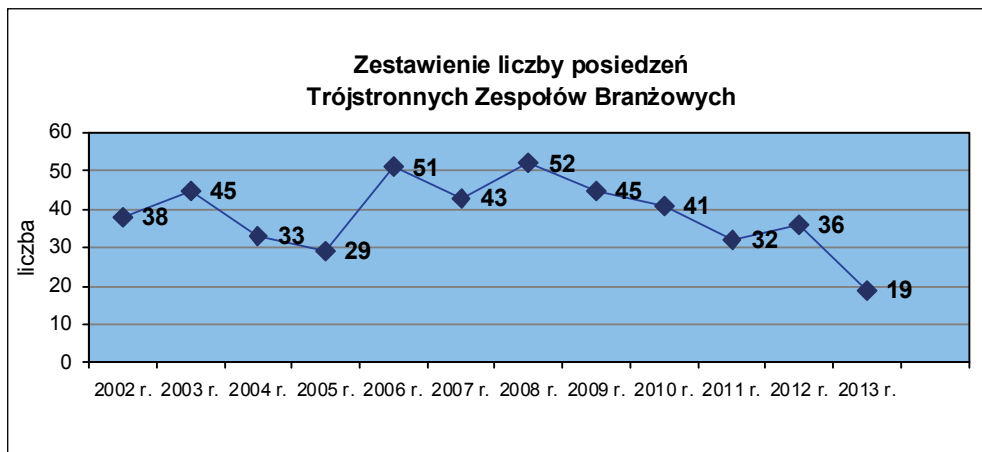
Wykres IV.

W latach 2002–2005 wzrastała liczba zespołów problemowych Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych (w 2002 r. było ich 6, w 2003 r. – 7, w 2004 r. – 8) w 2005 ich liczba ustabilizowała się na poziomie 9. W roku 2009 powołano Zespół doraźny, który zakończył prace 31.12.2011 r. W 2013 roku działało 9 zespołów problemowych TK.

Więcej informacji o działalności Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych znajduje się w *Informatorze za 2013 r. nt. Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych*, opracowanym w Departamencie Dialogu i Partnerstwa Społecznego Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, wydanym w serii Biblioteka Dialogu Społecznego.

Wykres V.

Więcej informacji o działalności Trójstronnych Zespołów Branżowych znajduje się w *Informatorze nt. Trójstronnych Zespołów Branżowych*, opracowanym w Departamencie Dialogu i Partnerstwa Społecznego Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, wydanym w serii Biblioteka Dialogu Społecznego.

5. Zinstytucjonalizowany dialog regionalny

Polski system dialogu, oprócz instytucji dialogu społecznego przy ministerstwach i urzędach centralnych, obejmuje również szczebel dialogu regionalnego, który między innymi realizowany jest przez:

- wojewódzkie i powiatowe rady zatrudnienia;
- wojewódzkie komisje dialogu społecznego;
- wojewódzkie oraz powiatowe społeczne rady ds. osób niepełnosprawnych.

Zakres podmiotowy i kompetencyjny tych gremiów jest zróżnicowany, od szeroko nakreślonych zadań o charakterze regionalnym do realizacji zagadnień wynikających ze ściśle określonego katalogu obowiązków wynikających ze specyfiki danej instytucji. Część tych instytucji jest zhierarchizowana: strukturalnie wojewódzkim – wyższego rzędu, podporządkowane są struktury niższe – powiatowe. W przypadku wojewódzkich komisji dialogu społecznego nie ma szczebli niższych, choć w terenie są dość mocno artykułowane przez partnerów społecznych postulaty stworzenia powiatowych, a nawet gminnych komisji dialogu.

W ocenie uczestników dialogu społecznego na poziomie regionalnym, przyczynia się on do lepszej współpracy partnerów na rzecz poprawy sytuacji społeczno-ekonomicznej na danym terenie. Z zachowaniem zasad dialogu rozpatrywane są najistotniejsze dla poszczególnych regionów kwestie, które leżą w gestii działania ww. rad i komisji.

Szczegółowe dane o działalności wojewódzkich komisji dialogu społecznego zawarte są w *Informatorze za 2013 r. wojewódzkich komisji dialogu społecznego*, opracowanym w Departamencie Dialogu i Partnerstwa Społecznego Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, wydanym w serii Biblioteka Dialogu Społecznego.

6. Podsumowanie i wnioski

Z działalności instytucji dialogu społecznego przy urządach administracji rządowej w 2013 roku, wynika, że:

- Przy urządach administracji państwowej funkcjonuje ok. 150 instytucji dialogu społecznego.
- Są to nie tylko instytucje – *sensu stricte* dialogu społecznego, ale w przeważającej części dialogu obywatelskiego oraz także korporacyjnego.
- Pod względem liczby podmiotów zasiadających w tych ciałach – mamy do czynienia ze składami dwustronnymi: dialog autonomiczny, trójstronnymi: partnerów społecznych i strony rządowej, czterostronnymi: z udziałem partnerów społecznych oraz strony rządowej i samorządowej, wielostronnymi: z udziałem organizacji pozarządowych.
- Ciała dialogu mają zróżnicowany charakter, z przewagą funkcji doradczej wobec kierownictw instytucji przy których działają.

- Instytucje dialogu posiadają rozmaite umocowanie w zakresie swojej struktury i kompetencji: w większości prawne – oparte na zapisach ustawowych oraz aktów wykonawczych, ale także w oparciu o przyjęte w drodze konsensusu regulaminy prac (TZB). Wynikają one z określonych potrzeb w zakresie realizowanych przez nie zadań.
- Następuje stopniowy wzrost udziału w pracach ciał dialogu organizacji pozarządowych jako obserwatorów i ekspertów, zapraszanych głównie przez stronę rządową.
- Na przestrzeni lat 2002–2013, odbyło się ponad 6,9 tys. posiedzeń. W 2002, 2007 oraz 2009 roku tych spotkań było najmniej – poniżej 500.
- Jest liczna grupa – powstała w ostatnich latach – gremiów dialogu, na które nałożono różnorodne obowiązki, związane z członkostwem Polski w Unii Europejskiej.
- Zostały m.in. powołane nowe ciała dialogu: są to Komitety sterujące i monitorujące prace wdrażanych funduszy strukturalnych.

Szczegółowe wiadomości wraz z oceną funkcjonowania najistotniejszych ciał dialogu krajowego, regionalnego i branżowego można znaleźć w opracowanych, także przez Departament Dialogu i Partnerstwa Społecznego MPiPS, całorocznych INFORMATORACH:

- Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych;
- Wojewódzkie Komisje Dialogu Społecznego;
- Trójstronne Zespoły Branżowe.